Tomàs Ballesteros i Salla
Artur Degollada i Soler

Fauna i flora
de L'Hospitalet de Llobregat

4 Crèdits

Autors:
Tomàs Ballesteros i Artur Degollada (Associació ECOIMA)

Edita:
Ajuntament de L'Hospitalet
Àrea de Medi Ambient i Sostenibilitat

Revisió: Ricard Gutiérrez, Pau Núñez, Àrea de Medi Ambient i Sostenibilitat

Fotografies: ©
Ignasi Torre, Lluís Hernández, Carlos Sanz, Ricard Gutiérrez, Artur Degollada, Carles Flaquer, Antoni Arrizabalaga, Pau Núñez, Javier de Juan, Joan Estrada, Mariano Cebolla, Tomàs Ballesteros i Joan Manel Roig

Il·lustracions:
Joaquim Boix

Disseny i maquetació:
Raül González & Alberto López

Aquest llibre ha estat realitzat per l'Associació per a l'estudi de l'ecologia i el medi ambient ECOIMA

ecoima@suport.org
http://www.ecoima.org

Amb el suport del Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya

©

Primera edició:
Setembre de 2006

Tiratge:

ISBN:

Consulta recomanada:
BALLESTEROS, Tomàs; DEGOLLADA, Artur. *Catàleg de la fauna i flora de L'Hospitalet de Llobregat*. Ajuntament de L'Hospitalet.

Índex

010 Introducció
012 Objectius
013 Metodologia
013 Treball de camp
015 Tractament de les dades
017 Descripció de la zona d'estudi
019 Biodiversitat urbana
021 Els sistemes naturals
021 El riu Llobregat i les seves ribes
030 La zona agrícola
032 Els parcs i jardins
039 Llista d'espècies
044 Fauna vertebrada
044 Els ocells
046 Els amfibis i rèptils
047 Els mamífers
047 Els peixos
049 Descripció d'espècies de fauna
051 Els ocells
119 Els mamífers
127 Els rèptils
135 Els amfibis
139 Els peixos
143 Mapes de distribució
152 Espècies generadores de riscos per a la salut
156 Arbres ornamentals
161 Descripció d'espècies de flora
195 Mesures de gestió
195 Mesures de gestió de les zones fluvial i agrícola
197 Mesures de gestió dels espais verds urbans
200 Agraïments
201 Bibliografia
203 Annexos

A L'Hospitalet fa temps que posem els fonaments necessaris per aconseguir una ciutat sostenible, que respecti les persones, l'entorn urbà i el patrimoni natural. Quan fa tres anys de l'aprovació del Pla d'acció local de l'Agenda 21, ja estem en disposició d'avaluar els resultats de les polítiques mediambientals que s'estan duent a terme i constatar el salt qualitatiu que ha fet el municipi amb la concreció d'alguns d'aquests programes.

Ara, però, hem de fer un pas més. Desenes d'espècies animals i vegetals conviuen amb nosaltres als nostres parcs i carrers, i formen part, com nosaltres mateixos, del paisatge urbà. En el context d'una preocupació creixent per promoure els usos sostenibles de l'aigua, l'energia o l'agricultura, la necessitat de gestionar de forma adequada el patrimoni natural local està adquirint una rellevància que no podem defugir.

Per això, el catàleg que teniu a les mans té una doble virtut: d'una banda, aporta informació sistematitzada de la biodiversitat que conforma L'Hospitalet, unes dades imprescindibles a l'hora de posar en marxa iniciatives per millorar la gestió del patrimoni natural local. D'una altra, convida els ciutadans i les ciutadanes a conèixer de més a prop el patrimoni natural de la ciutat, els seus animals, les seves plantes, els seus parcs i els últims reductes naturals que encara hi persisteixen.

Confio que aquest estudi marcarà un abans i un després en les polítiques de preservació del medi natural de L'Hospitalet.

Celestino Corbacho i Chaves
Alcalde de la ciutat

Catalunya és un país de paisatges diversos: de muntanya, de mar, de planes interiors, de extensos deltes, agraris, rurals, urbans, etcètera. Hom reconeix els paisatges naturals com aquells on la intervenció humana ha estat mínima, i, per contra, els paisatges urbans com aquells on l'ésser humà ha intervingut de manera decisiva i definitiva i hi ha conformat una "realitat artificial". Molt sovint, doncs, sota aquesta premissa s'entén que, a les nostres ciutats, no hi trobarem ni tan sols petits bocins de natura.

El catàleg que teniu a les mans constitueix la prova empírica de la presència d'una "realitat natural" a les nostres ciutats que es barreja de manera quasi imperceptible amb la nostra quotidianitat.

La Direcció General de Medi Natural de la Generalitat de Catalunya ha volgut donar suport a la iniciativa pedagògica i didàctica que suposa una obra d'aquestes característiques, pel que significa de coneixement i socialització del patrimoni natural urbà i, per extensió, de Catalunya.

Sens dubte, cal situar aquesta obra com un instrument més de sensibilització ambiental que, amb tota seguretat, per a una part de la ciutadania constituirà un mitjà per descobrir els paisatges catalans, mentre que per a una altra serà una obra de referència dins la literatura científica sobre urbanisme i medi ambient.

Ramon Luque i Porrino
Director general de Medi Natural de la Generalitat de Catalunya

Aquest catàleg que teniu a les vostres mans és un treball que ha estat pensat com una eina didàctica i de divulgació al servei dels ciutadans i ciutadanes per conèixer i valorar el patrimoni natural de L'Hospitalet de Llobregat

El catàleg completarà el buit que teníem fins ara en el coneixement i la divulgació de les espècies de fauna i flora que, encara que de forma quasi sorprenent, habiten a la nostra ciutat. Podem descobrir la gran varietat d'aus que en un moment o altre travessen, nien o viuen entre nosaltres, als nostres parcs i espais públics, o admirar la imatge quasi bucòlica dels corbs marins assecant-se'n les ales al riu Llobregat.

Aquest treball neix amb la voluntat de ser un manual de referència i de treball per a persones interessades en el medi ambient urbà, i també per a ciutadans i ciutadanes encuriosits pel seu entorn més proper i pels valors naturals. Aquest catàleg ens convida també a fer una reflexió profunda sobre la nostra relació amb el medi i, en especial, amb el riu Llobregat, del qual hem estat allunyats durant massa temps.

De ben segur que la coneixença dels arbres, ocells, rèptils i mamífers que conviuen quotidianament amb nosaltres ens farà estimar molt més no solament la natura, sinó també la nostra ciutat.

Alfonso Salmerón Muñoz
Regidor de l'Àrea de Medi Ambient i Sostenibilitat

Introducció

En aquest llibre presentem una primera aproximació a la fauna vertebrada –aus, mamífers, amfibis, rèptils i peixos– que podem trobar al municipi de L'Hospitalet de Llobregat, així com els arbres ornamentals dels parcs i jardins de la ciutat. També s'hi aporten mapes detallats de la distribució de les espècies nidificants, així com la quantificació de les diferents poblacions animals.

Quan s'està davant la tasca de realitzar un estudi com el que ara teniu a les mans, significa que prèviament s'han donat una sèrie de circumstàncies i valors que han fet possible la consecució de la feina. L'Hospitalet de Llobregat és una ciutat preocupada i compromesa amb la preservació del seu patrimoni natural. La signatura de la Carta d'Aalborg[1] i la consecució de l'Agenda 21 local[2] de la ciutat així ho ratifiquen. La il·lusió de millora de les condicions de vida dels ciutadans i ciutadanes de L'Hospitalet s'ha vist canalitzada per la posada en marxa d'aquest procés, que contribueix a convertir la ciutat en un lloc més sostenible on viure. Com en tot procés d'Agenda 21, es realitza una diagnosi ambiental del municipi, document que serveix de base en vista a plantejar tots els plans d'acció aplicables a la ciutat que en contribueixen a la millora ambiental. Aquests plans d'acció poden anar encaminats a accions tan diverses i complementàries com la potenciació de l'estalvi energètic, la millora de l'enllumenat urbà, l'adequació per barris de la mobilitat urbana o la conservació de l'arbrat viari.

Emmarcat en aquesta bateria de plans d'acció que es porten a terme o es volen portar a terme a la ciutat, aquest estudi encaixa en l'àrea de medi natural, i hi aporta informació original i imprescindible per emprendre qualsevol mesura de gestió del patrimoni natural local.

La tendència futura marcada per les decisions ciutadanes i administratives és l'assoliment d'un model de ciutat més agradable per viure-hi, una ciutat de la qual puguin gaudir més fàcilment els ciutadans i ciutadanes, i una ciutat més respectuosa amb el medi natural. Una de les variables que fa possible aquest nou model de ciutat més verda és, evidentment, la biodiversitat urbana. Desenes i desenes d'espècies animals i vegetals conviuen amb nosaltres en un mateix hàbitat. Als nostres parcs, carrers i edificis podem trobar tota una fauna i flora adaptada a la ciutat. En obrir la finestra, gaudim de la presència de diferents menes d'arbres que fan més agradable el passeig pel carrer o l'estada a la plaça. Cantarelles de diverses espècies d'ocells ens poden ajudar a aixecar-nos cada matí, mentre que, a l'agost, una aixeta gotejant al nostre pati atraurà diferents espècies d'insectes. Quan la nit ens embolcalla, un munt de voliaines són atretes pels nostres fanals que, a la vegada són visitats per caçadors com el dragó o la rata pinyada pigmea. Nosaltres, els ciutadans i les ciutadanes, formem part d'aquesta complexa xarxa tròfica i territorial com un element més de l'ecosistema.

El catàleg de fauna i flora del municipi de L'Hospitalet que tot seguit us presentem us vol convidar que conegueu de ben a prop la biodiversitat de la vostra ciutat, els seus animals, les seves plantes, els seus parcs urbans i els últims reductes naturals que encara hi persisteixen. De la mateixa manera, també volem aportar-hi informació actual i pràctica sobre tendències poblacionals d'espècies interessants, reproductores o d'ecologia complicada, i fins i tot aportar-hi un paquet de criteris de gestió per a la futura millora de la situació ambiental de la vila.

Confiem, doncs, que aquest treball esperoni l'ànim d'observació i de coneixement dels hospitalencs i hospitalenques vers el seu entorn natural més immediat, ja que és ben sabut que només es pot conservar allò que s'estima i es coneix.

[1] Compromís internacional dels pobles vers la sostenibilitat.

[2] Procés participatiu a través del qual es realitza una diagnosi ambiental del municipi i es defineixen una sèrie de plans d'acció amb vista a millorar la seva condició ambiental.

Objectius

Aquest estudi té com a principal objectiu el d'inventariar les espècies animals de vertebrats –aus, mamífers, amfibis, rèptils i peixos– i arbres ornamentals del municipi de L'Hospitalet de Llobregat. També s'hi aporta informació sobre les espècies reproductores, hivernants i migratòries i es fa especial èmfasi sobre alguns espais naturals del municipi –riu Llobregat, zona agrícola, parcs urbans. També s'hi proposen algunes mesures de gestió ambiental per tal d'afavorir la fauna a la ciutat i potenciar l'educació ambiental al municipi. Aquest estudi pretén convertir-se en una potent font d'informació a disposició de la presa de futures decisions que involucrin el medi natural de la ciutat.

De la mateixa manera, s'hi ha volgut ressaltar el valor d'alguns grups faunístics i comunitats botàniques perquè exerceixin d'indicadors biològics de la qualitat de vida del sistema urbà, una biodiversitat referida als hàbitats i éssers vius que formen part de la ciutat.

La intenció és que aquest document sigui una eina al servei de l'Administració local perquè pugui assessorar i donar solucions a bona part de les problemàtiques ambientals que puguin tenir relació amb la conservació de la biodiversitat urbana i la gestió que en puguem fer.

Metodologia

Per poder portar a terme l'inventari de les diferents espècies d'animals i plantes del municipi s'ha compilat informació a partir d'aquestes fonts:

- **La més important i precisa ha estat la obtenció de dades a partir del treball de camp. Per poder obtenir informació actual de primera mà, s'han fet diferents sortides amb finalitat naturalista durant la primavera i l'estiu de 2004, per tal de conèixer la fauna urbana reproductora, per poder quantificar el nombre total de parelles nidificants d'algunes espècies i per poder-ne confeccionar els mapes de distribució.**
- **Una altra font important va ser posar-nos en contacte amb altres coneixedors de la fauna de L'Hospitalet –naturalistes, biòlegs, tècnics i treballadors de l'Ajuntament, etcètera–, que van poder aportar dades actuals i passades de diferents espècies.**
- **I finalment, es van complementar les dades amb informació bibliogràfica.**

Treball de camp

El treball de camp es va efectuar durant la primavera i l'estiu de 2004 –des de l'abril fins al setembre. Es van fer tot un seguit de sortides de camp per tal de conèixer les espècies reproductores, la seva distribució i el seu estatus. Un equip format per un o dos especialistes van recórrer els diferents carrers, parcs i jardins i zones naturals –riu Llobregat i zona agrícola– del municipi per tal de realitzar recomptes faunístics. Es va incidir especialment en les zones més riques en fauna – i, per tant, més profitoses–, com són els grans parcs, el riu Llobregat i la zona agrícola.

Per complementar el treball de camp ens vam posar en contacte amb altres estudiosos i coneixedors de la zona per tal de recollir més informació sobre les diferents espècies. Ja que l'estudi ha tingut una durada inferior a un any, ha estat imprescindible contrastar les nostres dades amb les aportades per terceres persones.

Atesa la gran biodiversitat que presenta el riu Llobregat, va ser un dels espais més estudiats. Es van fer recomptes en diferents dies per tal de conèixer el nombre de parelles d'aus aquàtiques que hi nidifiquen. A més, es va poder comptar amb dades faunístiques del riu des de fa més de vint anys[3].

[3] Dades inèdites cedides pels naturalistes Rafael Armada i Antoni Torralbo.

S'ha realitzat una anàlisi més acurada de les zones amb més biodiversitat. Així doncs, espais com els grans parcs urbans de les Planes i de Can Buxeres, o zones naturals com el riu, han estat tractades a part. En aquest apartat es presenta la situació i el nombre de les diferents parelles nidificants.

També s'ha fet un altre apartat amb les espècies de caràcter problemàtic o que, si més no, interaccionen amb l'home. En aquest cas, s'ha fet un mostratge més precís per a les poblacions de coloms domèstics, cotorres i estornells.

- **Ocells:** Aquest grup és el més nombrós i en què es va esmerçar més esforç. Per localitzar les diferents espècies d'ocells i quantificar llurs poblacions es van fer transectes meticulosos per la major part del municipi, i s'incidia en aquelles zones amb més biodiversitat. Els recorreguts es feien aprofitant les primeres hores del matí i sempre amb unes condicions atmosfèriques favorables. Se n'anotaven totes les espècies vistes o escoltades al llarg de l'itinerari.

- La informació de l'avifauna hivernant es va poder completar amb dades de col·laboradors i amb els censos d'aus aquàtiques hivernants de les reserves naturals del delta del Llobregat en el tram de riu de L'Hospitalet. Amb aquestes dades es va poder conèixer l'evolució ornítica al llarg dels diferents hiverns. També es va disposar d'informació aportada per altres entitats ornitològiques com l'ICO (Institut Català d'Ornitologia) i la SEO (Societat Espanyola d'Ornitologia).

- **Mamífers:** La informació d'aquest grup s'ha obtingut a partir de dades bibliogràfiques i a partir de terceres persones (naturalistes, tècnics de l'Ajuntament, etcètera). A causa de la dificultat que comporta l'estudi dels mamífers, tant pels seus hàbits nocturns com pel seu petit tamany, no s'han realitzat mapes de distribució per a les diferents espècies de micromamífers. Probablement algunes espècies de quiròpters no han estat detectades en aquest treball. Malgrat que només hi ha dades parcials, s'ha cregut oportú aportar-hi els mapes de distribució del conill, l'eriçó i la mostela pel seu interès.

- **Amfibis i rèptils:** Aquest grup, normalment escàs, es troba molt poc representat al terme municipal. Només es disposa d'observacions puntuals i d'algunes dades antigues.

- **Peixos:** Ben segur que deu ser un grup molt més ampli, amb moltes més espècies. Aquí només s'han descrit els peixos més abundants i característics del darrer tram del riu Llobregat.

- **Vegetació:** En l'estudi de la vegetació només es va tenir en compte l'arbrat viari, és a dir, els arbres dels parcs i jardins. Es va utilitzar l'inventari realitzat pel Servei de parcs i jardins de l'Ajuntament de L'Hospitalet.

Quant a la vegetació silvestre, només s'ha tingut en compte la vegetació aquàtica de la llera del riu Llobregat, i no pas les plantes ruderals i nitròfiles[4]. La resta de plantes del municipi no han estat incloses en aquest estudi.

[4] Informe inèdit elaborat pel botànic Josep M. Seguí. *Atles de les espècies vegetals característiques dels ambients humits i dels salobrars existents a la zona de la ribera*.

Tractament de les dades

Fauna

Per a totes les espècies animals localitzades dins del terme municipal de L'Hospitalet s'ha seguit el mateix tipus de pauta. S'ha detallat per a cada espècie els següents punts: descripció, hàbitat, estatus i distribució, mapes de distribució i fotografies.

Descripció: S'hi ha fet un breu comentari sobre la forma, el color i les característiques principals de cada animal i les diferències entre sexes. També s'hi aporta informació sobre l'alimentació, la mida i el pes de cada animal.

Hàbitat: Ambients més habituals on podem trobar l'espècie. Hom ha diferenciat els ambients específics de la ciutat mateixa de L'Hospitalet.

Estatus i distribució: En el cas dels ocells, dels mamífers i dels peixos, per determinar-ne l'estatus se segueixen els criteris de la Unió internacional per a la Conservació de la Natura (UICN 2001). Les categories i els principals criteris considerats a Catalunya són:

- En perill crític (CR): Una espècie es considera en perill crític a Catalunya quan s'enfronta a un risc d'extinció extremadament alt.
- En perill (EN): Una espècie es considera en perill d'extinció a Catalunya quan es creu que s'enfronta a un risc d'extinció molt alt.
- Vulnerable (VU): Una espècie es considera vulnerable a Catalunya quan es creu que s'enfronta a un risc d'extinció alt.
- Propera a l'amenaça (NT): Una espècie es considera propera a l'amenaça a Catalunya quan, tot i que no ha estat qualificada per cap dels criteris d'amenaça superior, pot complir-ne algun actualment o en un futur proper.
- Preocupació menor (LC): Una espècie es considera de preocupació menor a Catalunya quan no ha estat qualificada com a propera a l'amenaça.
- Dades insuficients (DD): Es considera que una espècie té dades insuficients per ser avaluada a Catalunya quan, a partir de les dades de què es disposa, no és possible avaluar de manera directa o indirecta el seu estat de conservació ni el seu risc d'extinció.
- No avaluada (NE): Espècies introduïdes per part de l'home a partir del 1900 o bé espècies autòctones que no han criat mai de manera regular a Catalunya.

També es comenta la fenologia de l'espècie al municipi –nidificant, estival, migratori, hivernant– i el grau d'abundància –escàs, comú, freqüent i abundant. En les espècies reproductores que es podia saber, s'hi ha apuntat el nombre de parelles nidificants i la seva distribució al municipi. Per a les aus hivernants, el nombre total d'exemplars, especialment en els ocells que podem trobar en el riu. I finalment es dóna informació sobre el nombre de parelles nidificants a Catalunya[5] i en alguns casos de les reserves naturals del delta del Llobregat.

Mapes de distribució: En el cas de les espècies nidificants, s'ha senyalat la seva distribució en un mapa de quadrícules UTM 1 x 1. La detecció d'una espècie en una quadrícula s'ha representat amb un punt verd, i l'absència o no detecció, deixant-la buida. En general, la majoria d'espècies amb mapa de distribució pertanyen a exemplars localitzats durant l'any 2004. Quant a les dades de reproducció, s'ha assumit que una espècie nidifica quan almenys es disposa d'informació probable o possible que pugui criar.

En algunes espècies de difícil localització o per la seva raresa se n'ha elaborat el mapa de distribució amb dades aportades per terceres persones, malgrat que nosaltres no ho hem pogut documentar. En total s'han tingut en compte 23 quadrícules UTM.

Fotografies: Per conèixer millor les característiques de cada animal s'hi ha afegit una fotografia de cada espècie.

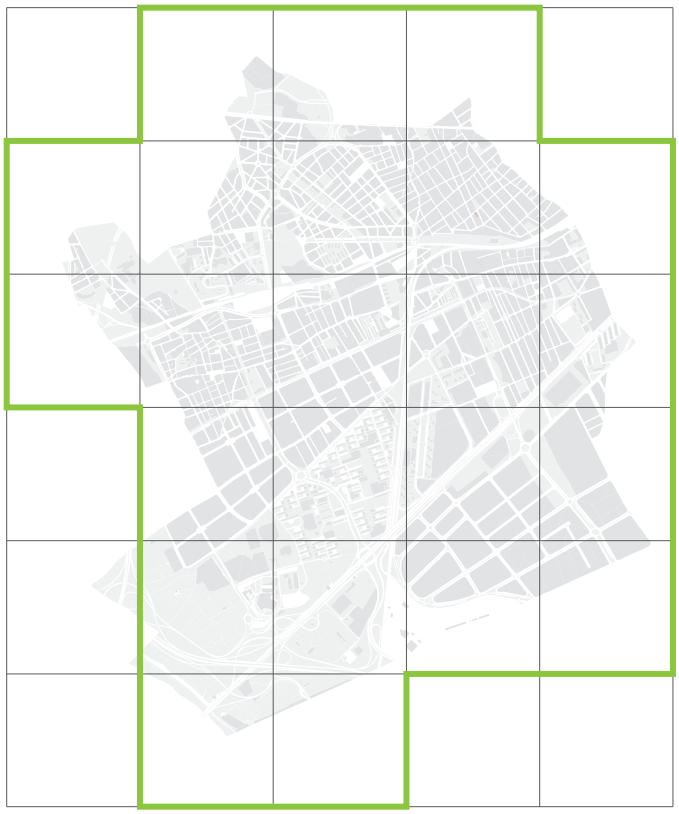

Delimitació de la zona d'estudi de L'Hospitalet de Llobregat: 23 quadrícules estudiades.

Flora

En el cas de la vegetació, només se n'han tingut en compte les espècies arbòries de caràcter ornamental. De cada arbre s'ha fet una breu descripció i s'han apuntat les característiques principals, com l'alçària i origen de l'arbre, la forma de la fulla, de la flor, del tronc, de l'escorça i dels fruits.

Respecte a la situació de l'arbre en el municipi, es dóna informació del nombre total d'exemplars i el seu percentatge, així com el carrer o la plaça en què es troba situat[6].

A més es dóna informació actualitzada de les espècies característiques dels ambients humits del riu Llobregat.

També s'hi han inclòs una o dues fotografies de cada arbre fetes *in situ* en la mateixa ciutat.

Finalment s'hi inclou una llista detallada de tots els arbres de la ciutat amb dades relatives al seu nombre, percentatge i situació (carrer, plaça, etcètera).

Descripció de la zona d'estudi

La ciutat de L'Hospitalet de Llobregat és dins de la comarca del Barcelonès. Limita amb Barcelona pel nord i l'est; amb Cornellà de Llobregat, per l'oest; amb el Prat de Llobregat, pel sud, i amb Esplugues de Llobregat, pel nord-oest. Malgrat que té una superfície de 12,56 km^2, és la segona ciutat amb més població de Catalunya.

El relleu és més abrupte cap al Samontà, on trobem els turons de la Torrassa, de 45 metres d'altitud, i el de les Planes, amb 55 metres. La zona més baixa la trobem al sector de la Marina, que des del punt de vista fisiogràfic és com es coneix a L'Hospitalet la zona deltaica del Llobregat, amb altituds que oscil·len entre els 4 i 20 metres. Diferents rieres i torrents travessen la ciutat, des de la serra de Collserola –puig de Sant Pere Màrtir– fins al mar, com el torrent Gornal, la riera Blanca, la riera del Cementiri, la riera de Can Vidalet i el torrent d'Esplugues[7].

[5] Dades extretes de l'*Atles dels ocells nidificants de Catalunya 1999-2000*.

[6] Dades aportades per l'inventari de l'arbrat viari del Servei de parcs i jardins i l'anuari estadístic de L'Hospitalet de Llobregat.

[7] Agenda 21. UTE AMBIO-ECOESTUDIS-EGMASA. Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat. Informe inèdit.

El clima de la ciutat és el semiàrid, propi de la regió mediterrània. Els hiverns no són gaire freds, amb nevades poc freqüents, i els estius, calorosos i força secs. Les precipitacions són escasses i irregulars al llarg de l'any. La pluviometria és de 591,2 l/m^2, i la mitjana anual de dies de pluja és de 88 dies[8].

Des d'un punt de vista geològic, la zona del Samontà és assentada sobre argiles vermelles i llims groguencs del quaternari, amb força concrecions calcàries i còdols que provenen dels relleus propers. Per sota d'aquests materials hi trobem argiles pliocèniques que afloren a prop de Can Buxeres, la riera del Canyet i el sector del cementiri. A la plana deltaica (la Marina) –la major part del municipi– el sòl és format per sorres i llims d'origen al·luvial.

Des del punt de vista demogràfic, L'Hospitalet és la segona ciutat de Catalunya[9] (246.066 habitants, 2004), només superada per Barcelona. Amb 19.685 hab/Km^2, és el municipi més densament poblat del país. Alguns barris ultrapassen els 60.000 hab/Km^2, com ara la Florida.

L'Hospitalet presenta gairebé la totalitat de la seva superfície urbanitzada, i al municipi són gairebé residuals les zones naturals. L'única excepció és el tram de riu Llobregat que pertany al municipi, i malgrat que és força degradat, encara hi persisteixen una fauna i vegetació interessants. Ja dins de la ciutat trobem 170,52 hectàrees de superfície verda –13,64% del territori–, majoritàriament parcs i jardins. Aquests espais verds urbans tenen una vegetació eminentment al·lòctona, formada per plantes ornamentals en gran part i per vegetació ruderal.

Pel que fa a la fauna hi trobem tot un seguit d'espècies que aprofiten els avantatges que tenen les ciutats. Multitud d'espècies s'aprofiten de la infinitat de refugis per ajocar-s'hi, de la facilitat per trobar-hi aliment de forma abundant, de la falta de depredadors i de l'escalfor que produeix la mateixa ciutat.

No podem dir que la ciutat de L'Hospitalet tinguin molts hàbitats. La majoria d'aquests ambients tenen una caràcter molt antròpic, com és el cas del nucli urbà. Dins d'aquest ambient trobem microhàbitats, com els parcs i jardins, les avingudes arbrades, els mateixos edificis, etcètera. A la part de la Marina, encara hi resten camps de conreu, 25 hectàrees, i la zona humida del riu amb la seva fauna i flora associades.

[8] Font: Unitat de Meteorologia. Negociat de Salut Pública. Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat.

[9] Font: *Anuari estadístic de L'Hospitalet, 1999* i Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat (any 2000).

Biodiversitat urbana

La biodiversitat o diversitat ecològica és la totalitat de varietats de dotacions genètiques, d'espècies i d'ecosistemes. Així doncs, una bona biodiversitat és símptoma del bon estat de salut d'un ecosistema.

La biocenosi urbana és constituïda per comunitats relativament senzilles i d'una diversitat no gaire elevada. La verticalitat dels edificis és comparable a la dels ambients rocosos. Aquests llocs són molt poc colonitzables, ja que és molt difícil l'acumulació de sòl i, per tant, el recobriment vegetal és escàs. Només algunes algues i líquens agosarats podran penetrar el ciment. Entre les escletxes i forats de les parets, allà on s'acumula terra creixerà alguna planteta. En aquests indrets, hi trobarem espècies animals adaptades a aquests llocs: falciots, ballesters, coloms i pardals hi faran nius; sargantanes i dragons hi trobaran aixopluc. Altres petits mamífers, com els ratpenats, hi trobaran refugi. En definitiva, els més adaptats faran vida a ciutat.

Com qualsevol ecosistema, el medi urbà no es comporta de manera estàtica, previsible o ordenada. L'aparent simetria i coherència de carrers i edificis contrasta amb la velocitat amb què el paisatge urbà i els seus habitants canvien i evolucionen. Cada any s'inauguren edificis nous, es milloren parcs i l'arbrat urbà creix o varia. Com un ecosistema natural més, tota la microfauna i els vertebrats que se n'alimenten varien adaptant-se a aquests canvis. A més, el cicle anual, els fenòmens climatològics tan canviants i la conseqüent variació en la disponibilitat de refugi i aliment afecten la vida dels nostres animals i plantes de la mateixa forma que en un bosc o en uns aiguamolls.

Entenem com a biodiversitat urbana el conjunt d'animals i plantes que podem trobar en una ciutat, tant a les zones verdes com als edificis moderns. De la mateixa manera que la biodiversitat d'un bosc ben conservat és superior a la d'un bosc mal gestionat, la diversitat de vida d'una ciutat sostenible serà també més elevada que la d'una vila bruta,

El pardal comú és un dels ocells més àmpliament distribuïts del món.
(Foto: Ignasi Torre)

industrial i sense l'arbrat suficient. La natura té les seves pròpies eines, sovint més que suficients per mantenir i assegurar l'equilibri ecològic de l'espai. Allà on aquest equilibri s'ha trasbalsat per l'acció antròpica és on s'ha de procurar restablir-lo mitjançant sistemes de gestió apropiats. L'estudi i la protecció de la biodiversitat són aspectes cabdals dins dels àmbits científics, polítics i socials implicats en la conservació i la gestió del patrimoni i els recursos naturals.
A les ciutats, considerades com a ecosistemes, és l'ésser humà qui hi ha de fer possible l'equilibri ecològic, i ho ha de fer tenint en compte tant els criteris quantitatius com els qualitatius.

Podem dir, doncs, que cada vila necessita programes específics per conservar i potenciar la seva biodiversitat. S'ha d'augmentar de mica en mica la naturalització de la ciutat. S'han de crear estratègies i accions encaminades a afavorir la fauna i la flora autòctones. L'Hospitalet, per exemple, presenta una ubicació força privilegiada dins la ruta migratòria de les aus que segueixen el litoral i albergant, a més a més, un tram del Llobregat, via important de pas i dispersió tant per ocells com per altres vertebrats. Al mateix temps, la relativa proximitat del parc de Collserola i les zones humides del delta del Llobregat ofereixen la possibilitat d'un cert intercanvi de fauna entre aquest espai natural i la ciutat. De fet, la ciutat es comporta com un sistema obert capaç d'organitzar-se a cavall d'un flux energètic que li arriba de fora.

Els estornells vulgars arriben a formar dormidors urbans de més de cent mil exemplars.
(Foto: Ignasi Torre)

Els sistemes naturals

Al municipi de L'Hospitalet manquen espais naturals protegits, ja que només compta amb un petit tram de 900 metres del marge esquerre del riu Llobregat i una petita zona agrícola adjacent. Malgrat això, hem de dir que està vorejat d'importants espais naturals, com les reserves naturals del delta del Llobregat, el parc de Collserola i el parc agrari del Baix Llobregat.

Per la seva importància estratègica i per la seva particular diversitat, els sistemes naturals dels termes municipals gairebé sempre són els hàbitats més importants d'una vila. En el cas de L'Hospitalet, tenim bàsicament dos espais naturals menys antropitzats i que mereixen un tractament o una menció a part: el riu Llobregat, la zona agrícola i els grans parcs urbans, com les Planes i Can Buxeres.

El paper d'aquestes àrees és fonamental per a l'equilibri ecològic de la ciutat, ja que la major part de la biodiversitat urbana es concentra en aquests espais. En aquest sentit, el futur d'aquests indrets ha de ser de continuïtat i d'una evolució favorable, amb millores a llarg termini.

El riu Llobregat i les seves ribes

A la zona del riu i a les seves ribes podem trobar una gran diversitat de fauna, especialment dins del grup dels ocells. S'han detectat més d'un centenar d'espècies només en el tram de riu del terme municipal de L'Hospitalet i zona d'influència, xifra que representa el 90% del total observat a tot el municipi. Aquesta diversitat d'espècies és deguda, sens dubte, a la proximitat de les reserves naturals del delta del Llobregat i a la situació del riu enmig de la ruta migratòria de la Mediterrània occidental.

El riu Llobregat és el curs fluvial més llarg de Catalunya, tan sols superat pel Segre, i un dels més importants de tots els rius ibèrics que tributen al Mediterrani. La conca del Llobregat té una superfície de 4.948 km^2 i una longitud de 156,5 km. La seva orientació diagonal entre els Pirineus i el mar li atorga una virtut excel·lent com a via migratòria per seguir. Des de fa deu anys, la qualitat de les seves aigües ha anat millorant de

Panoràmica del riu Llobregat en el tram de L'Hospitalet.
(Foto: Tomàs Ballesteros)

forma significativa gràcies a les obres de col·lectors i depuradores que trobem al llarg del seu recorregut. Avui dia potser el problema ecològic que més l'afecta és l'extrema variabilitat de cabal a les zones altes, on la indústria i l'agricultura se n'aprofiten en partides potser massa generoses. Un cop a la plana del Baix Llobregat, el riu presenta un aspecte ample i calmat, mentre les seves aigües arrosseguen tones de sediments vers la desembocadura. Aquestes aigües someres i les seves ribes ofereixen, a l'altura de la ciutat, possibilitats de repòs, alimentació i refugi a desenes d'espècies d'ocells i altres vertebrats. Aquest tram de riu de la ciutat té una longitud de 900 metres i una superfície de 7 hectàrees.

Vista del riu Llobregat.
(Foto: Tomàs Ballesteros)

Petits aiguamolls a la zona del riu Llobregat.
(Foto: Tomàs Ballesteros)

En el tram final del riu trobem el delta del Llobregat, el segon en superfície (98 km^2) de Catalunya, però només el 5% encara en conserva algun vestigi de la vegetació natural original; la resta és ocupada per conreus, zones urbanitzades i industrials. Malgrat això, el delta del Llobregat és, sens dubte, una de les zones humides més importants de Catalunya i acull una gran biodiversitat faunística. Actualment aquest espai acull dues reserves naturals protegides per la Generalitat de Catalunya: la reserva natural Ricarda Ca l'Arana i la reserva natural Remolar Filipines.

La biocenosi dels hàbitats fluvials, a causa de la seva naturalesa longitudinal i fluctuant, és molt particular. Molts animals empren els cursos fluvials no només, per dirigir les seves migracions –com en el cas dels ocells–, sinó també en el cas dels mamífers, rèptils i amfibis, per als seus desplaçaments poblacionals. De la mateixa manera, els punts on el riu alenteix el seu curs, els meandres més amples i, no cal dir-ho, les llacunes i els aiguamolls, es converteixen en punts de concentració d'aquesta biodiversitat canalitzada pel riu.

Al pas per L'Hospitalet, el riu té uns marges de terra que deixen via lliure a qualsevol projecte de reforestació de l'arbreda fluvial, que en aquest tram és escassa i poc connexa. A les ribes, hi trobem una àrea agrícola que efectua la important funció ecològica de tampó o *by-pass* entre el medi urbà i el fluvial. Aquesta zona d'horts permet que la fauna pugui utilitzar el riu i les seves ribes de manera més segura i més tranquil·la. D'aquesta manera, el riu es pot comportar com un hàbitat natural, amb les seves pròpies relacions d'intercanvi de biodiversitat amb el delta i les terres agrícoles adjacents.

Illetes del riu Llobregat de gran importància per a la nidificació d'ocells. *(Foto: Tomàs Ballesteros)*

La comunitat faunística d'aquest ambient és la característica dels ecosistemes fluvials, i hi predominen les espècies aquàtiques. Així doncs, trobem una avifauna nidificant formada per poblacions d'ànec collverd (*Anas platyrhynchos*), polla d'aigua (*Gallinula chloropus*), camesllargues (*Himantopus himantopus*), corriol petit (*Charadrius dubius*) i cabusset (*Tachybaptus ruficollis*) entre d'altres.

A l'hivern, amb l'arribada d'aus del centre i nord d'Europa, el nombre d'espècies augmenta significativament. En aquesta època podem trobar grups nombrosos de corbs marins (*Phalacrocorax carbo*) que s'ajoquen a la nit o s'alimenten de peixos durant la resta del dia; ardèids com els esplugabous (*Bubulcus ibis*); martinets blancs (*Egretta garzetta*), bernats pescaires (*Ardea cinerea*) a la recerca de peixos i invertebrats. També arriben anàtides com els xarxets (*Anas crecca*) o els collverds (*Anas platyrhynchos*) amb efectius superiors als cent exemplars, respectivament, i ja en menor nombre, cullerots (*Anas clypeata*), xibecs (*Netta rufina*), xiuladors (*Anas penelope*), etcètera.

La polla d'aigua, ocell aquàtic molt abundant.
(Foto: Ignasi Torre)

El cabusset es reprodueix poc a la zona del riu, però és un bon indicador de la qualitat de les aigües, acceptables o bones.
(Foto: Ignasi Torre)

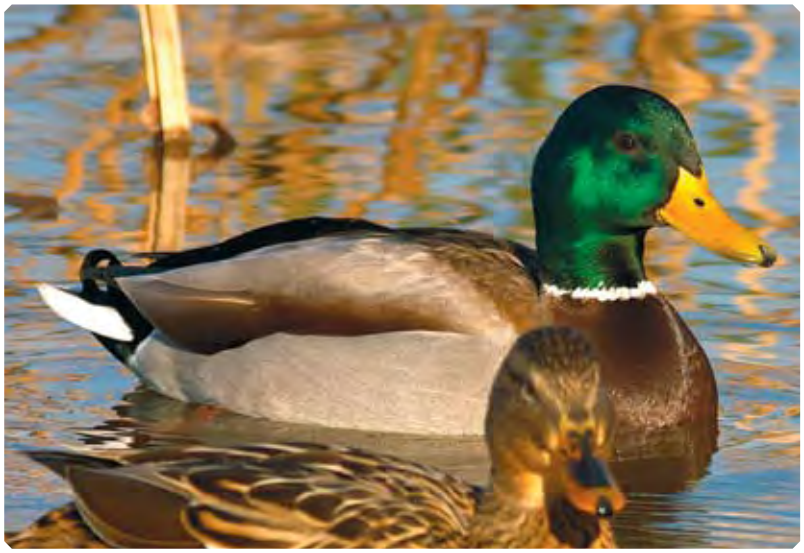

L'ànec collverd és una de les anàtides més abundants del riu.
(Foto: Ignasi Torre)

El xarxet comú és un ànec hivernant freqüent en els darrers anys arran de la millora de la qualitat de les aigües del riu Llobregat.
(Foto: Ignasi Torre)

La fotja és freqüent només a l'hivern, amb l'arribada d'exemplars provinents del nord i centre d'Europa.
(Foto: Ignasi Torre)

Els martinets blancs són ocells piscívors que es poden veure pràcticament durant tot l'any al riu Llobregat, malgrat que no hi nidifiquin.
(Foto: Ignasi Torre)

Les fredelugues són limícoles arribades de terres més fredes.
(Foto: Ignasi Torre)

La resta de vertebrats és menys diversa. Quant als mamífers, trobem especialment micromamífers com la musaranya comuna (*Crocidura russula*), el ratolí de bosc (*Apodemus sylvaticus*), la rata comuna (*Rattus norvegicus*), entre d'altres. Algunes espècies com el conill (*Oryctolagus cuniculus*) són bastant abundants a tota la riba del riu, al contrari de l'eriçó clar (*Atelerix algirus*) i la mostela (*Mustela nivalis*), que són més escasses. Altres espècies com els senglars (*Sus scrofa*) o les guineus (*Vulpes vulpes*) utilitzen les ribes com a zones de pas. S'espera que en un futur no molt llunyà arribi la llúdriga (*Lutra lutra*), que en aquests moments ja es troba al municipi d'Abrera, i esperem que en recuperi l'antiga àrea de distribució al delta del Llobregat, on s'extingí el 1956.

La musaranya vulgar és un petit insectívor.
(Foto: Ignasi Torre)

Respecte a l'herpetofauna, només trobem tres espècies d'amfibis, la granota verda (*Pelophylax perezi*), la reineta (*Hyla meridionalis*) i el tòtil (*Alytes obstetricans*), i alguns rèptils com les tortugues d'aigua (*Mauremys leprosa*, *Trachemys scripta*) i les colobres (*Malpolon monspessulanus*, *Rhinechis scalaris*, *Natrix maura*).

Malgrat la seva aparença, la serp d'aigua és un ofidi totalment inofensiu. *(Foto: Ignasi Torre)*

La granota verda és un dels amfibis més abundants al riu. *(Foto: Ignasi Torre)*

La fauna ictiològica es troba representada per espècies característiques del tram baix del riu, com la carpa (*Cyprinus carpio*), l'anguila (*Anguilla anguilla*) i el barb (*Barbus bocagei graellsii*). Altres grups de peixos com els mugílids (*Liza sp*., *Mugil sp*.) fan migracions estacionals de tipus tròfic per tot el riu.

El becadell comú és una limícola escassa a l'hivern. *(Foto: Ignasi Torre)*

Riu Llobregat, L'Hospitalet- Any 2004					
Espècie	*Núm. de parelles*	*%*	*Espècie*	*Núm. de parelles*	*%*
Ànec collverd	5 - 6	7	Rossinyol bord	5 - 7	8
Cabusset	1	1	Tallarol capnegre	4 - 6	7
Polla d'aigua	6 - 9	11	Mallerenga cuallarga	1 - 3	4
Camesllargues	2 - 3	4	Pardal comú	15	17
Corriol petit	1 - 2	2	Pardal xàrrec	3	4
Colom domèstic	3 - 4	5	Verdum	4 - 5	6
Rossinyol comú	2 - 4	5	Gafarró	4 - 5	6
Merla	3 - 4	5	Cadernera	5 - 6	7
Trist	3	4			

Número de parelles i percentatge sobre el total d'espècies presents al riu Llobregat (2004).

La comunitat vegetal es veu afectada per l'elevat grau de degradació que té el riu. Es desenvolupa una vegetació ruderal i nitròfila, i pràcticament no queden vestigis de la comunitat original de bosc de ribera. Només queda algun exemplar aïllat d'àlber (*Populus alba*), om (*Ulmus minor*) i tamariu (*Tamarix gallica*). Les espècies més abundants i de caràcter més banal són la canya (*Arundo donax*), el card marià (*Silybum marianum*), els plantatges (*Plantago sp.*), i plantes herbàcies com *Rumex sp.*, *Hirschfeldia incana*, *Inula viscosa*, *Euphorbia sp.*, etcètera.

Segons l'estudi efectuat pel botànic Josep Maria Seguí sobre la distribució de les espècies vegetals característiques dels ambients humits i dels salobrars existents al riu Llobregat, s'hi han detectat un total de 84 espècies vegetals diferents, de les quals 22 s'han trobat a la zona del riu dins del municipi de L'Hospitalet.

El canyís i la boga són plantes aquàtiques característiques d'aigües dolces.
(Foto: Ignasi Torre)

	Riu Llobregat L'Hospitalet	*Delta del Llobregat*	*Catalunya*
VEGETACIÓ SUBMERGIDA			
Potamogeton pectinatus	F	F	C
VEGETACIÓ HELOFÍTICA			
Apium nodiflorum	A	A	C
Phragmites australis	F	A	CC
Rorippa nasturtium-aquaticum	L	L	C
Rumex conglomeratus	L	F	C
Scirpus lacustris	L	L	R
Scirpus maritimus	F	F	R
Typha angustifolia	F	F	C
Veronica anagallis-aquatica	L	L	R
VEGETACIÓ HIGRÒFILA			
Cyperus fuscus	L	L	RR
Chenopodium glaucum	L	L	RR
Cirsium monspessulanum	F	F	C
Juncus bufonius	F	F	CC
Mentha suaveolens	L	L	C
Poa trivialis	L	F	CC
Pulicaria dysenterica	L	F	C
Ranunculus sceleratus	L	L	RR
Scirpus holoschoenus	F	F	CC
VEGETACIÓ DE RIBERA			
Ulmus minor	L	L	CC
Populus alba	L	F	CC
VEGETACIÓ HALÒFILA I DEL LITORAL MARÍTIM			
Spergularia marina	L	L	RR
Tamarix gallica	L	L	R

Espècies vegetals aquàtiques localitzades al tram de riu de L'Hospitalet.

E: excepcional
L: localitzat
F: freqüent
A: abundant

CCC: plantes molt comunes a Catalunya
CC: plantes força comunes
C: plantes comunes
R: plantes rares
RR: plantes força rares
RRR: plantes molt rares

La zona agrícola

A la zona de la Marina trobem una petita zona de 25 hectàrees on encara persisteixen alguns conreus de carxoferes, cereals, alfals, fruiters i horta. Tota aquesta zona conforma un conjunt natural juntament amb el riu Llobregat. També es troben algunes masies disperses com Cal Masover nou, Cal Trabal i Ca l'Esquerrer.

Masia de Cal Masover nou. A la dreta, vista de l'Hospital de Bellvitge. *(Foto: ECOIMA)*

Masia de Cal Trabal. Al seu interior hi ha un museu d'eines del camp. *(Foto: ECOIMA)*

Camps d'alfals. *(Foto: ECOIMA)*

Foto 23. La cuereta blanca tan sols es reprodueix a la zona agrícola de Bellvitge. *(Foto: Ignasi Torre)*

Dins d'aquests ambients agrícoles trobem una fauna nidificant totalment adaptada a aquesta mena d'indrets. Especialment espècies característiques de llocs oberts com les cogullades (*Galerida cristata*), els cruixidells (*Miliaria calandria*) i les cueretes blanques (*Motacilla alba*).

Durant el pas migratori, i especialment a l'hivern, multitud d'ocells aprofiten els camps de conreu per alimentar-se, com és el cas dels pinsans (*Fringilla coelebs*), dels passerells (*Carduelis cannabina*) i de les aloses (*Alauda arvensis*).

Zona agrària de Bellvitge					
Espècie	*Núm. parelles*	*%*	*Espècie*	*Núm. parelles*	*%*
Colom domèstic	5 - 6	8	Garsa	2 - 3	4
Tórtora turca	2 - 3	4	Estornell vulgar	2 - 3	4
Cogullada vulgar	1 - 2	3	Pardal comú	31 - 33	45
Oreneta vulgar	+	-	Pardal xàrrec	4 - 5	7
Cuereta blanca	1 - 2	3	Verdum	2 - 3	4
Merla	1 - 2	3	Gafarró	3 - 4	6
Trist	1	1	Cadernera	2 - 3	4
Tallarol capnegre	1 - 2	3	Cruixidell	1	1

Número de parelles i percentatge d'espècies presents a la zona agrícola.
El símbol + indica presencia de l'espècie per la zona (2004).

Foto 25.La cogullada vulgar és un típic ocell de llocs oberts. *(Foto: Ignasi Torre)*

El xot és una petita rapinyaire nocturna que nidifica en grans parcs i a la zona agrícola de Bellvitge. *(Foto: Ignasi Torre)*

La tórtora turca és una espècie nouvinguda des de l'Àsia Menor fa tan sols dues dècades. *(Foto: Ignasi Torre)*

32 Els parcs i jardins

Malgrat que la ciutat de L'Hospitalet no té pràcticament espais naturals –a excepció d'un petit tram de riu, bastant deteriorat– sí que té una bona extensió de parcs i jardins: una superfície de 170,52 hectàrees, que representen el 13,64% del total del municipi. Sent el Districte VI –barris de Bellvitge i del Gornal– el més extens, amb més de 111,15 hectàrees de zona verda. La resta de districtes oscil·len entre les 6,50 hectàrees (Districte V) i les 19,56 hectàrees (Districte I).

Els parcs més grans són el de les Planes i el de Bellvitge, de 8 i 7,8 hectàrees, respectivament, seguits del de Can Buxeres, de 3,3 hectàrees i el de la Torrassa i el de l'Alhambra. Ja més petits són el parc de la Marquesa i els jardins de la Remunta.

L'origen d'aquests parcs és molt variat, la majoria són terrenys que per alguna raó s'han salvat de l'expansió urbanística. Tot seguit comentem algunes dades interessants dels parcs més grans de la ciutat[10].

El parc de Can Buxeres es localitza al barri de Sanfeliu, entre les Cotxeres del Metro, el torrent de Can Nyac i la carretera d'Esplugues. Es va inaugurar el setembre de l'any 1970; aquests terrenys van ser comprats per l'Ajuntament a la família Buxeres, propietaris de la finca i els jardins que l'envolten i dels quals el parc ha heretat el seu nom. Popularment conegut com a parc de Can Boixeres, aquest canvi de nom es va produir l'any 1979, amb la construcció de l'estació de Metro del barri de Sanfeliu, que va canviar el topònim Buxeres per Boixeres, perquè creia que aquest nom provenia de *boix* (petit arbust de mitja muntanya). L'any 2000, després d'anys de litigi, el parc va recuperar el seu nom original. Els edificis d'aquesta finca, originària del segle XVIII, conformen un conjunt que exemplifica la transformació d'una casa pairal en residencial senyorial, on perviuen antigues estructures pròpies de l'explotació agrària (pous i restes de molí), amb la casa senyorial o palauet neoclàssic, la casa dels masovers i el templet modernista. Actualment aquestes construccions són edificis d'ús municipal i estan catalogats al Catàleg de Protecció del Patrimoni.

El parc de Can Buxeres és un dels indrets amb més biodiversitat faunística.
(Foto: Tomàs Ballesteros)

[10] Informació inèdita aportada pel Centre d'Estudis de L'Hospitalet (CEL'H).

El parc de les Planes es localitza entre els barris de Can Serra, les Planes, la Florida, Pubilla Cases i Sant Josep; els carrers que limiten amb el parc són l'avinguda d'Isabel la Catòlica, el carrer de Sant Rafael, el carrer de l'Esmaragda i el carrer del Teide, a més del cementiri municipal i les línies ferroviàries. Aquest espai verd va ser inaugurat el 1986 i actualment té una superfície total de 7,8 hectàrees i representa el principal pulmó verd de la ciutat. Els terrenys que ara ocupa el parc es van salvar de l'especulació urbanística dels anys seixanta perquè eren terres properes al cementiri, i una normativa impedia que s'hi construís. Aquest espai va ser ocupat fins a mitjans del segle XVIII per masies dedicades al cultiu de cereals i vinya. Al segle XIX la plaga de la fil·loxera va fer malbé la producció de vinya, i els pagesos van vendre els terrenys a les bòbiles, que van aprofitar el terra argilós per a la fabricació de rajoles i teules. D'aquestes instal·lacions s'han conservat dues xemeneies que recorden el passat industrial de la ciutat.

El parc de les Planes es va salvar de l'especulació urbanística perquè eren termes propers al cementiri. *(Foto: Tomàs Ballesteros)*

El parc de la Torrassa té l'entrada principal a la confluència entre l'avinguda del Torrent Gornal i el carrer del Montseny, i disposa d'un passeig central que dóna accés a una plaça de 2.000 m^2. El parc es va inaugurar el maig de 1999 i pren el seu nom del barri on es troba situat, la Torrassa. L'origen d'aquest topònim prové d'un antic mas proveït d'una torre de defensa del segle X anomenada Torre de Bellvís o castell. Aquest mas va formar part de les propietats del baró de Maldà al segle XVIII, i fou llavors quan el casalot va començar a ser conegut popularment com "Torrassa", pel fet de tenir la torre o "Torre esllampegada", perquè l'esmentada torre va patir la descàrrega d'un llamp.

El parc de la Marquesa es localitza al barri de Collblanc, concretament entre la carretera de Collblanc, el carrer de Farnés i el passatge d'Amat. La creació d'aquest espai verd data de l'any 1978, després que l'Ajuntament, a petició de l'agrupació veïnal de Collblanc-la Torrassa, arribés a un acord de compra amb els propietaris de la finca.

Resulta curiós el fet que el parc porti el nom de Marquesa quan les seves propietàries originals, les senyores Farnés, tot i que van formar part de l'elit burgesa de principis del segle passat, mai no van estar en possessió d'aquest títol. L'edifici La Marquesa o Torre Barrina sembla que originàriament era una masia de final del segle XVIII i al seu voltant encara es conserva una tanca feta al segle XIX amb una gran porta de forja i on consta la data de 1867.

El parc de l'Alhambra es troba al barri de Santa Eulàlia, entre els carrers de l'Aprestadora, de l'Alhambra i l'avinguda de la Granvia de L'Hospitalet. Aquest espai, inaugurat el dia de la Constitució de 1986, agafa el seu topònim a causa de la proximitat del carrer homònim, i es troba ubicat en uns terrenys annexos a l'antiga fàbrica Queralt i Cia, coneguda popularment com "El Cànem". En aquests terrenys hi havia inicialment un petit espai verd, una arbreda, tal com ens mostra el plànol de la ciutat de 1970. Posteriorment es van fer els blocs d'habitatges coneguts com Gran Via Center i en al solar que restava es va aprofitar l'arbreda ja existent per fer-hi el parc. El parc de l'Alhambra disposa de 1,7 hectàrees, estructurades en tres peces: al sud, un espai envoltat d'una pèrgola amb una font decorativa il·luminada al centre; una peça central que forma una gran plaça pavimentada amb un quiosc musical, i l'espai nord, format per unes sorreres i una pineda al voltant. Cal remarcar que aquest parc és un dels espais principals on es celebra, a finals de maig, les festes majors de Santa Eulàlia. A més, des de 1990 al parc de l'Alhambra se celebra, a primers de juliol, la Setmana Cultural Gallega, organitzada per la Casa Galega de L'Hospitalet en honor a l'apòstol Santiago.

El parc de Bellvitge es troba, tal com el seu nom indica, al barri de Bellvitge, entre la rambla de la Marina i l'avinguda de la Mare de Déu de Bellvitge. El 15 de març de 1998 s'inaugurà aquest parc amb una superfície de 32.600 m^2 de zona verda i espais lúdics, i ocupà un espai que era destinat a acollir noves edificacions.Les pressions veïnals van aturar-ne el procés, i el parc de Bellvitge es va convertir en una de les principals i més llargues reivindicacions del moviment veïnal. L'origen del topònim Bellvitge prové del mas de Malvitge o Malviatge i la seva capella, originaris del segle XI. El pas de Malvitge cap a Bellvitge sembla ser que rau en el fet que els terrenys del mas passaren de ser una zona pantanosa i insalubre a ser terra cultivable; sembla que això motivà que la zona passés a denominar-se Bellavista o Bellviatge, i d'aquí provindria la contracció Bellvitge. La primera referència completa de la capella la trobem en un testament de 1279, on consta una donació a l'ermita de Santa Maria de Benvige. L'any 2003 se'n va ampliar la superfície arran de la restauració de l'ermita i la construcció de l'hotel Hesperia entre el parc i la residència.

La merla pon menys ous a la ciutat que no pas a la natura.
És una adaptació a la manca d'aliment de les zones urbanes.
(Foto: Ignasi Torre)

El pit-roig nidifica als grans parcs de la ciutat.
(Foto: Ignasi Torre)

La comunitat faunística és menys diversa que en els sistemes naturals, però així i tot el nombre d'espècies és considerable. Sens dubte, els ocells són el grup millor representat en els medis urbans. Els amfibis i rèptils són prou escassos a causa de les exigències del seus hàbitats i, quant als mamífers, hi ha una bona representació de micromamífers i de quiròpters. Encara que moltes espècies es reprodueixen a la ciutat, la funció d'aquesta és més important com a lloc d'hivernada o de pas migratori. De fet, la Península Ibèrica és el refugi d'hivern per a la majoria d'aus del centre i nord d'Europa.

CAN BUXERES

Espècie	*Núm. de parelles*	*%*	*Espècie*	*Núm. de parelles*	*%*
Tudó	1 - 3	4	Tallarol de casquet	1	1
Colom domèstic	+	-	Mallerenga carbonera	3	4
Tórtora turca	4 - 8	10	Mallerenga emplomallada	2	2
Cotorreta de pit gris	11 - 15	18	Raspinell	1 - 2	2
Ballester	+	-	Garsa	3	4
Falciot negre	+	-	Estornell vulgar	5	6
Oreneta vulgar	+	-	Pardal comú	9 - 11	13
Pit-roig	1	1	Pardal xàrrec	1 - 2	2
Cargolet	1 - 2	2	Verdum	2 - 3	4
Merla	5 - 6	7	Gafarró	5 - 6	7
Trist	1 - 2	2	Cadernera	2 - 3	4
Tallarol capnegre	3 - 4	5			

Número de parelles i percentatge d'espècies presents al parc de Can Buxeres. El símbol + indica presència de l'espècie per la zona (2004).

El mosquiter comú és molt abundant als nostres parcs durant tot l'hivern.
(Foto: Ignasi Torre)

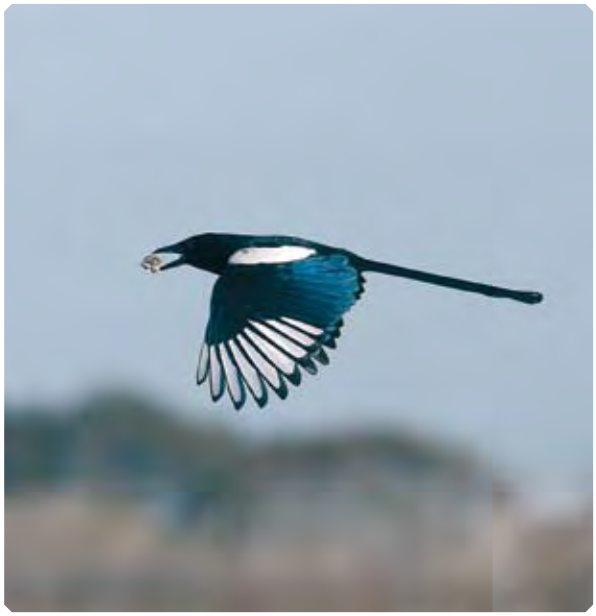

La garsa és una espècie que va començar a criar a la ciutat a partir de 1984.
(Foto: Ignasi Torre)

La fauna vertebrada es caracteritza per la seva antropofília i pel seu grau de comensalisme. Les poblacions animals que viuen a les ciutats es beneficien d'uns avantatges que els medis naturals no tenen: relativa bonança i estabilitat tèrmica, absència de depredadors i una elevada producció d'aliment aprofitable (escombraries).

Moltes espècies han modificat la seva conducta a les ciutats. Així doncs, ocells que acostumen a niar en arbusts, a les ciutats ho fan en arbres, o espècies totalment diürnes han après a caçar de nit aprofitant l'enllumenat públic. En molts casos l'absència de depredadors fa que molts animals es confiïn i triguin més a l'hora de fugir. Una altra adaptació a la vida urbana és la quantitat de la posta: espècies com les merles ponen menys ous a les ciutats que al medi natural.

PARC DE LES PLANES

Espècie	Núm. de parelles	%	Espècie	Núm. de parelles	%
Colom domèstic	+	-	Mallerenga blava	1	3
Tórtora turca	4	12	Mallerenga petita	1	3
Cotorreta de pit gris	1 - 2	6	Garsa	2 - 3	9
Falciot negre	+	-	Estornell vulgar	1 - 3	9
Pit-roig	1	3	Verdum	2	6
Merla	2	6	Gafarró	2	6
Tallarol capnegre	1 - 2	6	Cadernera	1	3
Mallerenga carbonera	1 - 2	6	Pardal comú	6	18
Mallerenga emplomallada	1	3			

Número de parelles i percentatge d'espècies presents al parc de les Planes. El símbol + indica presència de l'espècie per la zona (2004).

Parc de Can Buxeres.
(Foto: Tomàs Ballesteros)

Parc de les Planes.
(Foto: Tomàs Ballesteros)

Dins de les ciutats, hi trobem grups d'ocells que en molts casos són més abundants a les zones urbanitzades que no pas al seu medi natural, com és el cas dels falciots *(Apus apus)*, els ballesters *(Apus melba)*, els pardals *(Passer domesticus)*, les merles *(Turdus merula)*, les garses *(Pica pica)*, les tórtores turques *(Streptopelia decaocto)*, els estor-

nells vulgars *(Sturnus vulgaris)*, etcètera. Alguns ocells, com les merles, ja fan més de cent anys que són amb nosaltres; d'altres, com els estornells o les tórtores, només fa poques dècades que han entrat a les ciutats. Darrerament estan entrant més espècies, encara d'una manera tímida, com les garses i els tudons *(Columba palumbus)*.

Nom del parc	Superfície en m²	Espècies més significatives
Parc de Can Buxeres	33.003	*Platanus hispanica, Pinus pinea, Pinus halepensis, Cupresus sempervirens.*
Parc de la Torrassa	16.367	*Celtis australis, Prunus avium, Tipuana tipu, Quercus ilex, Jacaranda mimosifolia, Ligustrum japonicum.*
Parc de l'Alhambra	16.544	*Tipuana tipu, Platanus hispanica, Celtis australis, Pinus pinea, Populus simonii, Salix sp., Prunus cerasifera.*
Parc de la Marquesa	7.732	*Ulmus pumila, Populus alba, Magnolia grandiflora, Cupressus sempervirens, Chamaerops humilis i Pinus pinea.*
Parc de les Planes	80.000	*Populus canadensis, Populus nigra, Populus alba, Morus alba, Platanus x hibrida, Pinus pinea, Quercus faginea i Pinus halepensis.*
Parc de Bellvitge	78.000	*Tilia sp., Tipuana tipu, Quercus ilex, Phytolacca dioica i Quercus pubescens.*
Jardins de l'Illa de la Remunta	7.742	*Populus alba, Brachychition populneum, Magnolia grandiflora, Melia azedarach.*
Jardins de Can Sumarro	5.335	*Tipuana tipu, Acer negundo, Ligustrum japonicum, Prunus ceracifera.*
Plaça de Lluís Companys i Jover	6.904	*Tipuana tipu, Washingtonia robusta, Ligustrum japonicum, Jacaranda mimosifolia.*
Parc de Can Creixells	6.140	*Pinus pinea, Populus alba, Acacia dealbata, Sophora japonica.*
Plaça de les Comunitats	2.729	*Platanus hispanica, Prunus cerasifera, Ligustrum japonucum, Albizia julibrissin.*
Plaça dels Cirerers	9.733	*Prunus cerasifera, Jacaranda mimosifolia, Quercus ilex, Prunus serrulata.*
Jardins de Ca n'Arús	2.098	*Ligustrum japonicum, Tilia sp., Pittosporum tobira, Taxus bacatta.*
Parc de la Serp	5.886	*Pinus pinea, Sophora japonica, Ulmus pumila, Populus alba.*
Jardins del pati del carrer de la Mare de Déu de la Mercè	2.115	*Ligustrum japonicum, Cercis siliquastrum, Populus alba, Populus nigra.*
Talussos de l'avinguda del Carrilet	2.267	*Albizia julibrissin, Pinus pinea, Populus alba, Prunus cerasifera.*

Principals parcs urbans de la vila i arbres dominants.

La comunitat ornitològica als parcs, a part de coloms i pardals, és formada especialment per ocells de la família dels pàrids, com són les mallerengues –carbonera, emplomallada, cuallarga, blava– que fan els seus nius en els petits forats dels arbres, i fins i tot aprofiten escletxes d'algunes parets del mateix parc; d'ocells com els fringíl·lids –verdum, gafarró, cadernera–, que construeixen el seu propi niu entre les branques dels arbres; de sílvids, com els tallarols, i altres espècies com merles, estornells, cotorres, pit-roigs, etcètera. Però és a l'hivern quan arriben grans quantitats d'aus

del centre i nord d'Europa a passar l'hivern als parcs urbans de les nostres viles.

Més enllà d'exercir de pulmons verds de la ciutat, els valors que els parcs i els jardins poden aportar a la sostenibilitat urbana són més complexos. Els valors humans de lleure, espai, silenci, llibertat o calma, són difícilment quantificables, per bé que són valorats per tota la ciutadania. No obstant això, els valors ecològics aplicats a la biodiversitat sí que són més quantificables i previsibles.

Els espais lliures, petits jardins, places, avingudes, arbrades i grans parcs conformen a L'Hospitalet una xarxa ben interconnectada, amb força espai arbrat de geometria longitudinal. Aquest disseny facilita les relacions entre la biodiversitat d'un o altre barri. Parcs com el de la Torrassa i avingudes com la rambla de la Marina canalitzen molt bé la diversitat urbana i apropen les grans zones verdes, com el parc de Can Buxeres, les Planes o els horts de la zona de la Marina (Bellvitge). Aquest sistema de xarxa és el millor que pot tenir una ciutat moderna, i el seu equilibri es pot apreciar fàcilment observant un plànol de la ciutat.

Pel que fa als parcs i jardins pròpiament dits, sí que trobem una presència important d'espècies exòtiques convivint amb força espècies autòctones. D'aquesta manera la utilitat de l'arbrat per a la fauna es troba equilibrada amb el plaer paisatgístic d'observar arbres amb tonalitats exòtiques. No hem de perdre de vista que la ciutat és un hàbitat construït per l'home i per a l'home; un hàbitat on trobem admissible –tot i que amb mesura– mesclar espècies autòctones i al·lòctones. El que sí que és important és que el disseny dels nostres parcs i jardins concordi amb el disseny que la natura ha reservat als espais mixts de camp i bosc. La disposició dels arbres ha de ser coherent, si és possible conformant comunitats concretes; és a dir, encara que convisquin alzines i roures amb espècies exòtiques, hi ha d'haver un espai per a les primeres i un altre per als segons.

Llista d'espècies de fauna

OCELLS

PODICIPEDIDAE

Cabusset	*Tachybaptus ruficollis*	Sedentari

PHALACROCORACIDAE

Corb marí gros	*Phalacrocorax carbo*	Hivernant freqüent

ARDEIDAE

Agró roig	*Ardea purpurea*	Estival escàs
Bernat pescaire	*Ardea cinerea*	Estival escàs i hivern. freqüent
Bitó comú	*Botaurus stellaris*	Migrador molt rar
Esplugabous	*Bubulcus ibis*	Estival escàs i hivern. abundant
Martinet de nit	*Nycticorax nycticorax*	Estival escàs
Martinet menut	*Ixobrychus minutus*	Estival escàs
Martinet ros	*Ardeola ralloides*	Migrador rar
Martinet blanc	*Egretta garzetta*	Hivernant regular

CICONIDAE

Cigonya blanca	*Ciconia ciconia*	Migrador escàs

PHOENICOPTERIDAE

Flamenc	*Phoenicopterus roseus*	Migrador rar

ANATIDAE

Cigne mut	*Cygnus olor*	Migrador accidental
Oca vulgar	*Anser anser*	Migrador rar
Ànec collverd	*Anas platyrhynchos*	Sedentari freqüent
Xarxet comú	*Anas crecca*	Migrador i hivernant regular
Ànec xiulador	*Anas penelope*	Migrador i hivernant rar
Ànec cullerot	*Anas clypeata*	Migrador i hivernant escàs
Ànec cuallarg	*Anas acuta*	Migrador i hivernant rar
Xarrasclet	*Anas querquedula*	Estival i migrador
Xibec	*Netta rufina*	Migrador i hivernant rar
Ànec blanc	*Tadorna tadorna*	Migrador rar

ACCIPITRIDAE

Arpella vulgar	*Circus aeruginosus*	Migrador escàs
Esparver vulgar	*Accipiter nisus*	Migrador i hivernant escàs
Aligot comú	*Buteo buteo*	Migrador i hivernant regular
Aligot vesper	*Pernis apivorus*	Migrador escàs
Astor	*Accipiter gentilis*	Migrador escàs
Àguila pescadora	*Pandion haliaetus*	Migrador escàs

FALCONIDAE

Xoriguer comú	*Falco tinnunculus*	Sedentari freqüent
Esmerla	*Falco columbarius*	Hivernant i migrador rar
Falcó pelegrí	*Falco peregrinus*	Migrador escàs
Falcó de la reina	*Falco eleonorae*	Migrador rar

RALLIDAE		
Polla d'aigua	*Gallinula chloropus*	Sedentari abundant
Fotja vulgar	*Fulica atra*	Migrador i hivernant escàs
RECURVIROSTRIDAE		
Camesllargues	*Himantopus himantopus*	Estival reproductor escàs
CHARADRIIDAE		
Corriol gros	*Charadrius hiaticula*	Migrador rar
Corriol petit	*Charadrius dubius*	Estival reprod. escàs i migr. comú
Fredeluga	*Vanellus vanellus*	Migrador i hivernant escàs
SCOLOPACIDAE		
Tèrrit variant	*Calidris alpina*	Migrador regular
Tèrrit menut	*Calidris minuta*	Migrador rar
Batallaire	*Philomachus pugnax*	Migrador rar
Becadell comú	*Gallinago gallinago*	Migrador i hivernant escàs
Gamba roja vulgar	*Tringa totanus*	Estival i migrador regular
Gamba roja pintada	*Tringa erythropus*	Migrador rar
Gamba verda	*Tringa nebularia*	Migrador rar
Valona	*Tringa glareola*	Migrador regular
Pigre gris	*Pluvialis squatarola*	Migrador regular
Xivitona	*Actitis hypoleucos*	Migrador reg. i hivernant escàs
Xivita	*Tringa ochropus*	Migrador i hivernant escàs
LARIDAE		
Gavina capnegra	Larus melanocephalus	Migrador i hivernant regular
Gavina menuda	*Larus minutus*	Migrador rar
Gavina vulgar	*Larus ridibundus*	Hivernant abundant
Gavià argentat	*Larus michahellis*	Reprod. escàs i hivernant regular
STERNIDAE		
Fumarell carablanc	*Chlidonias hybridus*	Migrador rar
COLUMBIDAE		
Colom domèstic	*Columba livia*	Sedentari molt abundant
Tudó	*Columba palumbus*	Sedentari escàs
Tórtora turca	*Streptopelia decaocto*	Sedentari abundant
CUCULIDAE		
Cucut	*Cuculus canorus*	Estival i migrador regular
PSITTACIDAE		
Aratinga de cap blau	*Aratinga acuticaudata*	Exòtica; introduïda
Cotorra de Kramer	*Psittacula krameri*	Exòtica; introduïda
Cotorreta de pit gris	*Myiopsitta monachus*	Exòtica; sedentari abundant
TYTONIDAE		
Òliba	*Tyto alba*	Sedentari escàs
STRIGIDAE		
Xot	*Otus scops*	Estival reproductor escàs
Mussol banyut	*Asio otus*	Migrador escàs
Mussol comú	*Athene noctua*	Sedentari escàs
APODIDAE		
Falciot negre	*Apus apus*	Estival reproductor
Ballester	*Apus melba*	Estival reproductor
ALCEDINIDAE		
Blauet	*Alcedo atthis*	Migrador regular

MEROPIDAE		
Abellerol	*Merops apiaster*	Estival reproductor irregular
UPUPIDAE		
Puput	*Upupa epops*	Estival
ALAUDIDAE		
Alosa vulgar	*Alauda arvensis*	Hivernant escàs
Cogullada vulgar	*Galerida cristata*	Sedentari escàs
Cotoliu	*Lullula arborea*	Migrant escàs
HIRUNDINIDAE		
Oreneta de ribera	*Riparia riparia*	Migrador rar
Oreneta cua-rogenca	*Hirundo daurica*	Migrador rar
Oreneta vulgar	*Hirundo rustica*	Estival reproductor
Oreneta cuablanca	*Delichon urbica*	Estival i migrant
MOTACILLIDAE		
Titella	*Anthus pratensis*	Hivernant freqüent
Cuereta blanca	*Motacilla alba*	Sedentari freqüent
Cuereta torrentera	*Motacilla cinerea*	Estival i migrador regular
Cuereta groga	*Motacilla flava*	Migrador freqüent
TROGLODYTIDAE		
Cargolet	*Troglodytes troglodytes*	Sedentari regular
TURDIDAE		
Pit-roig	*Erithacus rubecula*	Sedentari regular
Cotxa blava	*Luscinia svecica*	Migrador rar
Cotxa cua-roja	*Phoenicurus phoenicurus*	Migrador escàs
Cotxa fumada	*Phoenicurus ochruros*	Hivernant freqüent
Bitxac	*Saxicola torquata*	Migrador i hivernant regular
Bitxac rogenc	*Saxicola rubetra*	Migrador rar
Tord comú	*Turdus philomelos*	Migr. regular i hivern. abundant
Merla	*Turdus merula*	Sedentari abundant
Rossinyol comú	*Luscinia megarhynchos*	Estival reproductor
SYLVIIDAE		
Rossinyol bord	*Cettia cetti*	Sedentari regular
Trist	*Cisticola juncidis*	Sedentari regular
Balquer	*Acrocephalus arundinaceus*	Estival i migrador regular
Boscarla de canyar	*Acrocephalus scirpaceus*	Estival i migrador escàs
Bosqueta vulgar	*Hippolais polyglotta*	Migrador freqüent
Tallarol de garriga	*Sylvia cantillans*	Migrador escàs
Tallarol gros	*Sylvia borin*	Migrador escàs
Tallareta vulgar	*Sylvia communis*	Migrador regular
Tallarol capnegre	*Sylvia melanocephala*	Sedentari abundant
Tallarol de casquet	*Sylvia atricapilla*	Sedentari regular
Mosquiter comú	*Phylloscopus collybita*	Hivernant abundant
Mosquiter de passa	*Phylloscopus trochilus*	Migrador escàs
Bruel	*Regulus ignicapillus*	Hivernant regular
MUSCICAPIDAE		
Mastegatatxes	*Ficedula hypoleuca*	Migrador escàs
Papamosques gris	*Muscicapa striata*	Nidificant escàs i migrador freqüent
AEGITHALIDAE		
Mallerenga cuallarga	*Aegithalos caudatus*	Sedentari escàs
REMIZIDAE		
Teixidor	*Remiz pendulinus*	Migrador i hivernant rar

PARIDAE		
Mallerenga carbonera	*Parus maior*	Sedentari freqüent
Mallerenga emplomallada	*Parus cristatus*	Sedentari escàs
Mallerenga blava	*Parus caeruleus*	Sedentari regular
Mallerenga petita	*Parus ater*	Sedentari escàs
CERTHIIDAE		
Raspinell	*Certhia brachydactyla*	Sedentari freqüent
LANIIDAE		
Botxí meridional	*Lanius meridionalis*	Migrador i hivernant rar
Capsigrany	*Lanius senator*	Migrador escàs
CORVIDAE		
Gralla	*Corvus monedula*	Migrador i hivernant escàs
Garsa	*Pica pica*	Sedentari abundant
STURNIDAE		
Estornell vulgar	*Sturnus vulgaris*	Sedentari abundant
Estornell negre	*Sturnus unicolor*	Sedentari; nidificant escàs
ORIOLIDAE		
Oriol	*Oriolus oriolus*	Estival i migrador escàs
FRINGILLIDAE		
Pinsà comú	*Fringilla coelebs*	Migrador i hivernant
Lluer	*Carduelis spinus*	Migrador i hivernant regular
Cadernera	*Carduelis carduelis*	Sedentari abundant
Passerell comú	*Carduelis cannabina*	Migrador i hivernant regular
Verdum	*Carduelis chloris*	Sedentari freqüent
Gafarró	*Serinus serinus*	Sedentari abundant
PASSERIDAE		
Pardal comú	*Passer domesticus*	Sedentari abundant
Pardal xàrrec	*Passer montanus*	Sedentari regular
ESTRILDIDAE		
Bec de corall senegalès	*Estrilda astrild*	Exòtica sedentària
EMBERIZIDAE		
Cruixidell	*Miliaria calandra*	Sedentari escàs
Gratapalles	*Emberiza cirlus*	Migrador escàs
Hortolà	*Emberiza hortulana*	Migrador rar
Repicatalons	*Emberiza schoeniclus*	Migrador i hivernant

MAMÍFERS

ERINACEIDAE		
Eriçó clar	*Atelerix algirus*	Escàs
SORICIDAE		
Musaranya comuna	*Crocidura russula*	Freqüent
Musaranya nana	*Suncus etruscus*	Escàs
VESPERTILIONIDAE		
Pipistrel·la comuna	*Pipistrellus pygmaeus*	Freqüent
Rat-penat dels graners	*Eptesicus serotinus*	Escàs
LEPORIDAE		
Conill comú	*Oryctolagus cuniculus*	Freqüent, localitzat

MICROTIDAE

Talpó comú	*Microtus duodecimcostatus*	Escàs

MURIDAE

Ratolí de bosc	*Apodemus sylvaticus*	Freqüent
Ratolí domèstic	*Mus domesticus*	Abundant
Ratolí mediterrani	*Mus spretus*	Freqüent
Rata comuna	*Rattus norvegicus*	Abundant
Rata negra	*Rattus rattus*	Freqüent

MUSTELIDAE

Mostela	*Mustela nivalis*	Escàs

RÈPTILS

BATAGURIDAE

Tortuga de Florida	*Trachemys scripta*	Introduït
Tortuga de rierol	*Mauremys leprosa*	Escàs

GEKKONIDAE

Dragó rosat	*Hemidactylus turcicus*	Freqüent, localitzat
Dragó comú	*Tarentola mauritanica*	Abundant

LACERTIDAE

Sargantana ibèrica	*Podarcis hispanica*	Abundant
Llangardaix comú	*Timon lepida*	Extingit

ANGUIDAE

Vidriol	*Anguis fragilis*	Extingit

COLUBRIDAE

Serp d'aigua	*Natrix maura*	Freqüent, localitzat
Serp blanca	*Rhinechis scalaris*	Escàs
Serp verda	*Malpolon monspessulanus*	Freqüent
Serp llisa meridional	*Coronella girondica*	Extingit

AMFIBIS

SALAMANDRIDAE

Salamandra	*Salamandra salamandra*	Extingit

RANIDAE

Granota verda	*Pelophylax perezi*	Freqüent

HYLIDAE

Reineta	*Hyla meridionalis*	Escàs

DISCOGLOSSIDAE

Tòtil	*Alytes obstetricans*	Escàs

PEIXOS

Anguila	*Anguilla anguilla*	Escàs
Barb	*Barbus bocagei*	Escàs
Carpa	*Cyprinus carpio*	Abundant

Llista d'espècies localitzades al municipi de L'Hospitalet.

Fauna vertebrada

Malgrat que la ciutat de L'Hospitalet és una de les ciutats més poblades i urbanitzades de Catalunya i que té molts pocs hàbitats naturals, encara hi podem trobar una bona representació de la fauna deltaica. Ens trobem en la ruta migratòria de les aus del nord i del centre d'Europa cap a terres africanes.

S'han ha detectat 164 espècies de vertebrats –aus, mamífers, rèptils, amfibis i peixos– dins del terme municipal de L'Hospitalet i la seva perifèria.

Els ocells

En funció de la seva fenologia i de l'ús que fan d'un territori, podem diferenciar els ocells en quatre grups: ocells sedentaris, ocells estivals, ocells hivernants i ocells migradors. Tots es poden observar a la ciutat en un moment o un altre, però solament es reprodueixen els ocells sedentaris –que viuen tot l'any en el mateix indret– i els estivals –que només venen a criar.

- **Sedentaris: Espècies observables a la ciutat durant tot l'any. Es tracta d'espècies que no tan sols nidifiquen, sinó que romanen a la vila la resta de l'any. Són espècies molt vinculades al territori estudiat i s'hi inclouen espècies tan conegudes com la garsa, el colom o el pardal. A la vila en tenim 32 espècies.**

- **Estivals: Espècies que passen els mesos estivals a les nostres contrades. Poden ser reproductores o no reproductores. En aquest darrer cas es tracta d'espècies que nidifiquen en àrees properes a la ciutat, on fan visites més o menys regulars. Poden també ser observables durant l'hivern.**

- **Hivernants: Espècies observables durant els mesos d'hivern. Es tracta d'individus normalment reproductors al centre i nord d'Europa o a les nostres serralades, que venen a la ciutat per passar els mesos freds i marxen novament a la primavera cap a les zones de cria.**

- **Migradors: Espècies que utilitzen L'Hospitalet per fer una aturada durant les seves migracions tardorals o primaverals. A vegades tan sols utilitzen simplement l'espai aeri, i altres vegades s'aturen a alimentar-se i descansar, sobretot a la zona fluvial. Hi ha 60 espècies d'ocells migradors a L'Hospitalet, la qual cosa ens dóna una mesura de la gran importància de la vila com a punt d'aturada en les rutes dels ocells.**

S'han detectat un total de 132 espècies d'ocells al terme municipal, de les quals 41 són reproductores i 91 són estivals no reproductores, migradores o hivernants. La família més ben representada és la dels sílvids (*Sylviidae*), amb 13 espècies, seguida de la de les limícoles (*Scolopacidae, Charadridae*), amb 15, i els ànecs amb 10 (*Anatidae*). Els resultats per als sílvids obeeixen al fet que es tracta d'una família molt gran, amb molts representants, sovint amants d'espais amb hàbitats barrejats, com ara bosquets, camps, jardins

Nom vulgar	Nom científic	Quadrícules ocupades	% terme municipal
Ànec collverd	*Anas platyrhynchos*	3	13
Cabusset	*Tachybaptus ruficollis*	2	9
Xoriguer comú	*Falco tinnunculus*	2	9
Polla d'aigua	*Gallinula chloropus*	2	9
Camesllargues	*Himantopus himantopus*	1	4
Corriol petit	*Charadrius dubius*	2	9
Gavià argentat	*Larus michahellis*	3	13
Tudó	*Columba palumbus*	3	13
Colom domèstic	*Columba livia*	23	100
Tórtora turca	*Streptopelia decaocto*	14	61
Òliba	*Tyto alba*	1	4
Xot	*Otus scopus*	2	9
Cotorreta de pit gris	*Myopsitta monachus*	16	70
Ballester	*Apus melba*	6	26
Falciot negre	*Apus apus*	20	86
Abellerol	*Merops apiaster*	2	9
Cogullada vulgar	*Galerida cristata*	1	4
Oreneta vulgar	*Hirundo rustica*	7	30
Cuereta blanca	*Motacilla alba*	2	9
Pit-roig	*Erithacus rubecula*	4	17
Rossinyol comú	*Luscinia megarhynchos*	2	9
Cargolet	*Troglodytes troglodytes*	4	17
Merla	*Turdus merula*	15	65
Trist	*Cisticola juncidis*	8	35
Rossinyol bord	*Cettia cetti*	2	9
Tallarol capnegre	*Sylvia melanocephala*	10	43
Tallarol de casquet	*Sylvia atricapilla*	2	9
Mallerenga blava	*Parus caeruleus*	2	9
Mall. carbonera	*Parus maior*	4	17
Mall. cuallarga	*Aegithalos caudatus*	1	4
Mall. emplomallada	*Parus cristatus*	3	13
Raspinell	*Certhia brachydactyla*	2	9
Garsa	*Pica pica*	13	56
Estornell vulgar	*Sturnus vulgaris*	15	65
Estornell negre	*Sturnus unicolor*	1	4
Pardal xàrrec	*Passer montanus*	4	17
Pardal comú	*Passer domesticus*	22	96
Gafarró	*Serinus serinus*	19	83
Verdum	*Carduelis chloris*	13	56
Cadernera	*Carduelis carduelis*	12	52
Cruixidell	*Miliaria calandra*	1	4

Aus reproductores i nombre de quadrícules ocupades (2004).

urbans, etcètera. El cas dels ànecs és degut a la proximitat de les zones humides del delta que afavoreixen l'aparició d'aquestes espècies. Bona part de les limícoles són aus migratòries o hivernants; excepcionalment dues es reprodueixen: són els camesllargues i el corriol petit.

Cal destacar també l'observació de 9 espècies d'aus rapinyaires diürnes i 4 de nocturnes, que en total sumen 13 espècies d'ocells predadors a la zona. La majoria de les rapinyaires són aus de presa molt escasses. Només nidifiquen al municipi el xoriguer vulgar, el mussol comú, el xot i l'òliba. Aquestes aus realitzen una tasca important de control de poblacions de rosegadors i grans invertebrats. El falcó pelegrí va ser reintroduït fa pocs anys a la ciutat de Barcelona, on ja nidifica. No es descarta, per tant, la seva reproducció a L'Hospitalet en un futur proper.

També és remarcable la detecció de 4 espècies d'ocells escapades de particulars, tres de les qual són cotorres. La cotorreta de pit gris és una espècie reproductora i molt abundant, altres aus, com la cotorra de Kramer i l'aratinga de cap blau, encara no es reprodueixen. A part del bec de corall senegalès, es probable que es trobin més espècies escapades de gàbies.

Les espècies més àmpliament distribuïdes per la ciutat són, òbviament, el colom i el pardal, seguits del falciot, gafarró i cotorra. Altres aus com la merla, l'estornell i la tórtora turca també es troben ben distribuïdes. Per contra hi ha altres espècies molt més escasses que podrien desaparèixer si hi haguessin canvis en el seus hàbitats, com ara el cruixidell, la cogullada, els camesllargues o el corriol petit.

La gran diversitat ornitològica es deu, sens dubte, a la proximitat del riu i, a la vegada, al delta del Llobregat. Per una altra banda, al municipi també trobem ambients forestals com grans parcs urbans i espais oberts com la marina hospitalenca que fan augmentar encara més aquesta biodiversitat.

Els amfibis i rèptils

Tots els amfibis i rèptils són sedentaris, i per tant, es poden reproduir sempre que trobin les condicions favorables. En total es van localitzar 4 espècies d'amfibis i 11 espècies de rèptils. Malauradament bona part d'aquestes espècies ja s'han extingit o estan en perill, com és el cas de la salamandra, la reineta, la serp llisa meridional, el llangardaix comú i el vidriol. I una altra, que es tracta d'una espècie al·lòctona: la tortuga de Florida.

Evidentment els amfibis estan molt vinculats a la disponibilitat d'aigua. La manca de basses als parcs i jardins són un factor limitant per als amfibis. I les poques que hi resten són plenes de peixos, que són predadors potencials dels capgrossos. Actualment només a la zona del riu podem trobar alguna població natural de granotes.

Antigament a L'Hospitalet hi havia un petit torrent pluvial que representava un segon punt de cria d'amfibis –granota, salamandra i tòtil– per a la ciutat. Es tracta del torrent que discorria just a l'est de la finca de Can Rigal.

En el cas de les dues espècies de tortuga, evidentment els resultats són lògics, ja que són espècies totalment vinculades als cursos fluvials que a la ciutat tan sols trobem a les dues quadrícules del riu Llobregat. El dragó comú i la sargantana ibèrica són dues

espècies molt comunes en hàbitats antropitzats que presenten per L'Hospitalet àrees de distribució típiques d'ambdues espècies. El dragó rosat és un rèptil més rar i escàs. Només se l'ha detectat en una quadrícula, però no es descarta la seva presència en altres indrets. Quant a la serp verda i la serp blanca, són dos ofidis que es poden trobar a molts indrets del municipi –erms, descampats, parcs i jardins, zones naturals, etcètera–, sempre que hi trobin refugi i prou aliment.

Nom vulgar	*Nom científic*	*Quadrícules ocupades*	*% del terme municipal*
Granota verda	*Phelophylax perezi*	3	13
Reineta	*Hyla meridionalis*	2	9
Tòtil	*Alytes obstetricans*	3	13
Salamandra	*S. salamandra*	extingida	-
Tortuga de Florida	*Trachemys scripta*	2	9
Tortuga de rierol	*Mauremys leprosa*	2	9
Dragó comú	*Tarentola mauritanica*	14	61
Dragó rosat	*Hemidactylus turcicus*	1	4
Sargantana ibèrica	*Podarcis hispanica*	16	70
Llangardaix comú	*Timon lepida*	extingit	-
Vidriol	*Anguis fragilis*	extingit	-
Serp blanca	*Rhinechis scalaris*	5	22
Serp verda	*Malpolon monspessulanus*	8	35
Serp d'aigua	*Natrix maura*	2	9
Serp llisa meridional	*Coronella girondica*	extingida	-

Herpetofauna i nombre de quadrícules ocupades.

Els mamífers

Bona part dels mamífers trobats són micromamífers que pràcticament es distribueixen arreu del municipi, com és el cas del ratolí mediterrani i domèstic, el ratolí de bosc i les dues rates. Altres espècies, com ara els talpons i les musaranyes, les trobem més localitzades a les zones naturals del riu i de la marina.

Es presenten els plànols de distribució d'algunes espècies de mamífers, com ara el conill, l'eriçó clar i la mostela. Per contra, no s'hi han inclòs els plànols dels micromamífers, ja que només se'n disposa de dades parcials. Per poder confeccionar la distribució de rosegadors i insectívors s'han d'utilitzar metodologies específiques, com paranys, trampeig fotogràfic, anàlisi d'excrements i d'egagròpiles, recerca de petjades, etcètera.

No es descarta la presència accidental d'altres grans mamífers, com ara la guineu (*Vulpes vulpes*) i el porc senglar (*Sus scrofa*), per les ribes del riu Llobregat. De fet, diferents espècies de vertebrats utilitzen la ribera fluvial com a via de comunicació entre la zona deltaica i les muntanyes.

Els peixos

En el treball s'han descrit tres espècies de peixos que es poden trobar al riu: la carpa, l'anguila i el barb. Altres espècies deltaiques com els mugílids –llises– utilitzen aquest tram de riu per alimentar-se. En basses i estanys dels parcs urbans també podem trobar petits peixos introduïts per l'home, com el carpí i la gambusia americana (*Gambusia sp.*).

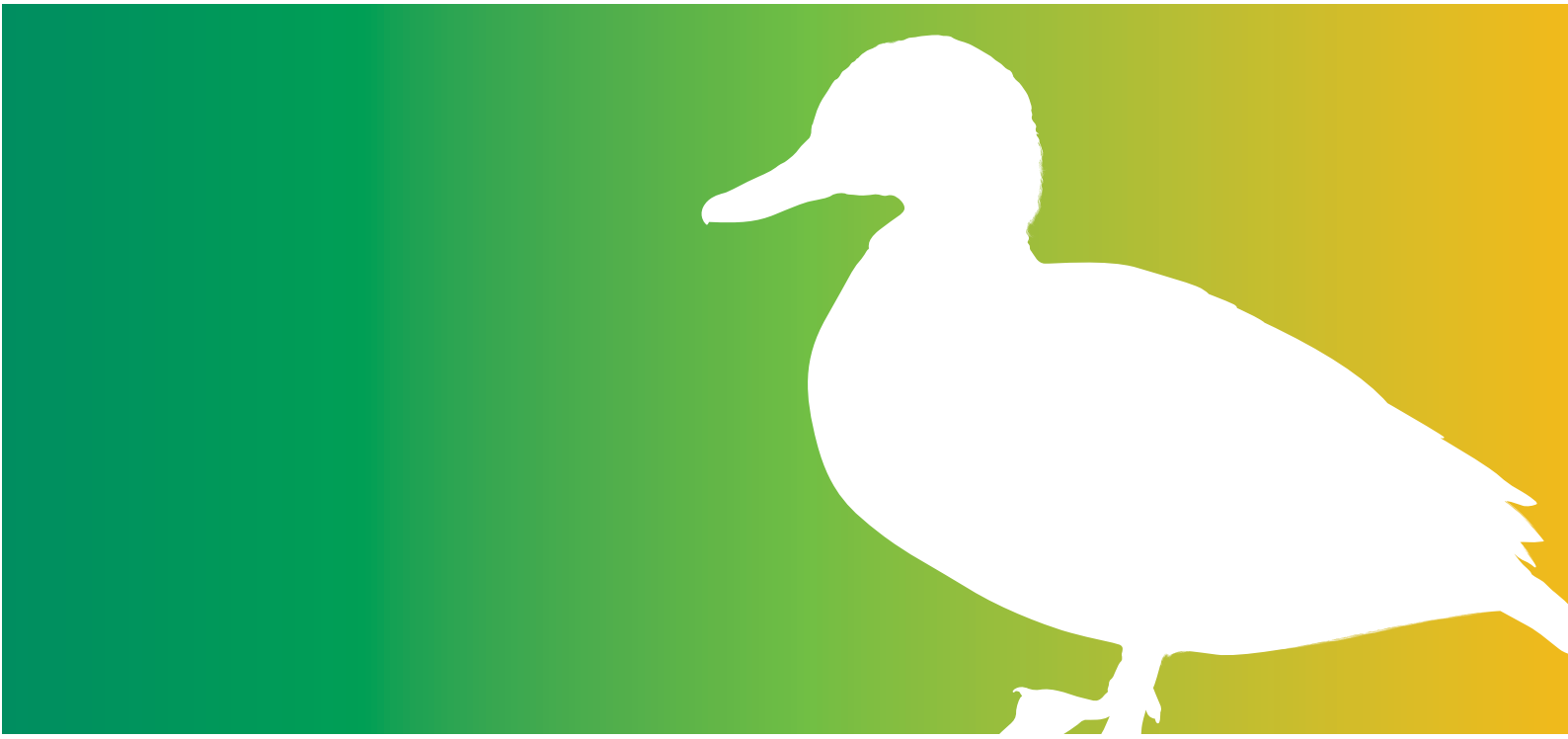

Descripció d'espècies de fauna

Descripció dels ocells

CABUSSET · *Zampullín chico*

Tachybaptus ruficollis

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Petita au nedadora identificable pel seu comportament: es capbussa constantment mentre neda en llacunes i basses. A l'hivern té les parts superiors de color bru fosc i les inferiors més blanquinoses, amb la zona anal blanca. A l'estiu el coll és vermellós i negre, igual que el cap. El bec és curt i recte amb una característica taca groga a la base. S'alimenta de petits peixos i invertebrats. Fa una posta d'entre 4 i 6 ous, que són incubats alternativament per la parella. Mida: 27 cm. Pes: 163 g.

Hàbitat:
Nidifica als llacs, estanyols i rius amb vegetació abundant a les vores. A l'hivern també ocupa aigües costaneres suficientment protegides.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Sedentari, nidificant escàs i hivernant regular. Present com a nidificant a dos de les quadrícules, corresponent al 9% de territori. Depenent de l'any, arriben a nidificar al riu entre 1 i 2 parelles, encara que es poden observar individus aïllats durant tot l'any. Aquests individus dispersos provenen de punts de cria propers, com ara la Reserva Natural del Delta del Llobregat. Durant l'hivern, podem trobar fins a uns 6 exemplars al tram de L'Hospitalet. Al delta del Llobregat, hi trobem la segona població més important de Catalunya, amb 95 parelles. La població catalana n'oscil·la entre les 770 i les 1.776 parelles.

CORB MARÍ GROS · *Cormorán grande*

Phalacrocorax carbo

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Ocell aquàtic de mida gran i plomatge bàsicament negre. En vol manté el coll estirat batent les ales constantment. Té el bec de color groc i relativament llarg, amb la punta en forma de ganxo. És un àgil i incansable ocell capbussador que s'alimenta de peixos i crustacis. Li manca la protecció impermeabilitzada del plomatge, fet que provoca que després de nedar hagi d'eixugar-se al sol amb les ales típicament esteses. Mida: 90 cm. Pes: 2.300 g.

Hàbitat:
Viu a les costes marines i a les zones humides, fins i tot a llacs i embassaments de l'interior, sovint formant importants colònies.

Estatus i distribució:
Hivernant freqüent. Durant els mesos freds podem observar individus, tant en grups com solitaris, pel riu Llobregat. Espècie molt gregària a l'hora de constituir els dormidors als arbres, tot i que durant el dia és habitual veure individus solitaris o en petits grups. Al delta del Llobregat és un hivernant molt comú, i n'ha augmentat espectacularment el nombre d'individus durant els darrers anys. A l'últim cens d'aus aquàtiques hivernants –any 2004– se'n van detectar 993 individus als dormidors del delta del Llobregat. A Catalunya és una espècie hivernant, en fort creixement.

BITÓ COMÚ · *Avetoro común*

Botaurus stellaris

(Foto: Ricard Gutiérrez)

Descripció:
Amagadís ocell d'aiguamoll, robust i de mida gran, de coll llarg i ample i coloració general brunenca clara. Presenta unes característiques marques de color marró més fosc a tot el plomatge. Com tots els altres ardeids, té les potes llargues i el bec molt fort en forma de punta de llança. És un ocell principalment diürn, tot i que els adults en època reproductora es mantenen actius durant la nit. S'alimenta de peixos, amfibis i altres animals petits. Mida: 70 ♀ - 80cm. Pes: 1.000 - 1.450 g.

Hàbitat:
Es troba a les zones humides, sobretot si presenten àrees amb una densa i extensa coberta de vegetació. Viu amagat a l'interior dels espessos canyissars d'aiguamolls, rius, pantans i vores de llacs.

Estatus i distribució:
En perill crític (CR). Espècie protegida. Migrador molt rar. Curiosament es va localitzar un bitó l'any 2004 en un pati de llums de la ciutat i va ser traslladat a un centre de recuperació de fauna salvatge. Posteriorment fou alliberat a les reserves del delta del Llobregat, on es veuen exemplars a l'hivern i durant la migració. En els darrers anys només s'ha pogut constatar la presència d'un mascle territorial als Aiguamolls de l'Empordà.

BERNAT PESCAIRE · *Garza real*

Ardea cinerea

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
És l'ardeid més gran i un dels més freqüents del municipi. El cos és robust però estilitzat, amb el característic coll allargat. El plomatge és de color gris clar per damunt, amb les ales més fosques i el dessota blanc. Té una característica franja de marques negres al coll i una màscara negra darrere els ulls. Té les potes groguenques i molt llargues. Els joves són de color gris apagat i no tenen les marques negres dels adults tan definides. Espècie diürna, que s'alimenta de peixos, petits mamífers i insectes que caça amb el seu robust i llarg bec de color taronja. La femella, a l'època reproductora, pon entre 4 i 5 ous, que són incubats tant per ella com pel mascle. Mida: 94 cm. Pes: 1.550 g.

Hàbitat:
Viu a les zones humides. Habita als estanys, maresmes, rius i fins i tot a les basses de parcs urbans.

Estatus i distribució:
Proper a l'amenaça (NT). Espècie protegida. Estival escàs i hivernant freqüent. Cria a la ciutat de Barcelona des de fa 20 anys, i constitueix una de les colònies més importants de Catalunya –84 parelles l'any 2002. En els últims anys se n'ha observat un increment del número d'exemplars, sobretot al riu Llobregat. L'últim cens hivernal, el 2004, gairebé ha doblat el número d'individus, tot atenyent els 32 exemplars. En aquests darrers anys se n'ha instal·lat una nova colònia reproductora –amb unes 10 parelles segons els anys– al delta del Llobregat. A Catalunya se n'estima una població reproductora de 375 a 407 parelles.

AGRÓ ROIG · *Garza imperial*

Ardea purpurea

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Ardeid elegant de tons ocres barrejats amb gris fosc. El plomatge i una silueta menys compacte i més esvelta són els trets que el diferencien del bernat pescaire. La seva mida també és lleugerament inferior, i el coll presenta més franges fosques. En vol sempre es veu més lleuger i més fosc que el bernat pescaire. S'alimenta de peixos, grans invertebrats i petits vertebrats. Mida: 79 cm. Pes: 875 g.

Hàbitat:
Viu als aiguamolls i maresmes extensos, preferentment tancats i protegits per una bona coberta vegetal. A les seves zones de reproducció nia en solitari o en petites colònies, a l'interior dels canyissars.

Estatus i distribució:
Proper a l'amenaça (NT). Espècie protegida. Espècie estival escàs. A L'Hospitalet es pot trobar durant l'estiu per la zona del riu cercant menjar i de pas, sobrevolant la zona. Al delta del Llobregat, hi nidifiquen entre 3 i 6 parelles de manera regular, sempre depenent de l'any. S'assumeix que la població catalana d'agró roig s'ha aproximat a les 600-700 parelles.

MARTINET DE NIT · *Martinete*

Nyticorax nyticorax

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Au nocturna, més arrodonida i de coll més curt que la resta d'ardeids. Per damunt és de color blau marí metàl·lic i per dessota i a les ales dominen els tons grisos clars platejats. El bec és negre i els ulls característicament vermells. Les potes són grogues. Els joves són de color bru fosc amb marques clares per damunt, i marró clar amb franges fosques al davant. S'alimenta d'invertebrats i peixos, principalment. Mida: 61 cm. Pes: 650 g.

Hàbitat:
Aiguamolls, zones pantanoses i rius amb arbredes i vegetació densa. Juntament amb el bernat pescaire selecciona principalment els ambients fluvials.

Estatus i distribució:
Proper a l'amenaça (NT). Espècie protegida. Espècie estival escassa. A L'Hospitalet se l'observa principalment al riu Llobregat. En gran mesura es tracta d'individus procedents de les reserves naturals del delta del Llobregat, on nidifica en baix nombre alguns anys. A Catalunya se n'estima una població de 656 parelles, repartides especialment pel delta de l'Ebre i les illes Medes.

MARTINET MENUT · *Avetorillo*

Ixobrychus minutus

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
És l'ardeid més petit i amagadís. El plomatge general dels mascles adults és ocre daurat clar amb el capell negre i les ales negres i ocres. Les femelles tenen el mateix disseny, però els colors són més brunencs i apagats. Els joves són semblants a les femelles. És gairebé igual d'amagadís que el bitó, per bé que és més habitual veure'l sortint volant d'entre la vegetació d'aiguamoll. La mida petita i el plomatge contrastat el converteixen en una espècie força inconfusible. La dieta és molt variada, incloent-hi peixos, amfibis, grans invertebrats i també algun micromamífer. Mida: 61 cm. Pes: 650 g.

Hàbitat:
Viu als aiguamolls, estanys i rius amb una bona cobertura vegetal de canyís. Per nidificar prefereix extensos canyissars, per bé que el podem trobar cercant menjar fins i tot en petits canals de reg.

Estatus i distribució:
Proper a l'amenaça (NT). Espècie protegida. Es tracta d'un ardeid escàs, estival no reproductor. És observable tan sols al riu Llobregat on no es descarta la seva reproducció. Al delta del Llobregat nidifiquen unes 25 parelles de martinet menut. La població catalana es troba al voltant del miler de parelles.

MARTINET ROS · *Garcilla cangrejera*

Ardeola ralloides

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Petit ardeid solitari de color canyella al pit i al dors, amb les parts inferiors blanques. El clatell dels individus estivals presenta plomes nupcials de color negre i ocre clar. Les potes són ataronjades i el bec gris blavós. Els joves tenen els tons canyella més foscos i el bec i les potes de tons més clars i groguencs. S'alimenta d'invertebrats i peixos que sovint captura en petits canals de reg. Mida: 46 cm. Pes: 300 g.

Hàbitat:
Viu als aiguamolls, estanyols, pantans, rius, etcètera. Nia en colònies, sovint amb altres ardeids, als arbustos i arbres de maresmes inundades, aiguamolls, terrenys oberts i secs, penya-segats marins i boscos riparis.

Estatus i distribució:
Proper a l'amenaça (NT). Espècie protegida. Migrador rar al municipi. Espècie nidificant a les principals zones humides de Catalunya, i és més abundant al delta de l'Ebre. Al delta del Llobregat l'any 2000 se'n van detectar entre 3 i 4 parelles reproductores. Es calcula que la població catalana la componen 700 parelles, la majoria concentrades al delta de l'Ebre.

ESPLUGABOUS · *Garcilla bueyera*

Bubulcus ibis

(Foto: Lluís Hernández)

Descripció:
Ocell de mida mitjana i característic plomatge blanc. Els trets que el diferencien del martinet blanc bàsicament són les formes més arrodonides, el coll més curt, el bec i les potes groguenques. Els adults en plomatge nupcial tenen zones de color groc intens o taronja clar al casquet, al pit i a l'espatlla. La seva dieta és molt variada, s'alimenta de micromamífers, peixos, amfibis, rèptils i alguns invertebrats. És típica la seva conducta acompanyant els ramats de xais per alimentar-se dels invertebrats que aixequen i atreuen, sovint posats al damunt dels seus lloms. Mida: 51 cm. Pes: 350 g.

Hàbitat:
Nidifica a les zones d'aiguamoll i també a les zones obertes cultivades.

Estatus i distribució:
Proper a l'amenaça (NT). Espècie protegida. Estival escàs i hivernant abundant. Observable als horts de Bellvitge, a les zones verdes de la Pedrosa i per les ribes del riu Llobregat. Al municipi, tot i no reproduir-se, tria la zona agrícola de Bellvitge per cercar aliment i descansar. A la zona del riu sovint forma dormidors nocturns d'unes quantes desenes d'exemplars. A les zones properes del delta del Llobregat i al zoo de Barcelona crien unes poques parelles des de fa pocs anys, 1 i 25 parelles, respectivament.
Com a hivernant, a l'últim cens del 2004 se'n van comptar uns 1.477 exemplars al delta del Llobregat. Els efectius reproductors a Catalunya oscil·len entre les 5.100 i les 6.900 parelles.

MARTINET BLANC · *Garceta común*

Egretta garzetta

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Elegant i gràcil exemplar d'ardeid de color blanc. Es distingeix de l'esplugabous perquè té el cos més estilitzat i les potes, el bec i el coll més llargs. A part, presenta el bec negre i les potes grogues. És un ocell molt més solitari i no segueix mai els ramats. S'alimenta principalment d'invertebrats, amfibis i petits peixos. Mida: 60 cm. Pes: 450 g.

Hàbitat:
Aiguamolls, rius, estanyols, embassaments, etcètera. Nia en colònies, sovint amb altres espècies d'ardeids, als arbustos i als arbres que troba a les maresmes inundades, als aiguamolls, als terrenys oberts, i fins i tot pot fer niu a les roques dels penya-segats.

Estatus i distribució:
Proper a l'amenaça (NT). Espècie protegida. Hivernant regular. Durant tot l'hivern s'observen individus de martinet blanc al riu Llobregat. A l'últim cens d'aus aquàtiques hivernants, el 2004, es van censar 16 individus a la zona del riu. Al delta del Llobregat hi ha una població més o menys estable tot l'any, encara que és una espècie que està en lleugera expansió a Catalunya. Fa pocs anys que algunes parelles crien ocasionalment al delta del Llobregat i a la ciutat de Barcelona, 2 i 3 parelles, respectivament. Se'n calcula una població d'unes 1.760 parelles a Catalunya, bona part concentrada al delta de l'Ebre.

CIGONYA BLANCA · *Cigüeña común*

Ciconia ciconia

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Conegut i espectacular ocell de gran mida i color blanc amb les ales negres. Les potes són llargues i vermelles, igual que el bec. En vol, les ales presenten una forma ampla i recta. La seva dieta és molt variada: invertebrats, peixos, granotes, rosegadors, etcètera., fins i tot s'alimenta als abocadors. Fa uns grans nius de branques als edificis, arbres vells i torres d'electricitat, que només tarden 8 dies a construir. Mida: 108 cm. Pes: 3.100 ♀ - 3.500 g

Hàbitat:
Espècie que viu normalment a prop de zones humides, com aiguamolls o prats inundables, tot i que és habitual la seva cria a les grans àrees agrícoles, sovint lluny de l'aigua. És una gran afeccionada a construir els seus enormes nius a les torres elèctriques o a les esglésies dels pobles.

Estatus i distribució:
Proper a l'amenaça (NT). Espècie protegida. Migrador escàs al municipi. Es pot observar pel riu Llobregat. Se l'ha observat també en pas migratori prenupcial volant per sobre del parc de Can Buxeres. Els darrers anys s'ha observat un lleu augment de cites d'aquesta espècie a la zona. Sol migrar en solitari o en grans grups. És una espècie que nidifica a la plana de Lleida i als aiguamolls de l'Empordà, i que sembla protagonitzar una sensible progressió poblacional, gràcies també als projectes de reintroducció que es porten a terme. A Catalunya, hi nidifiquen unes 200 parelles d'aquesta espècie.

FLAMENC · *Flamenco común*

Phoenicopterus roseus

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Au gran i espectacular, de característic coll llarg i potes llargues. Els adults són de to rosat clar, amb tons de color rosat púrpura intens a les ales, que presenten les plomes primàries negres. El bec és també rosat amb la punta negra i té una forma peculiar en forma de banya doblegada, amb la qual filtra l'aigua obtenint-ne petits invertebrats i plàncton. Mida: 125 ♀ - 145 cm. Pes: 2.700 ♀ - 3.550 g.

Hàbitat:
Viu a zones de maresmes i aiguamolls, generalment a prop del litoral, sobretot als fangars i a les zones de salines. També pot ocupar grans llacunes salobres o salades de l'interior.

Estatus i distribució:
En perill (EN). Espècie protegida. Migrador rar. Durant els dos períodes de pas migratori podem observar aquesta espècie al riu Llobregat. Espècie que a Catalunya només nidifica al delta de l'Ebre. Al delta del Llobregat és un migrador regular. A vegades hi ha individus que romanen llargues temporades en alguns punts del delta, considerats com hivernants. L'any 2002 van nidificar fins a 1.677 parelles de flamenc al delta de l'Ebre.

CIGNE MUT · *Cisne vulgar*

Cygnus olor

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
El cigne és un dels ocells més grans i pesats. Es caracteritza pel seu coll llarg i estilitzat. El plomatge és de coloració blanca en l'adult, amb el bec vermell de base i puntes negres. A part també presenta una protuberància nasal negra força característica. Els joves presenten una tonalitat brunenca o grisenca variable, amb el bec fosc. La seva dieta es basa en plantes subaquàtiques. Espècie que manté la mateixa parella al llarg de tota la vida. Mida: 150 cm. Pes: 9.000-11.500 g.

Hàbitat:
Ocell aquàtic amant dels aiguamolls, llacs, embassaments, estuaris i rius.

Estatus i distribució:
No avaluat (NE). Espècie migratòria accidental al municipi. Es pot observar al riu Llobregat. Durant l'any 2004 s'ha comprovat la presència d'un mínim de 3 exemplars al delta del Llobregat. Cria de forma abundant al centre i nord d'Europa, mentre que a Catalunya només és hivernant rar. Recentment cria al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà i a algun embassament de l'Ebre, a Lleida. Moltes observacions procedeixen d'individus escapats o procedents d'alliberaments o introduccions, com és el cas dels aiguamolls de l'Empordà. També hi ha la possibilitat que alguns dels exemplars procedeixin del nord d'Europa.

OCA VULGAR · *Ánsar común*

Anser anser

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Exemplar d'anàtids de mida gran i figura arrodonida però compacta, de coll gruixut i llarg. El bec té la base ampla i color ataronjat. El plomatge és més o menys gris uniforme, més fosc a les parts superiors, amb ondulacions més clares tot al llarg. La zona anal és blanca. Les potes són proporcionalment curtes i gruixudes. En vol, les parts anteriors de les ales són molt característiques, de color gris clar. Mida: 83 cm. Pes: 3.000-3.550 g.

Hàbitat:
Espècie que viu a zones d'aiguamolls, prats inundables, maresmes, etcètera.; també tria camps de cereals, prats i erms per cercar aliment.

Estatus i distribució:
Migrador rar. Espècie present al municipi durant els dos períodes migratoris. Al delta del Llobregat és una espècie migratòria i hivernant escassa. Espècie que hiverna a les principals zones humides catalanes de manera regular, com ara els aiguamolls de l'Empordà i el delta de l'Ebre.

ÀNEC COLLVERD · *Ánade real*

Anas platyrhynchos

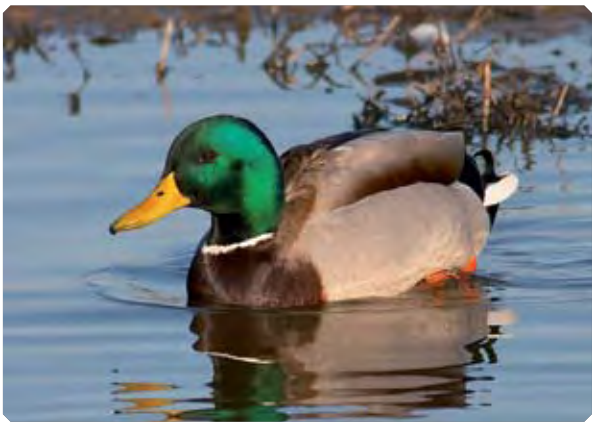

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
És l'ànec més abundant i estès del país. El mascle adult és inconfusible amb el seu plomatge gris, amb el cap i coll verds, el pit marró i l'extrem del cos negre. La femella i el jove presenten un color terrós més críptic amb taques més fosques. Quan vola és força característic el seu mirallet de color blau fosc metàl·lic a les ales. La seva dieta és herbívora, però durant l'època de cria incorpora a la seva alimentació insectes i petits animals aquàtics. La femella pon entre 9 i 13 ous, que són incubats per ella mateixa. Mida: 58 cm. Pes: 1.000 ♀ - 1.150 g.

Hàbitat:
Amant de les aigües dolces, el podem localitzar a les llacunes, als rius i fins i tot a petits canals i sèquies terra endins o a les basses dels parcs urbans. Sovint s'alimenta lluny de l'aigua.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Sedentari abundant al municipi. Hi ha una població reproductora estable a la zona del riu Llobregat corresponent a 3 quadrícules, el 13% del territori. El 2004 se'n han localitzat entre 4 i 6 parelles reproductores. En un cas una parella va arribar a tenir fins a 17 pollets. Pot arribar a criar en llocs insòlits, com el cas d'una parella que va arribar a nidificar en una piscina del Complex Esportiu de L'Hospitalet Nord. Al tram hospitalenc del riu hivernen, segons els anys, fins a 127 exemplars, com l'any 2004. A tot el delta, hi trobem una població hivernant de 1.401 ànecs. Se n'estima una població d'unes 16.000-20.000 parelles a Catalunya.

XARXET COMÚ · *Cerceta común*

Anas crecca

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Ànec de petites dimensions. El mascle és de color grisenc amb pigues i ondulacions grises més fosques. La zona anal és groga envoltada de negre. El cap és roig amb una bonica màscara verda envoltada de groc. La femella és tota brunenca. En vol, mostren un mirallet verd a l'ala. Espècie omnívora, tot i que s'alimenta bàsicament de plantes i insectes aquàtics. Mida: 36 cm. Pes: 325 g.

Hàbitat:
Viu a rius i basses envoltades de canyís. Durant l'hivern el podem trobar als aiguamolls i, a vegades, als estuaris, desembocadures, altres ambients marins i fins i tot en parcs urbans.

Estatus i distribució:
Vulnerable (VU). Migrador i hivernant regular al municipi. Espècie que manté estable la seva població hivernant, però que en funció de la superfície de zones inundades i de la climatologia anual pot variar-ne el nombre. A l'últim cens d'aus aquàtiques hivernants, de l'any 2004, se'n van detectar 126 individus en el tram de riu del municipi, i uns 552 en el conjunt del delta del Llobregat. A Catalunya és un reproductor irregular i només nidifica ocasionalment al delta de l'Ebre i alguns anys probablement ho hagi fet al delta del Llobregat. La seva escassetat com a nidificant contrasta amb els més d'11.000 exemplars hivernants a Catalunya.

ÀNEC XIULADOR · *Ánade silbón*

Anas penelope

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
El mascle presenta el dors gris clar amb les ales més fosques travessades per una àmplia franja blanca. El ventre és blanc. El pit és rosat variable i el cap rogenc amb una cresta central groga. La femella és tota brunenca amb el ventre blanc. És característic en ambdós sexes el bec més aviat curt de color gris blavós amb la punta negra. Mida: 48 cm. Pes: 650-800 g.

Hàbitat:
Viu a llacunes, maresmes i aiguamolls. A l'hivern tria tant llacunes litorals i zones inundades com rius o costes marines fangoses.

Estatus i distribució:
Migrador i hivernant rar. Espècie observable al riu Llobregat durant els dos períodes migratoris. Al delta del Llobregat és un hivernant regular, amb una població d'uns 150 exemplars d'ànec xiulador.

ÀNEC CULLEROT · *Pato cuchara*

Anas clypeata

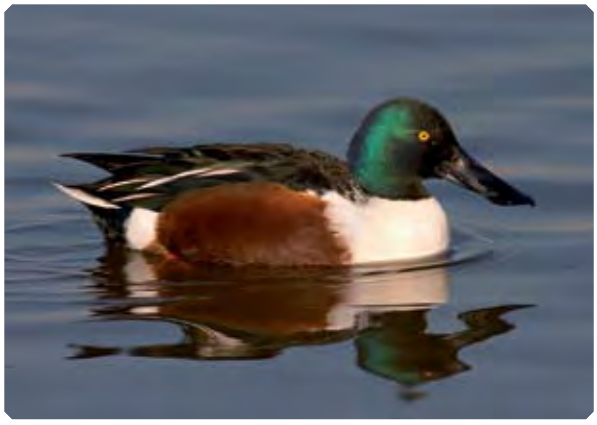

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Ànec de característica figura, amb un típic bec negre llarg i aplanat. El mascle adult té el cap de color verd fosc amb els ulls grocs. Per damunt és blanc amb una franja central negra. El pit és blanc i el ventre i els costats presenten una característica taca de color castany brillant. Les femelles són de color bru amb les plomes marcades i les vores del bec ataronjades. S'alimenta de plàncton, crustacis i llavors que filtra de l'aigua amb el bec. Mida: 48 cm. Pes: 630 g.

Hàbitat:
Anàtid que viu a maresmes, llacunes dolces o salobres i aiguamolls, habitualment a prop del litoral.

Estatus i distribució:
Vulnerable (VU). Migrador i hivernant escàs. Les observacions realitzades al municipi procedeixen del riu Llobregat. Malgrat que és una espècie típicament d'aigües estancades, podem observar individus aïllats al riu de manera ocasional. Al delta del Llobregat és una espècie hivernant (392 individus al cens del 2004), migrador comú, estival escàs i reproductor irregular. A Catalunya només en trobem 15 parelles reproductores repartides entre els deltes de l'Ebre i del Llobregat i els aiguamolls de l'Empordà. Per contra, a l'hivern se n'assoleixen xifres de fins a 18.000 exemplars.

ÀNEC CUALLARG · *Ánade rabudo*

Anas acuta

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Ànec de superfície de figura esvelta, amb el coll força llarg. Els mascles tenen el cap i el coll de color marró fosc, amb una marca vertical blanca als laterals del coll. El pit és blanc i el dors gris, amb les plomes de les ales molt més fosques. La zona anal és negra i està acompanyada d'una característica franja ampla de color groc vainilla. Les femelles són de color bru grisenc clar amb les plomes molt marcades de bru fosc. Mida: 59 cm. Pes: 700-900 g.

Hàbitat:
Espècie que viu a maresmes, estuaris i zones inundades, sobretot a prop del litoral.

Estatus i distribució:
Migrador i hivernant rar al municipi, observable al riu Llobregat durant els passos migratoris. Al delta del Llobregat és una espècie molt escassa: 10 exemplars al cens del 2004. Al nostre país és una espècie hivernant i migratòria abundant.

XARRASCLET · *Cerceta carretona*

Anas querquedula

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Petit ànec nedador. El mascle té el cap i el coll de color xocolata amb una gran cella blanca. El pit és brunenc amb marques més fosques, i el dors és gris amb ondulacions més fosques. Les femelles són de colors brunencs amb marques més fosques, també amb el mirallet alar de color verd. Mida: 39 cm. Pes: 350 ♀-400 g.

Hàbitat:
Espècie que viu als arrossars, aiguamolls, rius i rierols i llacunes; sobretot en aigües dolces. Prefereix les aigües poc fondes riques en aliments.

Estatus i distribució:
Vulnerable (VU). Estival i migrador rar. Espècie que s'observa al municipi als dos períodes migratoris, el de primavera i el de tardor, amb un número d'individus variable en funció de l'any. Al delta del Llobregat és un migrant freqüent, hivernant excepcional i nidificant irregular i escàs.

XIBEC · *Pato colorado*

Netta rufina

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Ànec mitjà de la mida d'un ànec collverd. El mascle és inconfusible, amb el bec vermell, cap molt gran i arrodonit de color castany, clatell, pit i part final del cos negres. El dors és de color bru amb una ampla franja blanca a les ales. Les femelles són més discretes, amb el casquet bru, les galtes blanquinoses i el dors bru. És un ànec que s'alimenta sovint capbussant-se. Mida: 55 cm. Pes: 1.150 g.

Hàbitat:
Espècie que viu en llacunes –preferentment d'aigües dolces– amb una bona cobertura vegetal. També és un gran amant de les badies marines somes i apartades, com les que podem trobar al delta de l'Ebre.

Estatus i distribució:
Vulnerable (VU). Migrador i hivernant rar al municipi, sobretot gràcies a l'arribada d'individus procedents de punts de cria més nòrdics. Al delta del Llobregat és un hivernant i migrador molt escàs i un estival i reproductor també rar, on els últims anys han criat unes 10 parelles. A Catalunya en nidifiquen entre 2.000 i 2.500 parelles, concentrades al delta de l'Ebre.

ÀNEC BLANC · *Tarro blanco*

Tadorna tadorna

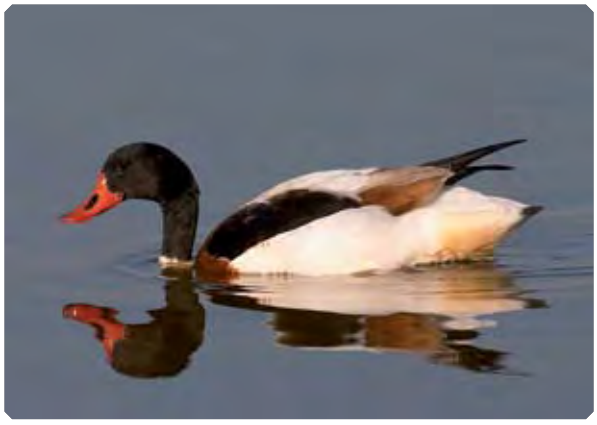

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Un dels ànecs de disseny més característic. Els mascles presenten el cap i part del coll de color verd ampolla fosc, amb el bec vermell, que presenta una protuberància vermella. El cos és blanc, amb una ampla franja de color castany al pit i al clatell. Té dues franges negres allargades a l'espatlla. Les ales són blanques i negres. Les femelles són de colors més apagats i difuminats però de disseny similar. Mida: 58-67 cm. Pes: 1.000-1.250 g.

Hàbitat:
Normalment a prop del mar, en estuaris i platges sorrenques, badies, etcètera. També és observable a petites llacunes de l'interior i a camps de conreu, on cerca menjar.

Estatus i distribució:
Vulnerable (VU). Espècie protegida. Migrador rar al tram del riu Llobregat de L'Hospitalet. Hivernant relativament regular al delta del Llobregat. El 2002 algunes parelles van començar a criar a les maresmes del delta del Llobregat.

ARPELLA VULGAR · *Aguilucho lagunero*

Circus aeruginosus

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Rapinyaire fàcilment identificable pel seu vol en forma de "V" i per la seva llarga cua. El mascle és de tons grisos platejats al cap, a la cua i a les ales, que tenen les puntes negres. La resta del cos és de to castany amb marques brunes més fosques. Les femelles són de color marró fosc amb les espatlles i la part superior del cap de color vainilla. És típic el seu comportament alimentari, volant molt baix sobre el canyís a la recerca de petits mamífers, amfibis i ocells. Mida: 52 cm. Pes: 550-675 ºg.

Hàbitat:
Espècie típica d'aiguamolls amb una bona coberta de canyissars. A part d'aquest hàbitat predilecte, també se la pot trobar caçant sobre àrees obertes conreades i sobre prats humits.

Estatus i distribució:
Vulnerable (VU). Espècie protegida. Migrador escàs. Hivernant regular al delta del Llobregat. En migració la podem observar, en vol, des de qualsevol punt del municipi, sobretot entre agost i octubre. A Catalunya se n'ha estimat una població reproductora d'unes 41 parelles, de les quals entre una i dues nien al delta del Llobregat, segons l'any.

ALIGOT COMÚ · *Busardo ratonero*

Buteo buteo

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Rapinyaire de mida mitjana i constitució robusta. Les parts superiors són brunes amb unes característiques marques blanques petites. Les parts inferiors són força variables, però sempre són clares amb marques fosques. En vol, presenta ales amples i força curtes i cua ampla. Quan planeja situa les ales lleument en "V". S'alimenta de tota mena de petits vertebrats, sobretot rosegadors. Mida: 54 cm. Pes: 775-1.000 ºg.

Hàbitat:
Espècie típica de zones mixtes, com ara llindars de boscos amb cultius i altres terrenys oberts amb arbredes. Durant els mesos freds és força propens a viure a les arbredes dels rius i als afores de viles i ciutats.

Estatus i distribució:
Proper a l'amenaça (NT). Espècie protegida. Migrador i hivernant regular al municipi. A la resta del territori és una espècie sedentària estable. Utilitza la zona del riu i els camps de conreu per caçar. S'estima que la població catalana d'aligot comú deu estar al voltant de les 1.334-1.473 parelles.

ALIGOT VESPER · *Halcón abejero*

Pernis apivorus

(Foto: Lluís Hernández)

Descripció:
Au rapinyaire de mida mitjana i característic cap petit semblant al del cucut, fins i tot característic en vol. El plomatge és molt variable, però sempre amb tonalitats gris fosques i marrons al dors. És molt característic el disseny de les parts inferiors, blanc amb marques ondulades transversals marrons a les ales, al dessota i a la cua. Espècie bàsicament insectívora, però a vegades –sobretot a l'època reproductora– enriqueix la seva dieta amb pollets d'ocells, granotes i, com el seu nom indica, larves de vespes. Mida: 56 cm. Pes: 725 g.

Hàbitat:
Prefereix zones boscoses amb zones obertes o agrícoles properes. És rar veure'l posat típicament com fa l'aligot. La migració postnupcial la fa en grups sovint enormes, moment en què és observable des de qualsevol lloc.

Estatus i distribució:
Proper a l'amenaça (NT). Espècie protegida. Migrador regular però escàs. Espècie que s'observa tant a la migració prenupcial com a la postnupcial a la zona del riu Llobregat. Tot i no ser massa habitual, sovint se l'observa en grups de desenes d'individus. Realment, quan migra (al maig i al setembre), se'l pot observar des de qualsevol punt de la ciutat. A Catalunya n'hi ha al voltant de 100-170 parelles reproductores.

ÁGUILA PESCADORA · *Águila pescadora*

Pandion haliaetus

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Au rapinyaire gran d'ales estretes, de color pàl·lid al dessota amb plomes secundàries i taca carpal fosques. El cap és de color pàl·lid amb la franja ocular fosca. Pesca a rius, a estanyols amb pesca abundant i a llacs i badies marines grans. En veure una presa adient sol descendir per etapes fins que fa un picat ràpid i sovint desapareix sota l'aigua. Mida: 55-69 cm. Pes: 1.200-1.750 g.

Hàbitat:
Nidifica a les proximitats d'aigües poc fondes, siguin llacs interiors o a la costa, on normalment situa el niu a la capçada de pins grans o en penya-segats.

Estatus i distribució:
Espècie protegida. Es tracta d'un migrador escàs que s'observa al riu Llobregat durant les migracions prenupcials i postnupcials. No nidifica a Catalunya.

ESPARVER VULGAR · *Gavilán*

Accipiter nisus

(Foto: Ricard Gutiérrez)

Descripció:
Petita rapinyaire forestal que presenta un peculiar dimorfisme sexual: la femella és gairebé el doble de pesada que el mascle i força més gran, tot i que el disseny del plomatge és similar. Les parts superiors són de color gris pissarra i les inferiors blanques amb ondulacions de color gris. Les urpes són proporcionalment molt grans. S'alimenta principalment d'ocells de mida petita i mitjana.
Mida: 28-38 cm. Pes: 150-275 g.

Hàbitat:
Viu als boscs amb àrees obertes properes, per bé que mostra preferència pels boscs de coníferes, en especial els pinars. Fora de l'època de cria és molt menys exigent amb les condicions de l'hàbitat i se'l pot observar en zones obertes amb àrees disperses i fins i tot en grans nuclis urbans.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Espècie protegida. Migrador i hivernant escàs al municipi, bàsicament observable quan creua la zona del riu i els horts en migració postnupcial. També puntualment es pot aturar als arbres dels grans parcs urbans. A Catalunya n'hi ha una població aproximada d'unes 1.000-2.000 parelles.

ASTOR · *Azor*

Accipiter gentilis

(Foto: Carlos Sanz)

Descripció:
Au rapinyaire de mida mitjana i robusta figura, de llarga cua i ales curtes i amples. El seu vol és àgil i poderós. Les parts superiors són de color gris pissarra en els adults, amb les parts inferiors blanques amb marques ondulades de color gris fosc. És característica la gran taca blanca de la zona anal, molt visible en vol. Les potes són proporcionalment grans i de color groc. Les femelles són força més grans que els mascles. S'alimenta sobretot d'ocells de mida petita i mitjana, així com de mamífers petits fins a la mida del conill.
Mida: 48-62 ♀ cm. Pes: 850-1.450 g.

Hàbitat:
Viu als boscos densos i continus, sovint també a prop de camp obert. Espècie molt forestal, menys exigent a l'hivern, quan pot ocupar arbredes fluvials i petits boscs.

Estatus i distribució:
Proper a l'amenaça (NT). Espècie protegida. Migrador escàs. Les densitats més elevades d'astor és concentren al període postnupcial, al setembre i a l'octubre. Al període prenupcial, al març, són més disperses les observacions d'individus. Al delta del Llobregat cada any en passen l'hivern un o dos exemplars. S'estima que la població catalana d'astor deu estar al voltant de les 500-1.000 parelles.

FALCÓ PELEGRÍ · *Halcón peregrino*

Falco peregrinus

(Foto: Ricard Gutiérrez)

Descripció:
Falcó gran i compacte, de pit ample i ales llargues i punxegudes, amb la base ampla. La coloració del plomatge adult és gris plomís per sobre i el dessota blanc amb marques fosques transversals ondulades. Té una característica bigotera de color negre que li cau a banda i banda del bec i que contrasta, fins i tot en vol, amb les galtes de color blanc. Es tracta de l'animal més ràpid de la terra; el seu gran domini del vol li permet capturar ocells en persecució o realitzant espectaculars picats durant els quals supera de vegades els 300 km/h. Mida: 36-48 cm. Pes: 650-1.100 g.

Hàbitat:
Espècie típica de penya-segats adjacents a àrees mixtes de bosc i camp. S'adapta molt bé a la vida a les ciutats, ocupant campanars i edificis alts. Per aquest motiu sovint és objecte de reintroduccions en el medi urbà per al control de coloms, com ha passat a algunes ciutats i pobles de Catalunya.

Estatus i distribució:
Proper a l'amenaça (NT). Espècie protegida. Migrador escàs a la ciutat. Es poden observar individus de falcó pelegrí de forma irregular sobretot a l'hivern, procedents del nord d'Europa. La resta de l'any se n'observen individus probablement procedents de la reintroducció feta a la ciutat de Barcelona. També s'ha reintroduït aquesta espècie a les ciutats de Girona, Lleida i Tarragona. Es calculen per a Catalunya unes 245-253 parelles de falcó pelegrí.

XORIGUER COMÚ · *Cernícalo vulgar*

Falco tinnunculus

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Falcó de mida més aviat petita, de característica cua llarga. És fàcilment identificable per la seva silueta estilitzada, molt sovint visible quan es situa al damunt d'un pal o d'un cable de telèfon. El mascle té el cap i la cua gris amb una franja més fosca a la punta. Les parts superiors són de color castany amb taques disperses brunes. La femella i el jove són de color bru més o menys clar amb les plomes ben marcades i una sèrie de taques més fosques. És típic el seu comportament de caça, suspès a l'aire batent les ales molt ràpid, observant els petits i grans invertebrats dels quals s'alimenta. Mida: 33,5 cm. Pes: 185-225 g.

Hàbitat:
Prefereix les zones agrícoles obertes amb arbres dispersos o petites zones boscoses. També viu a les zones obertes de viles i ciutats.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Espècie protegida. Sedentari freqüent al municipi. Nidifica de manera molt localitzada al nucli urbà (unes 2-3 parelles), ocupant 2 quadrícules que són el 9% del territori. Com a curiositat, a l'any 2001 aquesta espècie va nidificar al barri de Sant Josep dins d'un test en un balcó i a una torre d'alta tensió a la zona del riu. És observable a qualsevol punt de la ciutat, també al riu i a la zona hortícola. A Montjuïc (Barcelona) es troba una de les colònies de xoriguer comú més nombroses d'Europa, unes 20 parelles, les quals es veuen molt sovint a la zona de Pedrosa i Bellvitge. Sens dubte, és un dels rapinyaires reproductors més abundants de Catalunya, amb unes 2.912-4.676 parelles.

ESMERLA · *Esmerejón*

Falco columbarius

(Foto: Ricard Gutiérrez)

Descripció:
La rapinyaire més petita d'Europa. Es tracta d'un falconet d'ales curtes i amples i cua llarga amb un vol molt ràpid. En el mascle les parts superiors són de color gris pissarra i les inferiors són de color crema amb marques verticals de color marró fosc. La femella té les parts superiors de color bru i les inferiors blanquinoses amb marques verticals brunes. És típic de l'esmerla perseguir incansablement els ocells dels quals s'alimenta en vol, moltes vegades en vol rasant sobre el terreny. És totalment ornitòfag, com la majoria de falcons. Mida: 27,5 cm. Pes: 180-230 g.

Hàbitat:
És un gran amant dels espais extensos i oberts, com ara zones de conreu o àrees estepàries. Està força vinculat a les zones humides, on troba caça abundant.

Estatus i distribució:
Espècie protegida. Hivernant rar al municipi i regular al delta del Llobregat. A L'Hospitalet se'l pot observar només a les zones agrícoles properes al riu, on realitza captures de petits ocells. En migració, es va registrar la dada més tardana mai citada a Catalunya, el maig de 1981.

POLLA D'AIGUA · *Gallineta común*

Gallinula chloropus

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Ocell de mida mitjana, amb formes que recorden un pollastre, tot i que de postura menys erecta i potes proporcionalment més llargues de color groc verdós. Quan neda va sacsejant el cap i el coll endavant i endarrere. La seva coloració és negrosa, amb una típica línia blanca als costats. El bec té una placa frontal i és gairebé tot de color vermell, mentre que la punta del bec és groga. Fa els nius entre la vegetació, vora l'aigua, on la femella incuba de 6 a 8 ous. S'alimenta de vegetació i invertebrats. Mida: 33,5 cm. Pes: 300-350 g.

Hàbitat:
Espècie que viu lligada a zones aquàtiques molt diverses. Prefereix les aigües dolces o, com a molt, salobres, que no siguin massa profundes i que presentin bona coberta de vegetació a les vores. El riu Llobregat és l'hàbitat més adient al municipi, i n'acull una bona població.

Estatus i distribució:
Proper a l'amenaça (NT). Espècie sedentària abundant. A les ribes del riu hi ha un mínim de 6-10 parelles nidificants, depenent de l'any, que corresponen a 2 quadrícules que representen el 9% del territori. Al delta del Llobregat se'n calcula una població reproductora pròxima al miler de parelles, i a tot Catalunya, d'unes 12.784-30.772 parelles.

FOTJA VULGAR · *Focha común*

Fulica atra

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Ocell nedador de mida mitjana que, sense ser-ho, té l'aparença d'un ànec. És de coloració negre intens. Presenta una peculiar placa frontal blanca del mateix color que el bec i que contrasta amb la resta del plomatge. Té el costum de cercar l'aliment nedant i cabussant-se sovint. La seva dieta és molt variada, des de restes vegetals fins a petits peixos i invertebrats. A l'hivern és un animal molt gregari, constituint grups de centenars d'individus. Fa els nius a la vegetació flotant o a les ribes. Mida: 37 cm. Pes: 750-850 g.

Hàbitat:
Viu a llacs i llacunes amb vegetació al fons, preferentment extenses, d'aigua dolça amb canyís i bogues a les vores.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Migrador i hivernant escàs. Al municipi és una espècie migradora regular, tant en el pas prenupcial com en el postnupcial. Sovint empren el riu Llobregat per parar-se a descansar o alimentar-se. Espècie molt comú a les principals zones humides catalanes, al delta del Llobregat és una espècie sedentària que augmenta a l'hivern. Durant l'hivern a la zona del riu es troben poc menys de 4 individus. Al delta del Llobregat es reprodueixen entre 80 i 100 parelles de fotges, i en el conjunt català unes 3.000 parelles, la majoria d'aquestesconcentrades al delta de l'Ebre.

FREDELUGA · *Avefria*

Vanellus vanellus

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Limícola elegant de vol apapallonat, de mida mitjana. Per damunt té reflexos virolats principalment de color verd ampolla però també castanys i blaus. El clatell, el pit i la gola són negres i les galtes blanques amb cella negra. El ventre és blanc. El més característic és el plomall negre que exhibeix tot l'any. En vol destaquen molt les ales blanques i negres. S'alimenta principalment d'invertebrats. Mida: 30 cm. Pes: 230 g.

Hàbitat:
Viu a terres de conreu, prats i estepes. Habitual als aiguamolls, llacunes i bancs de fang. Fa el niu a terrenys de conreu, erms, aiguamolls, etcètera.

Estatus i distribució:
Vulnerable (VU). Espècie migradora i hivernant escassa. Durant el període hivernal s'observen individus aïllats procedents de punts d'hivernada més importants, com ara el delta del Llobregat, on hi ha una població hivernant pròxima al miler d'exemplars. De forma excepcional ha arribat a nidificar al delta del Llobregat, al delta de l'Ebre i als aiguamolls. A l'hivern arriben grans quantitats de fredelugues del centre i nord d'Europa entre 20.000 i 80.000 exemplars.

CAMESLLARGUES · *Cigüeñuela*

Himantopus himantopus

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Limícola molt esvelta, de llargues potes de color vermell. El plomatge és de color blanc amb marques negres al cap, ales i dors. Té un llarg i prim bec de color negre que li és molt útil quan ha de remenar el llim per buscar aliment. La seva dieta consisteix bàsicament en insectes aquàtics i crustacis. Els camesllargues adults són molt territorials, al més mínim símptoma de perill volen en cercle sobre el niu fent un reclam d'alarma. Mida: 37,5 cm. Pes: 180 g.

Hàbitat:
Ocupa aiguamolls, rius de cursos lents i zones inundades poc fondes. No defuig els arrossars i basses per nidificar.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Espècie protegida. Estival reproductor escàs. Al tram de riu de L'Hospitalet hi ha una petita població d'unes 3 parelles que varia segons els anys, localitzables en una sola quadrícula, 4% de la zona estudiada. Fins a 64 parelles s'han localitzat, en el 2001, en un tram de 4 quilòmetres del riu Llobregat. És una espècie que està en augment a tot el delta del Llobregat –247 parelles l'any 2000. A Catalunya s'estima una població que oscil·la entre les 1.500 i les 5.000 parelles de camesllargues.

CORRIOL PETIT · *Chorlitejo chico*

Charadrius dubius

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Limícola de mida petita, de plomatge característic. La part superior del cos és de color terrós i la inferior blanca. Els trets distintius són l'anell ocular de color groc a l'ull, el bec curt i negre, la taca blanca al front i el collar negre. Les potes són de color fangós. La seva dieta es basa en invertebrats que busca remenant la terra amb el bec. Mida: 14,5 cm. Pes: 40 g.

Hàbitat:
Prefereix llocs més aviat protegits a prop de l'aigua, com petites maresmes, vores de llacunes i de rius, grans tolls, graveres i depuradores.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Espècie protegida. Estival reproductor escàs i migrador comú. En el tram hospitalenc del riu hi nidifiquen d'1 a 2 parelles, segons els anys. Un total de 20 parelles al riu Llobregat entre Sant Boi i el Prat –any 2000. La població catalana de corriol petit està al voltant de les 966 i 1.393 parelles.

CORRIOL GROS · *Chorlitejo grande*

Charadrius hiaticula

(Foto: Ricard Gutiérrez)

Descripció:
De mida una mica més gran que el corriol petit, amb algunes diferències: presenta una franja alar blanca i el collar negre del pit més marcat, a part de ser de mida sensiblement superior. Per damunt és de colors bru clar i per dessota blanc. Té un doble collar negre i blanc i una màscara negra. Les potes són de color taronja. La base de la seva alimentació són invertebrats com crustacis, moluscs i larves. Mida: 19 cm. Pes: 65 g.

Hàbitat:
Viu a les platges sorrenques i fangoses, també visita maresmes interiors, en migració. El corriol gros fa el niu en platges, a les dunes, en aiguamolls salobrosos i puntualment en zones interiors.

Estatus i distribució:
Espècie protegida. Migrador rar. Al muncipi se l'ha observat de manera ocasional a la zona del riu Llobregat. Se'n poden localiztar individus de manera puntual als períodes migratoris, tant al prenupcial com al postnupcial. És un migrador abundant a les principals zones humides litorals de Catalunya.

GAMBA ROJA PINTADA · *Archibebe oscuro*

Tringa erythropus

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Limícola de mida mitjana, elegant i estilitzada. Té un típic bec llarg i prim de color vermell, més fosc al damunt. Les potes són llargues i roges. El plomatge d'hivern és gris platejat per damunt i blanquinós per dessota, mentre que a l'estiu és de color negre carbó. En vol no presenta marques alars i les potes li sobresurten de la cua. S'alimenta als fangars buscant moluscs i insectes aquàtics. Mida: 30 cm. Pes: 170 g.

Hàbitat:
Viu als aiguamolls, estanyols, badies, marges de caps inundats i prats soms, sobretot a prop de la costa.

Estatus i distribució:
Espècie protegida. Migrador rar al muncipi. Se l'ha observat de manera ocasional a la zona del riu Llobregat. És un migrador no gaire abundant a les principals zones humides litorals de Catalunya.

GAMBA ROJA VULGAR · *Archibebe común*

Tringa totanus

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Limícola de mida mitjana. De plomatge marró gris pigallat de fosc, amb potes i bec de color vermell. En vol, la marca blanca de la vora de l'ala, del dors i carpó són uns dels trets distintius per identificar l'espècie. És molt característic el reclam que emet en vol, un trist "tiui-hiu-hiu". Menja petits invertebrats aquàtics que agafa picant pel terra. Mida: 28 cm. Pes: 105-125 g.

Hàbitat:
Viu als aiguamolls, erms, salines i prats humits. Està molt associada a les àrees costaneres, on fins i tot se la pot observar als trams rocosos.

Estatus i distribució:
En perill (EN). Espècie protegida. Estival i migrador regular. En la migració de primavera és quan podem observar més individus. Normalment són individus aïllats o en petit nombre que s'acostumen a veure per la zona del riu Llobregat. Al delta del Llobregat és un migrador freqüent, encara que es poden observar alguns individus que estiuegen i d'altres que hivernen a la zona. A Catalunya és un migrador abundant a les principals zones humides litorals, nidificant exclusivament al delta de l'Ebre.

GAMBA VERDA · *Archibebe claro*

Tringa nebularia

(Foto: Ricard Gutiérrez)

Descripció:
Limícola gran de potes verdoses i característic bec molt llarg lleugerament corbat cap a dalt. Les parts superiors són de color gris platejat amb les plomes força marcades, i les parts inferiors són de color blanc marcades de gris fosc. En vol presenta un característic carpó blanc en forma de rombe. La seva dieta consisteix en petits peixos i insectes aquàtics. Mida: 31,5 cm. Pes: 200 g.

Hàbitat:
Viu als aiguamolls, erms, salines i prats humits. Presenta una preferència pels mateixos hàbitats ocupats per la gamba roja pintada, ja comentada.

Estatus i distribució:
Espècie protegida. Migrador rar, present als dos períodes migratoris. Les observacions d'aquesta espècie han estat realitzades a la zona del riu Llobregat. A Catalunya és un migrador regular i hivernant puntual, amb individus al delta de l'Ebre i als aiguamolls de l'Empordà.

PIGRE GRIS · *Chorlito gris*

Pluvialis squatarola

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Ocell limícola de mida mitjana i formes arrodonides. A l'hivern i durant la migració presenta una coloració entre marró clar i grisenca, marcada amb tons més foscos a les parts superiors. Presenta marques verticals al pit. En vol presenta una franja blanca a la part superior de les ales, així com les axil·les negres. El bec és curt i recte, de color negre. Les potes són força curtes i també de color negre. Els individus joves tenen un aspecte similar als adults hivernals. S'alimenta de tota mena d'invertebrats. Mida: 28 cm. Pes: 250 g.

Hàbitat:
Zones litorals, maresmes, desembocadures de rius i fangars. Mostra una clara preferència per les platges sorrenques extenses i per les badies marítimes.

Estatus i distribució:
Espècie protegida. Migrador regular. Al municipi és una espècie migradora regular que es pot observar als passos migratoris. Aquesta espècie utilitza sovint les illetes del riu per parar-se a descansar i alimentar-se. A Catalunya només és hivernant, escollint les grans àrees litorals com el delta de l'Ebre o els aiguamolls de l'Empordà per passar aquesta època.

TÈRRIT VARIANT · *Correlimos común*

Calidris alpina

(Foto: ECOIMA)

Descripció:
Els tèrrits tenen una mida inferior a les gambes i presenten les potes més curtes. El bec és negre lleument corbat cap a baix a la punta. A l'estiu, les parts superiors són de color gris i marró amb les plomes molt marcades, mentre que el dessota és blanc amb una gran taca negre al ventre. A l'hivern és de color gris platejat més uniforme, amb el pit marcat de gris. En vol presenta cua negra que continua amb una característica franja central negra al carpó, que és blanc. La seva dieta consisteix en insectes, petits mol·luscs i crustacis. Mida: 18 cm. Pes: 50 g.

Hàbitat:
Observable principalment en zones costaneres, sobretot a grans platges sorrenques i badies marítimes fangoses. En migració també ocupa camps i prats inundats i tota mena de cursos fluvials.

Estatus i distribució:
Espècie protegida. Migrador regular observable només al tram del riu Llobregat. Es tracta d'una de les limícoles hivernants i migradores més abundants de Catalunya, observable a pràcticament tot el litoral.

TÈRRIT MENUT · *Correlimos menudo*

Calidris minuta

(Foto: Ricard Gutiérrez)

Descripció:
Tèrrit molt petit, de bec proporcionalment curt i potes de color negre. A l'hivern els adults són de color gris clar amb les plomes força marcades, mentre que el dessota és blanc. Al pit presenta fines marques verticals de color gris clar. A l'estiu canvia tots els tons grisos per tons ocres i bruns variats. En vol també presenta la franja negra del carpó del tèrrit variant. Mida: 13 cm. Pes: 30 g.

Hàbitat:
Espècie amant de les zones de fang tou al llarg dels estuaris, platges, desembocadures de rius, arrossars i també en ambients aquàtics de l'interior.

Estatus i distribució:
Espècie protegida. Migrador rar. Només el podem observar a les ribes del riu durant els passos migratoris. A Catalunya és un migrador regular i hivernant puntual, amb individus al delta de l'Ebre i als aiguamolls de l'Empordà.

BATALLAIRE · *Combatiente*

Philomachus pugnax

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Limícola gran i d'aspecte robust, de curt bec i ample coll. Les potes són molt llargues i de tons ataronjats o grogosos. A l'estiu els mascles presenten les parts superiors acolorides de castany i ocres i uns espectaculars collars de plomes de color variable. Les femelles sempre són més petites i discretes, de tons grisencs a l'hivern i més bruns a l'estiu. La seva dieta bàsica són petits invertebrats. Mida: 22-28 cm. Pes: 110-200 g.

Hàbitat:
Viu a gran varietat de zones humides sempre que hi hagi una bona cobertura vegetal. Té preferència pels fangars. A l'hivern i a l'època de pas tria aiguamolls interiors, vores de llacs i ocasionalment estuaris.

Estatus i distribució:
Espècie protegida. Migrador rar, present als dos períodes migratoris al riu. A Catalunya és un migrador regular i hivernant puntual.

BECADELL COMÚ · *Agachadiza común*

Gallinago gallinago

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Limícola de mida mitjana, de llarguíssim bec recte i coloració ocre i daurada amb marques brunes clares i fosques a les plomes. L'aspecte general és arrodonit, amb les potes força curtes. Té un vol irregular i variant molt ràpid quan és sorpresa o espantada. Per alimentar-se va enfonsant el bec a l'aigua constantment i sense aturar-se. S'alimenta sobretot d'insectes i larves, com també molluscs, cucs, aranyes i altres invertebrats. Mida: 26 cm. Pes: 110 g.

Hàbitat:
Viu a zones humides d'interior i del litoral, com els aiguamolls, prats humits, erms, etcètera. Sembla mostrar preferència pels erms i camps estanyats, així com pels cursos fluvials amb vegetació baixa i densa a la llera.

Estatus i distribució:
Espècie protegida. Migrador i hivernant escàs al tram fluvial de L'Hospitalet. A la resta del delta és una espècie migradora i hivernant, amb uns 250 exemplars durant aquest hivern.

XIVITONA · *Andarríos chico*

Actitis hypoleucos

(Foto: Ricard Gutiérrez)

Descripció:
Ocell límicola de mida petita, característicament bru clar uniforme a les parts superiors, amb el dessota pàl·lid i el pit amb un escut bru clar ben definit. Les potes són grogoses i el bec és de mida mitjana per ser limícola, de color marró fosc. En vol mostra una fina línia blanca a les ales. Un altre tret característic és que té el carpó bru enlloc de blanc o barrat, com moltes limícoles. A l'hivern el plomatge és similar però menys ben definit, sobretot al pit. S'alimenta d'invertebrats de tota mena. Mida: 20 cm. Pes: 55 g.

Hàbitat:
Zones humides, cursos fluvials, llacs, estuaris, etcètera. Nia en vores de rius i llacs. Espècie que necessita una bona qualitat de les aigües al lloc on criar, mentre que a l'hivern és una espècie menys exigent escollint hàbitat.

Estatus i distribució:
Vulnerable (VU). Espècie protegida. Migrador regular i hivernant escàs. Segons els hiverns se'n troben entre 3 i 4 individus a la zona del riu. Al delta del Llobregat és un estiuejant escàs, migrador i hivernant freqüent. A Catalunya és un nidificant escàs amb només unes 35-70 parelles.

XIVITA · *Andarríos grande*

Tringa ochropus

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Limícola de mida mitjana identificable per les parts superiors de color marró molt fosc, el dessota blanc i el pit marcat de bru fosc. En vol és característic el seu to fosc contrastant amb el carpó quadrat de color blanc, emmarcat per les franges brunes de la cua. És força característic el seu costum d'aturar-se en canals i rierols. S'alimenta principalment de cucs i d'altres invertebrats.
Mida: 22,5 cm. Pes: 85 g.

Hàbitat:
Viu a diversos ambients aquàtics, amb preferència per les aigües dolces, com els rius, canals, arrossars, maresmes i llacunes. Nidifica en zones aquàtiques arbrades.

Estatus i distribució:
Espècie protegida. Migrador i hivernant regular. En els censos del 2004 se'n van localitzar fins a 6 individus al tram de riu hospitalenc. La xivita és una espècie migradora i hivernant comú al delta del Llobregat, amb 42 exemplars.

VALONA · *Andarríos bastardo*

Tringa glareola

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Limícola de costums similars a la xivita, de figura més esvelta. Les parts superiors són de color bru menys uniforme que la xivita, amb zones més fosques i altres més clares. El bru del pit també és més discontinu i irregular. Les potes són d'un característic color groc verdós clar. En vol també mostra un característic carpó quadrat de color blanc. La seva dieta és constituïda bàsicament d'invertebrats aquàtics. Mida: 20 cm. Pes: 75 g.

Hàbitat:
Espècie que tria ambients aquàtics litorals o interiors, amb clara preferència per les aigües dolces. Sovint la trobem a les vores de les llacunes i als prats inundats.

Estatus i distribució:
Espècie protegida. Migrador regular, observable durant els períodes migratoris a la zona del riu Llobregat. A Catalunya és una espècie migradora abundant.

GAVIÀ ARGENTAT ·
Gaviota patiamarilla
Larus michahellis

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Ocell de mida mitjana tirant a gran. El plomatge és de color blanc amb la part superior del dors i les ales de color gris blavós. La punta de les ales és de color negre amb marques blanques. Les potes són grogues i el bec d'un groc més llampant amb un punt vermell a la punta. Els joves de gavià són d'un color marró fosc amb taques de diferents tonalitats segons l'edat. Espècie omnívora, s'alimenta de peixos, ous, ocells, carronya i deixalles. Mida: 63 cm. Pes: 1.000-1.150 g.

Hàbitat:
Espècie que trobem a les zones costaneres, maresmes, platges i remuntant rius. Cria a les costes, penya-segats i grans llacs, normalment formant colònies. Darrerament també nidifica a les ciutats, com ara L'Hospitalet i Barcelona.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Reproductor escàs a 3 de les quadrícules (13% de l'àrea estudiada) i hivernant regular. Se n'han trobat algunes parelles reproductores dins de la ciutat. Fa els seus nius damunt de les teulades. És una espècie que està en expansió a tot el territori. Al delta del Llobregat n'hivernen més de 6.000 exemplars. La població catalana d'aquest gavià s'estima en unes 20.000 parelles, la majoria d'aquestes concentrades a les Illes Medes i al delta de l'Ebre.

GAVINA VULGAR ·
Gaviota reidora común
Larus ridibundus

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
De plomatge blanc amb el dors gris platejat i puntes de les ales fosques. El bec i les potes són d'un vermell intens. A l'estiu presenta un color marró xocolata al cap, mentre que a l'hivern només presenta una taca auricular fosca. La seva dieta principal són els peixos, invertebrats i residus de tota mena.
Mida: 35-37 cm. Pes: 250-325 g.

Hàbitat:
Aigües dolces, maresmes, zones litorals, camps de conreu, erms i abocadors. Cria de forma colonial a aiguamolls, illes i llacs amb canyissar. A L'Hospitalet i altres ciutats ha après a alimentar-se als patis escolars, quan marxen els alumnes.

Estatus i distribució:
Proper a l'amenaça (NT). Hivernant abundant. Fàcilment localitzable a la zona del riu Llobregat a l'hivern, a la zona de camps de conreu de Bellvitge i volant pel nucli urbà. En migració, la podem observar també a qualsevol indret del municipi. Als dormidors del delta se n'arriben a ajocar més de 3.000 exemplars i gairebé tots passen diariament pel tram hospitalenc del riu Llobregat. A Catalunya se'n reprodueixen unes 3.800 parelles, concentrades al delta de l'Ebre.

GAVINA CAPNEGRA · *Gaviota cabecinegra*

Larus melanocephalus

(Foto: Ricard Gutiérrez)

Descripció:
Gavina de mida i constitució similar a la gavina riallera, però de característiques ales blanques sense puntes negres. Els adults en època reproductora presenten el cap i part del coll de color negre fosc, mentre que a l'hivern només present una taca auricular negra. El bec i les potes són de color vermell. Mida: 37 cm. Pes: 285 g.

Hàbitat:
Espècie que viu a la costa i rarament terra endins. Freqüenta llacs, ports i terres de conreu. Cria en illots d'estanys i llacs.

Estatus i distribució:
No avaluada (NE). Espècie protegida. Espècie migradora i hivernant regular a tota la zona fluvial i agrícola de la Marina hospitalenca. Al delta del Llobregat és un hivernant i migrador abundant.

GAVINA MENUDA · *Gaviota enana*

Larus minutus

(Foto: Ricard Gutiérrez)

Descripció:
Petita gavina típicament amb les ales acolorides de gris fosc a la part inferior. Per damunt, les ales són de color gris platejat. El cap és de color negre en els adults estivals. Té un vol àgil i elegant molt característic. Mida: 26 cm. Pes: 120 g.

Hàbitat:
Espècie marina, mol sovint lluny de la costa. Espècie que ocupa hàbitats més litorals quan hi ha tempestes.

Estatus i distribució:
Espècie protegida. Migrant rar. Al delta del Llobregat és un ocell migrant regular, estival i hivernant escàs.

FUMARELL CARABLANC · *Fumarel cariblanco*

Chlidonias hybrida

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Vulnerable (VU). Espècie protegida. Els fumarells són un grup d'ocells semblants a les gavines però de menor mida, ales més punxegudes i bec més afilat. El carablanc té les parts superiors de color gris clar i el casquet negre, més difuminat a l'hivern. El bec i les potes són de color vermell. Típicament se'l veu en vol variable i àgil sobre el mar o les llacunes, realitzant picats de tant en tant. S'alimenta principalment de petits peixos i insectes. Mida: 24 cm. Pes: 85 g.

Hàbitat:
Espècie que viu en aigües interiors, maresmes, estanys, i en època de pas, és més costaner, seguint la línia de la costa i dels rius.

Estatus i distribució:
Vulnerable (VU). Espècie protegida. Migrador rar. Al delta del Llobregat és un migrador freqüent als dos períodes migratoris; a l'estiu se'n poden observar individus aïllats. A Catalunya és un migrador freqüent al litoral, nidificant al delta de l'Ebre, on hi ha una petita població d'unes 1.000 parelles nidificants.

TUDÓ · *Paloma torcaz*

Columba palumbus

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Colom salvatge força més gran, robust i ràpid que el colom domèstic. El tret més característic és la franja blanca que presenta a les ales i la taca blanca i els reflexos verds que presenta a banda i banda del coll. La resta de la coloració és gris pissarra, exceptuant el pit dels adults, que presenta tonalitats rosades. La cua és llarga i presenta una franja blanca a la part inferior. Nia als arbres grans, tot i que també aprofita els elements arquitectònics o fins i tot nius vells d'altres espècies. La femella fa una posta de 2 ous, que són incubats alternativament per la parella. Mida: 41 cm. Pes: 450 g.

Hàbitat:
Espècie típicament forestal, utilitza tant pinedes com alzinars mediterranis. En aquest darrera dècada ha colonitzat les ciutats.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Sedentari escàs, s'observa durant tot l'any. Al municipi hom l'ha trobat a 3 quadrícules UTM (13% d'àrea estudiada). Al municipi se trobar aquesta espècie al parc de Can Buxeres, a la Caserna de la Remunta, a Can Rigal i al barri de la Marina. Al llarg dels últims anys, la població nidificant d'aquesta espècie ha augmentat de manera considerable. Al període post-nupcial i d'hivernada, la població de tudó augmenta a la ciutat amb individus procedents sobretot del centre i nord d'Europa. La població catalana de tudó es troba al voltant de les 189.729-275.576 parelles reproductores.

COLOM DOMÈSTIC · *Paloma doméstica*

Columba livia

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Preocupació menor. Coneguda au de mida mitjana, actualment acostumada a conviure amb l'home arreu. El colom domèstic prové del colom roquer salvatge, i els individus més purs presenten una coloració general gris amb dues franges negres a les ales, que tenen la punta negra. Té el carpó blanc. Hi ha coloms domèstics de tots els colors: blancs, marrons, negres i d'una barreja de tots ells. El vol és poderós i resistent, amb batecs d'ala enèrgics. És un ocell granívor. Mida: 33 cm. Pes: 300 g.

Hàbitat:
Ocupa tota mena de construccions humanes, tant en medi urbà com a zones més obertes. Fa els seus senzills nius a tota mena de racons d'edificis, balcons, etcètera, sobretot edificis vells i poc freqüentats.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Espècie sedentària molt abundant a la ciutat de L'Hospitalet. El colom domèstic nidifica a la totalitat de quadrícules UTM, és a dir, ocupa pràcticament el 100% del territori. Les zones on hi ha més densitat de coloms són els parcs de la Marquesa, de l'Alhambra, del Repartidor, entre d'altres, i els carrers Major i del Migdia. Se n'estima una població d'uns 20.000 individus al municipi de L'Hospitalet.

TÓRTORA TURCA · *Tórtora turca*

Streptopelia decaocto

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Ocell de la mida d'un colom petit, de silueta estilitzada i elegant coll estret. El plomatge és marró sorra clar, amb tons avinagrats al pit. És molt característic el mig collar negre flanquejat de blanc que presenten els adults al coll i que manca als joves, més grisencs. Presenta marques negres molt típiques al dessota de la cua, visibles en vol. S'alimenta de grans, llavors, baies i petits insectes. En època nupcial realitza un vol lent i exagerat sobre el seu territori. Mida: 32 cm. Pes: 200 g.

Hàbitat:
És una espècie antropòfila associada a ambients urbans i rurals, tant als voltants com a dins de les ciutats. A les àrees perifèriques dels nuclis urbans, en zones que combinen zones residencials enjardinades i ambients agroforestals, és on se'n concentren les densitats més elevades.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Espècie sedentària abundant i en augment. Distribuïda uniformement al municipi, present als principals parcs i places de la ciutat. Les majors densitats se'n concentren al parc de Can Buxeres, al parc de les Planes i als jardins de Can Sumarro i de la Caserna de la Remunta. Dins de la seva àrea de distribució, la tórtora turca ha estat detectada a 14 quadrícules UTM, és a dir, ocupa el 61% del territori. Va aparèixer a Catalunya cap a finals dels anys setanta i ara ja ocupa tot el principat, amb unes 56.884-107.601 parelles reproductores.

CUCUT · *Cuco*

Cuculus canorus

(Foto: Lluís Hernández)

Descripció:
Espècie de mida mitjana i postura bastant horitzontal, de vol àgil i ràpid. Són característiques les seves ales llargues i punxegudes, així com la llarga cua. La gola la presenta igualment gris mentre que les parts inferiors són pàl·lides amb marques de color gris. El bec és mitjanament curt, esmolat i lleument corbat cap avall. La femella pot ser de la mateixa coloració o idèntica, però en marró lleonat. No fa niu propi i és molt conegut el seu costum de pondre un ou a nius d'altres ocells. Quan en surt el pollet, es desfà de la resta d'ous carregant-se'ls a l'esquena i llançant-los fora del niu. S'alimenta d'insectes, larves i altres invertebrats. Mida: 33 cm. Pes: 115 g.

Hàbitat:
Present a la majoria de tipus de terreny obert amb clapes d'arbusts i arbres, així com a boscs oberts. També a vores de boscs, erms amb arbusts, etcètera.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Espècie protegida. Espècie estival i migrador regular. Els individus observats dins del terme municipal provenen dels punts de cria més propers, com son la plana deltaica o la serra de Collserola. Entre 16.582 i 25.155 parelles de cucut nidifiquen a Catalunya.

COTORRETA DE PIT GRIS · *Cotorra argentina*

Myiopsitta monachus

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Au mitjana de color general verd brillant. Té el pit i la cara grisos, el bec gruixut i de color ataronjat i les plomes primàries d'un color verd blavós fosc. La cua és llarga. Se la sent moltes vegades més que se la veu, perquè fa molt de xivarri. Menja fruits i altres vegetals.
Mida: 29 cm. Pes: 135 g

Hàbitat:
Originàriament ocupa selves i boscs oberts subtropicals, però a les nostres contrades s'ha adaptat a viure en parcs, jardins, avingudes arbrades i zones agrícoles. Instal·la els seus nius, grans plataformes de branques on fan nius comunitaris, en galeries, preferentment a les palmeres, pins, eucaliptus i plàtans.

Estatus i distribució:
No avaluada (NE). És una espècie exòtica, originària d'América del Sud –l'Argentina, l'Uruguay, etcètera– però ara viu també a ciutats de tot el món, escapada de gàbies o alliberada expressament. A l'actualitat s'està començant a considerar, a més, una plaga per als cultius. Sedentària abundant al municipi. La cotorreta de pit gris nidifica a 16 quadrícules UTM, i ocupa el 70% del territori. Al parc de Can Buxeres se n'han detectat el major nombre de parelles reproductores, d'entre 11 a 15 parelles. Barcelona i L'Hospitalet són les ciutats amb més densitat de cotorretes. Se n'estima una població a Catalunya d'unes 610-650 parelles nidificants, la majoria d'aquestes concentrades a la connurbació barcelonina.

COTORRA DE KRAMER ·

Cotorra de Kramer

Psittacula krameri

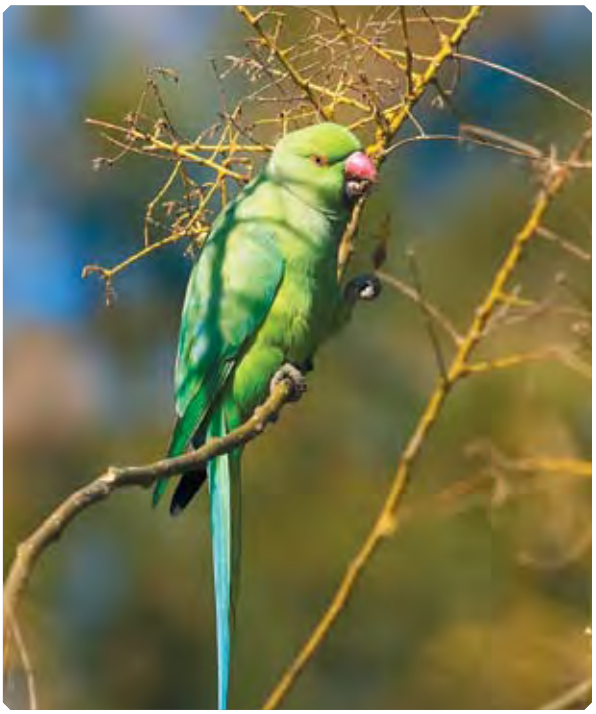

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Cotorra més gran que la cotorreta de pit gris, amb la qual es podria confondre. El plomatge general és de color verd brillant. És característica la seva llarga cua i el prim collar negre encerclant el coll. El bec és de color vermell. Fa crits aguts, sobretot quan vola. Menja plantes, fruits, pinyes, etcètera. Mida: 40 cm. Pes: 120 g.

Hàbitat:
A les seves terres d'origen se la troba en boscos oberts i zones conreades. Al nostre país viu sobretot en grans parcs, jardins urbans i arbredes fluvials. Sembla força associada a les formacions de plàtan.

Estatus i distribució:
No avaluada (NE). Espècie sedentària, poc freqüent a la ciutat. És una espècie exòtica, originària de l'Índia. Ara viu també a moltes ciutats del món, escapada o alliberada expressament. S'estima que a Catalunya hi deuen haver uns 80-100 exemplars d'aquesta espècie.

ARATINGA DE CAP BLAU ·

Aratinga de cabeza azul

Aratinga acuticaudata

(Foto: Joan Estrada)

Descripció:
Cotorra de mida mitjana i característic plomatge verd ampolla, més fosc que el de les conegudes cotorretes de pit gris. Presenta una tonalitat blavosa al cap, així com un visible anell ocular blanc.

Hàbitat:
Originari de boscs i selves tropicals de l'Amèrica del Sud; al nostre país pot habitar en àrees arbrades urbanes.

Estatus i distribució:
No avaluada (NE). Espècie exòtica observable a causa dels individus escapats de domicilis particulars o zoològics, així com per l'existència de petites poblacions en estat silvestre a la ciutat de Barcelona, on nien.

ÒLIBA · *Lechuza común*

Tyto alba

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Au rapinyaire nocturna de mida mitjana, de característica coloració blanca al disc facial i a la part frontal. Les parts superiors són de color marró ataronjat i gris clar. Fa els nius principalment en edificis grans i vells i en forats d'arbres. S'alimenta principalment de ratolins, rates, altres micromamífers i en menor volum d'ocells com pardals i estornells. Mida: 34 cm. Pes: 300 g.

Hàbitat:
Adaptada a niar a les edificacions humanes, cases velles, campanars, runes, etcètera. Habita en boscos oberts i en zones agrícoles. També freqüenta grans parcs amb arbres vells.

Estatus i distribució:
Proper a l'amenaça (NT). Espècie protegida i sedentària escassa. El seu nombre ha davallat darrerament. No es tenen dades de la seva reproducció en els últims anys a L'Hospitalet, probablement deu criar a la zona de la Marina. A Catalunya, malgrat ser una espècie que ha minvat molt, es calcula que la seva població deu oscil·lar entre les 2.425 i les 3.104 parelles reproductores.

MUSSOL COMÚ · *Mochuelo europeo*

Athene noctua

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Petita i coneguda rapinyaire nocturna de cap i formes arrodonides. No presenta falses orelles o plomalls al cap. La coloració general és bruna amb taques blanques disperses per tot el cos. És característic el seu comportament de caça, ubicant-se a dalt de teulades, pals de telèfons i cables per a capturar els petits mamífers i invertebrats. Se'l pot veure també a ple dia. Mida: 22 cm. Pes: 165-185 g.

Hàbitat:
Viu en ambients molt variats, però generalment en zones obertes amb conreus i erms. Nia als forats dels arbres, zones rocalloses, edificis. També aprofita caus existents.

Estatus i distribució:
Proper a l'amenaça (NT). Espècie protegida i sedentària escassa al municipi. És present tot l'any, essent observable a diferents àmbits del terme. Les dades recollides d'aquesta espècie són dels grans parcs urbans i de les zones obertes dels voltants. No fa gaires anys nidificava a la zona del riu, però la falta de llocs adients per criar el van fer desaparèixer. Sedentari molt comú a Catalunya (8.890-14.448 parelles nidificants), però escàs a les zones d'alta muntanya.

MUSSOL BANYUT · *Buho chico*

Asio otus

(Foto: Carlos Sanz)

Descripció:
Au rapinyaire nocturna de mida mitjana, de figura allargada. La coloració general és crema marcat de marró fosc, amb el disc facial ocre. Presenta dos típics plomalls al cap, que semblen dues orelles. Els ulls són de color taronja clar. Passa el dia amagat entre les branques. Fa el niu en arbres vells i sovint utilitza nius de garses o gaigs. S'alimenta de rosegadors i petits ocells.
Mida: 36 cm. Pes: 225-255 g

Hàbitat:
Viu a petits i gran boscos de coníferes, localment en boscos caducifolis. Més abundant en zones on s'alternen boscos amb camps de cultiu.

Estatus i distribució:
Dades insuficients. Espècie protegida. Migrador escàs. Només observable a l'època de pas. Al nostre país és una espècie comuna a les pinedes, urbanitzacions de mitja muntanya, arbredes fluvials i bosquines aïllades. La població catalana ha estat estimada entre 664 i 818 parelles reproductores.

XOT · *Autillo europeo*

Otus scops

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Es tracta del mussol més petit d'Europa, de coloració general variable entre bru clar i gris, marcat amb tons més foscos. Té unes falses orelles en forma de plomalls molt característics. És un ocell difícil de veure, que reclama insistentment, a vegades fins i tot de dia. Les egagròpiles són petites amb restes d'insectes no digerits. Fa els nius als forats dels arbres, tot i que a vegades també aprofita nius de garses i gaigs o forats dels murs. S'alimenta principalment d'insectes i petits mamífers. Mida: 19,5 cm. Pes: 90 g.

Hàbitat:
Viu en ambients molt diversos, amb preferència per les arbredes i els camps amb grans arbres. També podem trobar el xot en cultius, jardins i zones urbanitzades, sobretot masies abandonades.

Estatus i distribució:
Proper a l'amenaça (NT). Espècie protegida. Estival i migrador escàs, passa l'hivern a l'Àfrica, al sud del Sàhara. Nidifica localment al barri de Santa Eulàlia i al sector de la Marina, essent molt possible la nidificació en algun altre punt de la ciutat. Actualment ocupa 2 de les quadrícules, corresponent al 9% del territori estudiat. Arreu de Catalunya és un nidificant i migrador comú amb una població reproductora d'unes 5.430-7.599 parelles.

BALLESTER · *Vencejo real*

Apus melba

(Foto: Lluís Hernández)

Descripció:
Au de mida petita/mitjana, de llargues ales en forma de dalla i cua curta. Les parts superiors són de marró clar, igual que les ales i la cua, mentre que la panxa és de color blanc. És bastant més gran que el falciot comú. S'alimenta d'insectes voladors. Mida: 21 cm. Pes: 100 g

Hàbitat:
El seu hàbitat és bàsicament aeri. Nidifica en penya-segats, àrees muntanyoses i rupícoles. A partir de la dècada dels anys seixanta va modificar els seus hàbits i va augmentar la seva presència a les àrees urbanes.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Espècie protegida. Reproductor i migrador abundant, localitzat sobretot als barris de Santa Eulàlia, Sant Josep, Pubilla Cases i el sector de la Marina. El trobem nidificant en el 26 % del territori municipal. Durant la migració, arriba més aviat que els altres falciots, ja cap al febrer, marxant molt més tard, cap a mitjans d'octubre. Se'n calculen unes 9.697-17.956 parelles reproductores a Catalunya.

FALCIOT NEGRE · *Vencejo común*

Apus apus

(Foto: Lluís Hernández)

Descripció:
Au amb les ales molt llargues en forma de dalla. És com un ballester en petit, tot de color negre exceptuant la gola, que és blanquinosa. S'alimenta d'insectes voladors. Pot formar grans congregacions al cel, sobretot en dies de tempesta, essent característiques les seves persecucions de zel pels nostres carrers, que realitzen en grups emetent xisclets aguts. Mida: 16,5 cm. Pes: 40 g.

Hàbitat:
Viu sobretot a les ciutats i zones de conreus. Per nidificar empra forats en parets d'edificis i a vegades en forats d'arbres i masos abandonats. Per la seva gran capacitat de vol se'l pot observar des de pràcticament qualsevol punt del nostre país.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Espècie protegida. Espècie estival reproductora i migradora molt abundant al municipi, ocupant el 87% del territori com a reproductor. És un dels ocells més ben adaptat a les ciutats, ja que ocupa gairebé la totalitat del municipi. La població catalana n'ha estat estimada al voltant de les 203.557-288.977 parelles reproductores.

BLAUET · *Martín pescador*

Alcedo atthis

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
El seu plomatge és blau turquesa brillant a les parts superiors, amb una taca taronja i blanca a la galta. El pit és taronja i la gola blanca. El cap és gran en relació al cos, i la cua i les potes són molt curtes. El bec és proporcionalment molt gran, recte, afilat i robust, en forma d'arpó. S'alimenta d'invertebrats aquàtics, de cap-grossos i sobretot de petits peixos. El niu el fa en forats que excava als talussos. Mida: 16,50 cm. Pes: 40 g.

Hàbitat:
Rierols, rius, canals, llacs, etcètera. A l'hivern també se'l pot observar a la costa, maresmes i llacs de parcs urbans. Espècie molt lligada als cursos dels rius. Es pot adaptar a la vida als grans parcs i jardins urbans durant l'hivern.

Estatus i distribució:
Vulnerable (VU). Espècie protegida. Migrador regular. Se'l localitza especialment a la zona del riu Llobregat, on arriba per pescar. A Catalunya, la població de blauet s'ha estimat entre les 1.009 i les 1.420 parelles reproductores.

ABELLEROL · *Abejaruco común*

Merops apiaster

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Ocell inconfusible de colors llampants. El seu plomatge té una barreja de colors com el blau, verd, marró vermellós i groc. El seu bec és curt i és punxegut. La seva dieta principal està basada en abelles, vespes i borinots, tot i que també pot menjar grans insectes com libèl·lules i saltamartins. Excel·lent i hàbil volador, que generalment caça en grups. Per fer el niu, l'abellerol excava una cavitat en un talús, formant uns passadissos de fins a 2 metres de longitud. Mida: 23 cm. Pes: 70 g.

Hàbitat:
Se'l troba en zones obertes, erms i conreus. Cria en talussos als marges dels conreus, camins i lleres dels rius, però on sovint el podem observar és posat als cables elèctrics.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Espècie protegida. Estival reproductor irregular. Espècie molt localitzada al municipi. Se n'han ha trobat indicis de reproducció al parc de Can Buxeres i a la Marina hospitalenca, corresponent a 2 quadrícules UTM. Al delta del Llobregat no és una espècie molt abundant per la manca de talussos per nidificar-hi. La població catalana ronda les 21.581-29.789 parelles d'abellerol.

PUPUT · *Abubilla*

Upupa epops

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
El plomatge la fa inconfusible: cap i espatlles de color marró clar ataronjat amb les ales i la cua barrades de negre i blanc. Presenta un cridaner plomall de color rosat marronós amb les puntes blanques i negres, que pot plegar i desplegar. Quan vola s'assembla a una papallona. S'alimenta de tota mena d'invertebrats que sol capturar al terra. Mida: 27 cm. Pes: 67 g.

Hàbitat:
Zones agrícoles obertes amb arbres o bosquines disperses. També és observable als grans parcs urbans. Està molt associada als masos aïllats amb activitat ramadera.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Espècie protegida. Espècie estival. Localitzada especialment a la zona agrícola. No s'ha pogut comprovar la reproducció d'aquesta espècie, però tampoc se'n descarta. A Catalunya nidifiquen entre les 61.095 i les 95.734 parelles reproductores.

COGULLADA VULGAR · *Cogujada común*

Galerida cristata

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Ocell de mida petita, de característic pèl plomall llarg i punxegut que presenta al cap. De color terrós crema amb marques més fosques. Bec petit, corbat i robust. La dieta es compon d'insectes i altres invertebrats, a part d'algunes llavors. És un ocell que passa la major part de la seva vida al terra, on se'l pot sorprendre caminant pel marge d'un camp o per un camí. Mida: 17 cm. Pes: 46 g.

Hàbitat:
Ocell típicament de camps oberts de secà. El niu el fa a terra, entre la vegetació baixa, als erms no conreats o als marges de conreus. A l'hivern també pot visitar descampats urbans i àrees pitjor conservades.

Estatus i distribució:
Proper a l'amenaça. Espècie protegida. Sedentària escassa. Es reprodueix en baix número a la zona agrícola de Bellvitge, i ocupa tan sols el 4% del territori estudiat. A la plana deltaica és una espècie bastant abundant. La població catalana n'ha estat estimada entre les 94.421 i les 199.707 parelles nidificants.

ALOSA · *Alondra común*

Alauda arvensis

(Foto: Mariano Cebolla)

Descripció:
Ocell de colors terrosos, similar a la cogullada, però de plomall més curt. Per sobre és de color bru clar marcat de fosc, mentre que per sota és pàl·lid. El to bru de les marques del pit és més obscur que en les cogullades. És característic el seu vol territorial incansable, i es manté gairebé quieta a gran alçada sense parar de cantar. Mida: 18,5 cm. Pes: 42 g.

Hàbitat:
Camps de secà, erms i, en general, zones obertes de grans dimensions. A l'hivern són típiques les seves agrupacions als camps de conreu llaurats o sembrats, on cerca aliment per la terra remenada.

Estatus i distribució:
Preocupació menor. Hivernant escàs. Només se la pot observar a les zones naturals de la Marina. A Catalunya, hi nidifiquen entre 32.743 i 70.976 parelles d'aloses.

COTOLIU · *Totovía*

Lullula arborea

(Foto: Pau Núñez)

Descripció:
Au semblant a l'alosa vulgar, però de conducta i aparença general bastant característiques. El plomatge és de color crema amb taques brunes en forma de punta de fletxa. El cap te marques més contrastades, amb amples celles blanquinoses. Presenta una lleugera cresta. En vol destaca la cua notablement curta, així com les ales amples i el vol molt ondulant. Mida: 15 cm. Pes: 24-36 g.

Hàbitat:
Habita tota mena d'ambients oberts, des de clarianes de boscs fins a terrenys ondulats amb arbres dispersos o plantacions joves.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Espècie protegida. Migrador escàs observat principalment a les zones naturals de la Marina i prop del riu Llobregat. La població nidificant de cotoliu a Catalunya s'estima entre 70.781 i 136.891 parelles.

ORENETA CUABLANCA ·
Avión común
Delichon urbica

(Foto: Pau Núñez)

Descripció:
Petit ocell de parts superiors negres i inferiors blanques. Té el carpó blanc i reflexos blavosos a les parts fosques del plomatge. Té la cua típicament enforquillada i les ales de forma triangular. S'alimenta principalment d'insectes que captura en vol.
Mida: 12,50 cm. Pes: 19 g.

Hàbitat:
Zones rurals, camps i erms. Fa els nius als edificis, sota balcons, teulades i finestres, fins i tot al centre de les ciutats. Els nius són molt característics, i consisteixen en esferes de fang barrejat amb matèria vegetal.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Espècie protegida. Estival i migrador regular. Espècie present a la ciutat durant tot el període reproductor, amb individus procedents de punts de cria propers, com el delta del Llobregat. Al municipi trobem agrupacions d'oreneta cuablanca a la zona del riu Llobregat i als camps del seu entorn. S'estima que la població reproductora catalana d'aquesta espècie deu estar al voltant de les 137.129-204.510 parelles.

ORENETA VULGAR · ***Golondrina común***
Hirundo rustica

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Conegut ocell de formes gràcils i vol elegant, amb parts superiors negres amb reflexos blavosos i parts inferiors blanques. Presenta, a més, una màscara facial vermella. Les ales tenen forma triangular i les plomes rectrius de la cua són molt llargues. S'alimenta principalment d'insectes voladors. Mida: 18 cm. Pes: 19 g.

Hàbitat:
Camps oberts, prats i cultius a prop de pobles i granges. Fa uns nius característics sota teulades, corrals i porxos que consisteixen en cistelles de fang i materials diversos.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Espècie protegida. Nidificant, estival i migrador regular. Al municipi és distribueix de manera uniforme, i és una espècie molt comuna. Nidifica a 7 quadrícules UTM (30% del municipi). El gruix de la població n'arriba a finals de març o principis d'abril i marxa a finals de setembre o principis d'octubre. En els últims anys, l'oreneta vulgar ha patit una lleu disminució ocasionada per l'expansió urbanística i l'abandonament de les activitats agràries; malgrat això, se n'estima una població d'unes 185.635-269.024 parelles.

ORENETA CUA-ROGENCA · *Golondrina dáurica*

Hirundo daurica

(Foto: Pau Núñez)

Descripció:
Oreneta de vol menys variable i rectrius lleugerament més curtes que l'oreneta comú. Té com a trets característics el clatell de color ocre intens, el carpó blanc o pàl·lid grogós i ocre i per sota de tons lleugerament daurats. Té la zona anal negra. S'alimenta d'insectes voladors. Mida: 16,5 cm. Pes: 23 g.

Hàbitat:
Viu en hàbitats variats, amb penya-segats marins o d'interior, i selecciona indrets com els ponts, arcs, túnels, balmes o masos aïllats per fer-hi el niu. També freqüenta la plana en busca d'aliment. El niu és similar al de l'oreneta vulgar, però amb un túnel a l'entrada.

Estatus i distribució:
Proper a l'amenaça (NT). Espècie protegida. Migrador rar. Cria de forma irregular a Catalunya i sembla que últimament està en procés d'expansió. A Catalunya la població actual d'aquesta espècie és de 217-361 parelles.

ORENETA DE RIBERA · *Avión zapador*

Riparia riparia

(Foto: Ricard Gutiérrez)

Descripció:
Petita oreneta habitual de zones ripàries. Les parts superiors són de color terra clar i les inferiors blanques. A part, presenta un collar bru força ample. La cua i les ales són més curtes que les de l'oreneta comú. Té el costum de viure en colònies més o menys grans. Els nius els excaven als marges de rius i estanys, força a prop els uns dels altres. La seva dieta es basa principalment en insectes voladors. Mida: 12 cm. Pes: 14 g.

Hàbitat:
Viu en camps oberts amb algun punt d'aigua, com estanyols, rius etc. Nia en colònies, als forats que fa als marges de talussos, penya-segats, etcètera.

Estatus i distribució:
Proper a l'amenaça (NT). Espècie protegida. Migrador rar. Espècie no gaire comú que es pot observar al municipi als dos períodes migratoris. Al delta del Llobregat, és un migrador comú i hivernant excepcional.

TITELLA · *Bisbita común*

Anthus pratensis

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Estilitzat i petit ocell que acostuma a observar-se caminant al terra. Té les rectrius de la cua blanques, molt visibles quan aixeca el vol. Les parts superiors són de color marró olivaci barrat de bru fosc. La part de sota és més pàl·lida, barrada amb taques de marró fosc. La cua és llarga. S'alimenta de petits invertebrats. Mida: 14,5 cm. Pes: 19 g.

Hàbitat:
Zones obertes, camps de conreu, zones humides, prats inundables i vores de rius. També ocupa àrees pitjor conservades, com ara descampats urbans, vores de carreteres o àrees urbanes perifèriques.

Estatus i distribució:
Espècie protegida. Hivernant freqüent al municipi, sobretot a la zona del riu Llobregat i la zona hortícola adjacent. També observable als grans parcs urbans i a les zones enjardinades.

CUERETA BLANCA · *Lavandera blanca*

Motacilla alba

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Petit ocell estilitzat i esvelta figura, de cua llarga. Les parts superiors són de color grisenc amb les plomes de les ales negroses. El clatell i la gola són negres i el front blanc, igual que les parts inferiors. El vol és típicament ondulat. S'alimenta d'insectes i altres invertebrats. Mida: 18 cm. Pes: 21 g.

Hàbitat:
Viu preferentment en terrenys oberts i amb vegetació baixa, encara que cria a zones properes a cursos d'aigua. A l'hivern, freqüenta parcs urbans.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Espècie protegida. Sedentari freqüent al municipi. És una espècie molt localitzada i només la trobem com a reproductora a la zona agrícola de Bellvitge i al parc de les Planes (9% del territori estudiat). A l'hivern hi ha un increment poblacional associat a l'entrada d'individus hivernants procedents de punts de cria propers i del centre d'Europa. És en aquesta època quan les podem trobar a molts parcs i jardins de la ciutat. A Catalunya n'hi ha al voltant d'unes 39.309-71.285 parelles nidificants.

CUERETA GROGA · *Lavandera boyera*

Motacilla flava

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Ocell de tonalitat general groga a les parts davanteres i al dessota. Al dessobre és de color groc verdós olivaci amb les plomes de les ales més fosques. Hi ha diverses formes i subespècies a Europa. La nostra subespècie presenta el cap de color gris amb la galta més fosca i una cella blanca. La gola és de color blanc. La cua i les potes són llargues, que li donen un aspecte esvelt típic. Menja insectes i invertebrats. Mida: 17 cm. Pes: 18 g.

Hàbitat:
Prats, camps de regadiu, zones d'aiguamoll i vores de riu. En migració pot ocupar una major diversitat d'àrees descobertes. És especialment freqüent en maresmes i camps de carxofes.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC): Espècie protegida. Migrador freqüent. Nidificant comú al delta del Llobregat i visitant regular a la ciutat de L'Hospitalet, tant en època de pas com en època estival. Observable només al tram del riu Llobregat i a la zona hortícola adjacent. Al delta del Llobregat, hi nidifiquen unes 250 parelles de cuereta groga, i a la resta de Catalunya al voltant de les 900-1.200 parelles.

CUERETA TORRENTERA · *Lavandera cascadeña*

Motacilla cinerea

(Foto: Ricard Gutiérrez)

Descripció:
Ocell amb la cua llarga. Té les parts superiors de color gris pissarra, amb les ales més fosques. Presenta una cella blanca característica. Al dessota el mascle és més o menys uniformement groc, mentre que la femella presenta la gola i el ventre blancs. És molt visible en vol la zona cloacal groga. S'alimenta d'insectes i petits invertebrats. Mida: 18,5 cm. Pes: 18 g.

Hàbitat:
Generalment a prop de rierols o rius, i mostra preferència pels cursos fluvials ràpids amb vegetació i roques. Per altra banda, a l'hivern no és gaire exigent amb l'hàbitat que tria, i la podem trobar tant a les ciutats com a les zones agràries.

Estatus i distribució:
Proper a l'amenaça (NT). Preocupació menor. Hivernant i migrador regular. A l'hivern la podem observar als parcs i a les places de la ciutat de manera puntual. La densitat d'individus hivernants és relativament baixa, encara que és una espècie que s'adapta molt bé als ambients urbans. A la resta del país, la cuereta torrentera és nidificant, migrador i hivernant comú. Se n'avalua una població d'unes 7.842-11.824 parelles nidificants.

PIT-ROIG · *Petirrojo*

Erithacus rubecula

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Petit ocell inconfusible per la gran taca taronja del pit i cara, i també per la postura alçada que adopta. El jove de pit-roig té una coloració diferent a la de l'adult; tot ell és color marró clar amb marques ondulades més fosques. S'alimenta de petits invertebrats, baies i alguns fruits. Mida: 14 cm. Pes: 18 g.

Hàbitat:
Boscos amb sotabosc, arbredes, jardins, bosquines, etcètera. Habitualment el trobarem movent-se pel sotabosc i pel terra. Fa el niu a zones amb una bona cobertura vegetal. El pit-roig tria els grans parcs del municipi amb un bon estrat arbustiu per viure-hi, com per exemple el parc de Can Buxeres o el parc de les Planes. A l'hivern se'l pot observar a molts parc i places de L'Hospitalet.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Espècie protegida. Sedentari regular al municipi. Durant l'hivern la població n'augmenta gràcies a individus procedents de zones més fredes. A la ciutat, el pit-roig nidifica en el 17% del municipi. Tria com a zones principals els dos grans parcs de la ciutat, el de Can Buxeres i el de les Planes, però també ha estat detectat ens altres punts. La població catalana se n'ha estimat en unes 778.512-1.084.639 parelles.

ROSSINYOL COMÚ · *Ruiseñor común*

Luscinia megarhynchos

(Foto: Carlos Sanz)

Descripció:
Ocell amagadís amb un plomatge marronós molt discret. Un tret distintiu d'aquest ocell és la seva llarga cua de color castany. Espècie característica per la seva veu, el rossinyol comú és considerat l'ocell que millor canta. L'activitat d'aquest ocell pot allargar-se fins ben bé tota la nit. S'alimenta d'invertebrats, de baies i fruits. El niu, construït de fulles seques, herbes i branquillons, sempre està molt ben amagat dins de la vegetació arbustiva. Mida: 16,50 cm. Pes: 20 g.

Hàbitat:
Zones forestals amb abundància de bardisses, zones obertes conreades amb matollars, tanques arbustives i arbredes fluvials amb molt sotabosc.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Estival i nidificant regular al municipi. Localitzada a la Marina hospitalenca. Present a 2 quadrícules de la zona d'estudi. Arriba a principis de primavera –primera quinzena d'abril–, i a finals d'agost marxa cap a l'Àfrica tropical. Depèn molt de la vegetació arbustiva –esbarzers–, per aquest motiu la seva principa amenaça és la desaparició del sotabosc. A Catalunya, hi nidifiquen entre 837.842 i 1.136.503 parelles de rossinyol comú.

COTXA FUMADA · *Colirrojo tizón*

Phoenicurus ochruros

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Ocell amb la cua de color vermell. El mascle presenta un plomatge gris molt fosc, mentre que la femella és d'un marró grisenc. Un comportament típic d'aquesta espècie és la seva forma de moure la cua amunt i avall. La seva dieta es compon d'insectes i larves, però també menja baies i fruits. Mida: 14 cm. Pes: 16 g.

Hàbitat:
Originàriament, aquesta espècie només vivia a les zones pedregoses de les muntanyes i de la costa, però des de fa uns anys ha començat a adaptar-se a la vida urbana. Present a l'hivern a molts parcs urbans del municipi.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Espècie protegida. Hivernant freqüent. Es poden veure individus tant aïllats com en grup durant tot l'hivern. És una espècie que s'ha adaptat molt bé a les àrees urbanes. Sembla que les seves poblacions estan en augment, i se la pot veure als grans parcs de la ciutat, a la zona agrícola de Bellvitge i a zones urbanes com Santa Eulàlia i Sant Josep. La població catalana se n'ha estimat entre 35.981 i 69.959 parelles.

COTXA CUA-ROJA · *Colirrojo real*

Phoenicurus phoenicurus

(Foto: Ricard Gutiérrez)

Descripció:
El mascle és gris cendra pel damunt, amb la gola negra i el pit i el ventre ataronjats. També presenta una franja blanca al front. La femella és de color bru clar al damunt i ocre clar a les parts inferiors. És insectívor. En ambdós casos la cua és típicament vermella. Mida: 14 cm. Pes: 15 g.

Hàbitat:
Espècie que viu als boscos, jardins i parcs. Mostra una especial predilecció per les construccions humanes.

Estatus i distribució:
En perill crític (CR). Espècie protegida. Migrador escàs. Molt adaptable a l'hora de triar hàbitat durant la migració. S'adapta molt bé als ambients urbans i és localitzable als parcs de la ciutat. A Catalunya és un migrador molt comú i nidificant rar.

COTXA BLAVA · *Pechiazul*

Luscinia svecica

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
El mascle presenta una gola de color blau metàl·lic amb un collar negre i castany i una petita taca central blanca o vermella. Pel damunt és de color bru i per sota, pàl·lida. Les femelles només presenten el collar negre. En ambdós casos la base de les rectrius de la cua és de color castany vermellós brillant. S'alimenta principalment de petits invertebrats. Mida: 14 cm. Pes: 16 g.

Hàbitat:
Viu als boscos densos i humits. En migració, és una espècie molt adaptable i se la pot observar en ambients rocosos, àrees agrícoles, canyissars i zones obertes o amb arbres dispersos.

Estatus i distribució:
Espècie protegida. Migrador rar al municipi. Espècie poc freqüent, i se'n pot observar algun individu als passos migratoris de primavera i de tardor. A Catalunya, la cotxa blava és un migrador freqüent i hivernant escàs.

CARGOLET · *Chochín*

Troglodytes troglodytes

(Foto: Ricard Gutiérrez)

Descripció:
Ocell diminut, de color generalment bru i forma arrodonida, amb una petita cua que sol mostrar erecta. El plomatge presenta unes marques ondulades de to més fosc. Presenta una lleu llista superciliar blanca. És característic el seu vol breu i ràpid entre la vegetació. S'alimenta de petits insectes i altres invertebrats. Sorprèn el potent reclam que emet en comparació amb les seves petites dimensions. Mida: 9,5 cm. Pes: 9 g.

Hàbitat:
Boscos, jardins i parcs amb amb bardisses, zones obertes, pastures i canyissars. Mostra preferència per les vores de rieres, camins i arbredes fluvials que presenten una densa cobertura d'esbarzer i heura.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Espècie protegida. Sedentari regular. Nidificant molt localitzat en alguns parcs de la ciutat, i ocupa 4 quadrícules. Al nostre país és una espècie sedentària comú a la majoria de masses forestals, amb una població al voltant de les 314.061 i les 463.483 parelles reproductores.

BITXAC COMÚ · *Tarabilla común*

Saxicola torquata

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
El mascle presenta el pit ataronjat, les parts superiors de color bru fosc i un visible collar blanc. La femella és més uniformement bruna, amb el collar blanc més tènue. És típic el seu comportament d'alarma, reclamant des del cim d'un arbust i sacsejant ales i cua. S'alimenta de petits insectes i invertebrats. Mida: 12,5 cm. Pes: 15 g.

Hàbitat:
Erms, maresmes, camp obert amb vegetació arbustiva, etcètera. Durant el període hivernal és present a la zona agrària de Bellvitge.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Espècie protegida. Migrador i hivernant regular. Durant l'hivern la podem trobar per molts parcs de la ciutat alimentant-se. A Catalunya se n'estima una població d'entre 43.598 i 73.333 parelles reproductores.

BITXAC ROGENC · *Tarabilla norteña*

Saxicola rubetra

(Foto: Ricard Gutiérrez)

Descripció:
El mascle presenta una cella i un bigoti blancs al cap molt destacables, mentre que el pit és de color salmó. Les femelles són de color bru al damunt i lleument rosades al davant, amb tan sols la cella pàl·lida una mica marcada. Els agrada cercar els insectes dels quals s'alimenten pel terra de camps llaurats o bé des de petits arbusts. Mida: 12,5 cm. Pes: 17 g.

Hàbitat:
Espècie que viu als prats de muntanya, brolles, terrenys agrícoles, àrees d'argelagues o falgueres, etcètera. En migració, se'l pot localitzar als camps llaurats i als canyars de zones obertes.

Estatus i distribució:
Proper a l'amenaça (NT). Espècie protegida. Migrador rar al municipi. Espècie poc freqüent en migració, encara que se'n pot observar algun individu als passos migratoris. A Catalunya, és un migrador freqüent i nidificant molt localitzat al Pirineu, amb una població de 800-1.200 parelles reproductores.

TORD COMÚ · *Zorzal común*

Turdus philomelos

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Ocell de mida mitjana, de tonalitats marrons a les parts superiors i més clares al dessota, que és densament pigallat de bru. És característica la marca de color rovellat que té a sota de l'ala i que mostra quan vola. Espècie omnívora que es nodreix de cucs, insectes, caragols, fruits i baies. Són característiques les restes de caragols menjats –closques trencades– que deixa al costat d'una pedra al seu territori. Mida: 23 cm. Pes: 70 g.

Hàbitat:
Es pot trobar a tota mena de boscos, tot i que prefereix àrees forestals humides, com boscos caducifolis, alzinars humits i pinedes. Fora de l'època de cria és més adaptable i el trobem a qualsevol arbreda, i també als parcs i jardins. No és rar observar-lo cercant menjar per la gespa dels parcs, com els seus parents, les merles.

Estatus i distribució:
Preocupació menor. Migrador regular i hivernant abundant. A l'hivern el trobem amb més freqüència a les zones agràries del municipi i en alguns grans parcs de la ciutat. La població catalana n'ha estat avaluada en 39.212-66.236 parelles.

MERLA · *Mirlo común*

Turdus merula

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Ocell de mida mitjana amb el plomatge totalment de color negre, i el bec i l'anell ocular grocs ataronjats. La femella i el jove són de color marró fosc. La seva dieta bàsica consisteix en cucs de terra, caragols, llimacs i insectes, a part de diverses baies i fruits que troba tant al bosc com als jardins. Quan el sorprenem, emprèn un curt vol entre la vegetació mentre deixa anar un estrident i potent reclam. Mida: 25 cm. Pes: 100 g.

Hàbitat:
Ocell típic del bosc que s'ha adaptat molt bé a viure de forma habitual a parcs i jardins de les ciutats. Les arbredes fluvials i les obagues ombrívoles dels boscos són uns dels seus hàbitats preferits.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Espècie sedentària abundant al municipi. És una espècie ben distribuïda, i ocupa 15 quadrícules, corresponents al 65% de la zona estudiada. A l'hivern, el número d'individus n'augmenta gràcies a exemplars procedents de zones més fredes. A Catalunya és una espècie nidificant sedentària molt comuna. La població se n'estima entre 744.170 i 930.290 parelles reproductores.

TRIST · *Buitrón*

Cisticola juncidis

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Ocell diminut amb les parts superiors de color crema amb franges brunes. Al dessota és pàl·lid. És molt característic el comportament dels mascles en època de cria, moment en què realitzen vols circulars sobre el seu territori reclamant insistentment amb un "zip" monòton molt característic i repetitiu. Fa el niu entre la vegetació, normalment en camps de gramínies. S'alimenta de petits invertebrats. Mida: 10 cm. Pes: 10 g.

Hàbitat:
Tot tipus de zones obertes amb una bona cobertura herbàcia, com per exemple camps de cereals, maresmes o erms. Espècie que al municipi prefereix les àrees hortícoles de Bellvitge i les zones obertes.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Espècie protegida. Sedentari regular que té una distribució força generalitzada per les àrees agrícoles i ruderals del municipi. És present a 8 quadrícules UTM, corresponents al 35% del total. La trobem nidificant a la zona agrícola de Bellvitge, a la llera del riu Llobregat, a la zona de vegetació ruderal del parc de Can Buxeres i a la zona de matollars de Can Rigal. A Catalunya, és una espècie abundant, amb una població estimada de 26.596-70.261 parelles.

ROSSINYOL BORD · *Ruiseñor bastardo*

Cettia cetti

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Ocell petit i molt amagadís, molt més fàcil d'escoltar que de veure. No està emparentat amb el rossinyol comú, però la seva coloració és similar. Parts superiors de color castany fosc i parts inferiors més clares. Té una cua llarga que sol mantenir aixecada, sobretot quan reclama. És un ocell que fa els nius entre la vegetació més densa dels llocs on viu. S'alimenta d'insectes i altres invertebrats. Mida: 14 cm. Pes: 10-14 g.

Hàbitat:
Zones humides, maresmes, aiguamolls i marges de rius o altres cursos d'aigua. També als esbarzers i altres arbustos dels prats humits. Al municipi és una espècie que és present als matollars i bardissars de solanes –com la zona de Can Rigal– i als canyars de la llera del riu Llobregat.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Espècie protegida. Sedentari regular. Se n'estimen entre 5 i 6 parelles reproductores a les ribes del riu. Ara bé, a l'hivern hi ha un sensible increment d'individus procedents d'altres punts de cria. A Catalunya és una espècie abundant als ambients humits i de ribera, amb una població estimada d'entre 19.375 i 27.201 parelles reproductores.

BALQUER · *Carricero tordal*

Acrocephalus arundinaceus

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Ocell d'aiguamoll relativament gran, de la mida d'un tord, de cap i bec poderosos. Té una cella blanca força visible. La coloració general del cos és de tonalitat bruna clara, molt mimètica amb l'entorn. Té el costum d'emetre el seu potent i distintiu cant des d'un punt elevat dels canyissars on viu. S'alimenta bàsicament d'insectes. Mida: 19 cm. Pes: 30 g.

Hàbitat:
Espècie que viu eminentment als canyissars. Cria fent colònies en canyissos a la vora d'aigües obertes, vores de rius, graveres, etcètera.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Estival i migrador regular al muncipi. Espècie que es pot observar al riu Llobregat a l'estiu, amb individus procedents de punts de nidificació propers, com ara la Reserva Natural del Delta del Llobregat. No se'n descarta la reproducció algun any en el tram de riu de L'Hospitalet. Al delta del Llobregat és un nidificant localitzat i migrador comú, i a Catalunya és comú a quasi totes les zones humides. L'estimació poblacional de balquer és d'entre 1.933 i 3.148 territoris de cria.

BOSCARLA DE CANYAR · *Carricero común*

Acrocephalus scirpaceus

(Foto: Ricard Gutiérrez)

Descripció:
Ocell d'aiguamoll de color marró pàl·lid al damunt i més pàl·lid al dessota. Presenta una cella clara i el carpó de to castany més brillant. La forma corporal és força estilitzada i horitzontal, amb el cap força allargat. Sovint se'l sent cantar a l'interior de bogars i canyissars. És un ocell bàsicament insectívor. Mida: 12,5 cm. Pes: 12 g.

Hàbitat:
Espècie que viu als canyissars i a la vegetació a prop de l'aigua. Durant els períodes migratoris podem trobar aquesta espècie lluny de zones humides.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Espècie protegida. Estival i migrador escàs. Espècie que podem observar al municipi des del març fins al novembre als ambients més humits, com és el riu Llobregat. Molts individus es troben en dispersió des dels principals punts de nidificació, com ara el delta del Llobregat. A Catalunya és una espècie freqüent a gairebé totes les zones humides. S'estima que la població catalana es podria situar entre les 5.000 i les 8.401 parelles.

BOSQUETA VULGAR · *Zarcero común*

Hippolais polyglotta

(Foto: Lluís Hernández)

Descripció:
Espècie de postura força erecta i característica coloració global groguenca. Per damunt és de to groc verdós clar i per sota, uniformement groc pàl·lid. El bec és llarg i de color taronja pàl·lid. És principalment insectívor. Té un breu cant de vol durant el qual les seves ales arrodonides són força característiques. Els joves i alguns adults poden presentar un plomatge més pàl·lid i grisenc. Mida: 12,5 cm. Pes: 12 g.

Hàbitat:
Arbredes fluvials, brolles i boscos amb arbustos. És una espècie amant de les tanques arbustives que es troben a les zones agrícoles per separar les finques. També és habitual observar-la a les vores dels boscos o a les petites clarianes de l'interior de les bosquines.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Espècie protegida. Migrador freqüent a l'àrea del riu Llobregat. També observable durant l'època reproductora a causa de les visites d'individus procedents d'àrees de cria properes. La població de bosqueta vulgar a Catalunya s'ha estimat entre les 101.548 i les 210.269 parelles reproductores.

TALLAROL DE GARRIGA · *Curruca carrasqueña*

Sylvia cantillans

(Foto: Ricard Gutiérrez)

Descripció:
Com tots els petits tallarols, presenta una estructura corporal bàsicament horitzontal i estilitzada, amb ales més aviat curtes i cua proporcionalment llarga. Els mascles són de color gris platejat al damunt, amb el pit i la gola rogencs i uns bigotis de color blanc. L'ull i l'anell ocular són vermells. Les femelles són de tons terrosos apagats, tot i que sovint presenten la gola i el pit tènuement vermells. És un ocell insectívor. Mida: 12,5 cm. Pes: 11 g.

Hàbitat:
Principalment màquies, brolles i matollars, tot i que també ocupa tanques arbustives i clarianes de boscos i arbredes.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Espècie protegida. Migrador escàs. Observable a l'espai hortícola de Bellvitge i al tram del riu. A Catalunya és una espècie estival reproductora comú a les àrees de matollar i dels boscos esclarissats, sobretot a prop del litoral. La població catalana se n'ha estimat entre les 428.149 i les 633.314 parelles reproductores.

TALLAROL GROS · *Curruca mosquitera*

Sylvia borin

(Foto: Ricard Gutiérrez)

Descripció:
Gran tallarol de la mida d'un pardal, de característica figura equilibrada i arrodonida, amb el crani força gran i els ulls de color negre i expressió tranquil·la. Presenta un tènue anell ocular blanc. És de color gris uniforme a les parts superiors, més clar al dessota. És un ocell insectívor, molt tímid i difícil d'observar, ja que a més a més és una espècie força silenciosa que no emet massa reclams. A l'hivern també s'alimenta de baies. Mida: 14 cm. Pes: 19 g.

Hàbitat:
Tota mena de masses forestals denses, amb abundant vegetació al sotabosc, sobretot pinedes i alzinars. Mostra una certa predilecció per les àrees més denses i apartades dels boscos, i defuig normalment les clarianes i les vores.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Espècie protegida. Migrador escàs a la ciutat, observable als grans parcs i al tram del riu Llobregat. Al nostre país és una espècie present a totes les masses forestals, per bé que no massa abundant. La població nidificant a Catalunya podria estar situada entre les 30.000 i les 80.000 parelles.

TALLARETA VULGAR · *Curruca zarcera*

Sylvia communis

(Foto: Ricard Gutiérrez)

Descripció:
Tallarol de mida gran però més estilitzat que el tallarol gros. Té una llarga cua amb les rectrius blanques, tret característic d'aquest grup d'ocells. El mascle té les parts superiors i el cap de color gris, i les ales de color castany brillant a la primavera. El pap és blanc i contrasta en època de cria amb la resta del plomatge. La femella és de color més marronós, amb el castany de les ales més apagat. És insectívor. Mida: 14 cm. Pes: 15 g.

Hàbitat:
Matollars i boscos oberts. També als marges de camins i boscos o a les tanques arbustives. En migració es pot observar a les clapes d'esbarzer de les vores dels camps de conreu.

Estatus i distribució:
Dades insuficients (DD). Espècie protegida. Migrador regular però escàs a la zona hortícola de Bellvitge i al tram del riu Llobregat. Al nostre país és una espècie estival reproductora freqüent i un migrador comú, gràcies al pas d'exemplars del centre i nord d'Europa. Segons les estimes realitzades, la població catalana en podria ser de 2.503-4.617 parelles.

TALLAROL CAPNEGRE ·
Curruca cabecinegra
Sylvia melanocephala

(Foto: Ricard Gutiérrez)

Descripció:
De silueta força horitzontal i llarga cua. Les parts superiors són de color gris pissarra en els mascles, i brunes en els joves i femelles. El cap és de color negre en els mascles, i gris fosc en les femelles. Les parts inferiors són de color gris clar i la gola és blanca brillant, contrastant fortament amb el cap fosc. L'ull i l'anell ocular són típicament vermells. El mascle té un vol de zel ondulat que realitza en cercles i cantant. S'alimenta de petits insectes i altres invertebrats. Fa el niu entre la vegetació més densa. Mida: 13,5 cm. Pes: 10-12 g.

Hàbitat:
Ocell típicament d'ambients mediterranis. Ocupa matollars, boscos esclarissats, arbredes i tanques arbustives. També ocupa parcs i jardins urbans.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Espècie protegida. Sedentari abundant, tant als grans parcs urbans com a les tanques de bardissa localitzades a totes les àrees obertes de la ciutat. Ocupa 10 quadrícules, i representa el 43% del territori estudiat. Al nostre país és un ocell sedentari comú, sobretot a les àrees mediterrànies. La població catalana de tallarol capnegre s'ha estimat entre 376.099-554.903 parelles.

TALLAROL DE CASQUET ·
Curruca capirotada
Sylvia atricapilla

(Foto: Ricard Gutiérrez)

Descripció:
Tallarol gran de formes arrodonides, amb les parts superiors grisenques i les inferiors pàl·lides. El mascle adult presenta un casquet de color negre, mentre que la femella i els joves el presenten de color castany. És característic el seu sec i dur reclam audible a l'interior de la vegetació. S'alimenta d'insectes, dieta que complementa amb baies, sobretot fora de l'època de cria. Mida: 14 cm. Pes: 14-20 g.

Hàbitat:
Arbredes, boscos i grans parcs urbans. Sembla preferir les obagues humides dels boscos amb abundància d'heura, bardisses, matolls i vegetació densa.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Espècie protegida. Sedentari regular als grans parcs de la ciutat. Hivernant freqüent en la majoria de parcs i zones arbrades, com les de l'entorn de l'estació de Renfe. Se l'ha trobat en 2 quadrícules, que representen el 9% del territori. És una espècie sedentària abundant al nostre país. La població a Catalunya se n'ha estimat entre les 428.149 i les 633.314 parelles reproductores.

MOSQUITER COMÚ ·

Mosquitero común

Phylloscopus collybita

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Un dels ocells més petits d'Europa, de formes arrodonides i moviments ràpids. Les parts superiors són de color marró clar olivaci, mentre que les inferiors són més aviat grogoses. Les potes són de color fosc. Presenta una doble cella grogosa i fosca. S'alimenta d'insectes i petits invertebrats. Mida: 11 cm. Pes: 6-9 g.

Hàbitat:
Vores de rius, arbredes, tanques arbustives i bosquines. També freqüenta els parcs i jardins de les ciutats.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Espècie protegida. Hivernant abundant al tram fluvial i a la zona hortícola adjacent. Observable també de forma freqüent a tots els parcs i jardins de la ciutat. Espècie sedentària al nostre país, abundant a l'hivern i més escàs com a reproductor. El nombre de parelles nidificants a Catalunya d'aquesta espècie s'ha estimat entre les 40.496 i les 100.837 parelles.

MOSQUITER DE PASSA ·

Mosquitero musical

Phylloscopus trochilus

(Foto: Ricard Gutiérrez)

Descripció:
Insectívor de to general verd grogós i cames de color típicament pàl·lid o ataronjat. El tret característic que el diferencia del mosquiter comú és el to ocre o grogós més intens a les parts inferiors i al carpó. Com que és un mosquiter migrador, també presenta les ales més llargues. Fa ràpids moviments dins de la vegetació per capturar les seves preses. És insectívor. Mida: 11 cm. Pes: 6-10 g.

Hàbitat:
Tota mena d'arbredes i boscos, també freqüenta els matollars, especialment d'ambients humits. Se'l pot observar als parcs urbans durant la migració. Sembla bastant associat a la presència d'arbres caducifolis.

Estatus i distribució:
Espècie protegida. Migrador escàs al municipi, observable a les ribes del tram del riu Llobregat i als grans parcs urbans. Es tracta d'una espècie migradora comú a Catalunya.

BRUEL · *Reyezuelo listado*

Regulus ignicapillus

(Foto: Artur Degollada)

Descripció:
Diminut ocell forestal de formes molt arrodonides. L'esquena és de color olivaci, les ales són marrons amb les vores de les plomes pàl·lides. Té el casquet coronat per una franja ocre ataronjada vorejada de dues franges negres. Les femelles tenen la cresta ocre més pàl·lida. Té una cella blanca ampla i molt visible. S'alimenta de petits insectes voladors que troba per les copes dels arbres. Sovint se l'observa en companyia de mallerengues. Mida: 9 cm. Pes: 5-7 g.

Hàbitat:
Tota mena de boscos i arbredes, des de les grans extensions de pinedes pirinenques fins a les petites bosquines de les planes i el litoral. També ocupa grans parcs urbans.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Espècie protegida. Hivernant regular als grans parcs de la ciutat, per bé que força escàs. A Catalunya és una espècie nidificant sedentària comú. A l'hivern la seva població augmenta gràcies a l'arribada d'individus procedents de zones septentrionals. L'estimació poblacional del bruel se situa entre les 268.205 i les 479.841 parelles reproductores.

PAPAMOSQUES GRIS · *Papamoscas gris*

Muscicapa striata

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Insectívor de tons grisos i postura erecta, més obscur al damunt i amb el pit blanquinós visiblement ratllat de gris fosc. Presenta un peculiar front ample i un capell ratllat de gris, així com un bec recte i negre característic. Té un comportament característic: des d'una branca d'un arbre va fent ràpids vols curts a l'aire o al terra capturant insectes. Mida: 14 cm. Pes: 13-19 g.

Hàbitat:
Tanques arbustives, arbredes, vores de boscos, grans jardins i parcs urbans. Sovint també utilitza àrees obertes amb arbres aïllats.

Estatus i distribució:
Proper a l'amenaça (NT). Espècie protegida. Migrador freqüent i nidificant escàs al municipi, observable a les vores del riu Llobregat, als arbres isolats de la zona hortícola i als grans parcs urbans. Al nostre país és un ocell estival reproductor comú. La població catalana n'oscil·la al voltant de les 9.232-13.621 parelles.

MASTEGATATXES · *Papamoscas cerrojillo*

Ficedula hypoleuca

(Foto: Ricard Gutiérrez)

Descripció:
Ocell insectívor de mida petita, característic pel seu comportament de caça: des d'una branca d'un arbre o un arbust va caçant al terra i a l'aire els petits insectes dels quals s'alimenta. El mascle és negre pel damunt i blanc per al dessota, amb una gran taca blanca a les ales, i el front blanc. La femella és com el mascle, però de to gris marronós clar. Mida: 13 cm. Pes: 14,5 g.

Hàbitat:
Boscos i arbredes diversos, on ocupa sobretot les vores i les clarianes. També pot ocupar grans parcs urbans amb arbres suficientment vells.

Estatus i distribució:
Dades insuficients (DD). Espècie protegida. Migrador escàs al municipi, observable bàsicament als grans parcs urbans de les Planes i Can Buxeres i als arbres isolats de la zona hortícola de Bellvitge. És un migrador comú a Catalunya, on nidifica només de manera puntual i irregular. No hi ha cap estimació de la població catalana de mastegatatxes.

TEIXIDOR · *Pájaro moscón*

Remiz pendulinus

(Foto: Ricard Gutiérrez)

Descripció:
Petit ocell d'aiguamoll d'àgils moviments, normalment observable quan es mou ràpidament en grups reduïts per entre el canyís de zones humides. Presenta el cap gris amb màscara negra. Les espatlles són de color castany i les ales grisenques. Per sota és pàl·lid amb tons ocres. Les femelles tenen els tons generalment més apagats. És un ocell insectívor. El reclam és típic, agut i bastant trist. Fa un niu penjant a les branques format pel borrissol de les inflorescències dels pollancres. Mida: 11 cm. Pes: 9,5 g.

Hàbitat:
Viu als boscos de ribera de curs baix i mig de rius i a les zones d'aiguamolls tant del litoral com de l'interior. Força associat a la presència de bones clapes de canyís o de boga.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Espècie protegida. Migrador i hivernant rar. Espècie molt irregular, se'n poden observar individus des de finals de novembre fins a principis de març, sobretot al sector de la Marina. Espècie sedentària al delta del Llobregat, essent molt localitzada en l'època reproductora. La població catalana de l'espècie ha estat estimada en 140.000-750.000 parelles.

MALLERENGA BLAVA ·

Herrerillo común

Parus caeruleus

(Foto: Ricard Gutiérrez)

Descripció:
Àgil ocell arborícola amb les espatlles de color blau verdós, un collar i una cella negra i les galtes blanques. El casquet és de color blau vistós, igual que les ales i la cua. Per sota és groc. Els joves són de tons grogosos més apagats, sense blau. Captura els insectes dels quals s'alimenta movent-se incansablement per les branques. Mida: 12 cm. Pes: 11 g.

Hàbitat:
Espècie que viu a les rouredes, boscos de ribera i arbredes de planifolis i, menys sovint, als parcs i jardins de les ciutats.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Espècie protegida. Hivernant escàs. Espècie que podem observar al llarg de l'any als parcs del muncipi, essent el parc de les Planes un dels punts de màxima densitat d'individus. Se l'ha trobat en el 9% del municipi. Durant l'hivern arriben més ocells procedents d'altres àrees. A Catalunya és un sedentari molt comú als hàbitats adequats, amb una estimació poblacional d'entre 466.375 i 657.290 parelles.

MALLERENGA CARBONERA ·

Carbonero común

Parus maior

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Mallerenga gran i robusta, més afeccionada a baixar al terra que la resta de congèneres. Té un cos arrodonit i voluminós, amb les espatlles de color gris blavós amb tonalitats verdes. Les ales i la cua són de color negre blavós i les parts inferiors grogues. Presenta el cap negre amb les galtes cridanerament blanques. És característica la franja negra que li creua el pit i el ventre, més tènue en les femelles i els joves, que també són de colors més apagats. Mida: 14 cm. Pes: 18 g.

Hàbitat:
Espècie que viu als boscos mixtos, cultius de fruiters, horts i jardins. Nia en forats d'arbres, murs, tubs de desaigües, caixes niu, etcètera.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Espècie protegida. Sedentari freqüent. Al municipi és present al 17% del municipi. Durant el període hivernal la població n'augmenta amb l'arribada d'individus procedents d'altres punts de cria més nòrdics. A la ciutat, la mallerenga carbonera tria, per exemple, el parc de Can Buxeres, el parc de les Planes i els jardins de la plaça de Sant Isidre per nidificar. Hi ha entre 757.356 i 1.003.975 parelles reproductores de mallerenga carbonera a Catalunya.

MALLERENGA CUALLARGA · *Mito*

Aegithalos caudatus

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Mallerenga molt petita, de vistosa cua llarga. Té les espatlles rosades i negres, igual que les ales. Presenta una doble ratlla negra al cap, que és blanc. Per al dessota és lleument rosat. Té el costum de moure's en grups familiars per les branques dels arbres, passant en ordre d'un arbre a un altre. És insectívor. Fa un elaborat niu ovoide confeccionat a base de liquens. Mida: 14 cm. Pes: 8 g.

Hàbitat:
Espècie que viu a qualsevol mena de bosc, així com a les arbredes de ribera. A l'hivern tria zones arbrades, com parcs urbans i cultius de fruiters.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Espècie protegida. Sedentari escàs. Espècie que podem observar durant tot l'any a la ciutat, essent més localitzada a l'època reproductora, en què només la trobarem a la zona agrària de Bellvitge i als voltants del riu Llobregat, ocupant 1 sola quadrícula UTM (4% del territori). A l'hivern, arriben més exemplars procedents del nord. La població catalana se n'estima entre les 103.534 i les 181.088 parelles reproductores.

MALLERENGA EMPLOMALLADA · *Herrerillo capuchino*

Parus cristatus

(Foto: Pau Núñez)

Descripció:
Mallerenga molt característica de les pinedes, amb un vistós plomall negre ondulat de blanc al cap. El dors és de color bru, i per al dessota, pàl·lid. Té el pap i el clatell negres. També presenta un collar i la cella negres. Com les altres mallerengues, sovint s'agrupa amb altres espècies de mallerengues a la recerca d'invertebrats per les copes dels arbres. Mida: 11,5 cm. Pes: 11 g.

Hàbitat:
Espècie que ocupa les àrees forestals, preferentment els boscos de coníferes; més rara als boscos de planifolis.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Espècie protegida. Espècie sedentària regular. Aquest ocell el podem observar durant tot l'any a la ciutat, sobretot a les pinedes dels parcs de Can Buxeres i de Les Planes. Ocupa el 13% del territori. A Catalunya és una espècie sedentària comú als hàbitats corresponents. Al nostre país n'existeixen entre 174.951 i 262.836 parelles reproductores.

MALLERENGA PETITA · *Carbonero garrapinos*

Parus ater

(Foto: Pau Núñez)

Descripció:
Petita mallerenga de formes arrodonides. Per damunt és de color gris pissarra amb dues franges tènues blanques a les ales. Per sota és de color d'ant clar. Presenta una coloració característica al cap, que és negre amb les galtes blanques, i una típica taca blanca a la nuca. És potser la mallerenga que més inquietament es mou per les branques a la recerca d'insectes. Mida: 11,5 cm. Pes: 9,5 g.

Hàbitat:
Espècie que viu als boscos, especialment de coníferes, encara que també la trobem a les rouredes i fagedes. A l'hivern és molt comú trobar aquesta espècie als jardins urbans.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Espècie protegida. Sedentari, migrador i hivernant escàs al municipi. Espècie que podem observar durant tot l'any, malgrat que sigui un reproductor localitzat al parc de les Planes i al parc de Can Buxeres. En els darrers anys, la mallerenga petita ha ampliat el ventall de territoris on nidificar, i fins i tot arriba a criar als jardins de les ciutats. Hi ha entre 225.262 i 445.171 parelles reproductores de mallerenga petita a Catalunya.

RASPINELL · *Agateador común*

Certhia brachydactyla

(Foto: Ricard Gutiérrez)

Descripció:
Petit ocell amb la capacitat de grimpar pels troncs dels arbres a la recerca dels petits invertebrats dels quals s'alimenta. És molt característic el bec prim, llarg i corbat cap avall, així com la forta cua ampla que utilitza de suport. Al damunt és de color marró pigallat de pàl·lid i al dessota és blanquinós. Mida: 13 cm. Pes: 8,5 g.

Hàbitat:
Espècie que viu a gran varietat d'ambients forestals o arbrats, fins i tot en cultius arboris i parcs urbans. El requisit fonamental que ha de presentar el seu hàbitat és la presència d'arbres suficientment vells.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Espècie protegida. Sedentari freqüent al municipi. Durant tot l'any es poden observar uns quants individus de raspinell, especialment a la pineda del parc de Can Buxeres, on cria. Ocupa el 9% del territori estudiat. A Catalunya és una espècie sedentària comuna, amb una població d'entre 114.147 i 201.521 parelles.

CAPSIGRANY · *Alcaudón común*

Lanius senator

(Foto: Carlos Sanz)

Descripció:
Elegant lànid de casquet i nuca castany brillant. L'espatlla i les ales són de color negre amb amples franges blanques molt visibles en vol. Les parts inferiors són de color blanc. La cua és llarga, ampla i amb les rectrius blanques, típic de la família. Té el costum de capturar les preses després de detectar-les des d'un punt elevat, com ara un cable o un arbre isolat. Mida: 19 cm. Pes: 35 g.

Hàbitat:
Viu a una gran varietat de zones obertes de caire mediterrani, amb matollars i arbres dispersos.

Estatus i distribució:
Proper a l'amenaça (NT). Espècie protegida. Migrador escàs al municipi. Espècie que podem observar a la vila durant els passos migratoris. Nidificant estival arreu del territori català. Al delta del Llobregat és un migrador freqüent. La població catalana consta d'entre 440.000 i 1.100.00 parelles de capsigrany.

BOTXÍ MERIDIONAL · *Alcaudón real meridional*

Lanius meridionalis

(Foto: Pau Núñez)

Descripció:
Ocell elegant de postura erecta. Les parts superiors són de color gris clar uniforme. Les ales són de color negre amb una franja blanca. La cua és llarga i negra. Presenta una màscara negra i una fina línia blanca sobre els ulls. El pit és de color rosat clar al dessota. Té el costum d'encastar les seves preses als arbustos i als filats espinosos, principalment petits vertebrats i grans insectes. Mida: 24 cm. Pes: 60 g.

Hàbitat:
Espècie que viu a llocs oberts amb arbres i arbustos dispersos, llindars de boscos mediterranis i de cultius.

Estatus i distribució:
Vulnerable (VU). Espècie protegida. Hivernant i migrador rar al municipi. A l'hivern podem trobar aquesta espècie, sobretot a la zona del riu Llobregat i la zona agrícola de Bellvitge. Al delta del Llobregat és un hivernant i migrador rar. Al Principat, hi nidifiquen entre 1.141 i 11.193 parelles d'aquesta espècie.

GARSA · *Urraca*

Pica pica

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Inconfusible i conegut còrvid de cua llarga i ales curtes. Té les espatlles, el pit i la zona cloacal negra. Per sota i a la base de les ales és de color blanc. És un ocell molt adaptable, xerraire, que té el costum de congregar-se durant els mesos freds. La seva dieta és molt variada i hi inclou des de petits ocells i mamífers fins a baies, fruites i carronya. Mida: 45 cm. Pes: 200-230 g.

Hàbitat:
Espècie molt adaptable; als individus d'aquesta espècie se'ls troba en diferents ambients, i eviten els boscos densos. Freqüenta les zones agrícoles amb arbredes, llindars de boscos, parcs urbans, urbanitzacions, etcètera.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Sedentari abundant al municipi. El podem trobar nidificant al 56% del municipi. Durant el període hivernal la població n'augmenta amb l'arribada d'individus procedents de poblacions properes. Al llarg dels últims anys se n'ha observat un increment poblacional, que majoritàriament és deu a la capacitat d'adaptació als medis urbans. Espècie sedentària molt comuna a Catalunya, amb 220.000-1.200.000 parelles reproductores.

GRALLA · *Grajilla*

Corvus monedula

(Foto: Pau Núñez)

Descripció:
Còrvid més aviat petit, de coloració general negra, per bé que la zona de la galta i la nuca presenten una tonalitat de color gris clar. El bec és proporcionalment força gruixut. És una espècie omnívora. És un excel·lent volador i sovint es mou en grups mitjans que realitzen interessants figures a l'aire. Manté la parella tota la vida.
Mida: 33 cm. Pes: 240 g.

Hàbitat:
Espècie que viu a terres de conreu, parcs, penya-segats i edificis vells. Nia formant colònies en arbres, edificis, penya-segats. S'adapta molt bé als edificis i pobles, sobretot si hi ha campanars i grans parcs.

Estatus i distribució:
Vulnerable (VU). Espècie protegida. Migrador i hivernant escàs. Al delta del Llobregat és una espècie comú durant l'hivern i a la migració. La zona agrícola de Bellvitge, el riu Llobregat i el parc de la Remunta són uns dels espais on es pot observar aquesta espècie més freqüentment. Malgrat que no s'ha comprovat la seva reproducció, no es descarta que ho faci. A Catalunya hi ha entre 423.600 i 533.000 parelles de gralla.

ESTORNELL VULGAR · *Estornino pinto*

Sturnus vulgaris

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Conegut i abundant ocell de mida mitjana, de tonalitat generalment negra. A l'estiu els adults tenen un color negre més intens, amb reflexos virolats i petites taques de color groguenc. A l'hivern, la tonalitat és marró fosc amb taques més visibles i de color blanc. El bec és groc durant l'època de cria, i fosc la resta de l'any. Els joves són bruns. És típic el seu comportament de formar dormitoris multitudinaris i també són típics els seus vols previs realitzant figures al cel. Té una gran habilitat per imitar sons diversos. Espècie omnívora, encara que a l'època de cria és més insectívora.
Mida: 21,5 cm. Pes: 80 g.

Hàbitat:
Espècie que viu en ambients molt diversos, però sempre en espais oberts i humanitzats, com erms, conreus, grans parcs urbans, etcètera.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Espècie protegida. Espècie sedentària abundant al municipi. El 65% del territori és ocupat per l'estornell vulgar (15 quadrícules ocupades). A l'hivern, la població d'estornell vulgar incrementa de manera considerable el número d'individus amb l'arribada d'hivernants europeus. La població catalana se n'ha estimat entre 345.108 i 597.957 parelles.

ESTORNELL NEGRE · *Estornino negro*

Sturnus unicolor

(Foto: Ricard Gutiérrez)

Descripció:
Espècie molt similar a l'anterior, per bé que tan sols presenta les taques pàl·lides a l'hivern i de forma menys intensa. Sempre es mostra més negre que el seu congènere. Els reflexos virolats són més blavosos i més intensos que en l'estornell vulgar. Té el mateix comportament que l'estornell vulgar. Mida: 22 cm. Pes: 85 g.

Hàbitat:
Espècie que viu en ambients molt variats, molt similar a l'estornell vulgar. Té preferència per les zones agrícoles.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Espècie sedentària i nidificant rar al municipi. Només s'ha localitzat un punt de cria als jardins de la Biblioteca de Can Sumarro, que correspon a una sola quadrícula (4% del territori). Al delta del Llobregat és migrant, nidificant i hivernant escàs. A Catalunya, és un sedentari comú a la meitat occidental i al sud. Als darrers anys està ampliant cap al nord la seva àrea de distribució. El nombre de parelles reproductores n'oscil·la entre 62.077 i 99.235.

ORIOL · *Oropéndola*

Oriolus oriolus

(Foto: Mariano Cebolla)

Descripció:
Preciós ocell força amagadís i amb un marcat dimorfisme sexual. Els mascles adults són de color groc brillant amb les ales negres. Té una petita taca groga a les ales i la cua negra, amb la meitat de les rectrius de color groc. La femella és de color verd olivaci, amb el davant pàl·lid barrat de bru i les ales més fosques. En ambdós casos el bec és roig. Té uns costums molt amagadissos, i sovint tan sols el delata el seu reclam insistent. Mida: 23 cm. Pes: 70 g.

Hàbitat:
Espècie arborícola, que viu als boscos i arbredes fluvials. També als grans parcs amb una gran densitat d'arbres.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Espècie protegida. Estival i migrador escàs. Espècie que es pot observar al municipi des del març fins al novembre. En l'època reproductora, els individus que s'observen al municipi procedeixen dels punts de cria propers, com és el delta del Llobregat o la serra de Collserola. A Catalunya, és un nidificant estival comú arreu. La població catalana se n'ha estimat en 19.755-27.527 parelles nidificants.

PARDAL COMÚ · *Gorrión común*

Passer domesticus

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Conegut ocell de mida petita, amb una coloració general brunenca. El mascle té la gola negre, les galtes blanques, una coroneta gris plom i la resta del cap de color marró castany fosc. La femella i el jove tenen una coloració més brunenca sense cap marca definida. La seva dieta consta bàsicament de llavors i insectes. Mida: 15 cm. Pes: 28 g.

Hàbitat:
Espècie que podem trobar en una gran diversitat d'hàbitats, però sempre a prop de l'home. Abundant en pobles i ciutats, també a les terres de conreu.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Sedentari abundant al muncipi. Espècie que trobem a 22 quadrícules UTM (96% del municipi). Les observacions del pardal comú es poden realitzar per tot el territori, però on aquesta espècie és més abundant és a la zona agrícola de Bellvitge, al parc de Can Buxeres, als jardins de la caserna de la Remunta i a les rodalies del riu. L'estimació poblacional al Principat n'es d'entre 2.643.851 i 3.814.789 parelles.

PARDAL XÀRREC · *Gorrión molinero*

Passer montanus

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Molt semblant al pardal comú, amb la diferència que el pardal xàrrec té el cap marró –no pas gris– i una taca negra en forma de gota a la galta blanca. Els sexes són d'igual coloració. S'alimenta principalment de llavors, però la seva dieta també inclou insectes i altres invertebrats. És una espècie molt activa i gregària, fa nius en colònies i, de vegades, pot arribar a fer-los mixtos amb els pardals comuns. Mida: 14 cm. Pes: 21 g.

Hàbitat:
El podem trobar a pobles i ciutats, però no és gaire amant de les grans ciutats. També fàcilment localitzable a zones conreades obertes i llindars de zones boscoses.

Estatus i distribució:
Proper a l'amenaça (NT). Sedentari regular. Espècie freqüent al municipi en hàbitats propicis, com ara la zona de descampats de dalt del parc de Can Buxeres, la zona d'horts de Bellvitge o la llera del riu Llobregat. Només ocupa el 17% del territori estudiat. La població catalana del pardal xàrrec ha estat estimada en 2.500.000-4.100.000 parelles.

PINSÀ COMÚ · *Pinzón vulgar*

Fringilla coelebs

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Conegut fringíl·lid de plomatge acolorit. El mascle té les parts davanteres i les galtes de color rosat intens, el cap gris, la part de sobre de color castany brillant i les ales fosques amb dues franges blanques molt característiques, molt visibles en vol. Té un bec gruixut que li serveix per alimentar-se d'insectes a l'estiu, mentre que a l'hivern s'alimenta de llavors. Mida: 15 cm. Pes: 22 g.

Hàbitat:
El podem localitzar a zones rurals, boscos, parcs, jardins, i també a zones obertes amb illes d'arbres.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Espècie protegida. Espècie hivernant i migradora. Les zones que prefereix per passar l'hivern són el riu Llobregat, la zona d'horts de Bellvitge i els grans parcs com Can Buxeres i les Planes. És una espècie molt abundant a tota Catalunya durant l'hivern. Hi ha entre 200.299-270.672 parelles reproductores de pinsà comú.

PASSERELL COMÚ · *Pardillo común*

Carduelis cannabina

(Foto: Lluís Hernández)

Descripció:
Fringíl·lid de mida petita i, en el cas dels mascles, cridanera coloració reproductora: espatlles de color castany cridaner, cap gris, front i pit vermell i ventre entre gris i ocre. Les femelles no tenen color vermell, i els tons bruns són més apagats. El mascle, a l'hivern, té un aspecte semblant a la femella. Acostuma a moure's en grups, sovint amb altres fringíl·lids. És una espècie bàsicament granívora, per bé que complementa la dieta amb petits invertebrats. Mida: 13 cm. Pes: 20 g.

Hàbitat:
Viu a camp obert sense arbres o amb poca densitat, amb vegetació arbustiva i herbàcia densa. A l'hivern, sovint el trobarem als matollars, erms, conreus i maresmes.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Migrador i hivernant regular. Al municipi el trobem a la zona del riu Llobregat i a la zona agrària de Bellvitge. A Catalunya, és una espècie nidificant, migradora i hivernant comuna, amb una població estimada entre 1.700.000-3.300.000 parelles reproductores.

VERDUM · *Verderón*

Carduelis chloris

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
És el fringíl·lid verd i groc més gran que habita al nostre municipi. Un tret característic en són les marques groc brillant que té a les ales i als laterals de la cua. Per sobre i per sota és de color verd oliva. El bec és fort i gruixut, adaptat per poder extreure sense cap problema les llavors més profundes del gira-sol, cànem i d'altres plantes i arbustos. Mida: 14,50 cm. Pes: 26 g.

Hàbitat:
El trobem a zones obertes, des de parcs urbans amb grans jardins fins a conreus amb illes d'arbres o zones d'horts.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Sedentari freqüent. Abundant i comú al municipi. El 56% del territori està ocupat pel verdum. Espècie observable a tot el terme municipal, però les zones on és més abundant són: el parc de Can Buxeres, el parc de les Planes, la zona d'horts de Bellvitge, els jardins de la caserna de la Remunta i el riu Llobregat. A l'hivern observem que és una espècie gregària que constitueix agrupacions mixtes amb altres fringíl·lids. La població catalana ha estat estimada entre les 183.600 i les 256.592 parelles de verdum.

GAFARRÓ · *Verdecillo*

Serinus serinus

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Ocell petit, molt xerraire i gens amagadís. El mascle té el pit, el cap i el carpó de color groc brillant, mentre que les parts superiors són brunes. Té el bec curt i gruixut. El cant és allargat, variable i raspant, molt característic per poder distingir-ne l'espècie. La dieta és constituïda bàsicament de llavors d'arbres i arbustos, herbes i altres plantes. Mida: 11 cm. Pes: 12 g.

Hàbitat:
El trobem a les vores dels boscos i, en general, a zones obertes amb una bona cobertura herbàcia i presència d'arbres. També li agraden els jardins i parcs urbans.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Espècie protegida. Sedentari abundant. Espècie molt adaptable a qualsevol tipus d'hàbitat. Abundant al municipi, a l'hivern la població augmenta amb individus procedents de zones més fredes. A L'Hospitalet es reprodueix en el 83% del municipi. És una espècie solitària, però, com altres espècies de fringíl·lids, a l'hivern s'ajunten formant agrupacions mixtes, on podem trobar gafarrons, pinsans, caderneres, passerells i verdums. La població catalana de gafarrons s'estima entre 7.200.000 i 12.000.000 parelles.

LLUER · *Lúgano*

Carduelis spinus

(Foto: Pau Núñez)

Descripció:
Fringíl·lid de pit groc, espatlles olivàcies marcades de bru, màscara facial groga, ales fosques amb dues franges grogues i cua fosca amb bases grogues. Les femelles tenen els tons més apagats, sense groc al pit i amb més marques brunes. És una espècie que a l'hivern experimenta regulars pujades i baixades demogràfiques a causa de la disponibilitat d'aliment, principalment llavors. Mida: 12 cm. Pes: 13,5 gr

Hàbitat:
Viu als boscos de coníferes i bedolls. A l'hivern, i en migració, és una espècie que podem veure a molta més diversitat de boscos, fins i tot en parcs urbans.

Estatus i distribució:
Proper a l'amenaça (NT). Espècie protegida. Migrador i hivernant regular. Les observacions d'aquesta espècie es recullen al riu Llobregat i a la zona agrària de Bellvitge. Arreu del país és un hivernant i migrador molt comú, però nidifica de manera puntual al Pirineu.

CADERNERA · *Jilguero*

Carduelis carduelis

(Foto: Carlos Sanz)

Descripció:
Ocell inconfusible, tant per la seva veu com pel seu aspecte. La cara és vermella amb blanc i negre al cap. Té un bec pàl·lid, esvelt i molt punxegut, amb el que s'ha especialitzat en menjar les llavors més profundes dels cards. En vol, podem observar les ales fosques amb marques o taques blanques a les puntes de les ales i, també una franja alar de color groc. Mida: 12,50 cm. Pes: 15 g.

Hàbitat:
Ocell al qual li agrada el camp obert amb bosquets, zones boscoses i vores de bosc i jardins. Al municipi, és una espècie present als parcs urbans i a les zones descampades amb vegetació ruderal.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Sedentari abundant. A l'hivern n'augmenta la població amb individus procedents de zones més fredes. Espècie ben distribuïda al municipi, i ocupa un 52% del territori. Les majors densitats de cadernera al municpi les trobem a la zona agrícola de Bellvitge, al riu Llobregat i al parc de Can Buxeres. Espècie gregària a l'hivern, ja que fa agrupacions mixtes amb altres fringíl·lids. És una espècie que pateix la captura indiscriminada d'ocellaires furtius per a concursos de cant. La població de cadernera a Catalunya s'ha estimat entre les 391.695 i les 558.314 parelles.

GRATAPALLES · *Escribano soteño*

Emberiza cirlus

(Foto: Pau Núñez)

Descripció:
Ocell de formes elegants, cos de pardal i cua més llarga. El mascle d'aquesta espècie és inconfusible, amb la gorja negra, el cap llistat de negre amb fons groc i el carpó d'un verd olivaci. Al pit presenta marques difuses de coloració groc grisenc, seguides de zones de color castany. La part de sota és de color groc marcat de bru. La femella i el jove són molt semblants. S'alimenta principalment d'insectes i d'algunes llavors. Mida: 16 cm. Pes: 25 g.

Hàbitat:
Prefereix terrenys forestals, com boscos, plantacions d'arbres, zones cultivades amb presencia d'arbres, etcètera.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Espècie protegida. Migrador escàs a la ciutat, observable sobretot als arbres aïllats que trobem a la zona agrària i als arbustos de la llera del riu Llobregat. A Catalunya, la població se n'ha estimat entre les 201.805 i les 287.486 parelles reproductores.

CRUIXIDELL · *Triguero*

Miliaria calandra

(Foto: Lluís Hernández)

Descripció:
Emberízid de constitució vigorosa i robusta. La coloració és terrosa al damunt i pàl·lida al dessota, amb unes marques brunes verticals molt característiques al pit i als costats. El bec és bastant gruix. Té el costum de cantar o reposar a llocs molt visibles, dalt de cables, arbres aïllats o tanques. S'alimenta tant de llavors i baies com d'invertebrats. Mida: 18 cm. Pes: 41-53 g.

Hàbitat:
Viu a terrenys de conreu oberts, vores de carreteres, erms, etcètera. Nia en zones d'herba alta, enmig de cards, matollars, etcètera.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Sedentari escàs. Al municipi s'ha localitzat un petit nucli reproductor d'aquesta espècie a la zona del riu Llobregat. Ocupa el 4% del territori. A la resta del país, el cruixidell és un nidificant comú, amb una població d'entre les 186.679 i les 318.500 parelles.

REPICATALONS · *Escribano palustre*

Emberiza schoeniclus

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Com la resta d'emberízids, té la cua relativament llarga i una postura força erecta. El mascle té el dors castany brillant barrat densament de bru fosc. També presenta el cap negre en època reproductora, amb collar i bigotis blancs. La femella és més discreta, amb el dors bru barrat de fosc més apagat i el cap marró amb els bigotis menys definits. Les rectrius de la cua són blanques. És granívor i insectívor. Mida: 15,50 cm. Pes: 21 g.

Hàbitat:
Viu a maresmes i aiguamolls, preferentment amb una bona cobertura vegetal (canyís, canya, jonc, balca, etcètera). A l'hivern, també se'l pot trobar a prop de qualsevol curs fluvial, a zones cultivades i a camps oberts amb una bona cobertura vegetal.

Estatus i distribució:
En perill crític (CR). Espècie protegida. Migrador i hivernant. Al municipi es recullen les observacions d'aquesta espècie al riu Llobregat. S'observa des de finals d'octubre fins a principis d'abril, i posteriorment marxa cap a les zones de nidificació. A Catalunya, és un migrador i hivernant, sobretot a les zones humides, on nidifica localment. La població catalana se n'estima en unes 70-130 parelles.

HORTOLÀ · *Escribano hortelano*

Emberiza hortulana

(Foto: Xavier Martínez)

Descripció:
Emberízid caracteritzat, entre altres coses, pel bec de color rosat. El mascle té el cap i el pit de color gris. Té bigotis de color groc pàl·lid, talment com el pap. La resta de la part de sota és de color òxid. La part de sobre és bru fosc, amb les plomes marcades de color d'ant. La femella presenta una coloració molt similar, tot i que molt més apagada.

Hàbitat:
Boscos esclarissats, arbredes, àrees agrícoles amb arbres dispersos i matollars madurs. Sovint a prop de rius i zones humides.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Espècie protegida. Migrador rar al municipi, observable al tram del riu Llobregat. A Catalunya és una espècie migradora relativament comú, així com un nidificant local amb una població d'entre 3.279 i 27.235 parelles.

BEC DE CORALL SENEGALÈS · *Pico de coral*

Estrilda astrild

(Foto: Ricard Gutiérrez)

Descripció:
Diminut ocell nerviós i molt movedís. És de color gris brut més o menys uniforme, amb una màscara de color rogenc a l'ull, i el bec de color vermell brillant. El ventre és de color rosat, més marcat a l'època de cria.

Hàbitat:
Vores de rius i matollars de zones agrícoles.

Estatus i distribució:
No avaluat (NE). Espècie en expansió a totes les àrees on s'ha naturalitzat. Originari de l'Àfrica tropical. A L'Hospitalet, bàsicament és observable al tram del riu Llobregat i a la zona agrícola adjacent. A Catalunya no hi han estimacions publicades de les seves poblacions, però les observacions obtingudes suggereixen que la població catalana podria estimar-se'n en 100-300 parelles.

Descripció dels mamífers

RATAPINYADA PIPISTREL·LA PIGMEA · *Murciélago pigmeo*

Pipistrellus pygmaeus

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
És el ratpenat més petit, força conegut gràcies a la seva adaptació a entorns antropitzats. Arriba a mesurar entre 3 i 5 cm de longitud, sense comptar la cua, que amida uns 3 cm. El pelatge és castany fosc, i té les orelles curtes. La seva dieta principal són els insectes voladors. Fins fa molt poc era considerat com a *Pipistrellus pipistrellus*, espècie de la qual finalment s'ha diferenciat. Pes: 3-8 g.

Hàbitat:
Al municipi, el trobem al mateix nucli urbà i als parcs amb abundància d'arbres, com el parc de Can Buxeres. Viu en colònies que poden anar des de la desena d'individus fins als molts centenars. Habitualment a la ciutat conforma petites colònies a les escletxes tant d'edificis vells com nous, típicament capturant insectes a prop de punts de llum.

Estatus i distribució:
Espècie protegida. Reproductor freqüent al municipi. Àmpliament distribuït per tota la ciutat.

RATPENAT DELS GRANERS · *Murciélago hortelano*

Eptesicus serotinus

(Foto: Carles Flaquer)

Descripció:
Animal robust, força gran i pesat; de pelatge brunenc, més fosc per sobre. Comença la seva activitat poc després del crepuscle. Vol irregular a la recerca d'insectes, fins i tot s'arriba a escoltar el seu batec d'ales. S'alimenta d'escarabats, papallones nocturnes i arnes. Identificable perquè vola en línia recta, a mitja alçada sobre els edificis. Mida: 10,6-13,6 cm. Pes: 14-33 g.

Hàbitat:
Àmpliament distribuït per zones d'horts i llacunes, encara que també el trobem en alguns parcs i jardins. Busca refugi principalment a les construccions antigues, sobretot a les golfes i a les escletxes de les parets. També se'l pot trobar als forats de grans arbres.

Estatus i distribució:
Espècie protegida. Espècie escassa a la ciutat, tot i que uniformement distribuïda.

TALPÓ COMÚ · *Topillo común*

Microtus duodecimcostatus

(Foto: Carlos Sanz)

Descripció:
Com tots els talpons, presenta una figura arrodonida i robusta, amb la cua i les orelles curtes. Típicament presenta els ulls molt petits i el pèl molt flexible; l'espècie s'adapta a la vida subterrània. La part superior del cos té una tonalitat bruna amb matisos rogencs, i la part inferior és més grisenca. Construeix complexes galeries subterrànies a poca fondària.

Hàbitat:
Principalment zones agràries i prats, amb arbres dispersos, tot i que presenta una gran capacitat d'adaptació als parcs urbans. Fins i tot arriba a fer els caus a les escletxes d'edificis vells, tant al centre com als afores.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). La trobem localitzada a la part de la Marina, tant a la zona agrícola com a la part del riu. Probablement no es deu tractar d'una espècie molt freqüent.

RATA COMUNA · *Rata parda*

Rattus norvegicus

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Gran i conegut rosegador de pelatge gris brunenc amb el ventre blanc brut. Té la cua relativament més curta que el cos, anellada i sense pèls. Musell xat i orelles llargues, gruixudes i arrodonides. No hiverna. Mamífer fort, adaptable, molt sociable i extremadament actiu; se'l considera una plaga. Té una alimentació omnívora i de costums crepusculars. Viu en grups familiars amb jerarquia pròpia. Mida: 37-51 cm. Pes: 145-215 g.

Hàbitat:
Zones humanitzades, amb aigua i alimentació abundant (ciutats, urbanitzacions, abocadors, col·lectors, etcètera.). Acostuma a ocupar els col·lectors i les xarxes de clavegueram.

Estatus i distribució:
No evaluada (NE). Espècie molt abundant al municipi, especialment a la zona de la Marina.

RATA NEGRA · *Rata negra*

Rattus rattus

(Foto: Mariano Cebolla)

Descripció:
Aquesta coneguda rata de grans dimensions també està fortament associada a l'home, com la rata de claveguera, a la qual s'assembla molt. És lleugerament més petita que la rata comuna i presenta un aspecte una mica més arrodonit, com el ratolí. L'ull és proporcionalment més gran, la cua més llarga i les orelles una mica més grans. La coloració és més variable que en el cas de la seva congènere, però habitualment presenta un to més brunenc, menys gris i més fosc. És una rata més grimpaire i menys nedadora que la rata de claveguera. Fa els caus a qualsevol edificació humana i excava menys que l'altra rata. Mida: 37-51 cm. Pes: 145-215 g.

Hàbitat:
Zones humanitzades, ja siguin a la plana o a alta muntanya. Els individus més silvestres fan el niu als arbres. Prefereix zones més rurals que no pas les grans ciutats.

Estatus i distribució:
Dades insuficients (DD). Espècie freqüent al municipi, però molt menys abundant que l'anterior.

CONILL COMÚ · *Conejo común*

Oryctolagus cuniculus

(Foto: Carlos Sanz)

Descripció:
Conegut mamífer de mida mitjana i aspecte força peculiar. Pelatge gris brunenc, blanc al dessota, amb taques més fosques al clatell. Les orelles són llargues –no tant com les de la llebre– i arrodonides. La cua és curta de color gris per sobre i blanc per sota, molt visible quan corre. Té uns ulls grans i negres molt característics. S'alimenta de vegetals tant de dia com de nit, amb un màxim d'activitat al crepuscle. No hiverna, però als mesos freds redueix la seva activitat. Mamífer molt social i prolífic. Aquesta espècie es veu afectada cíclicament per algunes malalties (no transmissibles a l'home), com la mixomatosi i la pneumònia, que deixa els seus individus en un estat de desorientació i debilitat, convertint-los en presa fàcil per als depredadors. Mida: 38-51 cm. Pes: 900-1.500 g.

Hàbitat:
Zones obertes, sobretot zones mixtes de camp i bosc i erms vorejats de tanques arbustives.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Espècie localitzada i freqüent en alguns punts del municipi, com la zona del riu. És present a 3 quadrícules UTM, que correspon al 13% del municipi.

MUSARANYA COMUNA · *Musaraña común*

Crocidura russula

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Mamífer molt petit, de pelatge brunenc per sobre i gris clar per sota. A l'hivern, el pelatge varia cap a una tonalitat més fosca. Cua llarga i musell triangular o punxegut molt característic. També són típics els ulls, molt més petits que no pas els dels ratolins. A diferència dels rosegadors, s'alimenta d'insectes i, a vegades, de petites sargantanes o dragons. De costums crepusculars i nocturns, a vegades també se'l pot observar a plena llum del dia. És una espècie solitària que presenta un xerric d'alarma molt agut, insistent i peculiar. Les musaranyes comunes són molt prolífiques, amb uns quants parts a l'any de fins a set cries cada un. Mida: 75-140 mm. Pes: 4,6-14 g.

Hàbitat:
Terrenys oberts, jardins i grans parcs. Té força predilecció per les construccions humanes per refugiar-s'hi.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Espècie freqüent on l'hàbitat li es favorable, com ara la zona de la Marina. Probablement deu ser comuna als grans parcs de Can Buxeres i les Planes.

MUSARANYA NANA · *Musarañita*

Suncus etruscus

(Foto: Antoni Arrizabalaga)

Descripció:
És el mamífer més petit del món. La coloració del pelatge és molt similar al de la musaranya comú, però sempre de tonalitat més grisosa i lleugerament més fosca. Presenta llargs pèls distribuïts al llarg del cos i la cua, que és de color bru fosc. Un tret distintiu són les grans orelles que sobresurten àmpliament del pelatge. S'alimenta de petits invertebrats, tot i que algunes vegades se l'ha vist menjant carn i pa en alguna cuina. És un mamífer poc conegut en tota la seva àrea de distribució. Mida: 60-81 mm. Pes: 1,2-2,7 g.

Hàbitat:
Zones amb abundant vegetació, ja siguin parcs, àrees cultivades o zones properes a cursos fluvials. De totes maneres, gràcies a la seva mida diminuta, pot trobar enclavaments adients per fer el cau a pràcticament qualsevol banda, fins i tot en els edificis.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Població escassa i localitzable a la zona del riu Llobregat i cultius propers.

RATOLÍ DOMÈSTIC · *Ratón casero*

Mus domesticus

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Conegut rosegador de pelatge bru grisenc, amb el musell punxegut, ulls negres i orelles petites i arrodonides. La cua té la mateixa llargària que el cos. El color del pelatge normalment és gris fosc, encara que pot variar molt. Crepuscular i nocturn, amb alimentació omnívora en què predominen les llavors, el pa, etcètera. Excel·lent equilibrista, corredor i bon nedador. Mida: 14-20 cm. Pes: 12-25 g.

Hàbitat:
Espècie molt cosmopolita. Habita majoritàriament a prop de l'home: als habitatges, als graners, a les bodegues, etcètera. També se'l pot trobar en parcs i jardins, però sempre a prop d'algun edifici.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Molt abundant al nucli urbà, però a les zones periurbanes és substituït pel ratolí mediterrani.

RATOLÍ MEDITERRANI · *Ratón moruno*

Mus spretus

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Rosegador molt semblant al ratolí domèstic i sembla substituir-lo als ambients ruderals. La coloració general és bruna lleument daurada, i la cua és una mica més curta que el cos. L'activitat n'és principalment nocturna o crepuscular. La cria n'és a la tardor-hivern; curiosament sembla que no es reprodueix durant els mesos estivals. Aquest ratolí no hiverna i no tendeix a formar colònies nombroses com el ratolí domèstic. Mida: 14-20 cm. Pes: 12-25 g.

Hàbitat:
Habita zones més naturals i rurals, boscos, prats. També als grans parcs i jardins.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). Freqüent a les zones periurbanes, erms i cultius del riu i la zona de la Marina.

RATOLÍ DE BOSC · *Ratón de campo*

Apodemus sylvaticus

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Petit rosegador, amb bonics ulls grans i negres i orelles més allargades que el seu parent domèstic, també lleugerament més gran que aquest. La cua és igual de llarga que el cos. El color del dors és castany clar, i contrasta amb el blanc cremós del ventre. S'alimenta de llavors, hortalisses, brots tendres, baies i alguns invertebrats. Té una vida molt curta: no arriba a més de vint mesos.
Mida: 14,6-22,5 cm. Pes: 14-38 g.

Hàbitat:
Aquest rosegador viu als boscos mediterranis, als camps de secà, als terrenys oberts i als parcs grans. A l'hivern busca refugi als edificis.

Estatus i distribució:
Preocupació menor (LC). És un ratolí freqüent, encara que pels seus costums nocturns i crepusculars és fa difícil la seva observació. Al municipi el podem trobar per les zones periurbanes, com la zona oberta de Bellvitge, la zona de Can Rigal, o als parcs de les Planes o de Can Buxeres.

ERIÇÓ CLAR · *Erizo moruno*

Atelerix algirus

(Foto: Carlos Sanz)

Descripció:
Peculiar mamífer d'aspecte inconfusible. Té el cos massís i arrodonit, una mica aplanat quan camina. Les potes són molt curtes i presenten unes fortes ungles; la cua és curta i el cap és petit i triangular, amb el musell punxegut força prim. Exceptuant el cap i el ventre, el cos és recobert per un seguit de pèls adaptats i evolucionats a la manera de fortes espines protectores de color bru fosc i blanc. Quan se sent amenaçat, s'embolica sobre si mateix i presenta un aspecte de bola inexpugnable que moltes vegades el protegeix d'atacs de gossos i guineus. Té costums crepusculars i acostuma a hivernar. És un animal insectívor, gran depredador de cucs de terra; habitualment també s'alimenta d'altres insectes, i fins i tot de petits rèptils. Mida: 22,5-29 cm. Pes: 600-850 g.

Hàbitat:
Prefereix viure a zones obertes i conreus amb coberta forestal propera, tot i que és un mamífer molt adaptable a tota mena d'hàbitats, fins i tot a ambients antropitzats. És més, sembla mostrar una clara tendència a ocupar cada vegada més els grans parcs urbans. De fet, ja s'han vist exemplars urbans a L'Hospitalet, Cornellà i el Prat en aquests darrers anys.

Estatus i distribució:
Dades insuficients (DD). Mamífer escàs a L'Hospitalet, observable normalment a la zona del riu i els horts adjacents. De totes maneres, la tendència demogràfica de la seva població és positiva, i se'n comencen a observar individus fins i tot a l'interior del nucli urbà. El 2004 hi havia dues cries d'eriçó al parc de Can Buxeres. A la vila, hi ocupa 2 quadrícules UTM, que corresponen al 7% del territori. Un perill real que en limita el seu nombre són les morts per atropellament causades per vehicles.

MOSTELA · *Comadreja*

Mustela nivalis

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:

Petit però ferotge carnívor, d'inconfusible cos molt allargat, amb la cua i les potes molt curtes. Els mascles sempre són bastant més grans que les femelles. Les parts superiors són de color castany brillant, i les inferiors, blanques. No es pot confondre amb altres mustèlids a causa de la seva petita mida. És un carnívor implacable i incansable, adaptable a tota mena d'hàbitats sempre que hi hagi prou menjar. És característic el seu comportament de caça: realitza persecucions a rosegadors i altres petits mamífers fins i tot pels seus caus i per les clavegueres. Quan està nerviós o tens, fa uns xisclets estridents i aguts. Mida: 37-51 cm. Pes: 145-215 g.

Hàbitat:

És una espècie que viu a tota mena d'hàbitats. De totes maneres, prefereix els espais oberts amb tanques arbustives o petits boscos. És present també a zones rurals.

Estatus i distribució:

Dades insuficients (DD). Espècie força escassa al municipi, localitzada a les zona del riu Llobregat. Ocupa 1 quadrícula UTM (4% del territori).

Descripció dels rèptils

DRAGÓ COMÚ · *Salamanquesa común*

Tarentola mauritanic

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Petit rèptil d'uns 15 cm de longitud, de pell rugosa de tons entre el gris i el rosat clar. Té uns dits aplanats, arrodonits i marcadament dilatats a l'extrem. Els dits estan preparats per poder enfilar-se per les parets: les laminetes subdigitals són completes i tan sols els dits tercer i quart tenen ungles. Té el cos recobert d'unes protuberàncies que li donen un aspecte rugós. Els invertebrats constitueixen la dieta bàsica d'aquesta espècie. La seva activitat alimentària comença cap al crepuscle, i perdura tota la nit. Té un altre nom conegut, el "d'esquinça-robes" o "menja-roba", per l'errònia creença que es menja la roba de dins els armaris.

Hàbitat:
Se'l troba als pobles, ciutats, masos i murs, sovint en patis i parets de zones tranquil·les amb algun punt de llum. També el podem localitzar a zones naturals pedregoses, i més rarament als troncs d'alguns arbres.

Estatus i distribució:
Espècie abundant al municipi i fàcilment localitzable. Durant l'estudi ha estat detectada a 14 quadrícules. La podem trobar arreu del nucli urbà, en parets d'edificis, balcons, galeries i en algunes zones obertes pedregoses periurbanes.

DRAGÓ ROSAT · *Salamanquesa rosada*

Hemidactylus turcicus

(Foto: Ricard Gutiérrez)

Descripció:
Dragó més petit que el comú i d'aspecte més fràgil i prim, amb les potes més curtes i amb laminetes més enganxoses a sota dels dits. La tonalitat general és rosada, amb taques brunes més fosques distribuïdes irregularment pel cos. Dóna la sensació de ser un animal translúcid. Com el dragó comú, presenta protuberàncies berrugoses al llarg del dors del cos i la cua.

Hàbitat:
Se'l troba als mateixos hàbitats que el dragó comú, però sempre a prop de la costa.

Estatus i distribució:
Es tracta d'un rèptil freqüent i localitzat a la ciutat. La seva presència es veu supeditada a la de l'altre congènere, al qual pot servir d'aliment. És un animal cosmopolita que viu pràcticament arreu de totes les ciutats portuàries del món, ja que s'ha expandit mitjançant els vaixells de càrrega.

SARGANTANA IBÈRICA ·
Lagartija ibérica
Podarcis hispanica

(Foto: Paun Núñez)

Descripció:
Petita i estilitzada sargantana, amb musell punxegut i cap lleugerament aplanat. Espècie de coloració bastant variable. El dors té tonalitats que van des del bru grisenc fins al verd intens amb taques dorsals fosques aleatòries o, en algunes espècies, ordenades formant una línia. Té el ventre entre blanquinós i groguenc, però durant l'època de zel alguns individus presenten un color ataronjat que els pot durar tot l'hivern. S'alimenta de dia, sobretot d'insectes com dípters, llagostes, grills i també aranyes o centpeus.

Hàbitat:
Prefereix zones obertes pedregoses amb poca vegetació. Espècie adaptada també a viure en zones urbanes, sempre que hi hagi espai lliure suficient en parcs, jardins i solars.

Estatus i distribució:
Espècie abundant al nostre municipi, sobretot en els parcs de l'Alhambra, de la Marquesa i de les Planes. A la zona periurbana és observable a la zona agrària de Bellvitge. Se l'ha trobat en el 70% del territori (16 quadrícules UTM). Molt abundant a tot Catalunya.

LLANGARDAIX OCEL·LAT ·
Lagarto ocelado
Timon lepida

(Foto: Carlos Sanz)

Descripció:
Gran i espectacular llangardaix, el més gran del continent europeu. El cap és molt gran en comparació amb el cos, i l'aspecte general és molt robust i ample. Al mateix temps, presenta una cua molt llarga que gairebé duplica la longitud del cos. La coloració general és verda, tot i que hi ha individus més grisencs, o fins i tot groguencs. A vegades, el cap és de color més apagat. És molt característica la banda d'ocels blaus que presenta als flancs, a vegades contornejats de negre. Com a norma general, els mascles tenen el cap més gran, tenen més ocels i més ben marcats i presenten una figura menys estilitzada que les femelles. És una espècie insectívora, encara que també captura petits rosegadors i pollets.

Hàbitat:
És una espècie molt adaptable a diferents menes d'hàbitats, per bé que prefereix espais oberts i secs amb arbres i arbustos dispersos. També abunda als matollars i a les zones descampades dels afores de les viles. És típic d'aquest gran llangardaix el fet de prendre el sol al mig dels camins i carreteres.

Estatus i distribució:
És una de les espècies de rèptils que més ha minvat en població en els darrers anys. Antigament era abundant arreu; actualment és localitzat i rar en moltes contrades, com L'Hospitalet, on tan sols és observable al llit del Llobregat i a la zona hortícola adjacent. Fa anys que no es tenen noticies de l'observació d'exemplars d'aquesta espècie al municipi; probablement ja s'haurà extingit.

VIDRIOL · *Lución*

Anguis fragilis

(Foto: Juan Manuel Roig)

Descripció:
Es tracta d'un sauri sense extremitats que sovint es confon amb un ofidi. Té el cos allargat, cilíndric i de cua i coll molt poc diferenciats. Els ulls tenen parpelles mòbils. Les escates són molt llises i brillants. La coloració és força variable, tot i que gairebé sempre és uniformement bru o gris. A vegades, sobretot la femella, presenta franges longitudinals de tons variables. Les femelles sempre són més gràcils i petites que els mascles i tenen el cap encara menys diferenciat del cos. S'alimenta d'invertebrats com llimacs i cucs de terra.

Hàbitat:
Prefereix àrees boscoses amb un cert grau d'humitat, i evita les àrees totalment inundades. També és present als prats humits i matollars densos. Sembla preferir les vores dels boscos d'alzines i roures.

Estatus i distribució:
Espècie molt localitzada a la vila a causa de la manca de boscos. És observable només als herbassars del llit del riu Llobregat i als prats sense conrear de la zona agrícola de Bellvitge. Probablement aquesta espècie ja s'haurà extingit, ja que fa anys que no se'n tenen dades.

SERP D'AIGUA · *Culebra viperina*

Natrix maura

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Serp de mida mitjana, amb el cap ben diferenciat del cos i el cos relativament gruixut. El color de fons varia molt, però normalment és grisenc o verdós clar. És típica la sanefa de taques gruixudes distribuïdes tot al llarg del cos, a vegades formant ziga-zaga. Quan se sent amenaçada, infla el cap, darrere els ulls i la nuca, i bufa per fer veure que és un escurçó, però tot plegat és només una bona actuació, ja que aquesta espècie no té verí, ni mossega, i és completament inofensiva. És una serp piscívora que també captura amfibis i altres invertebrats.

Hàbitat:
És una serp típica de zones humides, cursos fluvials, llacunes i maresmes. També se la pot trobar en canals i sèquies de rec, etcètera.

Estatus i distribució:
Espècie freqüent i localitzada a la zona del riu, i als canals i les sèquies dels conreus adjacents.

SERP BLANCA · *Culebra de escalera*

Rhinechis scalaris

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Serp diürna amb una longitud màxima de 160 cm, tot i que habitualment ronda els 120 cm. No té el cap gaire ben diferenciat de la resta del cos, el musell és punxegut i els ulls bastant petits. La coloració del dors és entre groc i marró clar, amb dues característiques línies paral·leles més fosques que van des del cap fins al final de la cua. S'alimenta principalment de petits mamífers, que ofega amb el seu cos. No és verinosa ni perillosa.

Hàbitat:
Prefereix zones obertes, amb molta insolació, i si és possible amb matollar dens. També la trobem als llindars de boscos, erms, cultius i a zones frontereres entre àrees arbrades i àrees descobertes.

Estatus i distribució:
Espècie no gaire abundant al municipi, només ocupa el 20% del territori (5 quadrícules UTM). S'han observat individus a la zona del riu Llobregat, Can Rigal i també, curiosament, al parc de les Planes. A Catalunya, la pèrdua d'hàbitats és també la seva principal amenaça.

SERP VERDA · *Culebra bastarda*

Malpolon monspessulanus

(Foto: Carlos Sanz)

Descripció:
És l'ofidi més gran de la Península, amb una llargària màxima de 240 cm i 3 kg de pes, encara que habitualment els exemplars que trobem fa 200 cm. Té el cap gran, estret i una mica punxegut. El cos és robust i d'aparença aspra. La coloració és uniforme, de verd olivaci a marronós o gris. Espècie diürna que s'alimenta de petits vertebrats, com dragons, llangardaixos, altres serps, ocells petits i mitjans, rates, ratolins, i fins i tot conills. Els joves inclouen alguns invertebrats a la seva dieta. Té un verí molt eficaç que li serveix per paralitzar la presa quan la té dins la boca i preparar-la per a la digestió, la qual cosa facilita la funció de l'estómac. La mossegada no és perillosa per a l'ésser humà.

Hàbitat:
Espècie adaptada al clima mediterrani, on ocupa diversos hàbitats. Es troba principalment a les zones obertes com matollars o zones de conreu, sobretot si hi inclouen murs de pedra o àrees pedregoses. També la podem trobar a zones forestals més tancades.

Estatus i distribució:
Localment freqüent al municipi, ja que ocupa 8 quadrícules, és a dir, el 32% del terme municipal. Ha estat detectada a la zona de Can Rigal (zona oberta amb vegetació ruderal i bardissars), al parc de Can Buxeres, al parc de les Planes, a la zona adjacent al riu Llobregat i als camps de conreu de Bellvitge. A aquesta espècie li agrada molt prendre el sol estirada sobre l'asfalt, per això s'han detectat molts casos de mort per atropellament.

SERP LLISA MERIDIONAL ·

Culebra lisa meridional

Coronella girondica

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:

Petita serp de musell prominent i arrodonit a l'extrem. El cos és esvelt i allargat, i la cua llarga i fina. Presenta una típica banda fosca entre l'ull i la comissura dels llavis. A la nuca també acostuma a presentar una taca fosca de forma variable, normalment en forma de V. Al dors, el color de fons és ocre clar o grisós, sobre el qual destaquen una sèrie de taques més fosques de disposició obliqua. Pels costats, aquestes taques no són tan ben definides i són més irregulars. Al ventre, el color predominant és el groguenc o color crema clar, a vegades blanc, amb petites taques més o menys uniformement distribuïdes. S'alimenta preferentment de petites sargantanes.

Hàbitat:

És una serp típica d'hàbitats mediterranis secs, com ara matollars, pinedes, erms, etcètera.

Estatus i distribució:

Actualment és considera una serp extingida al municipi.

TORTUGA DE RIEROL ·

Galápago leproso

Mauremys leprosa

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:

Tortuga mitjana, de 21 cm de llargària. Closca de coloració marró olivaci que varia segons l'edat de l'individu; els més joves tenen una coloració més clara. A diferència de les tortugues de terra, la closca és més aplanada. És una espècie omnívora, encara que predominen els individus carnívors que s'alimenten de peixos, petits amfibis, insectes, carronya i algunes plantes aquàtiques. L'època reproductora comença a finals de primavera. Depenent del clima i de la disponibilitat d'aliment, poden arribar a fer una segona posta a principis de tardor. En aquest període, la femella pon entre 5 i 20 ous a l'interior d'unes cavitats que ella mateixa fa a les ribes.

Hàbitat:

Aigües amansades, maresmes, canals i sèquies, rius i rieres d'aigua dolça o salabrosa.

Estatus i distribució:

Espècie escassa al municipi, ja que ocupa el 8% del territori, és a dir, 2 quadrícules. Només la trobem al curs del riu Llobregat, ja que és l'únic hàbitat adequat per a l'espècie. La població d'aquesta tortuga ha sofert una davallada notable durant els darrers anys, a causa de l'alteració dels seus hàbitats, de la contaminació de les aigües i, probablement, per la competència que li fa l'exòtica tortuga de Florida.

TORTUGA DE FLORIDA ·

Tortuga de Florida

Trachemys scripta

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:

Molt similar a la tortuga de rierol, però es diferencia d'aquesta per les línies vermelles i grogues al cap i coll i per la closca una mica més arrodonida i amb taques grogues. La tortuga de Florida pot arribar a una longitud de 28 cm, una mica més gran que la tortuga de rierol. És omnívora, però dominen els individus carnívors, que s'alimenten de peixos, granotes, etcètera.

Hàbitat:

Qualsevol punt d'aigua dolça. No és gaire exigent amb la qualitat de l'aigua. Fins i tot la trobem als estanys dels parcs urbans.

Estatus i distribució:

Espècie introduïda com animal domèstic procedent d'Amèrica del Nord. És present al municipi, malauradament a causa de l'alliberament d'individus per part de particulars que els abandonen. Detectada a la zona del riu Llobregat, encara que es podria trobar en qualsevol parc, per la causa abans esmentada. L'augment d'individus alliberats està provocant que espècies autòctones, com la nostra tortuga de rierol, minvin en població. La tortuga de Florida té els mateixos requeriments alimentaris que les espècies del país, i a més, és molt agressiva. S'ha comprovat que aquesta espècie es reprodueix al delta del Llobregat.

Descripció dels amfibis

SALAMANDRA · *Salamandra*

Salamandra salamandra

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Urodel de mida mitjana. Pot superar els 25 cm de llargària, però normalment en pot atènyer entre 15 i 20 cm. Cap gran i aplanat, i musell arrodonit. Té el cos robust de coloració negra amb variables taques grogues distribuïdes per tot el cos. Hi ha una gran variabilitat cromàtica entre els individus de salamandra, sobretot en funció de l'àrea geogràfica. És una espècie d'hàbits nocturns que s'alimenta d'escarabats, formigues, dípters (mosques i mosquits), cucs, llimacs, caragols, entre altres invertebrats.

Hàbitat:
Espècie terrestre que viu a llocs humits i ombrívols, amb presència de rierols o punts d'aigua permanents d'un mínim de qualitat per poder reproduir-se.

Estatus i distribució:
Espècie ja extingida a L'Hospitalet a causa de l'alteració del seu hàbitat. Antigament se la podia trobar a la zona de la Marina i pel torrent Gornal.

GRANOTA VERDA · *Rana común*

Pelophylax perezi

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Granota d'entre 10 i 15 cm de llargària, de coloració verdosa variable amb tonalitats brunes. A vegades presenta taques fosques disperses i una ratlla longitudinal groguenca. La seva pell és llisa. Té el cap força agut i triangular, i els ulls força junts i prominents. Les extremitats anteriors són robustes i presenten 4 dits. Les posteriors, de 5 dits amb membrana interdigital, són llargues i fortes, i les utilitza per nedar i saltar vigorosament. És tant diürna com nocturna. S'alimenta principalment d'invertebrats, però a vegades també incorpora a la seva dieta vertebrats com petits peixos, o fins i tot altres amfibis. A la primavera comença l'època reproductora, durant la qual una femella pot fer una posta de milers d'ous.

Hàbitat:
Espècie estrictament aquàtica i excel·lent nedadora, motius pels quals sempre la trobarem als punts d'aigua permanent, amb independència de la qualitat d'aquesta aigua. Se la pot trobar en llacunes, basses, rieres, canals, sèquies, etcètera.

Estatus i distribució:
Espècie freqüent al municipi. Ocupa 3 quadrícules UTM, és a dir, el 13% del municipi. Tot i ser una espècie tolerant amb la contaminació i la salinitat de l'aigua, la població de granota verda, al municipi, ha sofert una davallada en els últims anys. Actualment la podem localitzar al riu Llobregat, però fins fa poc també la podíem trobar a Can Rigal. A la resta del territori català n'és una espècie comuna.

REINETA · *Ranita meridional*

Hyla meridionalis

(Foto: Ignasi Torre)

Descripció:
Petit anur d'aspecte elegant i fràgil. El cap és gran i arrodonit, i els ulls, de distribució lateral, són grans i prominents. La nineta de l'ull és el·líptica i horitzontal. El tronc és ample i les extremitats força llargues, que li donen un aspecte esvelt. Els dits s'acaben en discs adhesius. La pell del dors és molt brillant i sense berrugues. El més característic és el seu color verd brillant a totes les parts posteriors i als costats, amb una característica franja horitzontal negra força ampla que cobreix tot el costat del cap fins a la zona axil·lar.

Hàbitat:
És una granota típica dels herbassars densos i zones de prats amb força coberta vegetal pròxima, encara que també viu a zones de mitja muntanya. Normalment realitza les postes a basses pluvials temporals, sèquies i canals.

Estatus i distribució:
És una espècie de granota escassa al municipi i localitzada específicament a la zona del riu Llobregat. Ocasionalment pot ser observada en alguns grans parcs urbans.

TÒTIL · *Sapo partero común*

Alytes obstetricans

(Foto: Carlos Sanz)

Descripció:
Petit gripau d'aspecte arrodonit, de 5 cm de llargària. Té molta varietat cromàtica, des del gris fosc al bru, sempre amb unes taques fosques distribuïdes per tot el cos. La pell és gairebé llisa, només presenta unes petites berrugues aplanades que li donen una textura lleument porosa. Cap gran, musell arrodonit i dos ulls prominents que destaquen significativament. Les extremitats són relativament curtes però robustes. D'activitat crepuscular, aquest gripau s'alimenta d'escarabats, aranyes, centpeus, formigues i algunes larves d'insectes. Una de les característiques d'aquesta espècie és que els mascles són els encarregats de portar la posta en una motxilla a l'esquena.

Hàbitat:
Aquesta espècie la trobarem on hi hagi un punt d'aigua permanent de bona qualitat, requisit per poder desenvolupar l'estat larvari. Ocupa hàbitats com conreus, boscos, erms, i fins i tot zones urbanes.

Estatus i distribució:
Espècie protegida. Espècie escassa al municipi, ja que ocupa només el 8% del territori. Podem localitzar aquest gripau a la zona del riu Llobregat i conreus propers. Fins fa uns anys, també podíem gaudir del tòtil a Can Rigal, però a causa de la seva degradació va desaparèixer d'aquesta zona. No es descarta la seva presència a altres parcs urbans.

Descripció dels peixos

CARPA · *Carpa*

Cyprinus carpio

(Foto: Ricard Gutiérrez)

Descripció:
Peix d'aigua dolça, de mides considerables, fins a 1 m de llargària. De cos alt i cap gros, amb dos parells de barbes petites a la boca. Tant l'aleta dorsal, llarga, com l'anal, amb la base més curta, presenten un radi dur o fortament serrat. La coloració del cos és bruna verdosa al dors, i es fa més groguenca cap a la resta. La carpa és una espècie que menja en les zones fondes, i té un règim alimentari típicament omnívor.

Hàbitat:
Espècie que trobarem amb freqüència a les zones mitjanes i baixes dels cursos fluvials. Té certs costums gregaris, especialment a l'hivern, quan forma agregacions al fons dels gorgs profunds dels rius. És generalista, en el sentit que s'adapta a diversos hàbitats, i mostra una gran resistència a la temperatura, a la baixa concentració d'oxigen, a la turbidesa, a la salinitat, i fins i tot a diversos tipus de contaminació.

Estatus i distribució:
No amenaçada (NA). És una espècie de peix molt abundant al riu Llobregat. En moments de crescudes, en surten i queden aillades en petits estanyols. Originària d'Euràsia, és un dels peixos més estesos per l'acció de l'home. La seva presència té un efecte negatiu sobre la vegetació aquàtica, i perjudica sensiblement a altres vertebrats.

ANGUILA · *Anguila*

Anguilla anguilla

(Foto: Mariano Cebolla)

Descripció:
Peix de cos extraordinàriament allargat i cilíndric en tota la seva llargada, excepte a la cua, que es comprimeix lateralment. Les aletes dorsal i anal són molt llargues i es fusionen en una de sola. Les pectorals són ben desenvolupades, però, en canvi, no hi ha aletes pelvianes. L'alimentació varia segons el medi on viuen. En les aigües dolces s'alimenta principalment d'insectes aquàtics, peixos, molluscs i algun crustaci, mentre que en aigües salabroses es nodreix de peixos i crustacis.

Hàbitat:
L'anguila és un peix catòdrom. Quan acaba el període de creixement viatja durant uns mesos fins al mar dels Sargassos, a la regió occidental de l'Atlàntic, per reproduir-se en aigües profundes i després morir. Les petites anguiles, arribades en forma de larva en un viatge de dos anys fins a la plataforma continental, remunten les aigües del riu Llobregat, on viuen fins que es fan adultes.

Estatus i distribució:
Vulnerable (VU). Podem trobar aquesta espècie en totes les conques hidrogràfiques, malgrat que la seva presència es limita a rius amb grans preses.

BARB · *Barbo común*

Barbus graelsii

(Foto: Ricard Gutiérrez)

Descripció:

Peix d'aigua dolça, al voltant de 30 cm de llargada, de cos allargat i relativament esvelt, amb un musell llarg i uns llavis ben desenvolupats. El color del cos és bru verdós, tacat en els joves. Presenta una alimentació variada, segons la disponibilitat de recursos del medi: algues, invertebrats i crustacis.

Hàbitat:

Propi de zones mitjanes i baixes dels rius. Viuen a prop del fons i són de costums gregaris, per la qual cosa de vegades solen formar agrupacions amb altres ciprínids.

Estatus i distribució:

No amenaçada (NA). Majoritàriament es troba a la conca de l'Ebre, encara que també se'l pot veure en trams mitjos i baixos d'altres rius, com el Llobregat. La principal amenaça per a l'espècie n'és la introducció d'espècies exòtiques.

Mapes de distribució dels ocells

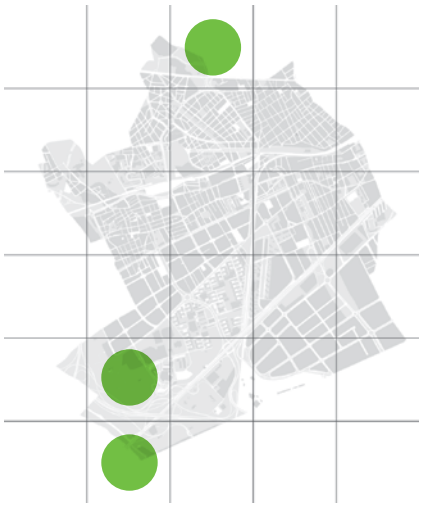

ÀNEC COLLVERD
Anas platyrhynchos

CABUSSET
Tachybaptus ruficollis

POLLA D'AIGUA
Gallinula chloropus

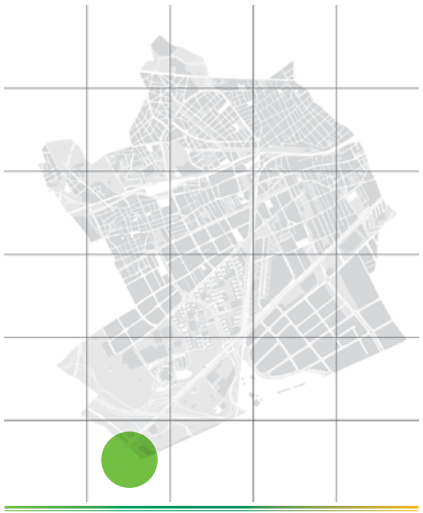

CAMESLLARGUES
Himantopus himantopus

CORRIOL PETIT
Charadrius dubius

GAVIÀ ARGENTAT
Larus michahellis

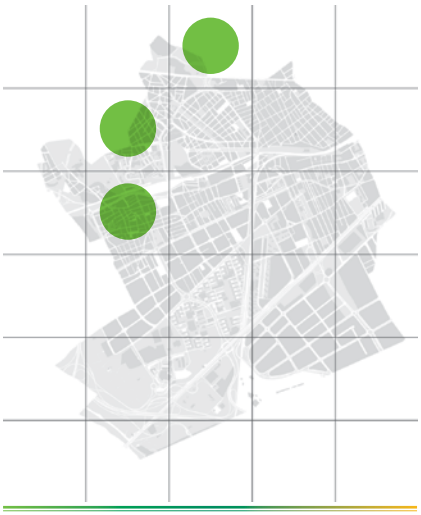

TUDÓ
Columba palumbus

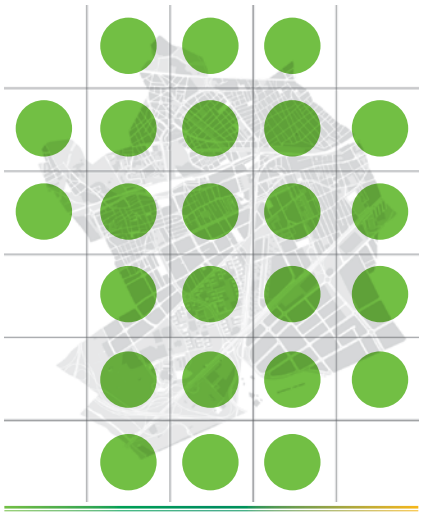

COLOM DOMÈSTIC
Columba livia

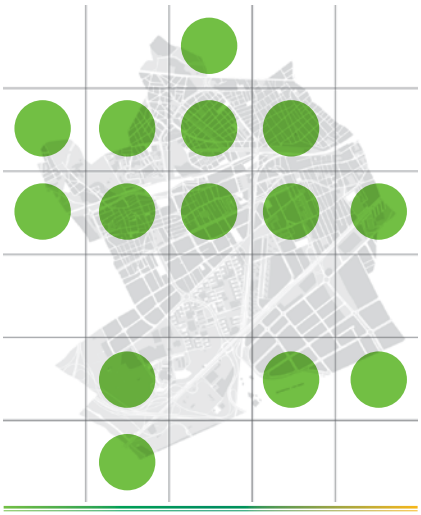

TÓRTORA TURCA
Streptopelia decaocto

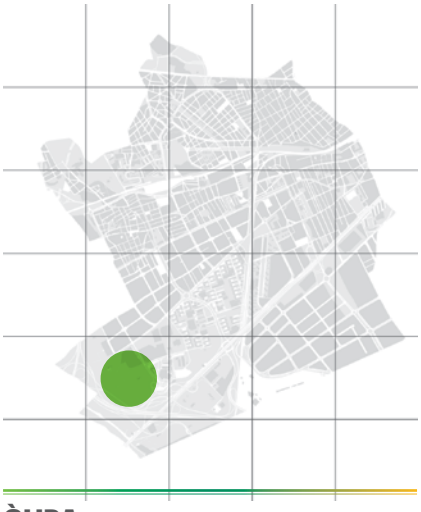

ÒLIBA
Tyto *alba*

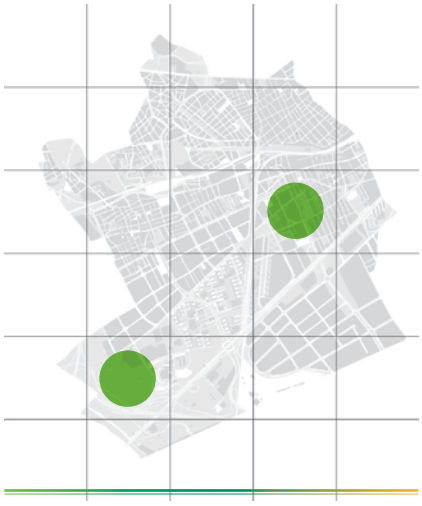

XOT
Otus scopus

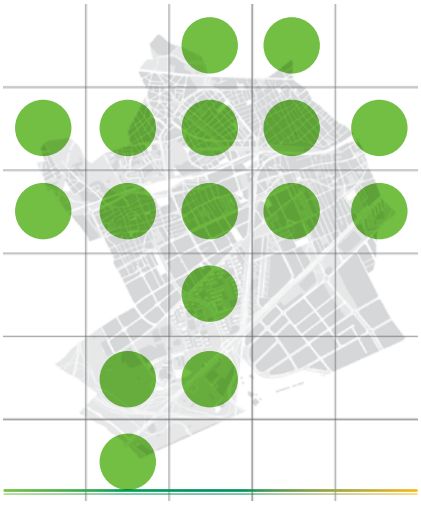

COTORRETA DE PIT GRIS
Myopsitta monachus

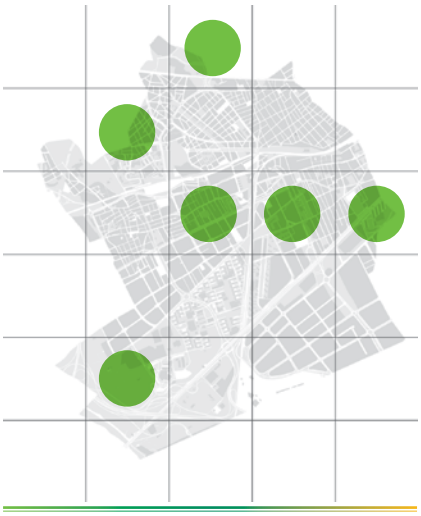

BALLESTER
Apus melba

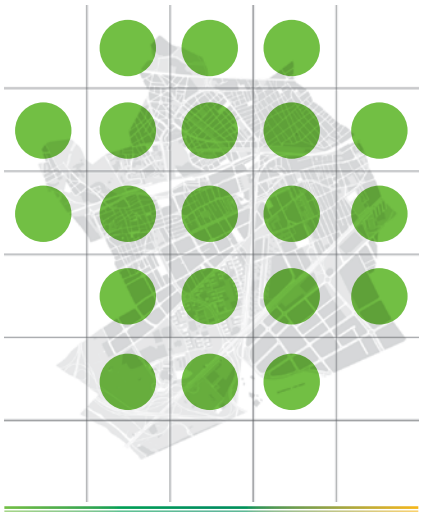

FALCIOT NEGRE
Apus apus

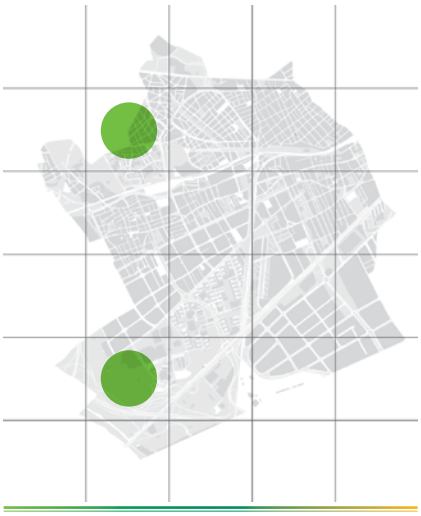

ABELLEROL
Merops apiaster

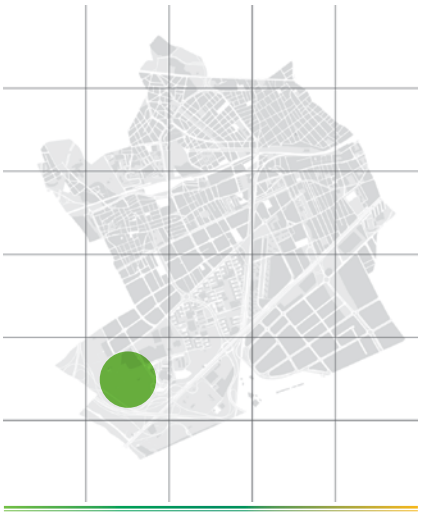

COGULLADA VULGAR
Galerida cristata

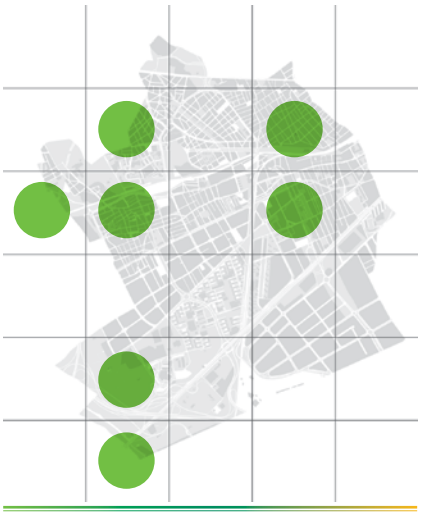

ORENETA VULGAR
Hirundo rustica

CUERETA BLANCA
Motacilla alba

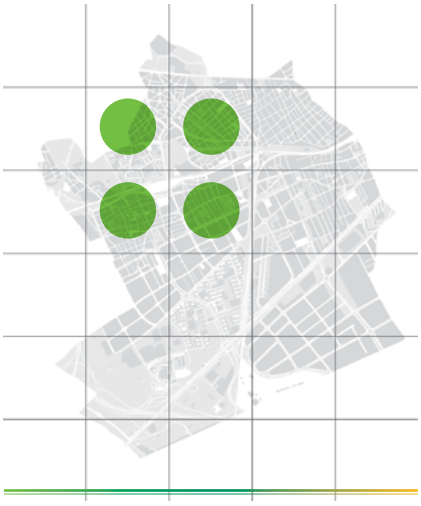

PIT-ROIG
Erithacus rubecula

ROSSINYOL COMÚ
Luscinia megarhynchos

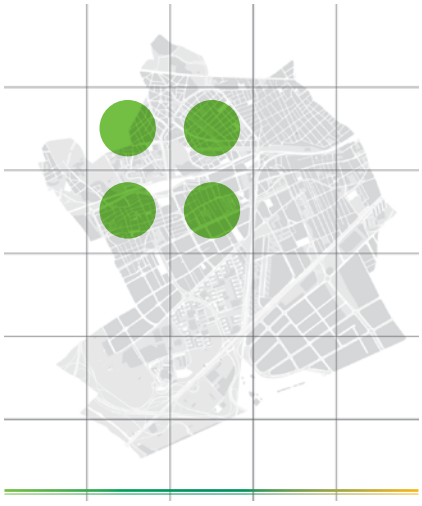

CARGOLET
Troglodytes troglodytes

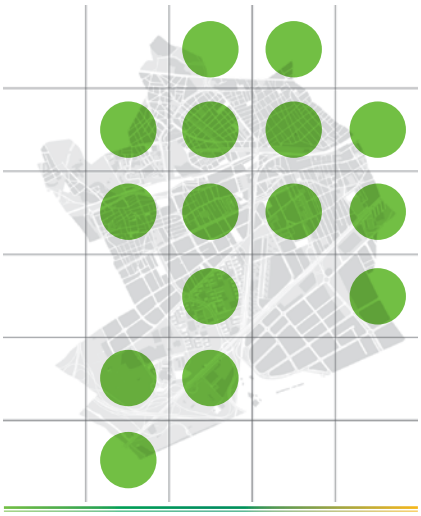

MERLA
Turdus merula

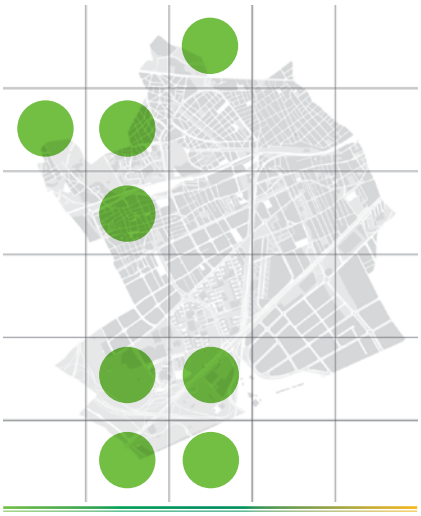

TRIST
Cisticola juncidis

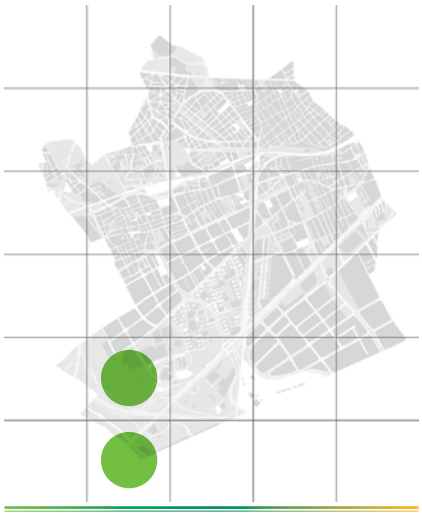

ROSSINYOL BORD
Cettia cetti

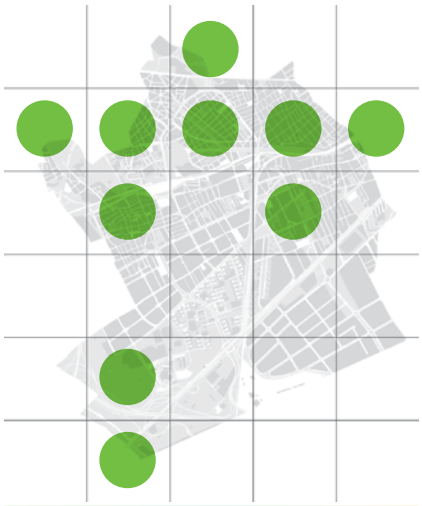

TALLAROL CAPNEGRE
Sylvia melanocephala

TALLAROL DE CASQUET
Sylvia atricapilla

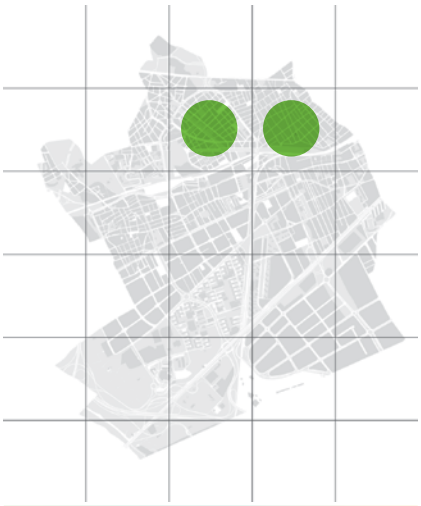

MALLERENGA BLAVA
Parus caeruleus

MALLERENGA CARBONERA
Parus maior

MALLERENGA CUALLARGA
Aegithalos caudatus

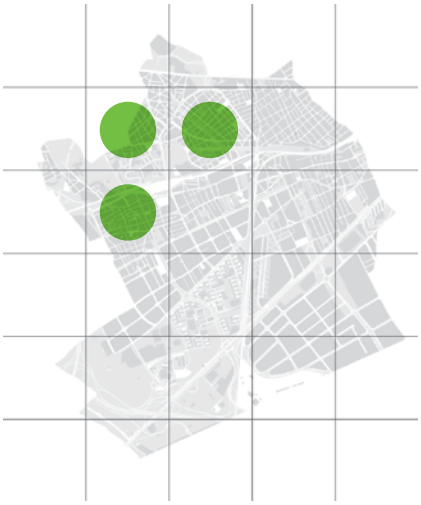

MALLERENGA EMPLOMALLADA
Parus cristatus

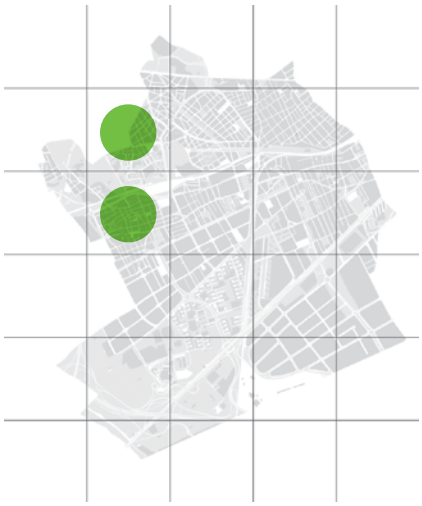

RASPINELL
Certhia brachydactyla

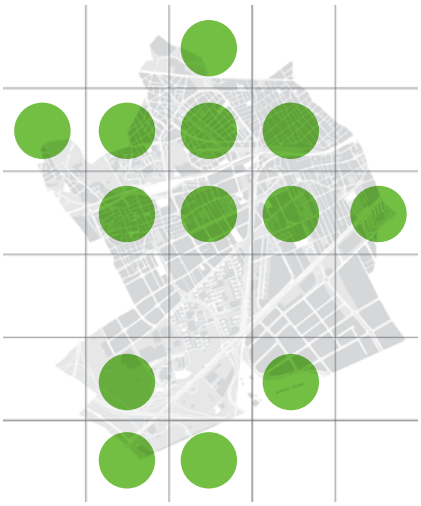

GARSA
Pica pica

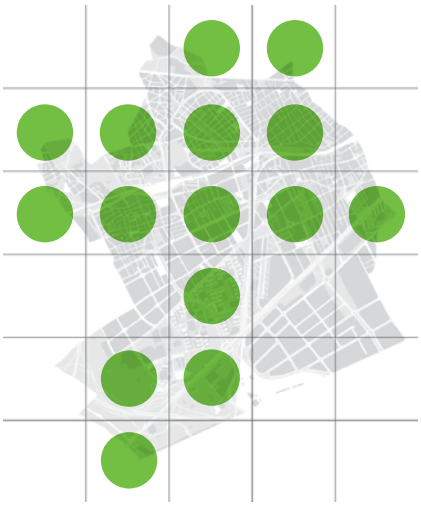

ESTORNELL VULGAR
Sturnus vulgaris

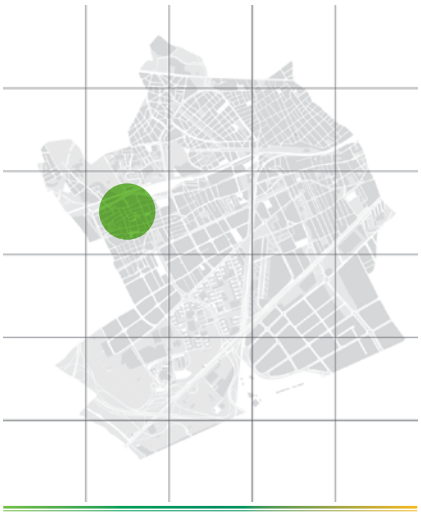

ESTORNELL NEGRE
Sturnus unicolor

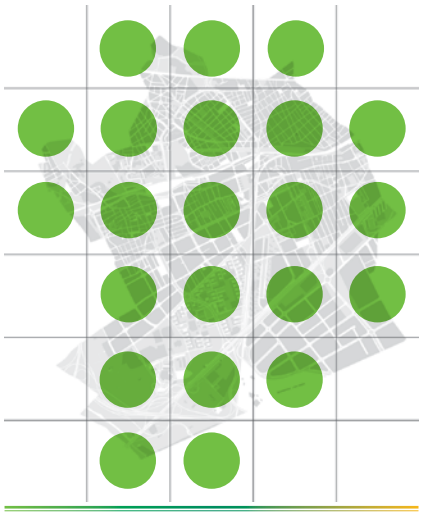

PARDAL COMÚ
Passer domesticus

PARDAL XÀRREC
Passer montanus

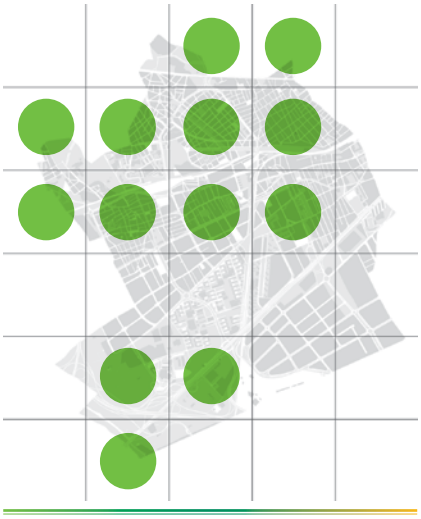

VERDUM
Carduelis chloris

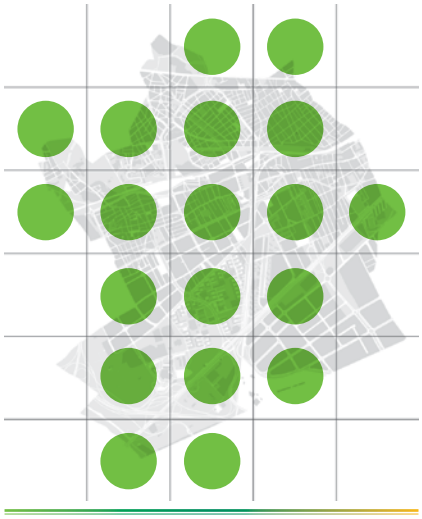

GAFARRÓ
Serinus serinus

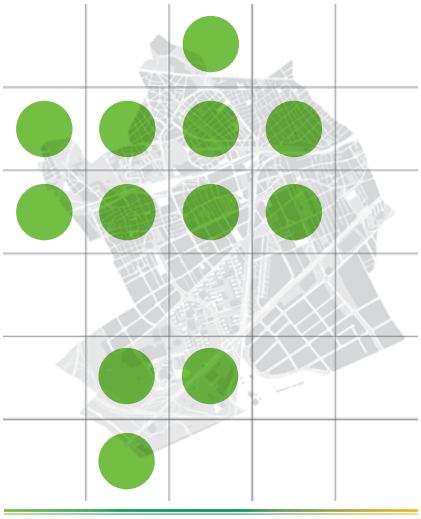

CADERNERA
Carduelis carduelis

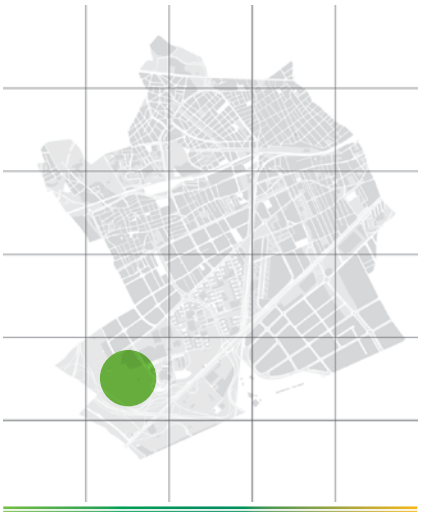

CRUIXIDELL
Miliaria calandra

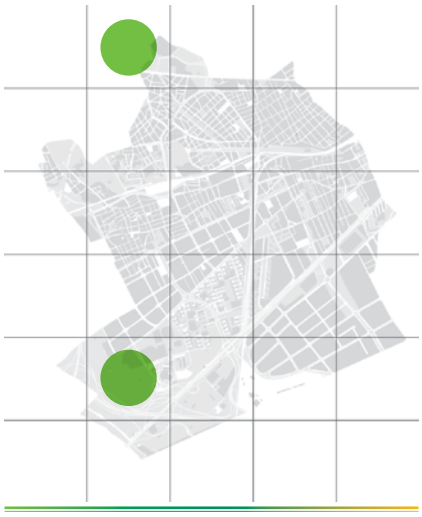

XORIGUER COMÚ
Falco tinnunculus

Mapes de distribució dels rèptils

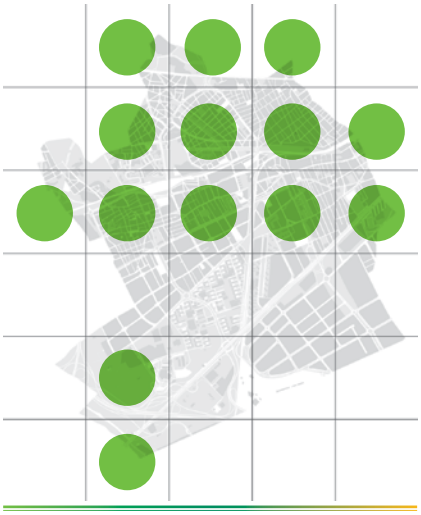

DRAGÓ COMÚ
Tarentola mauritanica

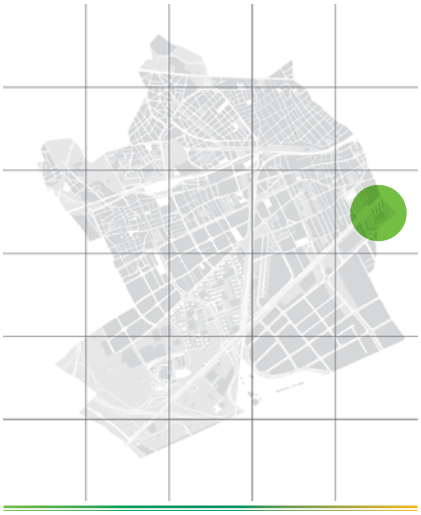

DRAGÓ ROSAT
Hemidactylus turcicus

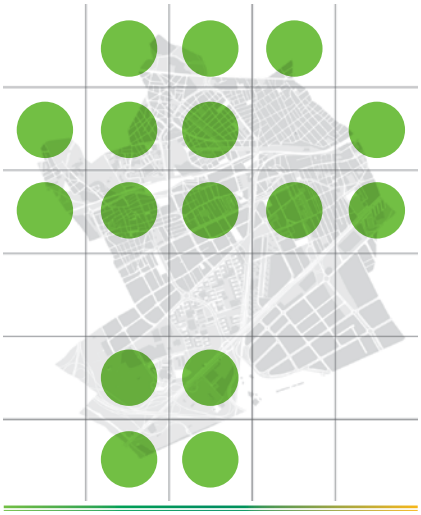

SARGANTANA IBÈRICA
Podarcis hispanica

SERP BLANCA
Rhinechis scalaris

SERP VERDA
Malpolon monspessulanus

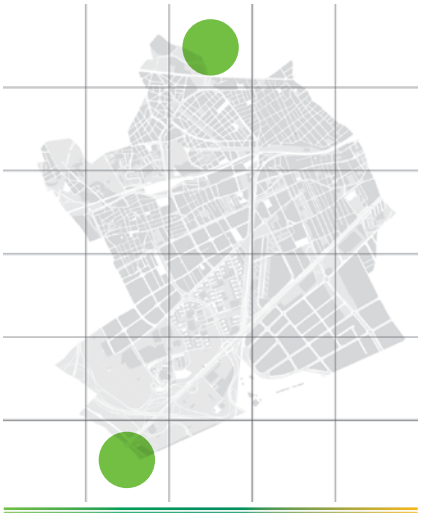

SERP D'AIGUA
Natrix maura

TORTUGA DE FLORIDA
Trachemys scripta

TORTUGA DE RIEROL
Mauremys leprosa

Mapes de distribució dels amfibis

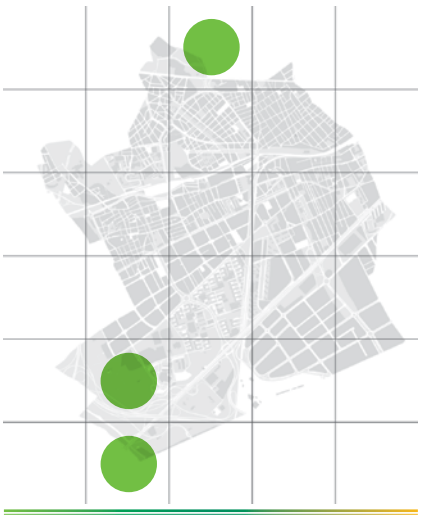

GRANOTA VERDA
Pelophylax perezi

REINETA MERIDIONAL
Hyla meridionalis

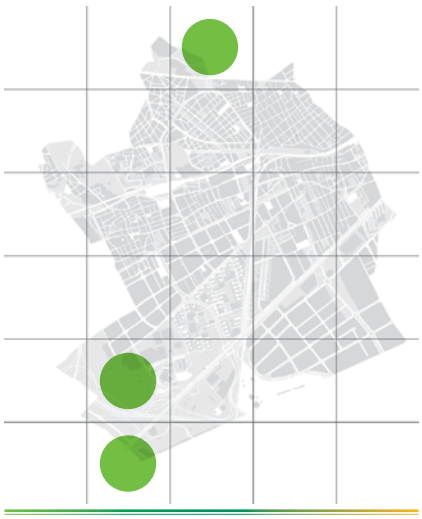

TÒTIL
Alytes obstetricans

Mapes de distribució dels mamífers

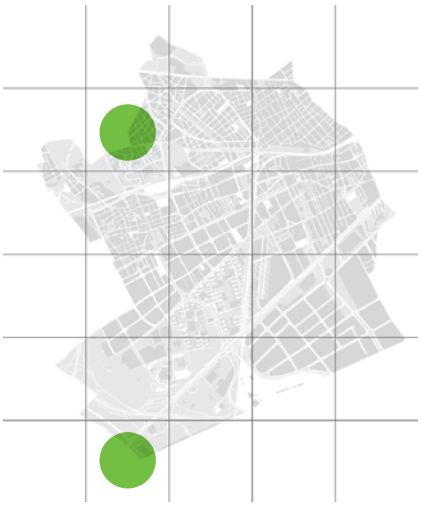

ERIÇÓ CLAR
Atelerix algirus

CONILL
Oryctolagus cuniculus

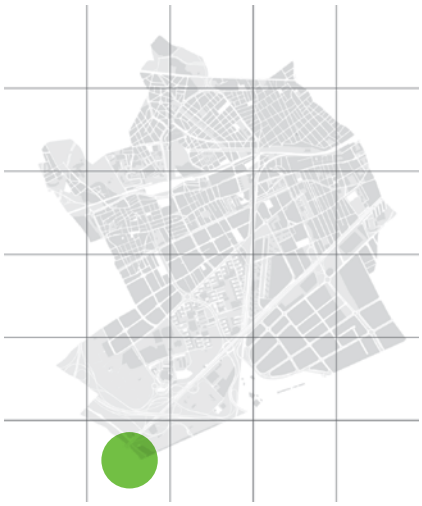

MOSTELA
Mustela nivalis

Espècies d'ocells generadores de riscos per a la salut

Algunes espècies d'aus, com el colom domèstic, la cotorreta de pit gris i l'estornell vulgar, poden arribar a ser considerades com espècies problemàtiques per les raons següents:

- **Per la brutícia que generen amb els seus excrements als edificis i monuments.**
- **Per la competència que representen per a altres espècies.**
- **Pel potencial que tenen com a portadores de malalties zoonòtiques.**
- **Pels danys que poden causar als cultius hortícoles.**
- **Per les molèsties que poden causar als ciutadans (sorolls, excrements, etc.).**

El colom domèstic és originari dels nostres penya-segats. Aquesta espècie és possiblement la que ha sabut adaptar-se millor als medis antropitzats. Els danys que provoca l'excés de coloms a la ciutat bàsicament són dos: el deteriorament de la via pública i dels monuments per culpa dels excrements i la transmissió de malalties.

A causa de la dificultat de quantificar la població de coloms, només es va fer una aproximació mitjançant un comptatge directe de les places i carrers principals de la ciutat[11]. Segons un estudi realitzat durant l'hivern 2004-2005 per biòlegs de la Facultat de Biologia de la Universitat de Barcelona, utilitzant una metodologia de mostratge estratificat, es calcula una població de 19.000 coloms a la ciutat de L'Hospitalet de Llobregat[12], amb un mínim poblacional de 16.593 exemplars i un màxim de 23.033 coloms. Amb la mateixa metodologia es va estimar una població de 183.887 coloms a la ciutat de Barcelona.

A partir de les dades recollides es constata que la major part dels coloms es concentren en places i grans avingudes del nord i de l'oest del municipi, i són especialment nombrosos als barris de Bellvitge, Collblanc i el Centre. I les zones on són menys abundants –al sud i a l'est de la ciutat– coincidirien amb els afores agrícoles, la zona industrial del Gornal i Can Serra i les Planes.

[11] A aquestes dades se'ls va aplicar el factor de correcció proposat per Senar i Sol en què postulen que el 72% dels coloms no són visibles ni detectables per a l'observador.

[12] Bonet i García, 2005, informe inèdit.

Aquesta gran abundància de coloms a la ciutat es deu, sens dubte, a l'elevada taxa reproductiva de l'espècie –poden criar durant tot l'any–, a la falta de depredadors, a l'abundància d'aliment i a la facilitat per niar a qualsevol forat lliure.

La densitat de coloms calculada al municipi és de 1.900 coloms per km^2. Aquest resultat és prou elevat comparat amb altres ciutats europees, a excepció de la ciutat de Barcelona, amb una densitat molt més alta: 3.300 coloms per km^2.

Aquesta superpoblació de coloms comporta problemes de neteja i de salut pública. De l'estudi en qüestió es desprèn que més de la meitat –65%– de les places de L'Hospitalet estaven brutes a causa dels excrements dels coloms. I que el 53% dels bancs i el 72% de les fonts dels espais públics estaven afectades pels excrements dels coloms.

La gestió de la població de coloms a les zones urbanes és força difícil de solucionar. No hi ha fórmules exactes per eradicar aquesta espècie, però si mantenir-la en poblacions estables. Actualment a moltes ciutats –Barcelona, Girona, Tarragona, Lleida, Manresa, etcètera.– s'estan realitzant reintroduccions de falcons pelegrins (*Falco peregrinus*) pel mètode del *hacking*. Aquests falcons esdevenen urbans i s'alimenten quasi exclusivament de coloms. Una altra tècnica per disminuir la població de coloms és la conscienciació ciutadana, que passa per no donar menjar als coloms o bé tancar-los l'accés als forats on nien. Altres mètodes, com la captura sistemàtica de coloms, és una tècnica cara i bastant ineficaç.

Comentari a part mereix l'altra problemàtica bàsica que presenta el colom: el patològic. Les zoonosis són malalties que es transmeten de forma natural entre els animals vertebrats i l'home. Són bàsicament malalties infeccioses i parasitàries. Entre les diferents espècies animals que tenen un contacte més o menys directe amb l'ésser humà i, per tant, que en determinades circumstàncies poden transmetre-li una malaltia, es troben les aus urbanes. En especial, per la seva abundància i ubiqüitat destaquen els coloms, però també les tórtores, els estornells, els gavians i psitàcids naturalitzats (cotorreta de pit gris), i també els ànecs dels estanys públics, que tenen un contacte estret amb l'home. No totes les persones estan igualment exposades a les malalties que transmeten les aus urbanes. Els nens, la gent gran i les persones que tenen alguna alteració immunològica tenen una major predisposició. En la resta de persones, el risc depèn fonamentalment de l'activitat que realitzin. Els treballadors de la neteja i jardineria i del servei de control de plagues estan més exposats a un possible contagi. També hi estan més exposades les persones que donen menjar als coloms i a altres espècies d'aus urbanes.

Grup de coloms a la ciutat de L'Hospitalet.
(Foto: Tomàs Ballesteros)

Emplaçament	Núm. d'individus	Emplaçament	Núm. d'individus
Carrer Major	14	Riu Llobregat	147
Carrer Major	235	Parc de la Marquesa	308
Carrer d'Enric Prat de la Riba	11	Parc de l'Alhambra	102
Carrer del Bruc	7	Can Sumarro	11
Rambla de Just Oliveras	133	Plaça de Josep Bordonau i Balaguer	4
Rambla de la Marina	11	Plaça de la Remunta	53
Plaça de la Mare de Déu de Montserrat	14	Parc de les Planes	42
Carrer de Josep Maria de Sagarra	11	Carrer del Migdia	172
Carrer de Provença	7	Plaça del Repartidor	130
Carrer del Progrés	32	Parc de la Torrassa	95
Mercat de Collblanc	53	Centre Cultural Metropolità Tecla Sala	28
Plaça Espanyola	32	Can Rigal	28
Rambla Catalana	42	Plaça de les Comunitats	109
Carrer del Doctor Martí i Julià	21	Camí de Joan del Ros	53
Plaça de Guernica	18	Avinguda de Catalunya	28
Parc de Can Buxeres	46	Plaça de les Basses	77
Caserna de la Remunta	14	Carrer de Sant Josep	11
Ermita de Santa Eulàlia	91		

Nombre de coloms censats a diferents carrers de la ciutat (2004-2005).

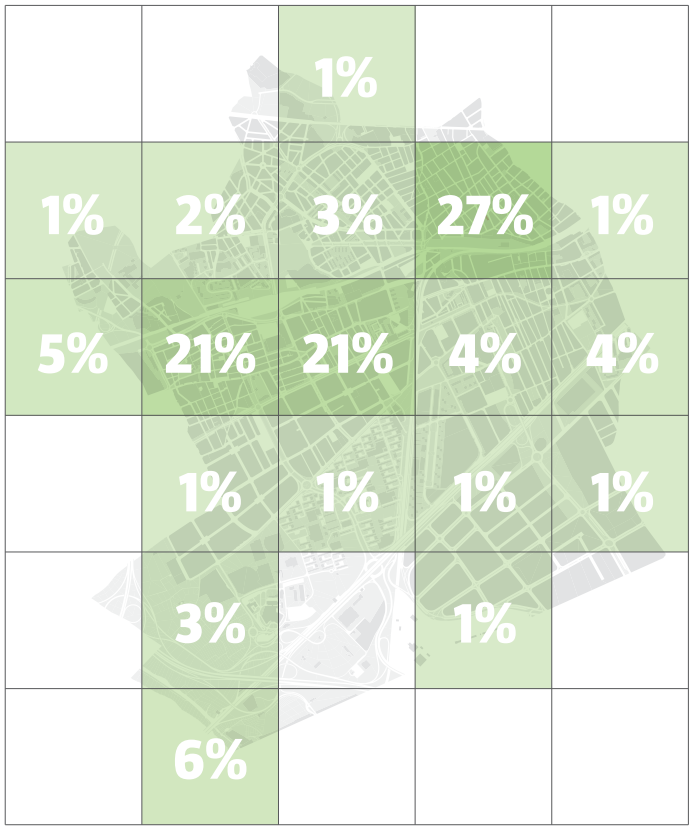

Abundància de coloms en percentatges.

La cotorreta de pit gris és una espècie exòtica, originària d'Amèrica del Sud. Al nostre país cada vegada és més nombrosa com a reproductora sedentària. L'origen dels individus d'aquesta epècie són els escapaments i l'alliberaments d'individus engabiats. Aquells primers individus rars, observables a Barcelona i a algunes localitats del Vallès, ara formen comunitats abundants i organitzades de centenars d'ocells que conviuen amb nosaltres a gairebé totes les ciutats del litoral i prelitoral català. Aquestes espècies comporten un greu problema ecològic, ja que interaccionen amb el medi de manera diferent a com ho fan les espècies autòctones. Es tracta d'ocells molt adaptables i omnívors. Les espècies autòctones que coincideixen amb part del seu espectre alimentari i d'hàbitat no poden competir amb les cotorretes per manca de recursos, i acaben essent desplaçades.

La cotorreta de pit gris va ser detectada per primer cop a la ciutat de Barcelona l'any 1975. Dos dècades més tard la població de cotorreta ja havia arribat als 850 exemplars. L'any 2001 es va estimar una població d'uns 2.199 individus, la majoria concentrats a Barcelona i la seva àrea d'influència. En general, a Catalunya s'ha produït una gran expansió que ha colonitzat ja algunes zones agrícoles, com ara les zones de conreus del Baix Llobregat, la qual cosa pot ser un primer pas per a futurs problemes.

Es tracta d'una au gregària que fa nius comunals sobre palmeres (78%), pins, eucaliptus, plataners, i fins i tot instal·lacions humanes com edificis i torres elèctriques. A L'Hospitalet s'han detectat 11 nius comunals, mentre que a Barcelona la xifra és superior als 300 nius.

A la ciutat de L'Hospitalet la cotorreta de pit gris ocupa 16 de les 23 quadrícules, que representen un grau de cobertura del 70% del territori. La major part dels ocells es concentren als grans parcs urbans amb palmeres, com els parcs de Can Buxeres i de les Planes, entre d'altres.

L'estornell vulgar és una espècie originària del centre i nord d'Europa i gran part d'Àsia. A mitjans del segle passat va començar una expansió cap al sud d'Europa. La seva adaptabilitat i la seva dieta gairebé omnívora n'han afavorit l'expansió com a reproductor a les nostres contrades, fins al punt de convertir-se en una de les espècies més abundants del continent. La població catalana d'estornells és sedentària; per contra, les poblacions més nòrdiques són migratòries. Durant l'hivern, bona part dels estornells centreeuropeus migren cap a les nostres contrades en grans quantitats. Així doncs, mentre un individu a la primavera es comporta com a insectívor, a l'hivern és pràcticament frugívor. Aquests canvis en la dieta alimentària provoquen danys importants en l'agricultura, especialment en les oliveres i altres fruiters. En formar grups tan extensos poden fer estralls en un hort en pocs minuts i poden embrutar amb els seus excrements les places o parcs on s'ajoquen per dormir. Sota la protecció de les grans ciutats a l'hivern poden formar estols de centenars de milers d'estornells.

A Catalunya, és una espècie nouvinguda, amb una població al voltant de les 300.000 i 600.000 parelles nidificants. A Europa, la xifra és realment astronòmica, ja que arriba als 120 milions de parelles. Actualment la tendència expansiva d'aquesta espècie es veu frenada pel seu parent, l'estornell negre, que s'està expandint des de l'Àfrica.

La cotorreta de pit gris és una espècie invasora que ja es troba en tot el municipi.
(Foto: Ignasi Torre)

Estornell vulgar capturat per anellar-lo seguint el procediment científic.
(Foto: Tomàs Ballesteros)

Arbres ornamentals

La importància dels arbres és cabdal en un ecosistema natural, però en una ciutat també ho és. En un entorn natural l'èsser humà utilitza la fusta dels arbres i en recull els fruits; també aprofita altres productes com el suro, els tanins, la resina, la trementina, els sucres i substàncies medicinals, etc. A més, els arbres ens proporcionen bona part de l'oxigen que respirem i les seves fulles capturen la pols atmosfèrica, a més de molts contaminants. El seu fullatge ens dóna ombra i refresca els nostres carrers i cases. Les pantalles d'arbres dels parcs i avingudes frenen el vent i l'amorteixen. Els arbres també donen aixopluc, refugi i aliment a moltes espècies d'animals que en depenen exclusivament. I no podem oblidar la funció tan beneficiosa de relaxació i benestar que ens produeix, el mer fet de passejar entre un petit bosquet o escoltar el soroll de les seves fulles mentres caminen.

Ja des de molt antic la passió pels arbres va despertar un gran interès. Espècies com l'olivera, el noguer i l'ametller van aparèixer als països mediterranis ben aviat. Però als segles XVII i XVIII arriben moltes espècies americanes i de l'Orient.

La ciutat de L'Hospitalet s'ha convertit en un gran jardí botànic, amb més de 15.200 arbres de 119 espècies diferents de totes les parts del món. A Barcelona hi ha aproximadament uns 150.000 arbres de 128 espècies. Però també s'ha de dir que el 30% d'aquestes espècies té menys de 10 arbres. Les espècies més abundants a la ciutat són l'àlber, el pi pinyer, el plàtan, l'om siberià, la tipuana, la robínia i el xiprer.

Respecte a l'origen dels arbres, el 37% del total d'espècies procedeix de la regió asiàtica; el 17% és d'origen europeu; el 15%, procedeix de tota la regió mediterrànea; el 10%, d'Amèrica del Nord; el 8%, d'Amèrica del Sud; un altre 8% n'és originari d'Austràlia, i ja en menor quantitat, de la regió Macaronèsica (4%) i del continent d'Àfrica (2%).

Les espècies d'arbres més abundants i representatives de la ciutat de L'Hospitalet són les següents:

Al parc de les Planes hi ha unes oliveres procedents de la Ribera d'Ebre.
(Foto: Tomàs Ballesteros)

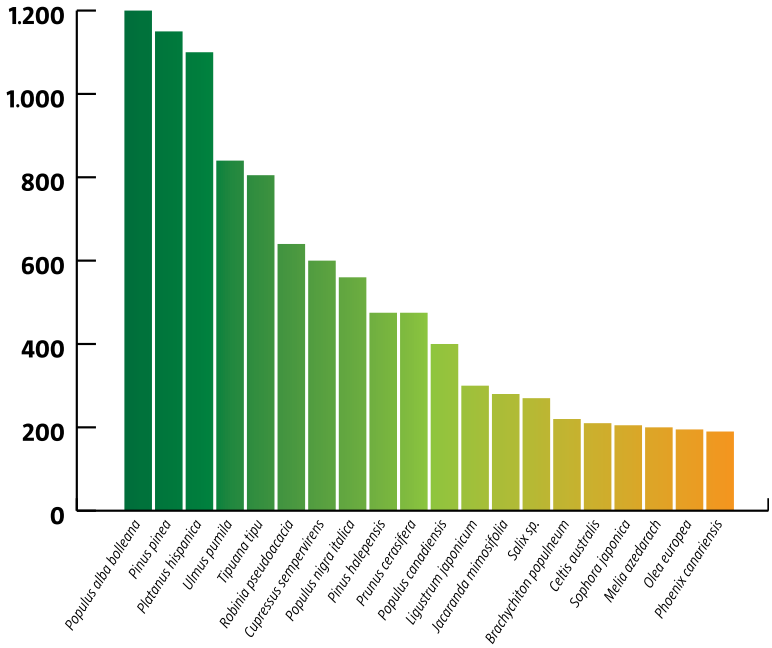

Espècies d'arbres predominants a la ciutat de L'Hospitalet.

NOM COMÚ	NOM CIENTÍFIC	ORIGEN	ABUNDÀNCIA
Avet	*Abies sp.*	Europa	1
Acàcia	*Acacia cyanophylla*	Austràlia	8
Mimosa	*Acacia dealbata*	Austràlia i Tasmània	87
Arç	*Acer freemani*	Híbrid	2
Negundo	*Acer negundo*	Amèrica del Nord i Mèxic	177
Castanyer bord	*Aesculus hippocastanum*	els Balcans, Grècia i Albània	2
Ailant o Vernís del Japó	*Ailanthus altissima*	Nord de la Xina i el Japó	211
Acàcia de Constantinoble	*Albizia julibrissin*	Àsia	77
Vern	*Alnus glutinosa*	Nord d'Àfrica i Europa	32
Araucària de Norfolk	*Araucaria excelsa*	Austràlia	2
Pota de vaca	*Bauhinia grandiflora*	la Xina i l'Índia	3
Pota de vaca	*Bauhinia purpurea*	Àsia tropical	8
Bedoll	*Betula pendula*	Europa	2
Arbre ampolla	*Brachychiton populneum*	Austràlia	222
Arbre del foc	*Brachychiton acerifolia*	Austràlia	38
Morera del paper	*Broussonetia papyrifera*	la Xina i el Japó	6
Casuarina	*Casuarina cunninghamiana*	Austràlia i nord de Caledònia	89
Catalpa	*Catalpa bignonioides*	Sud-est dels Estats Units	98
Cedre de l'Atlas	*Cedrus libani ssp. atlantica*	Nord d'Àfrica	13
Cedre de l'Himàlaia	*Cedrus deodara*	l'Himàlaia	37
Lledoner	*Celtis australis*	Regió mediterrània	250
Garrofer	*Ceratonia siliqua*	Regió mediterrània oriental	42
Arbre de l'amor	*Cercis siliquastrum*	Regió mediterrània oriental	224
Arbre de la llana	*Chorisia speciosa*	el Brasil i l'Argentina	3
Taronger bord o amarg	*Citrus aurantium*	la Xina i Indo-xina	62
Codonyer	*Cydonia oblonga*	Sud d'Europa i Àsia occidental	2
Arbre del paradís	*Eleagnus angustifolia*	Àsia temperada i sud d'Europa	83
Nesprer del Japó	*Eriobotrya japonica*	el Japó	44
Arbre del corall	*Erythrina crista-galli*	el Brasil i l'Argentina	4
Eucaliptus de fulla estreta	*Eucalyptus camaldulensis*	Austràlia	+
Eucaliptus	*Eucalyptus globulus*	Austràlia	124
Eucaliptus	*Eucalyptus rostrata*	Austràlia	+
Ficus	*Ficus benjamina*	l'Índia	2
Figuera	*Ficus carica*	Regió mediterrània	15
Ficus de cautxú	*Ficus elastica*	l'Índia i Malàisia	2
Llorer d'Índies	*Ficus nitida*	l'Àsia	32
Firmiana	*Firmiana simplex*	la Xina	6
Freixe de fulla petita	*Fraxinus angustifolia*	Nord d'Àfrica i península Ibèrica	36
Chanar	*Geoffroea decorticans*	Amèrica del Sud	1
Ginkgo	*Ginkgo biloba*	la Xina i el Japó	3
Acàcia de les tres punxes	*Gledistia triacanthos*	Amèrica del Nord	15
Grevíl·lea	*Grevillea robusta*	Austràlia	15
Xicranda	*Jacaranda mimosifolia*	el Brasil	345

NOM COMÚ	NOM CIENTÍFIC	ORIGEN	ABUNDÀNCIA
Arbre dels fanalets	*Koelreuteria paniculata*	la Xina i el Japó	166
Lagerstrèmia	*Lagerstroemia indica*	la Xina	19
Lagunària	*Lagunaria patersonii*	Austràlia	8
Llorer	*Laurus nobilis*	Regió mediterrània	86
Troana	*Ligustrum japonicum*	el Japó	315
Liquidambar	*Liquidambar styraciflua*	Sud dels Estats Units, Mèxic i Guatemala	2
Magnòlia	*Magnolia grandiflora*	Sud-est dels Estats Units	167
Mèlia	*Melia azedarach*	Sud d'Àsia	227
Morera blanca	*Morus alba*	Àsia	215
Nissa	*Nyssa sylvatica*	Est d'Amèrica del Nord	2
Olivera	*Olea europea*	Regió mediterrània	189
Òstria	*Ostrya carpinifolia*	Regió mediterrània	11
Parquinsònia	*Parkinsonia aculeata*	Amèrica del Sud	50
Paulònia	*Paulownia tomentosa*	la Xina	22
Arbre d'artigas	*Peltophorum dubium*	Amèrica del Sud	4
Bellaombra	*Phytolacca dioica*	Amèrica del Sud	27
Pi de Canàries	*Pinus canariensis*	Illes Canàries	10
Pi blanc	*Pinus halepensis*	Regió mediterrània	459
Pinassa	*Pinus nigra*	Sud d'Europa i Àsia Menor	8
Pi pinyer	*Pinus pinea*	Regió mediterrània	1.155
Pi roig	*Pinus sylvestris*	Europa i Àsia	2
Plàtan d'ombra	*Platanus hispanica*	Sud d'Europa i Àsia occidental	1.256
Àlber	*Populus alba*	Regió mediterrània i Àsia	1.522
Pollancre del Canadà	*Populus canadensis*	Híbrid	401
Pollancre	*Populus nigra "Italica"*	Oest d'Àsia	671
Pollancre xinès	*Populus simonii*	Nord de la Xina	36
Trèmol	*Populus tremula*	Europa, Àsia i Nord d'Àfrica	13
Cirerer	*Prunus avium*	Europa i Àsia	12
Prunera de fulla roja	*Prunus cerasifera*	l'Iran i Àsia	487
Prunera	*Prunus domestica*	Europa i oest d'Àsia	5
Ametller	*Prunus dulcis*	Nord d'Àfrica i Àsia	33
Presseguer	*Prunus persica*	la Xina	4
Prunera de flor	*Prunus serrulata*	el Japó, la Xina i Corea	7
Cirerer del Japó	*Prunus serrulata "Kwanzan"*	la Xina, el Japó i Corea	2
Noguera del Caucas	*Pterocarya fraxinifolia*	l'Iran	1
Magraner	*Punica granatum*	Sud-est d'Europa i Orient	21
Perera	*Pyrus calleryana chanticleer*	Amèrica del Nord	3
Pomera	*Pyrus malus*	Europa i Àsia occidental	3
Alzina	*Quercus ilex*	Regió mediterrània	152
Roure	*Quercus robur*	Europa, Àsia i Nord d'Àfrica	3
Alzina surera	*Quercus suber*	Regió mediterrània	87
Acàcia o Robínia	*Robinia pseudoacaia*	Sud-est dels Estats Units	832
Salze	*Salix sp.*	Europa	277
Pebrer bord	*Schinus molle*	Amèrica del Sud	140

NOM COMÚ	NOM CIENTÍFIC	ORIGEN	ABUNDÀNCIA
Sòfora	*Sophora japonica*	la Xina i el Japó	232
Apamate	*Tabebuia sp.*	Amèrica del Sud	14
Tamariu	*Tamarix gallica*	l'oest de la regió mediterrània	2
Xiprer dels pantans	*Taxodium distichum*	Sud-est de Amèrica del Nord	2
Teix	*Taxus baccata*	Europa i Pèrsia	20
Til·ler de fulla petita	*Tilia cordata*	Europa	17
Til·ler comú	*Tilia europaea*	Europa i Àsia Menor	22
Til·ler	*Tilia x eucklora*	Híbrid	12
Til·ler platejat	*Tilia tomentosa*	Hongria i sud-oest de Rússia	1
Tipuana	*Tipuana tipu*	Amèrica del Sud	826
Om de Sibèria	*Ulmus pumila*	Centre i nord-est d'Àsia	1.008
Zelkova japonesa	*Zelkova serrata*	el Japó i Taiwan	5
Ginjoler	*Zizyphus jujuba*	la Xina	2
Calocedre	*Calocedrus decurrens*	Amèrica del Nord	8
Xiprer de Leyland	*Cupressocyparis x leylandii*	Híbrid	75
Xiprer d'Arizona	*Cupressus arizonica*	Amèrica del Nord	31
Xiprer de Monterrey	*Cupressus macrocarpa*	els Estats Units	81
Xiprer	*Cupressus sempervirens*	Regió mediterrània	620
Ginebró xinès	*Juniperus chinensis "Hetzii"*	la Xina	100
Arbre de la vida	*Thuja orientalis*	la Xina i Corea	95
Cocoter	*Arecastrum romanzoffianum*	el Brasil (sud), l'Argentina i Bolívia	7
Bútia	*Butia capitata*	el Brasil	6
Margalló	*Chamaerops humilis*	Regió mediterrània	71
Cordiline	*Cordyline australis*	Sud d'Europa i Àfrica central	16
Cica	*Cycas revoluta*	la Xina i el Japó	6
Dracaena	*Dracaena sp.*	Sud d'Europa i Àfrica central	1
Palmera livistona	*Livistonia sinensis*	Austràlia	3
Sabal	*Sabal palmetto*	els Estats Units (Carolina, Florida)	35
Palmera canària	*Phoenix canariensis*	Illes Canàries	182
Palmera datilera	*Phoenix dactylifera*	Nord d'Àfrica, illes Canàries i Àsia	70
Traquicarp	*Trachycarpus fortunei*	la Xina i el Japó	25
Washingtònia	*Washingtonia robusta*	Amèrica del Nord	80

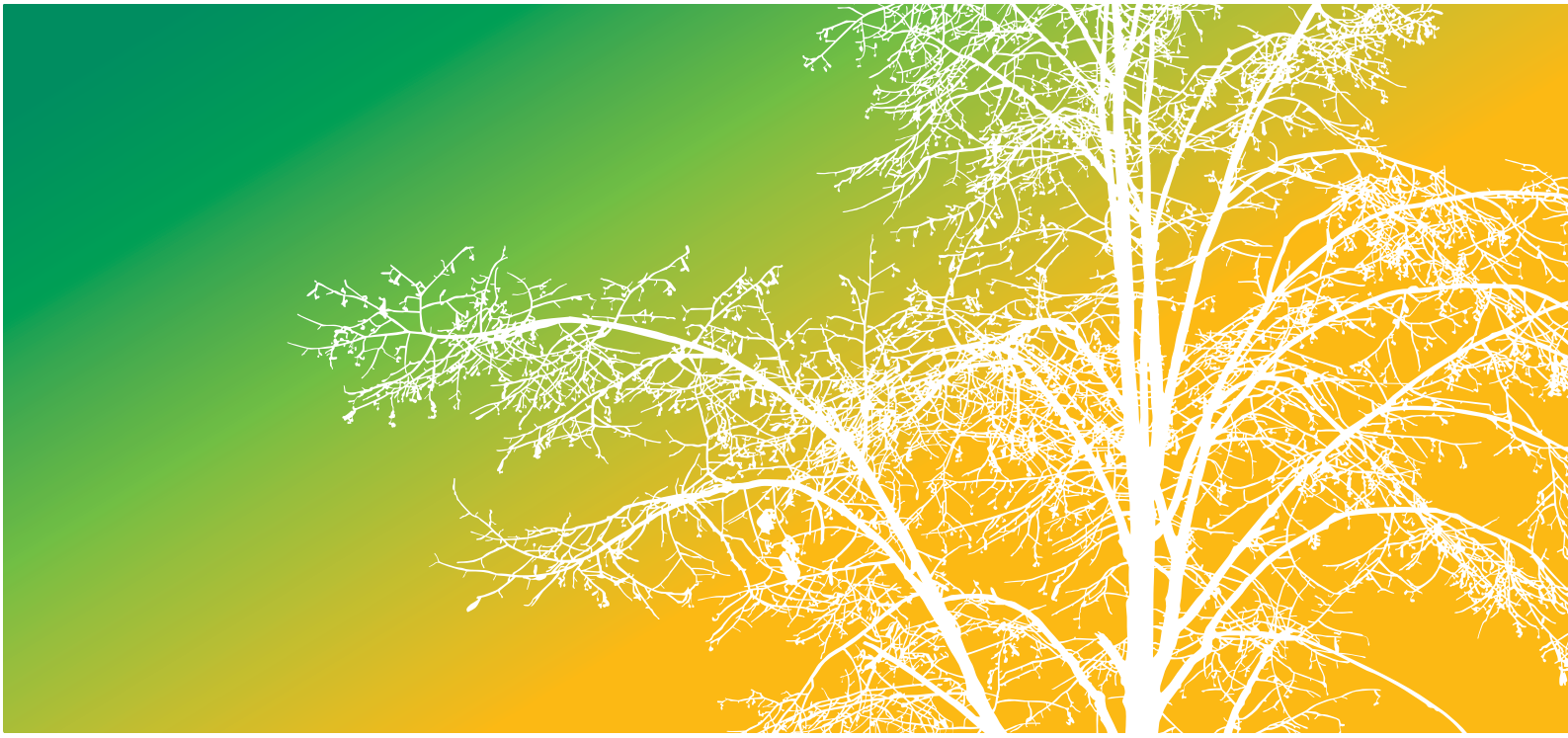

Descripció d'espècies de flora

AVET · *Abeto*

Abies sp.

(Foto: Javier de Juan)

Descripció:
Conífera perennifòlia, de 20 a 30 metres d'alçària, d'origen europeu. De creixement lent, presenta una capçada de forma cònica, amb el fullatge dens i les branques horitzontals. L'escorça és llisa, gris o marró, fissurada a l'envellir. Les fulles són planes, amb l'àpex arrodonit, petites i de color verd fosc amb línies blanques a la cara inferior. Els fruits són cons ovalats de color marró vermellós, i perden les escames quan encara es troben a l'arbre. Pot arribar a viure cinc-cents o sis-cents anys.

Situació:
L'avet es troba representat al terme municipal de L'Hospitalet per un sol exemplar, situat al carrer de Granollers.

MIMOSA COMÚ · *Mimosa*

Acacia dealbata

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Arbre perennifoli, de fins a 10 metres d'alçària, originari d'Austràlia i Tasmània, cultivat com a espècie ornamental. De creixement ràpid, presenta una capçada arrodonida irregular. L'escorça és llisa i de color verd blavós quan l'arbre és jove, i passa a bruna verdosa a l'envellir. Les branques són delicades i sense espines. Les fulles són allargades i doblement compostes, amb folíols lineals i pubescents. Les flors, que apareixen a l'hivern, són glomèruls grocs, agrupats en ramells. Els fruits són llegums, lleugerament aplanats entre llavors.

Situació:
Arbre poc abundant a la vila, amb un total de 87 exemplars, per bé que ben representat al parc de Can Creixells (17% dels exemplars) i a la zona verda del carrer de Lavínia (15% dels exemplars).També el podem trobar al parc de Can Can Buxeres, al carrer d'Almadén, al carrer de Rodés, a la carretera d'Esplugues, al polígon i carrer de Pedrosa, a les avingudes de la Mare de Déu de Bellvitge i Carmen Amaya, etcètera.

NEGUNDO · *Arce negundo*

Acer negundo

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Arbre caducifoli, dioic, de 8 a 10 metres d'alçària, originari d'Amèrica del Nord i Mèxic. De creixement ràpid, presenta una capçada de forma esfèrica irregular, amb el tronc a vegades una mica inclinat. L'escorça és prima, de color marró grisenc, amb fissures verticals entrellaçades. Les fulles són compostes, amb 3 o 5 folíols de color verd clar, serrats irregularment. Les flors, que apareixen de març a abril, són petites, de color blanc groguenc, les masculines agrupades en corimbes, i les femenines, en raïms. Els fruits, que apareixen a principis de tardor, són sàmares alades agrupades de dos en dos, de color verd marronós. Rarament sobrepassa els vuitanta anys d'edat.

Situació:
Espècie freqüent i característica, representada per 177 individus, majoritàriament presents a l'avinguda de la Mare de Déu de Bellvitge (amb un 22% dels exemplars) i al carrer de Portugal (13%). També es troben al parc de Can Sumarro, al CEIP Pau Esteve, a l'avinguda del Masnou, etcètera.

AILANT o VERNÍS DEL JAPÓ ·
Ailanto o Barniz del japón
Ailanthus altissima

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Arbre caducifoli, dioic, de 15 a 25 metres d'alçària, originari del Nord de la Xina i del Japó. De creixement ràpid, es propaga ràpidament mitjançant esqueixos de les arrels i tendeix a expulsar les espècies veïnes. Presenta una capçada de forma esfèrica regular, amb l'escorça llisa de color groc ocre. Les fulles són compostes, formades per 15 folíols repartits a cada banda, molt grans i allargats, d'olor desagradable. Les flors, que apareixen a finals de primavera, són petites, de color groc verdós, agrupades en panícules penjants. Els fruits, que apareixen a mitjans de tardor, són sàmares agrupades en grans raïms de color vermellós i marró. Pot una edat màxima d'entre vuitanta i cent anys.

Situació:
És una espècie prou abundant, amb 211 individus. La trobem principalment a la plaça dels Blocs de la Florida, on hi ha la meitat dels individus, al polígon del carrer de Pedrosa, al parc de Can Buxeres, a les mitjanes i illetes de Granvia sud, a l'avinguda Can Serra, etcètera.

ACÀCIA DE CONSTANTINOBLE ·
Árbol de la seda
Albizia julibrissin

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Arbre, de 6 a 8 metres, que té el seu origen a Àsia. De creixement mitjà, presenta una capçada de forma esfèrica irregular, semitransparent. L'escorça és de color gris, llisa. El seu fullatge és de textura fina, les fulles són de color verd, doblement compostes, formades de 20 a 25 divisions que, alhora, es componen de 40 a 60 folíols petits. Les flors apareixen a principis d'estiu i són de color rosa pàl·lid, reunides en panícula. Els fruits són beines penjants. Sovint es confon amb la mimosa.

Situació:
Hi ha constància de 77 individus de l'espècie als parcs i avingudes del terme municipal, com ara a la avinguda del Carrilet, el parc de Can Creixells, al de la Torrassa, al carrer de Santa Eulàlia i al carrer de l'Ermita de Bellvitge. També els podem trobar a la plaça de les Comunitats i al parc de la Serp.

VERN · *Aliso*
Alnus glutinosa

(Il·lustració: Quim Boix)

Descripció:
Arbre caducifoli, monoic, de 15 a 30 metres d'alçària, originari del Nord d'Àfrica i d'Europa. De creixement ràpid, presenta una capçada cònica irregular, amb el tronc recte, que es prolonga fins a dalt de tot de la capçada. L'escorça és marró fosc i es desprèn en petits trossos. Les fulles són alternes, arrodonides o ovalades, serrades, llises, brillants, de color verd fosc. Les flors, que apareixen a mitjans de primavera, són unisexuals, en grups sèssils, les masculines en cilindres penjants i les femenines en grups ovoides de color vermell. Els fruits, que apareixen a mitjans de tardor, són cons llenyosos, negres, que presenten un llarg peduncle i es mantenen durant tot l'hivern. Pot sobrepassar el centenar d'anys.

Situació:
Hi ha 32 exemplars de vern a L'Hospitalet, per bé que tots situats al polígon del carrer de Pedrosa.

ARAUCÀRIA DE NORFOLK · *Pino de Norfolk*

Araucaria excelsa

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Arbre perennifoli, de 20 a 25 metres d'alçària, originari de l'Illa de Norfolk (Austràlia). De creixement ràpid, presenta una capçada de forma cònica, amb les branques horitzontals disposades en un sol pla al voltant del tronc, en forma d'estel. L'escorça és rugosa, fissurada, de color marró fosc. Les fulles són gruixudes, agudes, petites i corbades a l'àpex. Els fruits són cons petits, amb la llavor no comestible.

Situació:
S'han trobat només 2 exemplars d'aquest peculiar arbre, situats al carrer de Granollers i a l'avinguda de Carmen Amaya.

POTA DE VACA · *Bauhinia o Pata de vaca*

Bauhinia grandiflora

(Foto: Javier de Juan)

Descripció:
Arbre caducifoli, de 3 a 6 metres d'alçària, originari de l'Índia i la Xina. De creixement lent, presenta una capçada de forma esfèrica irregular, amb el fullatge distribuït, les branques espinoses i l'escorça fissurada, de color marró grisenc. Les fulles són alternes, simples, bilobulades, allargades, de color verd més clar al revers. Les flors, que apareixen a l'estiu, són de color de la lavanda, amb 5 pètals llargs, similars a una orquídia, en grups axil·lars de 2 o 3. Els fruits són llegums de 25 centímetres de llargada.

Situació:
Es una espècie escassa. Els únics 3 exemplars s'han trobat a la plaça dels Blocs de la Florida.

BEDOLL · *Abedul blanco*

Betula pendula

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Arbre caducifoli, de 15 a 25 metres d'alçària, d'origen europeu. De creixement ràpid, presenta una capçada de forma pendular i una escorça llisa, de color blanc grisenc, de la qual es desprenen fines làmines que deixen veure el tronc marró fosc. Les fulles són simples, en forma de rombe, de color verd clar, que es tornen de color groc ataronjat abans de caure. Les flors, que apareixen a finals d'hivern o principis de primavera, són unisexuals, agrupades en cilindres penjants, que romanen durant l'hivern a l'arbre. Els fruits són cons pènduls. Pot viure entre cent i cent cinquanta anys.

Situació:
Aquest arbre és molt conegut però molt poc representat a la ciutat, amb tan sols 2 exemplars situats a l'avinguda d'Europa i al polígon del carrer de Pedrosa.

ARBRE AMPOLLA · *Árbol botella*

Brachychiton populneum

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Arbre perennifoli, de 10 a 15 metres d'alçària, originari d'Austràlia. Presenta una capçada de forma cònica, amb l'escorça llisa de color verd grisós i el tronc cònic, molt gruixut a la base. Les fulles són de forma variable, entre ovalada i lanceolada, amb el pecíol llarg, de color verd brillant. Les flors apareixen a principis de primavera i són de color blanc crema, vermelles per dins i agrupades en panícules. Els fruits, que apareixen a principis de tardor, són càpsules negres, llenyoses i abundants.

Situació:
Hi ha 222 exemplars ben distribuïts per diferents punts de la vila. Aquesta espècie és especialment abundant a la rambla de la Marina (20% dels individus), als parterres de l'avinguda de la Granvia de L'Hospitalet (13% dels exemplars) i al carrer de Rodés (9% dels individus). També trobem arbres d'aquesta espècie a l'avinguda Carmen Amaya, al polígon i carrer de Pedrosa, als jardins de Tecla Sala, a la plaça de la Remunta, a l'avinguda de Vilanova, etcètera.

MORERA DEL PAPER · *Morera del Japón*

Broussonetia papyrifera

(Il·lustració: Quim Boix)

Descripció:
Arbre caducifoli, dioic, de 8 a 10 metres d'alçària, originari de la Xina i del Japó. De creixement ràpid, presenta una capçada de forma irregular, densa, i una escorça fissurada de color marró grisenc. Les fulles són molt grans, de forma variable, enteres o lobulades, pubescents i de color verd grisós fosc. Els fruits apareixen només als individus femenins i són esfèrics, vermells i petits.

Situació:
Aquesta morera és força rara al municipi, amb només 6 individus, situats la majoria d'aquests a l'avinguda d'Amèrica.

CATALPA · *Árbol de las trompetas*

Catalpa bignonioides

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Arbre caducifoli, de fins a 15 metres d'alçària, originari del sud-est dels Estats Units. De creixement ràpid, presenta una capçada ampla, arrodonida, molt ramificada. El tronc és robust i curt, l'escorça és bruna i escamosa i les branques són força dèbils. Les fulles són simples i enteres, en forma de cor, i l'àpex acabat en punxa, verticil·lades de tres en tres, amb el pecíol llarg. Les flors, que apareixen entre juny i agost, són blanques amb taques de color groc i porpra, bilabials, acampanades, agrupades en panícules. Els fruits, que apareixen a finals d'estiu, són llegums, cilíndrics, llargs i penjants.

Situació:
Al municipi, aquesta espècie està representada per 98 individus, el 37% dels quals es troba a les mitjanes i illetes de Granvia sud. Ja amb menys quantitat trobem catalpes a l'avinguda d'Europa, amb 13 arbres, a la plaça de les Basses (ara desapareguda), amb 9, i al carrer de Granollers, amb 7.

CEDRE DE L'ATLAS · *Cedro del Atlas*

Cedrus libani ssp. atlantica

(Foto: Ricard Gutiérrez)

Descripció:
Conífera perennifòlia, de fins a 30 metres d'alçària, originària de les muntanyes de l'Atlas (nord d'Àfrica). De creixement lent, presenta una capçada de forma cònica irregular, amb el fullatge ben distribuït. L'escorça és grisa, i es torna fosca i escamosa quan envelleix. Les fulles són aciculars, rígides, de pecíol curt, agrupades en feixos, de color verd blavós. Les flors, que apareixen al setembre, són unisexuals, i tant les masculines com les femenines es troben al mateix arbre. Els fruits són cons de color marró clar amb tons violacis. Pot viure més de cinc-cents anys.

Situació:
És una espècie relativament escassa a la ciutat (13 exemplars), bona part del quals es troben al llarg de l'avinguda de Carmen Amaya.

CEDRE DE L'HIMÀLAIA · *Cedro del Himalaya*

Cedrus deodara

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Conífera que pot arribar als 50 metres d'alçària, originaria de l'oest de l'Himàlaia. De creixement ràpid, fou introduïda a Europa per a la producció de fusta. Presenta una capçada cònica, amb les branques horitzontals i els seus brots terminals penjants, formant pisos. L'escorça és llisa, de color gris fosc; quan envelleix és clivellada verticalment en escames. Les fulles són aciculars, petites, de color verd clar, agrupades en feixos densos sobre un curt pecíol. Les flors apareixen a la tardor, les masculines són de color porpra i grogues, en obrir-se, i les femenines, verdes. Els fruits són cons drets, de color marró vermellós i apareixen sobre branques curtes aïllats o de dos en dos. Es trenquen en madurar i deixen una espiga central persistent.

Situació:
Podem trobar 37 exemplars a L'Hospitalet. Les localitzacions amb més abundància d'exemplars són al parc de Can Buxeres, a l'avinguda de Vilanova i al polígon del carrer de Pedrosa, amb un 16% dels exemplars en cada una de les àrees. També trobem alguns exemplars aïllats a l'avinguda de Carmen Amaya, a l'avinguda Can Serra, al parc de la Serp, a la plaça de les Basses (ara desaparegudes), etcètera.

LLEDONER · *Almez*

Celtis australis

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Arbre caducifoli, de 10 a 20 metres d'alçària, té el seu origen a la regió mediterrània. De creixement lent, presenta una capçada arrodonida i ampla, amb el tronc erecte i gruixut, d'escorça grisenca i llisa. Les branques són penjants i fines i el fullatge és dens. Les fulles són simples, alternes, asimètriques i ovades, amb la punta allargada i molt dentades, de color verd fosc, rugoses a l'anvers i més pàl·lides i pubescents al revers. Les flors apareixen a principis de primavera, són solitàries i petites, de color groc verdós. Els fruits (lledons) apareixen a principis de tardor i són drupes llises, de color verd negrós que pengen d'un peduncle, són dolços i aptes per al consum humà. La seva fusta, flexible i resistent, s'empra per a la fabricació d'eines agrícoles, com les forques.

Situació:
S'han plantat un total de 250 lledoners, als parcs, com ara el de la Torrassa, on hi ha la quarta part dels exemplars, i el de l'Alhambra, amb un 12% dels individus. També és abundant al polígon del carrer de Pedrosa (29 lledoners), al parc de Can Buxeres, a la plaça de la Remunta, a la plaça de les Basses (ara desapareguda), als jardins del carrer de Santa Eulàlia i al carrer de Portugal entre d'altres.

GARROFER · *Algarrobo*

Ceratonia siliqua

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Manuel de Zarobe)

Descripció:
Arbre perennifoli, de fins a 10 metres d'alçària, originari de la regió mediterrània oriental. De creixement lent, presenta una capçada eixamplada, arrodonida i densa, un tronc irregular, gruixut i baix i l'escorça llisa i grisenca. Les fulles són coriàcies i compostes, amb 3 o 5 parells de folíols ovalats i sencers, de color verd fosc grisós. Les flors, que apareixen entre agost i octubre, són petites i vermelloses, sense pètals, unisexuals i agrupades en raïms. Els fruits (garrofes) apareixen a l'any següent de la floració, i són llegums allargats, lluents, comprimits i aplanats, utilitzats com a farratge.

Situació:
Només trobem 42 arbres plantats, més de la meitat al parc de Can Buxeres. La resta es troben al polígon Pedrosa, al parc de Can Cluset i a l'avinguda de Can Serra.

ARBRE DE L'AMOR · *Árbol de Judea*

Cercis siliquastrum

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Arbre caducifoli, de fins a 5 metres d'alçària, originari de la regió mediterrània oriental, utilitzat com a espècie ornamental. De capçada ampla, irregular i densa, presenta l'escorça clivellada, de color marró fosc o gris, amb les branques joves de tonalitats vermelloses. Les fulles són simples, enteres i alternes, arrodonides amb la bases en forma de cor, de color verd blavós. Les flors, que apareixen entre abril i maig, són papilionàcies, de color rosat, amb 5 pètals desiguals, en grups petits, que neixen directament sobre la branca i el tronc. Els fruits apareixen a l'estiu i són llegums penjants molt comprimides, que romanen a l'arbre durant l'hivern.

Situació:
És una de les espècies més ben distribuïdes pels carrers i les places de la vila. S'han trobat 224 exemplars a la vila, i són més abundant al parc de Can Buxeres, amb un 15% dels individus. Als jardins del carrer d'Amadeu Torner trobem 10 arbres, i el mateix al carrer de Granollers. La resta es distribueixen entre Granvia sud, els jardins del Complex Esportiu L'Hospitalet Nord, avinguda Europa, el parc de Can Cluset, etcètera.

ARBRE DE LA LLANA · *Palo de borracho*

Chorisia speciosa

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Manuel Zarobe)

Descripció:
Arbre caducifoli, de 8 a 10 metres d'alçària, originari del Brasil i l'Argentina. Presenta una capçada menuda i esclarida, amb el tronc recte, de base inflada, i l'escorça llisa, verdosa i recoberta de fortes punxes. Les branques tenen tendència a situar-se horitzontalment. Les fulles són alternes, llargament peciolades, compostes de 5 a 7 folíols amb l'àpex acuminat. Les flors, que apareixen de setembre a octubre, són grans, acampanades, aïllades en solitari, de color rosa porpra, amb l'interior blanc o groc i els estams sobresortint. Els fruits, que apareixen a l'estiu, són càpsules grans, gruixudes i marronoses, que contenen nombroses llavors de color negre recobertes d'una pelussa similar al cotó.

Situació:
Se n'han localitzat exemplars a l'avinguda del Torrent Gornal amb el carrer del Montseny.

TARONGER BORD o AMARG · *Naranjo amargo o silvestre*

Citrus aurantium

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Arbre perennifoli, de 3 a 7 metres d'alçària, procedent de l'Àsia tropical (Xina i Indo-xina). Presenta una capçada de forma esfèrica regular, de fullatge compacte, amb el tronc recte i curt. Les branques presenten espines llargues, però no agudes. L'escorça és llisa, de color verd grisós. Les fulles són ovalades, de color verd opac, i presenten un pecíol amb ales amples. Les flors apareixen a mitjans de primavera, aïllades o en grups petits, i són de color blanc, molt perfumades. Els primers fruits que apareixen a finals de tardor, i la resta, durant tot l'any són hesperidis (taronges), de forma globosa aixafada, de polpa amarga. Ja des de temps antics s'han utilitzat les seves flors fragants per obtenir essències medicinals i per a perfumeria. Els seus fruits, a més, s'usen per fer melmelada.

Situació:
La majoria dels 62 individus de taronger es troben a la rambla de la Marina (27%), al carrer del Prat (15%) i al parc de Can Buxeres (17%). També podem trobar una altra espècie del mateix gènere, *Citrus limon* (llimoner), amb 9 individus que es troben al polígon del carrer de Pedrosa i 1 a l'avinguda de la Mare de Déu de Bellvitge.

CODONYER · *Membrillero*

Cydonia oblonga

(Il·lustració: Quim Boix)

Descripció:
Arbust caducifoli, de fins a 8 metres d'alçària, originari del sud d'Europa i l'Àsia occidental. De creixement ràpid, presenta una capçada de forma irregular estesa, amb el fullatge dens. Les fulles són alternes, ovalades o oblongues, enteres, acuminades, arrodonides a la base, de color verd opac i peludes al revers. Les flors, que apareixen a mitjans de primavera a les axil·les de les fulles, són blanques i solitàries. Els fruits (codonys), que apareixen a principis de tardor, són grocs, fragants, peluts i comestibles.

Situació:
Tan sols trobem 2 individus d'aquesta espècie, tots dos situats al polígon del carrer de Pedrosa.

ARBRE DEL PARADÍS · *Árbol del paraíso*

Eleagnus angustifolia

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Arbre caducifoli, de 6 a 8 metres d'alçària, originari de l'Àsia temperada i el sud d'Europa. De creixement ràpid, presenta una capçada de forma esfèrica irregular, amb el fullatge transparent i branques espinoses. L'escorça és de color marró fosc, fissurada. Les fulles són estretes, lanceolades, de color verd cendrós, platejat al revers. Les flors apareixen a mitjans de primavera, solitàries o en grups de tres, i són petites, de color blanc groguenc, molt perfumades. Els fruits apareixen a mitjans de tardor i són ovalats, vermells o grocs, amb peduncles llargs. És un arbre de vida curta, viu entre seixanta i vuitanta anys.

Situació:
És un arbre força habitual als nostres carrers i places (83 individus), amb el 68% dels exemplars localitzats al polígon del carrer de Pedrosa. A més, en podem trobar a les avingudes de Can Serra i d'Europa, a Granvia sud, a la carretera d'Esplugues, etcètera.

NESPRER DEL JAPÓ · *Níspero del Japón*

Eriobotrya japonica

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Arbre perennifoli, d'uns 6 metres d'alçària, originari del Japó. Presenta una capçada de forma esfèrica compacta, amb el tronc dret i l'escorça llisa, marró verdosa i fissurada, que es desprèn i deixa veure taques ataronjades. Les fulles són alternes, llargues, sense peduncle, coriàcies, el·líptiques, de color verd fosc grisenc i pubescents al revers. Les flors, que apareixen a finals d'hivern, són blanques, fragants, agrupades en panícules terminals pubescents. Els fruits (nespres), que apareixen a mitjans de primavera, són carnosos, de color ataronjat, globosos i comestibles.

Situació:
En total, a la vila n'hi ha 44 exemplars, localitzables sobretot a la plaça dels Blocs de la Florida (57% dels exemplars), i a l'avinguda de Can Serra (23%). Alguns arbres aïllats són a la rambla de la Marina, als jardins de Ca n'Arús, al carrer de Granollers, etcètera.

ARBRE DEL CORALL o ERITRINA · *Ceibo o árbol del coral*

Erythrina crista-galli

(Il·lustració: Quim Boix)

Descripció:
Arbre caducifoli, de 5 a 8 metres d'alçària, originari del Brasil i l'Argentina. De creixement ràpid, presenta una capçada de forma estesa, amb el tronc poc llenyós i una mica tortuós, de ramificació irregular, lleument pèndula. L'escorça és rugosa, de color marró grisenc. Les fulles són compostes, amb 3 folíols i espines al pecíol o a l'anvers, de color verd clar i una mica coriàcies. Les flors, que apareixen entre primavera i estiu, són petites, de color vermell fosc i es troben en inflorescències grans disposades sobre branques terminals. Els fruits són llegums llenyoses, negroses en madurar.

Situació:
Tan sols podem observar 4 exemplars a l'avinguda Granvia de L'Hospitalet.

EUCALIPTUS · *Eucalipto*

Eucalyptus sp.

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Arbre perennifoli, de 30 a 40 metres d'alçària, originari d'Austràlia. De creixement ràpid, presenta una capçada de forma irregular columnar, amb el tronc sinuós i l'escorça llisa, aromàtica i de color verd cendra, que es desprèn en làmines. Les fulles joves són amples, flexibles i blavoses; en créixer, es tornen més dures, lanceolades, corbades i de color verd fosc. Les flors, que apareixen a l'hivern, són blanques, aïllades en solitari als extrems de les branques. Els fruits apareixen a principis de tardor i són unes càpsules aromàtiques de color verd blavós. Les fulles i els fruits són utilitzats per fer infusions balsàmiques. Podem trobar 3 espècies d'eucaliptus a la vila: *Eucaliptus camaldulensis*, *Eucaliptus globulus* i *Eucaliptus rostrata.*

Situació:
Espècie representada per 124 individus al terme municipal. El 60% dels exemplars els trobem al polígon del carrer de Pedrosa. També a les avingudes de Carmen Amaya i del Carrilet i al parc de les Planes.

FICUS · *Ficus*

Ficus benjamina

(Foto: Ricard Gutiérrez)

Descripció:
Arbre perennifoli, de 4 a 6 metres d'alçària, originari de l'Índia. Presenta una capçada densa, amb les branques pèndules, l'escorça llisa i grisa i els borrons terminals aguts i de color verd fosc. Les fulles són alternes, ovaloel·líptiques, acuminades, amb la base arrodonida, de color verd brillant i una mica coriàcies. Les flors es disposen a l'interior d'una estructura anomenada siconi: les masculines, pedicel·lades, i les femenines, sèssils. Els fruits són aquenis i es troben agregats a l'interior d'infrutescències carnoses, de color porpra vermellós en madurar.

Situació:
Només hi ha constància de 2 exemplars d'aquest ficus, ubicats al parc de Can Buxeres.

FIGUERA · *Higuera*

Ficus carica

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Arbre caducifoli, de 6 a 8 metres d'alçària, originari de la regió mediterrània. De creixement ràpid, presenta una capçada de forma esfèrica, densa i molt ramificada. L'escorça és llisa i de color gris. Les fulles són alternes, de formes variables, normalment amb 3 o 5 lòbuls, rugoses, de color verd fosc a l'anvers i blanquinoses al revers. Les flors, que apareixen al maig, es troben agrupades en sicons, i són petites i verdes. Els fruits (figues) apareixen entre agost i setembre i són comestibles, de color verd o violaci fosc. Les figueres poden fructificar sense que les flors siguin fecundades.

Situació:
A L'Hospitalet, només hi trobem 15 figueres, un 20% de les quals són al parc de la Torrassa, al carrer de Granollers i al polígon del carrer de Pedrosa, normalment en grups de tres individus.

FICUS DE CAUTXÚ · *Gomero o Higuera elástica*

Ficus elastica

(Foto: Ricard Gutiérrez)

Descripció:
Arbre perennifoli, de 6 a 10 metres d'alçària, originari de l'Índia i Malàisia. Presenta una capçada de forma esfèrica, amb el tronc recte i l'escorça llisa i cendrosa. Les fulles són oblongues, dures, de color verd fosc, brillants a l'anvers i opaques al revers, amb el nervi central molt marcat; les joves es troben envoltades d'una beina de color vermell fosc que cau en madurar. Flors i fruits no tenen massa interès.

Situació:
Al municipi, els 2 exemplars d'aquesta espècie es troben al carrer de Lavínia i a l'avinguda de Can Serra.

LLORER D'ÍNDIES · *Laurel de Índias*

Ficus nitida

(Foto: Ricard Gutiérrez)

Descripció:
Arbre perennifoli, d'origen asiàtic, corpulent, de copa àmplia i frondosa. Presenta un tronc gruixut, d'escorça grisa, sovint amb les arrels superficials. Les fulles són ovaloel·líptiques, de textura coriàcia i de superfície glabra de color verd brillant. Els fruits són axil·lars, sèssils, semiesfèrics, de color porpra a la maduresa, encara que freqüentment són de mida més petita i de color verd groguenc.

Situació:
Espècie poc representada al terme municipal, amb només 32 individus, que es troben repartits en dos grups: a l'avinguda de Can Serra i al parterre del Centre d'Art Alexandre Cirici.

FIRMIANA · *Esterculia, Firmiana o Parasol de la China*

Firmiana simplex

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Arbre caducifoli, de 10 a 15 metres d'alçària, originari de la Xina. Presenta una capçada de forma ovoide, amb el fullatge dens, el tronc en forma de con i l'escorça llisa, de color verd grisenc. Les fulles són similars a les del plàtan, grans i amples, en forma de cor o arrodonides, amb 3 o 5 lòbuls de punta aguda i el pecíol llarg. Les flors, que apareixen a finals de primavera, són de color verd groguenc i estan agrupades en raïms terminals llargs. Els fruits es troben en grups de 4 o 5, i són llargs, pilosos i deficients, que s'obren en 4 valves, amb llavors semblants a les del pèsol.

Situació:
Al municipi podem localitzar tan sols 6 exemplars d'aquesta espècie, tots situats a la plaça del Repòs.

FREIXE DE FULLA PETITA · *Fresno de hoja pequeña*

Fraxinus angustifolia

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Arbre caducifoli, d'uns 10 metres d'alçària o més, originari del nord d'Àfrica i a la península Ibèrica. És molt similar al freixe de fulla gran. Presenta el tronc recte, amb l'escorça fissurada, les branques erectes i les gemmes de color marró. Les fulles són compostes, imparipinnades, de 5 a 13 folíols sèssils i lanceolats, serrats. Les flors, que apareixen entre febrer i març, no presenten ni calze ni corol·la. Els fruits són sàmares oblongues i lanceolades, d'àpex agut, amb la llavor ocupant la major part del fruit. Pot arribar als dos-cents o tres-cents anys de longevitat.

Situació:
A L'Hospitalet hi ha 36 exemplars, 29 dels quals són a l'avinguda de la Granvia de L'Hospitalet. La resta es troben als jardins de Ca n'Arús i al carrer de l'Ermita de Bellvitge.

CHANAR · *Chanar*

Geoffroea decorticans

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Javier de Juan)

Descripció:
Arbre de fins a 10 metres d'alçària, originari d'Amèrica del Sud . Presenta un tronc de color verd glauc en els individus joves, però s'enfosqueix quan l'arbre envelleix, irregular, amb l'escorça que es desprèn en làmines irregulars. Les fulles són compostes, imparipinnades, entre 2 i 5 parells de folíols oblongues, sencers, i un terminal sempre més gran, tots ells de color verd glauc. Les flors, que apareixen a la primavera, són hermafrodites, petites, de color groc amb estries vermelles, agrupades en corimbes curts i axil·lars. Els fruits, que apareixen a principis d'estiu, són drupes ovoides, indehiscents, comestibles i dolces.

Situació:
Tan sols es pot trobar un exemplar de chanar a la vila, concretament al parc de la Torrassa.

GINKGO · *Gingo o árbol de los escudos*

Ginkgo biloba

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Arbre caducifoli, dioic, de 20 a 30 metres d'alçària, originari de la Xina i del Japó. De creixement lent, presenta una capçada de forma irregular, erecta als individus masculins i estesa als femenins, de fullatge distribuït. L'escorça és llisa, estriada i de color gris. Les fulles, alternes, estriades, en forma de ventall, amb 2 lòbuls, de color verd clar que es torna groc a la tardor. Les flors, que apareixen a mitjans de primavera, són aments de color groc. Els fruits, que apareixen a mitjans de la tardor, són pseudodrupes, de color groc marronós, d'olor desagradable, per la qual cosa normalment només s'acostumen a plantar exemplars masculins. És probablement l'espècie vegetal vivent més antiga.

Situació:
Aquesta és una espècie poc representada al terme municipal de L'Hospitalet, amb només 3 individus: 1 situat al parc de Can Buxeres, i 2, als jardins de Can Sumarro.

ACÀCIA DE LES TRES PUNXES · *Acacia de tres espinas*

Gledistia triacanthos

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Arbre caducifoli, de 15 a 25 metres d'alçària, originari d'Amèrica del Nord. De creixement ràpid, presenta una capçada de forma esfèrica amb el fullatge ben repartit. Les branques i el tronc presenten espines de color marró vermellós, llargues, que poden ser simples o ramificades. L'escorça és llisa i grisosa, que es fissura en envellir. Les fulles són doblement compostes, alternes, amb folíols lanceolats de color verd clar. Les flors són verdoses, petites i agrupades en raïms. Els fruits són llegums llargues, que romanen a l'arbre durant l'hivern. Poden arribar fins als cent vint o cent cinquanta anys.

Situació:
Hi ha 15 exemplars d'aquest arbre al municipi de L'Hospitalet de Llobregat, la meitat dels quals es troben a l'avinguda de Can Serra. La resta es distribueixen pel parc de Can Buxeres, el parc de la Sardinada, etcètera.

GREVÍL·LEA · *Grevillea o Roble Australiano*

Grevillea robusta

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Arbre perennifoli, de 20 a 30 metres d'alçària, originari d'Austràlia. De creixement ràpid, presenta una capçada de forma ovoide, amb el tronc recte i l'escorça gris fosc, molt fissurada. Les fulles són compostes, doblement dividides en forma de ploma, de color verd fosc a l'anvers i cendrós al revers, amb el pecíol tomentós. Les flors, que apareixen a principis de primavera, es troben agrupades en raïms terminals i són de color daurat i filamentoses. Els fruits són càpsules aplanades, coriàcies, dehiscents i negroses.

Situació:
A la vila hi ha 15 exemplars de grevíl·lea, la majoria al parc de la Torrassa.

XICRANDA · *Jacaranda*

Jacaranda mimosifolia

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Arbre de fulla semipersistent, de 6 a 10 metres d'alçària, originari del Brasil. De creixement lent, capçada estesa i fullatge de textura molt fina, presenta una escorça llisa de color marró grisós. Les fulles són similars a les d'una falguera, amb 16 o més parells de divisions que porten cadascuna de 14 a 24 parells de folíols, de color verd grisenc. La flors, que apareixen cap al juny o juliol, són de color blau violaci, agrupades en inflorescències (panícules). Els fruits apareixen a finals de tardor i són càpsules llenyoses i planes de color marró fosc; les llavors són alades.

Situació:
Espècie molt abundant i ben distribuïda, amb 345 exemplars al municipi. Representada sobretot als jardins del Complex Esportiu de L'Hospitalet Nord (amb un 15% dels exemplars) i al polígon del carrer de Pedrosa (15% dels individus). També la podem trobar en nombre força abundant a la plaça dels Cirerers, al parc de les Palmeres, a la rambla de la Marina, als jardins del carrer de la Primavera, a Granvia sud, etcètera.

ARBRE DELS FANALETS · *Jabonero de China*

Koelreuteria paniculata

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Javier de Juan)

Descripció:
Arbre caducifoli, de 5 a 8 metres d'alçària, originari de la Xina i del Japó. De creixement lent, presenta una capçada arrodonida i irregular, amb el tronc tortuós, el fullatge distribuït i l'escorça grisa i fissurada. Les fulles són compostes, bipinnades, que contenen de 7 a 15 folíols oblongues, amb les vores lobulades, irregularment serrats, de color verd fosc. Les flors, que apareixen a l'estiu, són petites, grogues amb una taca vermella, agrupades en raïms terminals. Els fruits són càpsules penjants, còniques, amb 3 valves punxegudes, i les llavors negres.

Situació:
Hi ha 166 exemplars, a la vila, 109 dels quals es troben a l'avinguda de Can Tries. A més, també n'hi ha a la rambla de la Marina i als jardins del carrer de la Primavera.

LAGERSTRÈMIA · *Lagerstremia o árbol de Júpiter*

Lagerstroemia indica

(Il·lustració: Quim Boix)

Descripció:
Arbust caducifoli que pot assolir de 3 a 6 metres d'alçària, originari de la Xina. De creixement ràpid, presenta una capçada de forma cònica invertida, amb els troncs retorçats i l'escorça llisa i de color ocre. Les fulles són simples, oposades, amb petites estípules el·líptiques o oblongues, arrodonides a la base, curtament peciolades i de color verd fosc grisenc. Les flors, que apareixen entre l'estiu i la tardor, són de color rosa, blanc o porpra i es troben agrupades en espigues terminals o axil·lars. Els fruits són càpsules dehiscents, globoses, amples i helicoïdals, amb nombroses llavors alades.

Situació:
A L'Hospitalet hi ha 19 exemplars d'aquesta espècie, situats al polígon del carrer de Pedrosa.

LAGUNÀRIA · *Lagunaria o árbol pica-pica*

Lagunaria patersonii

(Foto: Javier de Juan)

Descripció:
Arbre perennifoli, de 10 a 14 metres d'alçària, originari de l'Illa de Norfolk (Austràlia). Presenta una capçada piramidal, densa, amb les branques tomentoses i l'escorça grisenca i fissurada longitudinalment. Les fulles són de color verd clar, oblongues o àmpliament lanceolades, enteres, recobertes de toment blanquinós. Les més joves són de color verd pàl·lid. Les flors, que apareixen a l'estiu, són axil·lars, solitàries, amb el calze tomentós i 5 pètals corbats de color rosa. Els fruits són càpsules tomentoses, allargades i dehiscents en madurar; contenen pèls irritants entre les llavors.

Situació:
Dels 8 exemplars de lagunària que hi ha a L'Hospitalet, 4 se situen a l'avinguda de Carmen Amaya; la resta d'exemplars es reparteixen entre l'avinguda de Vilanova i el carrer del Teide.

LLORER · *Laurel*

Laurus nobilis

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Arbust perennifoli, de 3 a 5 metres d'alçària, originari de la regió mediterrània. Presenta una capçada de forma cònica columnar, de fullatge dens i compacte. Les fulles són alternes, lanceolades, enteres i agudes, amb el pecíol curt, coriàcies i aromàtiques, de color verd fosc. Les flors, que apareixen a mitjans de primavera, són de color blanc verdós. Els fruits tenen forma ovoide i són de color verd fosc. Símbol de glòria a la Grècia antiga i antigament plantat, a casa nostra, davant de cada masia, actualment la seva fulla s'utilitza com a condiment de cuina.

Situació:
A la vila, hi ha constància de 86 exemplars d'aquest conegut arbre, la quarta part dels quals els trobem al polígon del carrer de Pedrosa. Quant a abundància d'exemplars, es destaca el parc de Can Buxeres, amb 17, arbres i el carrer de França, amb el 14% dels exemplars.

TROANA · *Aligustre*

Ligustrum japonicum

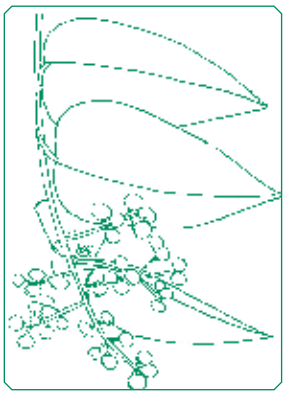

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Arbust perennifoli, de 3 a 4 metres d'alçària, originari del Japó. De creixement ràpid, presenta una capçada cònica, erecta, de fullatge dens. Les fulles són oposades, enteres, ovalades, arrodonides a la base, amb el marge i el nervi central vermellós, de color verd fosc a l'anvers i verd groguenc al revers i amb el pecíol curt. Les flors apareixen a finals de primavera i són petites, de color blanc groguenc, agrupades en raïms terminals. Els fruits són drupes de color negre blavós.

Situació:
La troana és un ligustre molt abundant a tot el terme municipal, amb 315 exemplars; les màximes concentracions de troanasón a l'avigunda de Carmen Amaya (el 23%) i als jardins de Can Sumarro (el 7%). Se'l pot trobar, a més, als jardins de Ca n'Arús, al parc de Can Buxeres, a la plaça dels Blocs de la Florida, a l'avinguda de Can Serra, etcètera.

MAGNÒLIA · *Magnolia*

Magnolia grandiflora

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Arbre de fulla persistent, de 15 a 25 metres d'alçària, originari del sud-est dels Estats Units. De creixement lent, presenta una capçada estreta, sovint cònica, de fullatge dens. L'escorça és grisa i llisa. El tronc és recte i es ramifica des de la base. Les branques són grans i estretes. Les fulles són rígides i coriàcies, alternes, amb una nervadura central molt marcada, de color verd fosc brillant a l'anvers i marró pubescent al revers. La floració té lloc de juliol a novembre; les flors apareixen isolades a les puntes de les branques i són blanques, molt grans i perfumades. Els fruits, que apareixen al final de la tardor, són infrutescències de color marró vermellós, similars a pinyes, grans, que contenen una sola llavor.

Situació:
Aquest arbre, amb 167 exemplars, es troba majoritàriament al llarg de tota la rambla de la Marina, on hi ha més de la quarta part dels exemplars. També és força present al parc de Can Buxeres (amb un 13% dels exemplars) i als parterres del carrer de Garraf i al passeig de Bellvitge, amb un 8% del total dels individus en una de les dues localitzacions. També és present a la plaça de la Remunta, al parc de la Marquesa, etcètera.

MÈLIA · *Cinamomo*

Melia azedarach

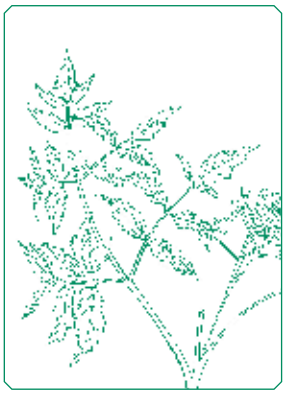

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Arbre caducifoli que rarament sobrepassa els 10 metres d'alçària, originari d'Austràlia i del sud d'Àsia. De creixement ràpid, presenta una capçada ampla, densa i irregular, de fullatge molt distribuït. L'escorça és estriada, de color marró vermellós, fosca. Les fulles són alternes, compostes, amb folíols ovals i dentats irregularment. Les flors apareixen entre maig i juny i són petites, liloses, perfumades i agrupades en raïms axil·lars. Els fruits, que romanen tot l'hivern penjats de l'arbre, són drupes globoses i carnoses, amb una única i dura llavor, i són verinosos.

Situació:
Aquesta espècie es troba força representada i ben distribuïda, amb 227 exemplars al municipi. Especialment abundant als jardins del Complex Esportiu de L'Hospitalet Nord (17% del total), a les mitjanes i illetes de Granvia sud (15%) i al parc de Can Cluset (14%). També és present a la plaça de Guernica, a la carretera d'Esplugues, etcètera.

MORERA BLANCA · *Morera blanca*

Morus alba

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Arbre, de 8 a 15 metres d'alçària, originari de l'Àsia, on es cultiva especialment per les seves fulles, que són l'aliment dels cucs de seda. De creixement ràpid, presenta una capçada de forma esfèrica irregular. El tronc és curt, amb l'escorça d'un color gris groguenc, gruixuda i molt fissurada. El seu fullatge és dens, amb fulles alternes, ovalacuminades o dividides en 5 o 7 lòbuls, amples, irregularment serrades i de color verd clar brillant. Les flors són blanquinoses, no gaire aparents. Els fruits apareixen a finals de primavera i són drupes comestibles de color blanc o rosat, similars a una móra. Pot arribar a viure més de dos-cents anys.

Situació:
Hi ha 215 exemplars repartits, sobretot, a la plaça de les Palmeres (17% dels exemplars), a l'antiga plaça de les Basses (14%), a l'avinguda de la Mare de Déu de Bellvitge (11%) i a la rambla de la Marina (18%). A més, al parc de la Carpa hi ha 42 individus de la varietat *Fruitless*.

NISSA · *Tupelo*

Nyssa sylvatica

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Javier de Juan)

Descripció:
Arbre caducifoli, monoic, de fins a 25 metres d'alçària, originari de l'est d'Amèrica del Nord. Presenta una capçada columnar aixafada a l'àpex, amb les branques més o menys penjants i l'escorça grisa i fissurada. Les fulles són enteres, d'ovalades a el·líptiques, amb l'àpex agut o obtús, de color verd fosc amb el revers glauc i el pecíol vermellós. Les flors són verdoses, petites, agrupades en raïms que apareixen a les axil·les de les fulles inferiors. Els fruits són ovoides, freqüentment agrupats de dos en dos, de color blavós en madurar i comestibles.

Situació:
Només hi ha constància de 2 individus d'aquesta espècie en tot el terme municipal de L'Hospitalet, situats tots dos al parc de la Torrassa.

OLIVERA · *Olivo*

Olea europea

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Arbre perennifoli, de fins a 5 o 6 metres d'alçària, originari de la regió mediterrània, d'on és un dels arbres més característics. De creixement lent, presenta una capçada arrodonida, irregular i ampla. L'escorça és llisa, fissurada i de color cendrós. El tronc és tortuós i gruixut, amb cavitats profundes. Les fulles són simples, coriàcies, enteres, lanceolades i oposades, de color verd fosc a l'anvers i verd platejat al revers. Les flors, que apareixen entre maig i juny, són blanques, menudes i perfumades, ubicades a les aixelles de les fulles en panícules. Els fruits (olives), que apareixen al final de la tardor, són drupes globuloses, petites, de color verd negre. Per tothom és coneguda la gran activitat econòmica que genera aquesta espècie.

Situació:
Hi ha constància de 189 exemplars d'olivera ben distribuïts per tot L'Hospitalet. Tot i que gairebé sempre trobem els individus isolats, hi ha grups d'exemplars al parc de Can Buxeres (el 15% del total), al polígon del carrer de Pedrosa (11%) i a les avingudes de Carmen Amaya (9%) i de Vilanova (10% del total). Al parc de les Planes hi ha un grup d'oliveres rescatades de la Ribera d'Ebre.

PARQUINSÒNIA · *Palo verde*

Parkinsonia aculeata

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Arbre caducifoli, de 4 a 6 metres d'alçària, originari de l'Amèrica tropical. De creixement ràpid, presenta una capçada de forma estesa, amb el brancatge desigual i espinós i el fullatge pèndol de textura molt fina. L'escorça és llisa i de color verd. Les fulles són tres vegades compostes, d'uns 30 centímetres de llarg, amb els últims folíols molt petits i nombrosos. Les flors, que apareixen a l'estiu, són grogues, perfumades i agrupades en raïms. Els fruits són llegums.

Situació:
Al municipi, aquesta espècie està representada per 50 individus, agrupats principalment al parc de Can Buxeres, el parc de Can Creixells i l'avinguda de Carmen Amaya, amb un 12% del total d'exemplars en cada una de les localitzacions.

PAULÒNIA · *Paulonia*

Paulownia tomentosa

(Foto: Ricard Gutiérrez)

Descripció:
Arbre caducifoli, de 10 a 15 metres d'alçària, originari de la Xina i del Japó. De creixement ràpid, presenta una capçada de forma irregular, ampla, de branques ascendents, amb el fullatge distribuït i l'escorça llisa i lleument fissurada, de color marró grisenc. Les fulles són oposades, amb forma de cor, grosses, de color verd clar, tomentoses i llargament peciolades. Les flors, que es formen a la tardor, romanen tancades fins a la primavera i són de color lila, tubulars, fragants, agrupades en raïms terminals. Els fruits, que apareixen a principis d'estiu, són càpsules ovoides de color marró que contenen nombroses llavors alades molt petites.

Situació:
S'han trobat 22 individus de paulònia, situats a la zona verda del carrer de Lavínia (41%) i al carrer de l'Ermita de Bellvitge (27%).

ARBRE D'ARTIGAS · *Árbol de Artigas o Ibirá-pitá*

Peltophorum dubium

(Foto: Javier de Juan)

Descripció:
Arbre perennifoli, de 20 a 25 metres d'alçària, originari de la zona tropical d'Amèrica del Sud. De tronc recte, amb les fulles grans, bipinnades, amb nombrosos folíols amb nervadura central. Les flors, que apareixen a l'estiu o a principis de tardor, s'agrupen en inflorescències axil·lars o terminals i són oloroses i de color groc, amb un calze de 5 sèpals units. Els fruits són llegums indehiscents i coriacis, de color marró clar.

Situació:
A la vila, només s'han pogut trobar 2 individus d'aquest arbre vistós i decoratiu, situats tots dos al carrer de l'Aprestadora.

BELLAOMBRA · *Ombú o bellasombra*

Phytolacca dioica

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:

Arbre perennifoli, dioic, de 10 a 15 metres d'alçària, originari d'Amèrica del Sud (el Perú i l' Argentina). De creixement ràpid, presenta una capçada de forma estesa, amb el fullatge dens. Sovint amb uns quants troncs amples des de la base, sortint a l'exterior part de les seves arrels. De fusta tova (tronc herbaci), per la qual cosa les seves branques es desgasten fàcilment. L'escorça és llisa, de color verd grisenc. Les fulles són el·líptiques o ovalades, enteres, de pecíol curt, amb el nervi central marcat fins a l'àpex. Les flors, que apareixen a finals de primavera, són blanques, petites, sense pètals, agrupades en raïms erectes o pènduls, no gaire més llargs que les fulles. Els fruits són baies.

Situació:

Aquesta espècie és poc abundant al terme municipal. Hi ha 27 exemplars agrupats principalment al parc de la Marquesa (19%). Al CEIP Pau Esteve, al carrer de l'Aprestadora, al parc de Can Cluset, a l'avinguda d'Europa i al polígon i carrer de Pedrosa hi ha un 11% del total dels exemplars.

PI DE CANÀRIES · *Pino canario*

Pinus canariensis

(Foto: Ricard Gutiérrez)

Descripció:

Conífera perennifòlia, de 20 a 30 metres d'alçària, originària de les Illes Canàries. Presenta una capçada cònica irregular, densa, amb les branques joves grogues, les escames de les gemmes amb franges blanques i l'escorça de color marró vermellós. Les fulles són acícules molt llargues i primes, agrupades de tres en tres, flexibles i penjants, de color verd clar. Els fruits són pinyes molt grosses, solitàries o agrupades, ovalocòniques, escassament pedunculades, de color marró lluent, amb escames piramidals.

Situació:

Del total dels 10 exemplars de pi de Canàries que hi ha al municipi, 9 individus es localitzen al carrer de Granollers, i l'altre es troba als jardins de Ca n'Arús.

PI BLANC · *Pino carrasco*

Pinus halepensis

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:

Conífera perennifòlia, de fins a 20 metres d'alçària, originària de la regió mediterrània. De creixement ràpid, presenta una capçada de forma esfèrica i desigual, esclarida, formada per branques curtes. L'escorça és llisa, amb lentícules, de color gris platejat que es torna marró en envellir. Les fulles són acícules llargues, agrupades de dos en dos, de color verd clar. Les flors apareixen a mitjans de primavera, les masculines de color groc, agrupades en aments; les femenines de color marró. Els fruits són pinyes petites, còniques, de color marró clar, amb el peduncle curt, situades en sentit invers al creixement de la branca, nombroses i que perduren en l'arbre.

Situació:

S'han trobat un total de 459 pins a la vila, tot i que gairebé el 50% dels individus es concentren al polígon del carrer de Pedrosa. També són abundants al parc de Can Buxeres (15% del total) i al llarg de la rambla de la Marina (18%).

PINASSA · *Pino salgareño*

Pinus nigra

(Foto: Ricard Gutiérrez)

Descripció:
Conífera perennifòlia, de 20 a 35 metres d'alçària, originària del sud d'Europa, Àsia Menor i Còrsega. De creixement ràpid, presenta una capçada de forma cònica, amb el tronc dret, les branques esteses i l'escorça rugosa, de color groc vermellós. Les fulles són acícules, filiformes, rígides, llargues, de color verd fosc, agrupades de dos en dos. Els fruits són pinyes ovoides, simètriques, de color marró groguenc, amb un peduncle curt.

Situació:
Només són localitzables 8 individus de pinassa a L'Hospitalet, situats tots al polígon del carrer de Pedrosa.

PI PINYER · *Pino piñonero*

Pinus pinea

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Conífera perennifòlia, de fins a 25 o 30 metres d'alçària, típic de les zones mediterrànies. De creixement relativament ràpid, presenta una capçada molt característica en forma d'ombrel·la. L'escorça és de color marró ataronjat, molt fissurada longitudinalment, amb plaques exfoliables de tonalitat gris rovellat. Les fulles tenen forma d'acícules, rígides, en grups de dos en dos, de color verd brillant. Les flors apareixen a finals de primavera, les masculines grogues, sense pètals, agrupades en aments, i les femenines, verdes. Els fruits (pinyes) apareixen a finals d'estiu i presenten escames més o menys hexagonals, amb escudets sobresortints i piramidals. Els pinyons són comestibles i molt apreciats.

Situació:
Es tracta d'una espècie molt ben representada i distribuïda al municipi. Del total dels 1.155 exemplars de L'Hospitalet, en destaquen els 182 del polígon i carrer de Pedrosa (un 16% del total) i els 139 de l'avinguda de Carmen Amaya (un 12% del total). També és important la seva presència al parc de Can Buxeres (6%) i al passeig de Bellvitge (7% del total d'individus).

PI ROIG · *Pino albar*

Pinus sylvestris

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Conífera perennifòlia, de 25 a 30 metres d'alçària, originària d'Europa i Àsia. De creixement ràpid, presenta una capçada de forma cònica, que es torna irregular en envellir, amb el fullatge distribuït, el tronc recte, a vegades tortuós i de poca alçada. L'escorça és de color vermell o marró vermellós, prima i llisa a la part alta del tronc i més fosca i fissurada a la part baixa. Les fulles són acícules curtes, rígides, generalment retorçades, de color verd blavós i agrupades de dos en dos. Els fruits són pinyes còniques, petites, d'escames de color marró grisenc.

Situació:
Tan sols s'han trobat 2 exemplars al polígon del carrer de Pedrosa.

PLÀTAN D'OMBRA · *Plátano*

Platanus hispanica

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:

Arbre caducifoli, de fins a 30 metres d'alçària, originari del sud d'Europa i de l'Àsia occidental. És un híbrid entre el *Platanus occidentalis* nord-americà i el P. orientalis d'Àsia. De creixement ràpid, presenta una capçada oval o arrodonida. L'escorça és grisa, llisa i fina, amb escames de color groc verdós. Les fulles són simples i esparses, palmades, dividides entre 3 i 7 lòbuls triangulars. Les flors apareixen entre abril i maig, agrupades en inflorescències (capítols), les masculines en grups de 2 a 6, de color verd groguenc i les femenines de dos en dos, de color carmesí. Els fruits apareixen a principis de la tardor, són poliaquenis molt densos, van en grups de dos o tres, de color verd marronós i contenen una gran quantitat de llavors. La seva presència és tradicional en moltes ciutats del sud d'Europa. Pot arribar fins als dos mil anys.

Situació:

Aquest arbre tan esponerós i tan clàssic a les nostres ciutats també està ben representat a L'Hospitalet, amb 1.256 exemplars. Presenta una abundància rellevant al llarg de la rambla de la Marina (41% dels individus) i al parc de Can Buxeres (19% dels exemplars).

ÀLBER · *Álamo blanco*

Populus alba "Bolleana"

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:

Arbre caducifoli, dioic, de fins a 25 metres d'alçària. Originari de la regió mediterrània, s'estén fins a l'Àsia central. De creixement ràpid, presenta una capçada àmplia i arrodonida, amb el tronc més o menys recte i el fullatge distribuït. L'escorça és llisa, de color blanc verdós, esquerdada, i de color marró fosc a la base del tronc. Les fulles són alternes, de formes variades (palmades, ovalades o en forma de cor), amb 3 o 5 lòbuls, de color verd fosc a l'anvers i blanques al revers. Les flors, que apareixen a principi de primavera, estan agrupades en aments penjants, les masculines grisoses amb les anteres vermelles; les femenines, verdes. Els fruits són càpsules de color marró clar, que s'agrupen en infrutescències i estan embolcallats per una pubescència blanquinosa. Es pot trobar també la varietat *Populus alba "Nivea"*, de fulles encara més blanques al revers, localitzable a l'avinguda de Vilanova. Pot viure fins als tres-cents anys.

Situació:

Se n'han trobat 1.522 exemplars, principalment repartits entre les mitjanes i les illetes de Granvia sud (el 12%), el polígon i el carrer de Pedrosa (també el 12%) i la plaça de la Remunta (el 82%). També se'ls pot trobar a molts indrets de la ciutat, com a les avingudes d'Europa, d'Amèrica, de Vilanova, d'Isabel la Catòlica i de Carmen Amaya; al parc de Can Creixells i al de la Carpa; a la plaça dels Avis, etcètera.

POLLANCRE DEL CANADÀ · *Chopo del Canadá*

Populus canadensis

(Foto: Ricard Gutiérrez)

Descripció:
Arbre caducifoli, de fins a 30 metres d'alçària. És un híbrid procedent de l'encreuament entre el *Populus nigra* europeu i el *Populus deltoides* americà. De creixement ràpid, presenta una capçada ampla, alta i oberta. El tronc és sovint sinuós a la base, amb fissures, i l'escorça és de color gris clar, profundament fissurada. Les fulles tenen el perfil triangular, retallades a la base, amb la punta prima.

Situació:
Aquest pollancre està representat per 401 exemplars; concretament, molt uniformement distribuïts pel territori i amb especial abundància a l'avinguda de la Mare de Déu de Bellvitge (el 15% dels exemplars) i al polígon del carrer Pedrosa (17% dels individus). També n'abunden al carrer de l'Ermita de Bellvitge, a la mitjana de la travessia Industrial, a l'avinguda d'Europa, al carrer dels Joncs, etcètera.

POLLANCRE · *Álamo negro o chopo lombardo*

Populus nigra "Italica"

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Arbre caducifoli, dioic, de fins a 30 metres d'alçària, originari de l'oest d'Àsia i Europa, és freqüent en llocs humits, com els boscos de ribera. De creixement ràpid, presenta una capçada eixamplada i arrodonida, freqüentment de forma cònica. L'escorça és de color gris mat, llisa i fissurada, i el tronc presenta moltes protuberàncies. Les fulles són simples, esparses, amb forma entre romboïdal i triangular, de color verd fosc i amb el limbe lleugerament dentat. Les flors, que apareixen entre febrer i març, són aments, de color carmesí les masculines i verdoses les femenines. Els fruits apareixen a principi de primavera i són petites càpsules escamoses i verdes.

Situació:
Arbre bastant freqüent al terme municipal. Els 671 exemplars de pollancre es localitzen, sobretot, a les mitjanes i illetes de Granvia sud (el 34%), als jardins del Complex Esportiu de L'Hospitalet Nord (el 26%), a l'avinguda del Carrilet (el 10%) i al polígon del carrer de Pedrosa (el 10%).

POLLANCRE XINÈS · *Chopo peral*

Populus simonii

(Foto: Ricard Gutiérrez)

Descripció:
Arbre caducifoli, de fins a 15 metres d'alçària, originari del nord de la Xina. Petit, de capçada estreta i piramidal, amb branques primes i pèndules, de color marró vermellós i el tronc recte. Les fulles són petites, de color verd brillant, amb forma de rombe, glabres, amb els pecíols curts i vermellosos. Les flors, que apareixen entre el febrer i el març, es troben agrupades en aments.

Situació:
Se n'han trobat 36 exemplars, la meitat dels quals es localitzen al parc de l'Alhambra.

TRÈMOL · *Álamo temblón*

Populus tremula

(Il·lustració: Quim Boix)

Descripció:
Arbre caducifoli, de 20 a 25 metres d'alçària, originari d'Europa, d'Àsia i el nord d'Àfrica. De creixement ràpid, presenta una capçada esfèricoovalada irregular, ampla i densa, amb el tronc recte, més gruixut a la base, i el fullatge ben distribuït. L'escorça és llisa, de color blanc verdós, marró fosc a la base del tronc. Les fulles són penjants, alternes, primes, arrodonides, amb la vora sinuosa, de color verd més clar al revers i amb el pecíol pla, d'igual longitud que la fulla. Les flors apareixen en grups (aments), abans que ho facin les fulles, cap al febrer o el març. Els fruits són càpsules.

Situació:
D'aquesta espècie, se n'han trobat 13 individus al municipi, 8 dels quals se situen a l'avinguda de la Granvia de L'Hospitalet.

CIRERER · *Cerezo*

Prunus avium

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Arbre caducifoli, de 15 a 20 metres d'alçària, originari d'Europa i d'Àsia. Presenta una capçada de forma cònica regular, amb el fullatge ben distribuït, i el tronc recte. L'escorça és llisa, prima, llustrosa, de color marró fosc vermellós, amb taques allargades de color marró clar, que es desprèn en amples bandes transversals. Les fulles són simples, alternes, ovalooblongues, acuminades, més pàl·lides al revers. El pecíol té dues glàndules vermelles al costat de la part ampla de la fulla. Les flors, que apareixen a la primavera, són blanques, reunides en grups de 3 a 6, amb peduncles llargs. Els fruits (cireres), apareixen a mitjans de primavera i són globosos, carnosos, deprimits a l'àpex, de color vermell, agrupats en raïms de llarg pecíol i comestibles.

Situació:
Només s'han pogut trobar 12 cirerers a la vila, localitzats la majoria al parc de la Torrassa.

PISSARDI o PRUNERA DE FULLA ROJA · *Ciruelo rojo*

Prunus cerasifera "Atropurpurea"

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Arbre caducifoli, de fins a 8 metres d'alçària, que té el seu origen a l'Iran i a l'Àsia. De creixement ràpid, presenta una capçada esfèrica o irregular. L'escorça és de color marró porpra, està dèbilment fissurada i presenta escames. Les branques són fines i, a vegades, espinoses. Les fulles són de color granat porpra, alternes, més o menys el·líptiques, acabades en punta, i finament dentades. Les flors apareixen al març i són de color blanc o rosa pàl·lid, solitàries o en grups petits. Els fruits apareixen a principi d'estiu i són drupes (cireres) esfèriques, de color vermell fosc, comestibles i dolces.

Situació:
Abundant i decoratiu, aquest arbre està representat per 487 exemplars, amb especial rellevància al parc de Can Buxeres (hi trobem un 7% dels individus), a la plaça dels Cirerers (amb un 7% dels exemplars), al carrer de Peníscola (5%), a la rambla de la Marina, a les avingudes de Carmen Amaya i d'Europa (amb un 5% dels individus en cada localització). També és present als parcs de la Cabana i de l'Alhambra, al parc de la Marquesa, al carrer de Granollers, etcètera.

PRUNERA · *Ciruelo*

Prunus domestica

(Il·lustració: Quim Boix)

Descripció:
Arbre caducifoli, de fins a 6 metres d'alçària, originari d'Europa i l'oest d'Àsia. Presenta una escorça marró blavós brillant, llisa o fissurada longitudinalment. Les fulles són simples, el·líptiques, amb el marge serrat i el revers tomentós, sobretot sobre les nervadures, amb el pecíol també tomentós. Les flors apareixen a la primavera, abans que les fulles, i són blanques, aïllades o en parelles. Els fruits són de color negre blavós, tot i que poden variar de color i de mida.

Situació:
Aquesta espècie es troba poc representada al terme municipal, amb només 5 individus, situats a la plaça de les Basses (ara desapareguda), al carrer del Pedraforca, al carrer de Granollers i al carrer del Doctor Ramon Solanich i Riera.

AMETLLER · *Almendro*

Prunus dulcis

(Foto: Ricard Gutiérrez)

Descripció:
Arbre caducifoli, de 6 a 8 metres d'alçària, originari del nord d'Àfrica i d'Àsia, es cultiva especialment pel seu fruit. De creixement ràpid, presenta una capçada de forma ovoide irregular, amb el fullatge distribuït i l'escorça rugosa i grisa. Les fulles són ovalo-lanceolades, alternes, finament dentades. Les flors, que apareixen a principis de primavera, abans que les fulles, són blanques o rosades, pedunculades. Els fruits, que apareixen a mitjans d'estiu, són verdosos i oblongues, i contenen l'ametlla comestible.

Situació:
A la vila, se n'ha pogut trobar 33 exemplars, situats la majoria al polígon del carrer de Pedrosa (uns 615). També se n'ha trobat un exemplar a la plaça dels Blocs de la Florida (catalogat com a *Prunus communis*).

PRESSEGUER · *Melocotonero*

Prunus persica

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Arbre caducifoli, de 4 a 6 metres d'alçària, procedent de la Xina. De creixement ràpid i vida curta, presenta una capçada extensa i irregular, amb el fullatge distribuït i l'escorça llisa o poc fissurada, de color marró. Les fulles són alternes, lanceolades, finament dentades i de color verd fosc. Les flors apareixen a finals d'hivern, abans que les fulles, i són solitàries, rosades, de peduncle curt. Els fruits (préssecs) apareixen a principis d'estiu i són globosos, de pell tomentosa, de color ataronjat, amb un solc longitudinal més o menys marcat, i són comestibles.

Situació:
D'aquest arbre, només se n'han trobat 4 individus en tot el municipi de L'Hospitalet, situats a la plaça dels Blocs de la Florida, a l'avinguda de Can Serra i al carrer de Portugal.

PRUNERA DE FLOR · *Cerezo de flor*

Prunus serrulata

(Il·lustració: Quim Boix)

Descripció:
Arbre caducifoli, de 4 a 8 metres d'alçària, originari del Japó, la Xina i Corea. De creixement ràpid, presenta una capçada esfèrica irregular, de fullatge ben distribuït i tronc curt. L'escorça és llisa, de color marró fosc. Les fulles són alternes, ovalades, agudes i serrades, de color verd brillant a l'anvers i verd més fosc al revers. Les flors, que apareixen a finals d'hivern en grups de 3 o 5, són blanques o rosades. Els fruits són petites cireres negres.

Situació:
Al terme municipal hi ha 7 exemplars a la plaça dels Cirerers; 3 exemplars als jardins de Can Sumarro, i 1 exemplar al carrer de França, a l'avinguda d'Europa i a la de Vilanova.

MAGRANER · *Granado*

Punica granatum

(Il·lustració: Quim Boix)

Descripció:
Arbust caducifoli, d'uns 4 metres d'alçària, originari del sud-est d'Europa i de Orient. Presenta una capçada irregular, de fullatge dens, branques espinoses, tronc retorçat i escorça escamosa de color gris. Les fulles són oposades o, a vegades, alternes, simples, enteres, generalment oblongues, de pecíol curt i de color verd groguenc llustrós. Les flors, que apareixen a finals de primavera, són grosses, acampanades, de color vermell escarlata, solitàries o reunides en grups de 2 a 5 i de pecíol curt. Els fruits (magranes), apareixen a principis de tardor i són baies globoses, coronades pel calze de la flor persistent, de color ataronjat, amb nombroses llavors envoltades d'una polpa comestible de color rosat.

Situació:
La majoria dels individus d'aquesta espècie es troben al carrer del polígon de Pedrosa. En total hi ha 21 exemplars de magraner al municipi.

POMERA · *Manzano común*

Pyrus malus

(Il·lustració: Quim Boix)

Descripció:
Arbre caducifoli, de 6 a 10 metres d'alçària, originari d'Europa i de l'Àsia occidental. De creixement ràpid, presenta una capçada de forma esfèrica irregular, amb el fullatge dens i el tronc curt, a vegades una mica inclinat, i les branques tortuoses. L'escorça és llisa, escamosa, de color marró coure. Les fulles són alternes, ovalolanceolades, serrades, de color verd brillant, més clares i opaques al revers, que es tornen vermelloses abans de caure. Les flors, que apareixen a la primavera amb les primeres fulles, són de color blanc rosat. Els fruits són petites pomes rodones, de color groc o vermell, dolces, de les quals s'extreu la sidra.

Situació:
Tan sols se n'han trobat 3 exemplars: a l'avinguda de Can Serra i al carrer de Peníscola.

ALZINA · *Encina*

Quercus ilex

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Arbre perennifoli, de fins a 20 metres d'alçària. És l'espècie més típica de la regió mediterrània. De creixement lent, presenta una capçada densa i arrodonida, amb el tronc curt i gruixut, a vegades dividit des de la base, de color gris fosc, amb l'escorça rugosa i suaument clivellada i les branques robustes. Les fulles són petites, coriàcies, alternes, amb el limbe llis o sinuós, espinoses, de color verd fosc brillant a l'anvers i blanquinoses i pubescents al revers. Les flors apareixen a l'abril o al maig: les masculines són grogues i penjants (aments), i les femenines, poc vistoses i solitàries. Els fruits (glans) apareixen a principis de la tardor, en grups d'1 a 3, i són un aliment tradicional per al bestiar.

Situació:
Se n'han trobat 152 exemplars a la vila, majoritàriament al parc de la Torrassa (el 15% dels exemplars) i al polígon i carrer de Pedrosa (el 14%). També se'l pot trobar a la plaça dels Cirerers i al parc de Can Buxeres (el 10% dels individus a cada localització).

ROURE · *Roble carballo*

Quercus robur

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Arbre caducifoli, de 20 a 25 metres d'alçària, procedent d'Europa, d'Àsia i del nord d'Àfrica. De creixement lent, presenta una capçada de forma esfèrica irregular i fullatge distribuït, el tronc recte i l'escorça marró fosc, amb fissures verticals. Les fulles es troben agrupades en raïms terminals, són oblongues, de pecíol curt, més amples a la punta i de color verd fosc a l'anvers i verd blavós més pàl·lid al revers. Els fruits són glans ovoides, tancats fins a un terç de la seva longitud per la cúpula, i apareixen en grups de 2 a l'extrem d'un llarg peduncle. Pot viure fins als mil anys.

Situació:
El roure només es troba representat amb 3 exemplars al nucli urbà: al parc de Can Buxeres i al polígon del carrer de Pedrosa.

ALZINA SURERA · *Alcornoque*

Quercus suber

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Arbre perennifoli, de fins a 12 metres d'alçària, originari de la regió mediterrània. De creixement lent, presenta una capçada irregular, de fullatge distribuït, amb el tronc curt i l'escorça molt gruixuda, esponjosa, molt fissurada i de color gris cendra. Les fulles són alternes, ovalades, agudes, dentades i coriàcies, de color verd fosc brillant a l'anvers i grisoses i piloses al revers. Les flors apareixen a mitjans de primavera, les masculines penjants, de color verd groguenc; les femenines, verdoses i poc aparents. Els fruits (glans) apareixen entre setembre i febrer, i són similars als de l'alzina. De la seva escorça s'extreu el suro. Normalment no sobrepassa els quatre-cents anys.

Situació:
La surera és més rara al municipi que l'alzina comú, amb tan sols 87 exemplars, localitzables sobretot al parc de Can Creixells (el 10% dels exemplars), a l'avinguda de la Mare de Déu de Bellvitge (el 8%) i al polígon i carrer de Pedrosa (el 25%).

ACÀCIA o ROBÍNIA · *Acacia*

Robinia pseudoacacia

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Arbre caducifoli, de fins a 25 metres d'alçària, procedent del sud-est dels Estats Units. De creixement ràpid, presenta una capçada oberta, irregular, amb el fullatge molt distribuït. L'escorça és de color marró grisós, fissurada, i el tronc és curt, de fusta molt dura. Les fulles són compostes, alternes, i presenten estípules llenyoses a la base, en forma de punxa. Les flors, que apareixen d'abril a juny, són papilionades, blanques, agrupades en inflorescències penjants. Els fruits apareixen a la tardor i són uns llegums molt comprimides i penjants de color marró fosc.

Situació:
Amb 832 exemplars, és un dels arbres més abundants i ben distribuïts de la vila. Té una abundància especial al polígon del carrer de Pedrosa, on es troben el 21% dels exemplars. També n'és abundant en altres indrets, com a la plaça dels Blocs de la Florida i a l'avinguda de Vilanova (el 9% en cada localització), i a l'avinguda de Can Serra (el 6% dels exemplars).

SALZE · *Sauce*

Salix sp.

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Ricard Gutiérrez)

Descripció:
Arbre caducifoli, dioic, de 10 a 15 metres d'alçària, d'origen europeu. De creixement ràpid, presenta una capçada irregular, amb el fullatge distribuït i l'escorça fissurada. Les fulles són alternes, llises, lanceolades, estretes i dentades. Les flors, que apareixen a mitjans de primavera, estan agrupades en aments. Els fruits són càpsules pedunculades.

Situació:
Se n'han trobat 277 exemplars, amb abundància especial a l'avinguda de Carmen Amaya, amb el 30% dels exemplars. També a les mitjanes i illetes de Granvia sud (el 24% dels salzes), a l'avinguda d'Amèrica (el 13%) i al passeig de Bellvitge (el 12%).

PEBRER BORD · *Falso pimentero*

Schinus molle

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Arbre perennifoli, de 5 a 10 metres d'alçària, procedent de l'Amèrica del Sud. De creixement ràpid, presenta una capçada arrodonida, amb uns quants troncs, d'escorça negrosa i fissurada i branques tortuoses, nuoses i caigudes. Les fulles són compostes, presenten de 10 a 20 folíols lanceolats, sencers, alterns, de color verd clar brillant i olor de pebre. Les flors apareixen entre maig i juny en inflorescències penjants, i són de color groc verdós. Els fruits apareixen a final de la tardor o principi d'hivern, i són drupes agrupades en raïms, de color vermell intens que romanen tot l'hivern a les branques.

Situació:
Se n'han trobart 140 exemplars, sobretot als parcs de Can Buxeres (el 20%) i de la Cabana (un 11% del total), i al polígon del carrer de Pedrosa (el 12% dels exemplars).

SÒFORA · *Sofora*

Sophora japonica

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Arbre caducifoli, de 15 a 20 metres d'alçària, originari de la Xina i del Japó. De creixement ràpid, presenta una capçada de forma irregular, amb el fullatge ben distribuït, el tronc recte i l'escorça marró grisenca, dèbilment fissurada. Les fulles són alternes, compostes de 7 a 17 folíols ovaloacuminats, de color verd fosc brillant a l'anvers i glauc al revers. Les flors, que apareixen a mitjans d'estiu, són de color blanc groguenc, fragants, agrupades en raïms terminals llargs. Els fruits són llegums cilíndrics amb estrangulacions, llargs, amb les llavors rodones i negres.

Situació:
Aquesta espècie es troba ben representada al municipi de L'Hospitalet, amb 232 exemplars, situats a l'avinguda de Vilanova i a les mitjanes i illetes de Granvia sud (amb un 12% dels exemplars), al parc de Can Creixells (un 11%) i a l'avinguda d'Europa (un 10% dels exemplars).

APAMATE · *Apamate*

Tabebuia sp.

(Foto: Javier de Juan)

Descripció:
Arbre caducifoli, de 6 a 12 metres d'alçària, originari d'Amèrica del Sud. Presenta un tronc curt, d'escorça grisa lleugerament fissurada. Les fulles són palmaticompostes, amb 5 folíols el·líptics, aguts o acuminats, el terminal més gran, de textura subcoriàcia. Les flors s'agrupen en una panícula terminal i són tubulars, de color rosa lavanda, a vegades blanques. Els fruits són càpsules linears i cilíndriques, grans, amb el calze persistent.

Situació:
D'aquesta espècie s'han trobat 14 exemplars, un dels quals situat al parc de Can Buxeres.

TEIX · *Tejo*

Taxus baccata

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Arbre perennifoli, dioic, de 10 a 15 metres d'alçària, originari d'Europa i Pèrsia. De creixement lent, presenta una capçada de forma cònica quan es jove, i esfèrica irregular en envellir. El fullatge és dens i el tronc és recte i molt ramificat, amb l'escorça de color gris marronós, estriada, que es desfà en grans trossos. Les fulles són lineals i lanceolades, de color verd fosc llustrós a l'anvers i amb dues bandes de color verd pàl·lid al revers. La floració té lloc de febrer a abril, amb inflorescències masculines globulars o allargades agrupades a la cara inferior de les branquetes de l'any anterior, i inflorescències femenines poc vistoses i aïllades. A la maduresa, les llavors desenvolupen una coberta carnosa de color vermell, l'aril, l'única part del teix que no és verinosa.

Situació:
Només se n'han localitzats 20 exemplars, 9 dels quals es troben a la plaça de l'Ajuntament. La resta se'n distribueixen pels jardins de Ca n'Arús, el carrer de Peníscola i l'Ermita de Bellvitge.

TIL·LER DE FULLA PETITA · *Tilo de hoja pequeña*

Tilia cordata

(Foto: Javier de Juan)

Descripció:
Arbre caducifoli, de fins a 30 metres d'alçària, d'origen europeu. Presenta una escorça llisa, grisa, que s'esquerda longitudinalment en envellir. Les fulles tenen forma de cor, amples, amb l'àpex acuminat, el marge finament dentat, glabres, de color verd fosc, glauques al revers, amb un matoll de pèls vermellosos a les axil·les de les nervadures, i el pecíol prim. Les flors són de color blanc groguenc, aromàtiques, reunides en grups de 6 a 10. Els fruits són globosos, secs, indehiscents, uniloculars i coberts d'un toment grisós.

Situació:
Se'n poden trobar 17 exemplars al passatge de Jansana.

TIL·LER COMÚ · *Tilo común*

Tilia europaea

(Il·lustració: Quim Boix)

Descripció:
Arbre caducifoli, de 15 a 30 metres d'alçària, originari d'Europa i d'Àsia Menor. De creixement lent, presenta una capçada ampla i abundant, amb el tronc recte, amb nombroses protuberàncies i brots, i l'escorça esquerdada, de color gris fosc. Les fulles són arrodonides, amb forma de cor, de color verd fosc brillant a l'anvers, ocre a la tardor, i verd mig al revers. Les flors, que apareixen al juny, es troben agrupades en inflorescències penjants i són oloroses i de color verd groc clar. Els fruits (carcèruls), que apareixen a la tardor, són globulars o amplament ovoides, de color verd marró clar.

Situació:
Al terme municipal, aquesta espècie es troba representada amb 22 exemplars situats a l'avinguda de la Mare de Déu de Montserrat.

TIL·LER PLATEJAT · *Tilo plateado*

Tilia tomentosa

(Foto: Tomàs Ballesteros)

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Arbre caducifoli, de fins a 30 metres d'alçària, originari dels Balcans, Hongria, el sud-oest de Rússia i Anatòlia. Presenta una capçada piramidal, amb l'escorça llisa i blanquinosa. Les fulles són arrodonides, amb la base en forma de cor, grosses, amb el marge amb petits lòbuls, tomentoses i platejades al revers. Les flors són blanques, aromàtiques, reunides en grups de 5 a 10, amb les bràctees florals pubescents i llargues. Els fruits són ovoides i pubescents.

Situació:
Només hi ha 1 exemplar d'aquesta espècie al passatge de Jansana.

TIPUANA · *Palo rosa*

Tipuana tipu

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Arbre caducifoli, de fins a 15 metres d'alçària, originari de d'Amèrica del Sud. De capçada ampla i aplatanada, amb l'escorça marró grisenca, lleugerament fissurada. Les fulles són compostes, imparipinnades, amb de 9 a 31 folíols ovalats i oposats, enters, acabats en punta, de color verd fosc a l'anvers i verd groguenc al revers. Les flors apareixen a l'estiu i són grogues o porpra pàl·lid, reunides en raïms. Els fruits apareixen a finals d'hivern i són sàmares d'una sola ala, amb 1 o 3 llavors a la base, de color verd clar o marró.

Situació:
Espècie abundant, amb 826 exemplars, sobretot representats als jardins del carrer d'Amadeu Torner (amb el 10% dels exemplars), al parc de l'Alhambra (amb el 8%), als jardins del Complex Esportiu de L'Hospitalet Nord (amb el 6%) i a l'avinguda de Carmen Amaya (amb el 6% dels individus). També n'hi ha a la rambla de la Marina, al parc de Can Buxeres, a la plaça de Lluís Companys i Jover, a Granvia sud, a l'avinguda de Ventura Gassol, etcètera.

OM DE SIBÈRIA · *Olmo de Siberia*

Ulmus pumila

(Foto: Javier de Juan)

Descripció:
Arbre caducifoli, de fins a 20 metres d'alçària, procedent del centre i nord-est d'Àsia, introduït per la seva resistència a la grafiosi. De creixement ràpid, presenta una capçada amplament columnar, amb l'escorça bru grisenca, aspra i arrugada, i el tronc gruixut i dret. Les fulles són el·líptiques i/o ovalades, amb el limbe dentat, lleugerament asimètric a la base. Les flors apareixen a principi de primavera i són petites i vermelles, agrupades en inflorescències. Els fruits apareixen a final d'estiu i són sàmares verdoses, que en madurar es tornen de color daurat marronós.

Situació:
Arbre força representat al terme municipal de L'Hospitalet –1.008 arbres– amb abundància especial a l'avinguda de Carmen Amaya, on hi ha aproximadament el 28% dels exemplars. També a la rambla de la Marina i a l'avinguda de Vilanova (amb un 11% dels exemplars), i a l'avinguda del parc de la Marquesa (amb un 5% d'oms de Sibèria). També se'l pot trobar a la plaça dels Blocs de la Florida, als parcs de la Serp i de Can Buxeres, al carrer dels Joncs, al polígon Pedrosa, etcètera.

ZELKOVA JAPONESA · *Zelkova japonesa*

Zelkova serrata

(Il·lustració: Quim Boix)

Descripció:
Arbre caducifoli, monoic, de fins a 40 metres d'alçària, originari del Japó i de Taiwan. Presenta una escorça llisa de color grisenc i branques lleugerament pubescents. Les fulles són ovalolanceolades, acuminades a l'àpex, arrodonides a la base, amb el marge dentat. Les flors són unisexuals, petites, verdoses, sobre branquetes curtes, les masculines en grups de dos o més, i les femenines, solitàries i axil·lars. Els fruits són drupes asimètriques i arrodonides.

Situació:
S'han trobat només 5 exemplars d'aquesta espècie a la plaça de la Remunta.

CALOCEDRE · *Tuya gigantea o libocedro*

Calocedrus decurrens

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: javier de Juan)

Descripció:
Arbre perennifoli, de fins a 30 metres d'alçària, originari d'Amèrica de Sud. Presenta una capçada de forma columnar estreta, arrodonida a l'extrem, amb les branques planes i la fusta perfumada. L'escorça es de color marró vermellós, llisa; en envellir es fissura i es desprèn en làmines. Les fulles són oposades, en forma d'escames oblongues cobrint tota la branqueta, amb el vèrtex separat, de color verd fosc brillant. Inflorescències masculines grogues en posició terminal. Els fruits són cons allargats, solitaris, penjants, de color marró vermellós pàl·lid, compostos per 6 escames.

Situació:
Se n'han trobat 8 exemplars al parc de Can Buxeres. També se n'han trobat, catalogats com a *Libocedrus decurrens,* 3 individus situats al parc de Can Buxeres i a l'avinguda de la Mare de Déu de Bellvitge.

XIPRER DE LEYLAND · *Ciprés de Leyland*

Cupressocyparis x leylandii

(Foto: Tomàs Ballesteros)

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Híbrid natural bigenèric entre *Cupressus macrocarpa* i *Chamaecyparis nootkatensis*. De capçada columnar, creixement ràpid, fulles semblants a les de *Chamaecyparis nootkatensis*, però no tan aromàtiques. Els fruits són cons de dimensions intermitges, amb 8 escames i 5 llavors amb petites vesícules resinoses.

Situació:
Aquesta espècie es troba força ben representada al municipi, amb 52 dels 75 exemplars situats a les mitjanes i illetes de Granvia sud.

XIPRER D'ARIZONA o XIPRER BLAU · *Ciprés de Arizona*

Cupressus arizonica

(Foto: Tomàs Ballesteros)

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Arbre perennifoli, de fins a 15 metres d'alçària, originari d'Amèrica del Sud. De creixement ràpid, presenta una capçada de forma cònica, més o menys densa, amb el tronc recte i l'escorça de color marró vermellós fosc, fibrosa i fissurada. Les fulles són curtes, gruixudes, agudes, imbricades, resinoses, aromàtiques i de color verd blavós fosc. Té inflorescències terminals, les masculines de color groc i les femenines de color verd. Els fruits són cons esfèrics de color verd blavós, formats per 6-8 escames, que solen aparèixer en grups i romanen tancats a l'arbre durant molt temps.

Situació:
Hi ha 31 individus de xiprer d'Arizona a la ciutat, situats al parc de Can Buxeres.

XIPRER DE MONTERREY · *Ciprés de Monterrey*

Cupressus macrocarpa

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Arbre perennifoli, de 25 a 30 metres d'alçària, originari de la badia de Monterrey, a Califòrnia (EUA). Amb ramificació ascendent, formant un angle de quaranta-cinc graus amb el tronc, que és eixamplat a la base i a vegades es troba dividit en dos. L'escorça està molt fissurada, formant plaques de color grisós, i les branques són bastant gruixudes. Les fulles són escamiformes, gruixudes i aromàtiques, i l'àpex obtús no punxant, de color verd fosc. Els fruits són cons subglobosos, grans, de color marró vermellós, grisós en madurar, formats per 8-12 escames, i poden romandre tancats a l'arbre durant uns quants anys.

Situació:
S'han trobat 81 arbres d'aquesta espècie. Al parc de Can Buxeres (el 20%), al carrer del Doctor Ramon Solanich i Riera (l'11%), als jardins del carrer de la Primavera (el 7%) i l'avinguda del Carrilet (el 7%).

XIPRER · *Ciprés*

Cupressus sempervirens

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Arbre perennifoli, de 10 a 20 metres d'alçària, originari de la regió mediterrània. De creixement ràpid durant els primers anys, presenta una capçada de forma columnar, amb les branques aixecades en totes direccions i l'escorça una mica escamosa, de color marró grisenc. Les fulles són petites, en forma de rombe, imbricades, de color verd fosc, sense glàndules resinoses. Les inflorescències són terminals, les masculines de color groc i les femenines solitàries o en grup. Els fruits són cons esfèrics, formats per 10-14 escames, de color gris.

Situació:
S'han trobat un total de 620 xiprers, bona part dels quals concentrats als parterres del cementiri –126 arbres. A més a més, es poden trobar grups importants de xiprers al parc de Can Buxeres (amb un 15% del total d'exemplars).

ARBRE DE LA VIDA · *Tuyo, biota o árbol de la vida*

Thuja orientalis

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Ricard Gutiérrez)

Descripció:
Arbre perennifoli, monoic, que no acostuma a superar els 10 metres d'alçària, originari de la Xina i de Corea. Presenta una escorça prima, finament fissurada, de color marró vermellós, amb les branques aplanades verticalment. Les fulles són escamiformes, disposades en quatre fileres, primes, molt punxegudes, amb les vores divergents, de color verd clar. Els fruits són cons ovoides, que es tornen de color marró vermellós en madurar, formats per 8-8 escames amb un ganxo a l'àpex.

Situació:
Aquesta espècie es troba força ben representada al terme municipal, amb una abundància especial al parc de Can Buxeres, amb 95 exemplars, és a dir, un 83% del total d'arbres de la vida.

MARGALLÓ · *Palmito*

Chamaerops humilis

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Carlos Sanz)

Descripció:
Palmera dioica, a vegades hermafrodita, que pot arribar fins als 3 o 4 metres d'alçària, originària de la regió mediterrània. Normalment amb uns quants troncs, generalment més gruixuts a la part més alta, coberts per la base de les fulles velles. Les fulles són palmades, més o menys circulars, dividit fins a més de la meitat per 24-32 segments rígids de punta bífida, de color verd blavós o grisenc. Pecíol amb abundants espines groguenques. Les inflorescències neixen entre les fulles. Els fruits són arrodonits, de color groc vermellós, lleugerament carnosos.

Situació:
Palmàcia abundant al municipi de L'Hospitalet, amb la majoria dels exemplars situats a la carretera d'Esplugues, concretament 71 exemplars (el 58% del total).

CORDILINE · *Cordiline*

Cordyline australis

(Il·lustració: Quim Boix)

Descripció:
Planta perennifòlia, amb forma de palmera, amb les fulles agrupades, de fins a 3,5 metres d'alçària, originària del sud d'Europa i de l'Àfrica central i tropical, molt similar a *Dracaena sp.*, sovint ramificada, de fulles coriàcies i verdes.

Situació:
Se n'han trobat 16 exemplars al municipi, la majoria dels quals als jardins del carrer de la Primavera i a l'avinguda de Can Serra.

CICA · *Cica*

Cycas revoluta

(Foto: Ricard Gutiérrez)

Descripció:
Arbre perennifoli, dioic, d'1 a 2 metres d'alçària, originari de la Xina i del Japó. De creixement lent, presenta una capçada en forma d'ombrel·la, semblant a la d'una petita palmera, tot i que no ho és, amb una gran corona de fulles i el tronc recte. Les fulles són llargues i dures, en forma de ploma, compostes per nombrosos segments rígids i aguts sense nervada, de color verd groguenc brillant. Les flors són apètales, les masculines agrupades en cons erectes. Els fruits són globosos, de color marró, agrupats en una mena de niu al centre de les fulles.

Situació:
Palmàcia força rara a la vila, amb tan sols 6 exemplars, situats al carrer de Rodés, i al parc de la Carpa i a la rambla de la Marina.

DRACAENA · *Drácena o drago*

Dracaena sp.

(Il·lustració: Quim Boix)

Descripció:
Planta perennifòlia, amb forma de palmera, amb les fulles agrupades, de fins a 3,5 metres d'alçària, originària del sud d'Europa i de l'Àfrica central i tropical. Les fulles apareixen en grups, amples o amb forma d'espasa, de color verd o vermellós. Les flors apareixen en raïms o grups esfèrics, i són de color blanc groguenc o groguenques, amb forma de campana.

Situació:
Hi ha un únic exemplar de dracaena en tot el terme municipal de L'Hospitalet, situat a la zona verda del carrer de Lavínia.

PALMERA LIVISTONA · *Palmera livistonia*

Livistonia sinensis

(Il·lustració: Quim Boix)

Descripció:
Palmera, de 15 a 20 metres d'alçària, originària d'Austràlia. De creixement lent, presenta un tronc de 30 centímetres de diàmetre, eixamplat a la base als individus vells, i una escorça llisa, de color marró vermellós. Les fulles tenen forma de ventall, palmades, molt grans i amples, dividides en 30-50 seccions, de color verd fosc, i el pecíol amb espines negres que es tornen vermelles en envellir. Les seves flors són petites, agrupades en raïm entre les fulles. Els fruits són rodons, amb una sola llavor.

Situació:
D'aquesta espècie tan sols s'han trobat 3 exemplars en tot el terme municipal, situats al parc de la Carpa.

PALMERA CANÀRIA · *Palmera canaria*

Phoenix canariensis

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Palmera, de 10 a 15 metres d'alçària, originària de les Illes Canàries. Presenta una capçada amb forma d'ombrel·la, densa, formada per fulles erectes i pèndules (les inferiors) amb el tronc recte i gruixut, no llenyós, format només per les restes foliars de les fulles. L'escorça és marró fosca, de textura forta determinada pels pecíols llenyosos que deixen les fulles en caure. Les fulles són comportes, molt llargues, amb els folíols molt nombrosos, imparells, formant diferents angles amb el nervi central, afilats i espinosos, de color verd fosc. Les flors són grogues, globoses, situades en peduncles llenyosos, dins una beina marró de fins a 1,5 metres de llarg. Els fruits són els dàtils, ovoides, de color taronja, de mal gust, agrupats en raïms penjants.

Situació:
Aquesta espècie es troba ben representada al municipi de L'Hospitalet, amb 182 exemplars, el 49% dels quals ubicats a l'avinguda de Can Serra. Dues localitzacions destacables quant a abundància d'exemplars són la zona verda del carrer de Lavínia i de la plaça dels Blocs de la Florida (amb un 10% dels exemplars).

PALMERA DATILERA · *Palmera datilera*

Phoenix dactylifera

(Foto: Ricard Gutiérrez)

Descripció:
Palmera molt similar a *Phoenix canariensis*, de fins a 20 metres d'alçària, originària del nord d'Àfrica, illes Canàries i de l'Àsia occidental. Presenta un tronc més prim, les fulles més llargues i els fruits (dàtils) comestibles.

Situació:
D'aquesta espècie s'han trobat 70 individus en tot el terme municipal, situats al parc de la Torrassa i a la plaça dels Blocs de la Florida, entre d'altres.

TRAQUICARP · *Palmito elevado o traquicarpo*

Trachycarpus fortunei

(Foto: Ricard Gutiérrez)

Descripció:
Palmera de 3 a 5 metres d'alçària, originària de la Xina i del Japó. De creixement lent, presenta una capçada de forma esfèrica, amb el tronc recte, les branques formant-hi un angle agut i l'escorça de color marró fosc, rugosa, formada per les restes foliars i fibres entreteixides. Les fulles tenen forma de ventall arrodonit, són amples, dividides fins a la meitat en molts segments estrets i aguts, de color verd fosc brillant, amb el pecíol vermellós. Les flors s'agrupen en raïms entre les fulles. Els fruits són drupes petites.

Situació:
La vila ofereix 25 individus d'aquesta espècie, situats al polígon i carrer de Pedrosa (el 53%) i als jardins del carrer d'Amadeu Torner (el 20%).

WASHINGTÒNIA · *Wasintonia*

Washingtonia robusta

(Il·lustració: Quim Boix)

(Foto: Tomàs Ballesteros)

Descripció:
Palmera de 20 a 30 metres d'alçària, originària d'Amèrica del Nord. De creixement lent, presenta una capçada amb forma d'ombrel·la estreta, amb el tronc recte, llis i gruixut, cobert de restes foliars a la part superior, i l'escorça llisa, de color marró grisenc. Les fulles tenen forma de ventall, són amples, dividides en segments penjants o erectes fins a un terç de la làmina, de color verd brillant. Les flors són blanques, perfumades, agrupades en peduncles llenyosos més llargs que les fulles. Els fruits són drupes negres helicoïdals, agrupades en raïms penjants de fins a 2 metres de llarg.

Situació:
Aquesta espècie es troba força ben representada al municipi, amb 80 individus, la majoria dels quals situats al polígon del carrer Pedrosa (el 53% dels exemplars). Al carrer de Rodés, hi ha el 12% dels exemplars, mentre que a la plaça de Lluís Companys i Jover hi trobem l'11% dels exemplars.

Mesures de gestió

En aquest apartat es vol donar una aproximació de les propostes de gestió dels sistemes naturals de L'Hospitalet, així com facilitar eines i mecanismes de suport per afavorir i millorar el patrimoni natural del seu terme municipal.

Tal com s'ha indicat en altres apartats, un ecosistema d'origen humà o fortament antropitzat necessita –com els sistemes naturals deteriorats– una gestió humana directa, constant i efectiva. No podem limitar-nos a tenir una mínima cura de la gespa, dels arbusts i dels arbres perquè els nostres espais verds urbans i periurbans tinguin un aspecte mínimament acceptable. Tant els espais naturals com els espais verds urbans necessiten criteris de gestió sostenibles i coherents amb l'evolució de les poblacions animals i els diferents cicles botànics. Al mateix temps, aquests criteris de gestió han de ser adequats a la naturalesa pròpia de la ciutat.

Probablement sigui la fauna terrestre la que es troba en una situació més greu. Són unes quantes les espècies d'amfibis i rèptils que ja han desaparegut del municipi, i altres són a punt de fer-ho. Si no s'atura aquesta tendència o es desenvolupen mesures correctores o compensatòries, bona part d'aquestes espècies desapareixeran del municipi. En alguns casos hi ha mesures fàcils de dur a terme que poden ajudar a pal·liar-ne aquest descens.

Tot seguit us presentem un paquet de mesures de gestió per aplicar en els sistemes naturals hospitalencs.

Mesures de gestió per a la zona fluvial i per a la zona agrícola:

Restauració del bosc de ribera. Actualment ja ha desaparegut a tota la riba del riu; només hi queden algun àlber o tamariu aïllats, probablement plantats per l'home. La comunitat botànica és formada per plantes banals, majoritàriament nitròfiles i ruderals. Malgrat això, encara hi romanen el 25% del total de plantes aquàtiques trobades al riu Llobregat. Per això es proposa la restauració del bosc de ribera a tota la llera fluvial del tram de L'Hospitalet, especialment a la zona del camí actual i al segon bancal. La reforestació s'ha de fer amb arbres de ribera autòctons, característics del delta, com tamarius, àlbers, oms (*Ulmus minor*), salzes (*Salix alba*), gatells (*Salix atrocinera*), freixes i verns. En aquest sentit, fóra interessant involucrar la població en aquesta restauració mitjançant campanyes populars enfocades tant als centres educatius com a la població en general. Aquesta restauració comportarà una millora significativa de la biodiversitat faunística, ja que donarà refugi, llocs de nidificació i de descans i aliment a molts ocells i altres espècies. A més, millorarà molt la qualitat paisatgística de la zona.

Realització de campanyes d'educació ambiental. Per tal de donar a conèixer aquest espai fluvial se n'haurien d'organitzar campanyes per sensibilitzar la població escolar i adulta. S'han d'organitzar tot un seguit d'activitats destinades a conèixer la dinà-

mica fluvial, els organismes que hi viuen, la problemàtica ambiental associada, etcètera, i oferir-les als centres educatius com a programa curricular, i a la població en general. S'han de dissenyar materials educatius –fitxes escolars, dossiers del professorat, discs compactes interactius– per a cada nivell escolar, tríptics divulgatius, itineraris de natura, plafons explicatius, etcètera. S'ha de desenvolupar un itinerari de natura al llarg de tot el riu. El recorregut pot arribar a tenir més d'un quilòmetre de distancia i s'hi poden observar diferents ambients: bosc de ribera, aiguamolls, riu, etcètera. Aquest itinerari hauria d'estar ben senyalitzat amb passeres i baranes de fusta, plafons explicatius, miradors i zones de descans. Es podria construir un senzill observatori –aguait– per a fauna fluvial. N'hi ha de tancats, tipus caseta, i de molt més senzills, consistents bàsicament en una pantalla de fusta amb algunes obertures que permeten als passejants mirar la fauna amb binocles sense molestar. Per complementar l'aguait, és interessant confeccionar un plafó amb les principals espècies observables al riu des d'aquell punt.

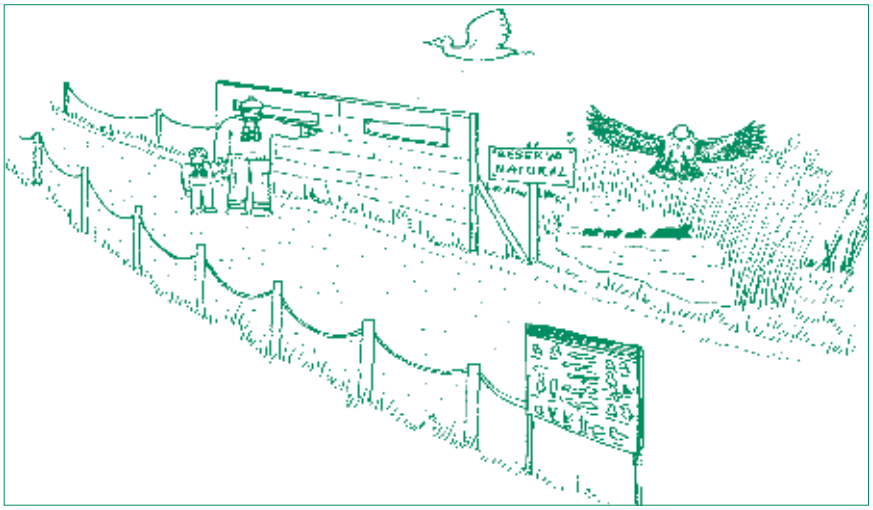

La preservació de la zona agrícola pot comportar la conservació de moltes espècies animals, tant ocells com mamífers i rèptils, que ja són prou escassos al municipi. Es tracta d'una zona relictual, restes d'un passat efímer. Se n'hauria de prioritzar la conservació i millora faunística. En aquest sentit, propostes com plantar arbres i arbusts autòctons als llindars dels camps, fer petites basses per als amfibis i els ocells, fer passos de fauna en els camins més conflictius, adequar itineraris educatius per a les escoles, poden representar millores importants.

De la mateixa manera que es du a terme la campanya d'educació ambiental al riu Llobregat, s'hauria de fer el mateix a la zona agrícola de Bellvitge.

Seguiment de diferents bioindicadors ambientals. S'han de fer estudis periòdics de la fauna i flora de la zona, especialment de les espècies bioindicadores. En aquest cas s'ha de fer un seguiment mensual dels ocells, dels invertebrats aquàtics, de les papallones i de les plantes aquàtiques. Aquest estudi integrat dóna prou dades i informació per tal d'analitzar l'evolució del riu.

Creació d'una zona d'aiguamolls o basses artificials al bancal més pròxim a l'aigua. Amb aquesta petita obra s'aconsegueix un augment i afavoriment de la fauna aquàtica, alhora que es disminueix de forma important la contaminació per matèria orgànica. Aquesta tècnica ja s'està utilitzant al municipi de Molins de Rei i al tram final del

Besòs –Sant Adrià de Besòs– de manera satisfactòria. De fet, aquesta mena de basses són, ni més ni menys, sistemes de tractament terciari de les aigües. El sistema consisteix a desviar part de les aigües del riu cap a una zona d'aiguamoll rica amb bogues (*Tipha sp.*) i canyís (*Phragmites australis*). L'acció depuradora d'aquestes plantes fixarà la matèria orgànica al sòl. Aquest nou aiguamoll donarà refugi i aliment a infinitat d'organismes aquàtics.

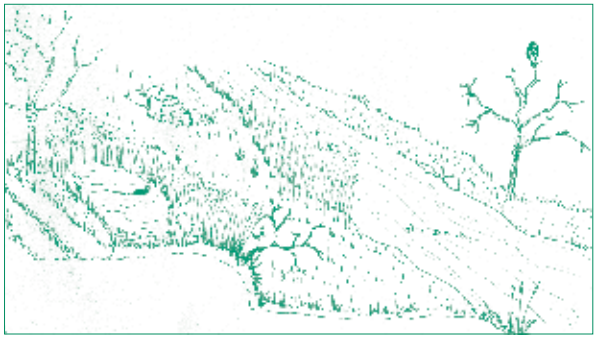

Mesures de gestió dels espais verds urbans

Afavorir les espècies vegetals autòctones als parc urbans. Segons l'inventari d'arbres dels espais verds urbans facilitat pel Servei de parcs i jardins de l'Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat, hi ha poc més d'un centenar d'espècies d'arbres diferents a la ciutat. D'aquestes, tan sols un 10% són autòctones i característiques de la zona. En aquest sentit, s'haurien de potenciar més les plantes autòctones, tant mediterrànies com ripàries, als parcs urbans, ja que aquestes es troben millor adaptades al medi i són més ben acceptades per la fauna en general.

La plantació d'arbusts mediterranis és una acció que afavoreix molt la fauna als parcs urbans. Bona part dels parcs, especialment els més grans, s'haurien de dissenyar per tal d'afavorir la fauna. Petites accions com plantar grupets d'arbusts mediterranis que siguin bons productors de fruits, com el cirerer d'arboç (*Arbutus unedo*), el marfull (*Viburnum tinus*), l'arç blanc (*Crataegus monogyna*), l'aritjol (*Smilax aspera*), la rosa silvestre (*Rosa canina*), l'aladern (*Rhamnus alaternus*) o petits bosquets d'arbres autòctons, són propostes que potenciarien la fauna en gran mesura. Tota aquesta vegetació alimenta, dóna refugi, llocs de nidificació i tranquil·litat a moltes espècies d'ocells. És especialment important durant la tardor i l'hivern, ja que es quan arriben els ocells migrants del centre i nord d'Europa i els arbusts produeixen el màxim nombre de fruits.

La instal·lació de caixes niu per a diferents espècies d'animals. És una altra forma d'afavorir la reproducció i el descans de diferents espècies animals, com és el cas dels ocells insectívors i de les rapinyaires nocturnes, així com dels ratpenats. De fet, la majoria d'arbres a les ciutats són joves i no presenten forats suficients; per aquesta raó és necessari i recomanable fomentar la col·locació de caixes niu a diferents arbres dels parcs. Espècies insectívores com les mallerengues, els raspinells i els pit-roigs, criaran amb tota seguretat en aquests nius artificials. Hi ha diferents formes de

caixes niu; segons la mida, criarà una o altra espècie. S'ha comprovat que la col·locació d'aquests nius fa augmentar significativament el nombre de parelles reproductores i a la vegada, disminueix la quantitat d'insectes.

Hi ha aus nocturnes, com els mussols, els xots, les òlibes i els gamarussos, que crien fàcilment en aquesta mena de nius artificials. La funció d'aquestes rapinyaires és molt important dins de la xarxa tròfica, ja que s'alimenten de gran quantitat de rosegadors –rates i ratolins– i de pardals. De fet, són uns dels pocs predadors que podem trobar als parcs. També és interessant la col·locació de caixes niu per a ratpenats. Espècies com la rata-pinyada (*Pipistrella pigmea*) i el ratpenat de graner utilitzen molt sovint aquests indrets com amagatalls. Totes aquestes espècies són bons indicadors de la qualitat ambiental del parc, i només la seva presència ens indica que el parc gaudeix d'un bon estat de salut.

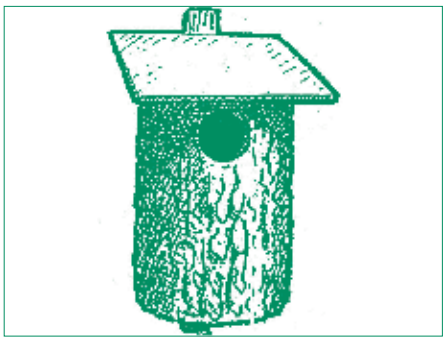

Creació de corredors biològics a la ciutat. Malgrat que al municipi només hi ha, com a zones naturals, la part del riu i dels conreus i els grans parcs de Can Buxeres i les Planes, a la ciutat, encara hi podem trobar gran quantitat d'animals. Tots aquests indrets han d'estar interconnectats amb les zones naturals més properes mitjançant grans avingudes arbrades i amb sotabosc. Aquests corredors permetrien el pas de fauna, especialment ocells, entre el diferents espais. Molts carrers podrien fer de corredors biològics, només s'haurien de dissenyar perquè resultessin atractius per a la fauna.

Realització de campanyes d'educació ambiental als parcs urbans. Potser és la part més important i fàcil de fer. Els parcs urbans s'han de dinamitzar i potenciar pel que fa a activitats d'educació ambiental. Així doncs, s'han d'organitzar itineraris de natura per als escolars, cursos de plantes medicinals, cursos d'identificació d'ocells per a ocellaires, etcètera. S'han de promoure campanyes com la instal·lació de caixes niu, l'anellament científic d'ocells, la plantació de plantes autòctones, etcètera. Per altra banda, les plantes i els arbres haurien d'estar rotulats amb els seus noms i el seu origen, i també haurien d'haver haver-hi plafons explicatius amb les plantes i els animals més característics dels parcs. Als parcs també es pot gaudir de l'observació de la fauna i flora.

A països com Anglaterra i Alemanya és molt freqüent que tota la família se'n vagi el cap de setmana a veure ocells pels parcs de la ciutat. Es tracta, si més no, d'una altra manera de gaudir de la natura.

Creació de petites basses dins dels parcs urbans. Aquestes basses, lliures de peixos, s'utilitzarien com a punt de reproducció per a amfibis –tòtils i granotes– i com abeuradors per a ocells. Podrien estar recobertes de vegetació aquàtica, però haurien de ser accessibles als ocells i amfibis. És molt important que no hi hagi peixos ni s'hi aboquin productes químics.

Evitar l'abandonament d'animals domèstics. Als parcs urbans és habitual que apareguin problemes ecològics paral·lels, malgrat que la gestió de les brigades de parcs i jardins sigui constant. Un dels problemes principals és l'abandonament d'animals domèstics o exòtics als parcs per part de particulars. A més de gats i gossos, animals com les tortugues de Florida, les carpes japoneses i tota mena d'ànecs són abandonats als estanys dels parcs quan els propietaris se'n cansen o quan l'animal creix més del que esperaven. Aquests animals interaccionen amb la fauna autòctona competint competint-hi per l'espai i l'aliment. En la majoria dels casos, gats i gossos fan de depredadors i capturen infinitat de micromamífers i ocells silvestres; a més, les tortugues de Florida i els carpins vermells depreden sobre els pocs amfibis que encara subsisteixen a les basses dels parcs. Als estanys dels parcs de la ciutat de Barcelona s'han substituït els ànecs domèstics blancs per diferents espècies d'ànecs salvatges autòctons, com collverds, xibecs, cullerots, etcètera.

***Hacking* de falcó pelegrí *(Falco peregrinus)*.** La tècnica consisteix a introduir a aquesta espècie com a reproductora a la ciutat. El mètode *hacking* consisteix en la ubicació d'una caixa niu en un emplaçament adient on es col·loquen tres o quatre pollets d'uns trenta dies procedents de centres de cria en captivitat. Se'ls assisteix alimentàriament sense que vegin els cuidadors per mantenir-ne els instints salvatges. Al cap d'unes setmanes se'ls obre la caixa i, al cap de dos mesos, els falconets comencen a fer proves de vol i caça, moment en què se'ls deixa d'alimentar. Durant la resta de l'any es fa un seguiment dels individus amb telescopi per veure com s'alimenten i com es distribueixen per la vila. Aquesta operació es repeteix cada any durant un mínim de quatre anys, amb la finalitat que un dels falcons alliberats cada any interaccioni amb un individu salvatge de sexe diferent i instaurin un territori a la vila. Aquesta tècnica ja s'està duent a terme amb molt d'èxit a altres ciutats com Barcelona, Tarragona, Lleida, Girona, Manresa, etcètera. La funció de superpredador del falcó, caçant coloms domèstics, cotorres, merles, garses, falciots i altres ocells urbans, posa a ratlla les explosions demogràfiques. El falcó és un ocell totalment ornitòfag, que basa la seva dieta en colúmbids. A la ciutat, els coloms representen força més de la meitat de la seva dieta. Tenint en compte que pot capturar dos o tres coloms al dia –força més en època de cria–, tenim que el falcó pot eliminar cada any centenars de coloms. El més interessant és que, tal com passa a la natura, els coloms que captura sempre seran els més vells, inexperts, lents o malalts. D'aquesta manera la població de coloms no només minva sensiblement, sinó que millora la seva qualitat.

***Hacking* de xoriguer i òliba.** El *hacking* de falcó pelegrí té una clara finalitat pràctica de control de colúmbids urbans, ja que és una espècie que actualment no està en perill al nostre país. No obstant això, hi ha altres espècies de rapinyaires que també són objecte d'introduccions urbanes amb el sistema de *hacking* amb altres finalitats. És el cas del xoriguer i de l'òliba. En el primer cas, la introducció de xoriguer afavoreix l'equilibri urbà de micromamífers i grans invertebrats; en el segon cas, el que s'afavoreix és l'espècie, que presenta una sensible tendència negativa al nostre país. No cal dir que en tots dos casos la biodiversitat urbana se'n veu beneficiada. El mecanisme és similar al del falcó pelegrí, però amb algunes variacions d'ubicació, dieta, programa, etcètera. L'òliba i el xoriguer també són dues espècies de rapinyaires que s'adapten força bé a medis urbans i que ajuden a controlar les poblacions de rosegadors. En el cas del xoriguer, és una espècie que ja hi nidifica, a la ciutat de L'Hospitalet; en canvi l'òliba probablement ja ha deixat de fer-ho.

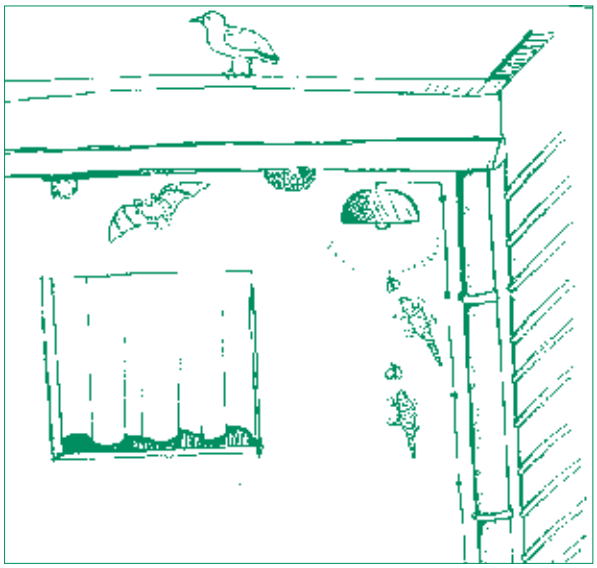

El *hacking* de xoriguer es fa amb pollets d'uns 20 dies.
(Foto: Tomàs Ballesteros)

Agraïments

Volem expressar el nostre agraïment a les persones que han col·laborat en aquest projecte: Ignasi Torre, Lluís Hernández, Jordi Ballesta, Rafael del Hoyo, Rafael Armada, Antoni Salmerón, Ramon Luque, Josep Maria Seguí, Ricard Gutiérrez, Jordi Pérez, Pere Cortinas, Laia Calvo, Joaquim Boix, Pablo Ibáñez, Javier de Juan, Iolanda Verdugo, Juan Manuel Roig, Gemma Pidrardo, Lourdes Cera i Antoni Torralbo.

També volem agrair la seva col·laboració a aquestes institucions: Institut Català d'Ornitologia (ICO), Societat Espanyola d'Ornitologia (SEO), Centre d'Estudis de L'Hospitalet (CEL'H), a l'Àrea de Medi Ambient i Sostenibilitat de L'Hospitalet i el Servei de parcs i jardins de L'Hospitalet.

Bibliografia

Ajuntament de L'Hospitalet. *Auditoria mediambiental municipal de L'Hospitalet de Llobregat*. Document núm. 2 de prediagnosi ambiental (març 2002). Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat: Consell de la Sostenibilitat, 2002. [Informe inèdit]

Ajuntament de L'Hospitalet. *Auditoria mediambiental municipal de L'Hospitalet de Llobregat*. Document núm. 2 (desembre 2001). Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat: Consell de la Sostenibilitat i Agenda 21, (2001). Diputació de Barcelona. [Informe inèdit]

L'Hospitalet al natural. Els nostres arbres i plantes. Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat: Àrea de serveis municipals.

Balcells, E; domènech, E. *Introducción al estudio de las aves de los jardines barceloneses*. Publicaciones del Centro Pirenaico de Biología Experimental. Vol. 1, núm. 3, p. 1-55 (1996).

Ballesteros, T. "Aves acuáticas". *Animalia*, núm. 31, (1992), p. 24-28.

Ballesteros, T. "Aves urbanas". *Animalia*, núm. 36, (1992), p. 16-18.

Ballesteros, T. "Biología de las aves". *Animalia*, núm, 30, (1992), p. 48-52.

Ballesteros, T. "Dieta de la lechuza común (*Tyto alba*) en una localidad del delta del Llobregat". *Spartina*, núm. 1, (1994), p. 45-48.

Ballesteros, T.; Degollada, A. "Distribució dels amfibis i rèptils al delta del Llobregat". *Spartina*, núm. 2, (1996), p. 85-96.

Ballesteros, T.; Degollada, A. *Estudi de l'avifauna al Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i serra de l'Obac*. Diputació de Barcelona, 1996. [Informe inèdit]

Ballesteros, T.; Degollada, A. *Distribució de l'herpetofauna a les serres de Cardó i del Boix*. Generalitat de Catalunya, 1997. [Informe inèdit]

Ballesteros, T.; Degollada, A. *Estudi de l'avifauna a les serres del Cardó i del Boix*. Generalitat de Catalunya, 1997. [Informe inèdit]

Ballesteros, T.; Degollada, A. *Distribució dels amfibis i rèptils al Parc Natural del Montnegre-Corredor*. II Jornades d'Estudiosos del Montnegre-Corredor. Diputació de Barcelona, 1999.

Ballesteros, T.; Degollada, A. "Distribució dels mamífers al delta del Llobregat". *Spartina*, núm. 4, (2001), p. 175-186.

Barbadillo, L. J.; Lacomba, J. I.; Pérez-mellado, V.; Sancho, V.; López-jurado, J. F. *Anfibios y reptiles de la Península Ibérica. Baleares y Canarias*. Barcelona: Editorial Planeta, 1999.

Batllori, X.; Nos, R. *Les aus del parc de la Ciutadella. Inventari i localització d'espècies*. Barcelona. Museo de Zoologia, 1982.

Batllori, X.; Uribe, F. "Aves nidificantes de los jardines de Barcelona". *Miscel·lània Zoològica*. Vol. 12, p. 283-293.

Boada, M.; Capdevila, L. *Barcelona. Biodiversitat urbana*. Ajuntament de Barcelona, 2000.

Bonet, V.; Garcia, S. *Cens del colom roquer* (*Columba livia*). L'Hospitalet de Llobregat. [Informe inèdit]

Copete, J. L. (Ed.). *Anuari d'ornitologia de Catalunya 1996*. Barcelona: Grup Català d'Anellament, 1998.

Copete, J. L. (Ed.). *Anuari d'ornitologia de Catalunya 1997*. Barcelona: Grup Català d'Anellament, 2000.

Corbet, G.; Ovenden, D. *Manual de los mamíferos de España y de Europa*. Barcelona: Ediciones Omega, 1982.

Chanes, R. *Deodendron: Árboles y arbustos de jardín en clima templado*. Barcelona: Editorial Blume, 1979.

Del Amo, R.; Peris, A.; Santaeufemia, F. X.; Torre, I. *La fauna vertebrada de Castelldefels*. Comissió del primer premi Castelldefels, Àmbit Sostenible, 2002.

Domènech, J.; Carrillo, J.; Senar, J. C. "Population size of the Monk Parakeet Myopsitta monachus in Catalonia". *Revista catalana d'Ornitologia*: 20, (2005), p. 1-9.

Escoda, J.; Baró, R. *Mataró, arbres i palmeres. Recull d'espècies*. Ajuntament de Mataró, 1995.

Estrada, J.; Pedrocchi, V.; Brotons, L.; Herrando, S. (Ed.). *Atles dels ocells nidificants de Catalunya 1999-2000*. Institut Català d'Ornitologia (ICO). Barcelona: Edicions Lynx, 2004.

Ferrer, X. [*et al.*]. "Ocells". *Història natural dels Països Catalans*, núm. 12. Barcelona: Enciclopedia Catalana, 1986.

Garcés, F.; Álvarez, E. *Los murciélagos de la Península Ibérica*. Editorial Grefa, 1999.

Gutiérrez, R.; Esteban, P.; Santaeufemia, F. X. *Els ocells del delta del Llobregat*. Barcelona: Lynx Edicions, 1995.

Gosálbez, J. *Insectívors i rosegadors de Catalunya*. Barcelona: Ketres Editora, 1987.

L'Hospitalet de Llobregat. "Zones verdes i de lleure". Número especial de *Hospitalet Informatiu*, núm. 41 (abril 1994).

Jonsson, L. *Ocells d'Europa amb el nord d'Àfrica i l'Orient Mitjà*. Barcelona: Ed. Wahlström & Wahlström i Editorial Omega, 1994.

Jutglar, F.; Masó, A. *Aves de la Península Ibérica*. Barcelona: Editorial Planeta, 1999.

De Juana, E.; Varela, J. M. *Guía de las aves de España (Península, Baleares y Canarias)*. Madrid: Lynx Ediciones, 2000.

Kremer Bruno, P. *Árboles, Guías de Naturaleza Blume*. Barcelona: Editorial Blume, 1990.

Llorente, G. A.; Montori, A.; Santos, X.; Carretero, M. A. Atles dels amfibis i rèptils de Catalunya i Andorra. Barcelona: Edicions el Brau, 1995.

Martín, E. *Los árboles*. Barcelona: Editorial Fontalba, 1979.

Martí, R.; Del Moral, J. C. (Ed.). *Atlas de las aves reproductoras de España*. Dirección General de Conservación de la Naturaleza - Sociedad Española de Ornitología. Madrid, 2003.

Mitjans i Carbó, M. *Itinerari pedagògic al parc de Can Boixeres: lliçons de botànica*. Departament de Dinàmica Educativa. Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat.

Muntaner, J.; Ferrer, X.; Martínez-vilalta, A. *Atles dels ocells nidificants de Catalunya i Andorra*. Barcelona: Ketres Editora, 1983.

Palomo, L. J.; Gisbert, J. (Ed.). Atlas de los mamíferos terrestres de España. Dirección General de Conservación de la Naturaleza - SECEM - SECEMU. Madrid, 2002, 564 p.

Pleguezuelos, J. M. *Distribución y biogeografía de los anfibios y reptiles en España y Portugal*. Monográfica tierras del sur. Universidad de Granada. Asociación Herpetológica Española, 1997.

Pokorny, J. *Árboles de Europa*. Susaeta Ediciones, 1990.

Reichholf, J. *Mamíferos, Guías de Naturaleza Blume*. Barcelona: Editorial Blume, 1990.

Reichholf, J. *Reptiles y anfibios, Guías de Naturaleza Blume*. Barcelona: Editorial Blume, 1993.

Rodríguez, J. L. *Mamíferos terrestres de España*. Barcelona: Editorial Omega, 1993.

Thiede, W. *Pequeña guía de aves acuáticas y costeras de Europa*. Barcelona: Editorial Omega, 1980.

Tomás, C.; Mir, M. *Can Boixeres: observaciones botánicas estacionales*. Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat, 1982.

Història natural dels Països Catalans. Enciclopèdia Catalana, 1992.

Història de L'Hospitalet: una síntesi del passat com a eina del futur. Ajuntament de L'Hospitalet. Centre d'Estudis de L'Hospitalet, 1997.

Vigo, M. *Guia dels mamífers terrestres de Catalunya*. Barcelona: Editorial Pòrtic, 2002.

Annexos

Nom científic	Localització	Núm.	%
Albizia julibrissin	Comunitats, pl. de les	5	7,58
	Can Buxeres, parc de	1	1,52
	Creixells, parc de	7	10,61
	Serp, parc de la	4	6,06
	Carrilet, av. del	12	18,18
	Torrassa, parc de la	6	9,09
	Provençana, pl. de	1	1,52
	Santa Eulàlia 2, jardins del c. de	6	9,09
	Blocs de la Florida, pl. dels	1	1,52
	Ermita de Bellvitge, c. de l'	6	9,09
	França, c. de	1	1,52
	Altres indrets	16	24,24
	Total	66	100,00
Prunus cerasifera "Atropurpurea"	Comunitats, pl. de les	6	1,31
	Cirerers, pl. dels	33	7,19
	Can Buxeres, parc de	34	7,41
	Remunta, pl. de la	4	0,87
	Can Sumarro, jardins de	8	1,74
	Can Creixells, parc de	10	2,18
	Almadén, talús del c. d'	7	1,53
	Serp, parc de la	4	0,87
	Carrilet, av. del	6	1,31
	Cabana i zones annexes, parc de la	15	3,27
	Tecla Sala, jardins de	1	0,22
	Sardinada, parc de la	6	1,31
	Just Oliveras, rbla. de	6	1,31
	Marquesa, parc de la	4	0,87
	Vidreries Rovira	10	2,18
	Provençana, pl. de	3	0,65
	Lavínia, zona verda del c. de	8	1,74
	Avis, pl. dels	1	0,22
	Santa Eulàlia 2, jardins del c. de	2	0,44
	Basses, pl. de les	3	0,65
	Alhambra, parc de l'	10	2,18
	Primavera, jardins del c. de la	6	1,31
	Ocellets, parc dels	4	0,87
	Garraf, parterres del c. de	7	1,53
	Sant Rafael, zona verda del c. de	1	0,22
	Blocs de la Florida, pl. dels	20	4,36
	Cementiri, parterres del	1	0,22
	Doctor Ramon Solanich i Riera, c. del	10	2,18
	Esplugues, ctra. d'	7	1,53
	Granollers, c. de	16	3,49
	Can Serra, av. de	3	0,65
	Peníscola, c. de	23	5,01
	Isabel la Catòlica, av. d'	5	1,09
	Mare de Déu de Bellvitge, av. de la	19	4,14
	Marina, rbla. de la	21	4,58
	França, c. de	5	1,09
	Europa, av. d'	23	5,01
	Amèrica, av. d'	6	1,31
	Vilanova, av. de	10	2,18
	Carmen Amaya, av. de	21	4,58
	Joncs, c. dels	4	0,87
	Granvia sud, mitjanes i illetes de	1	0,22
	Altres indrets	65	14,16
	Total	459	100,00
Celtis australis	Comunitats, pl. de les	1	0,46
	Can Buxeres, parc de	17	7,83
	Remunta, pl. de la	16	7,37
	Almadén, talús del c. d'	4	1,84
	Tecla Sala, jardins de	4	1,84
	Torrassa, parc de la	55	25,35
	Provençana, pl. de	1	0,46
	Santa Eulàlia 2, jardins del c. de	10	4,61

	Basses, pl. de les	16	7,37
	Alhambra, parc de l'	27	12,44
	Repòs, pl. del	1	0,46
	Ocellets, parc dels	6	2,76
	Esplugues, ctra. d'	2	0,92
	Can Cluset, parc de	3	1,38
	Portugal, c. de	9	4,15
	Europa, av. d'	13	5,99
	Pedrosa, polígon i c. de	29	13,36
	Altres indrets	3	1,38
	Total	217	100,00
Ligustrum japonicum	Comunitats, pl. de les	6	1,99
	Can Buxeres, parc de	15	4,97
	Can Sumarro, jardins de	21	6,95
	Ca n'Arús, jardins de	18	5,96
	Lluís Companys i Jover, pl. de	6	1,99
	Almadén, talús del c. d'	3	0,99
	Sardinada, parc de la	3	0,99
	Marquesa, parc de la	2	0,66
	Torrassa, parc de la	6	1,99
	Lavínia, zona verda del c. de	1	0,33
	Santa Eulàlia, c. de	2	0,66
	Blocs de la Florida, pl. dels	14	4,64
	Granollers, jardins del c. de	1	0,33
	Can Serra, av. de	14	4,64
	Can Cluset, parc de	1	0,33
	Marina, rbla. de la	7	2,32
	Vilanova, av. de	7	2,32
	Carmen Amaya, av. de	70	23,18
	Joncs, c. dels	3	0,99
	Pedrosa, polígon i c. de	25	8,28
	Altres indrets	77	25,50
	Total	302	100,00
Morus alba	Comunitats, pl. de les	4	2,03
	Remunta, illa de la	10	5,08
	Tecla Sala, jardins de	4	2,03
	Torrassa, parc de la	4	2,03
	Provençana, pl. de	1	0,51
	Palmeres, parc de les	34	17,26
	Repòs, pl. del	3	1,52
	Basses, pl. de les	28	14,21
	Primavera, jardins del c. de la	2	1,02
	Blocs de la Florida, pl. dels	2	1,02
	Granollers, c. de	2	1,02
	Carpa, parc de la	1	0,51
	Mare de Déu de Bellvitge, av. de la	21	10,66
	Ermita de Bellvitge, c. de l'	5	2,54
	Marina, rbla. de la	36	18,27
	Amèrica, av. d'	1	0,51
	Altres indrets	39	19,80
	Total	197	100,00
Morus alba "Fruitless"	Carpa, parc de la	42	100,00
Platanus hispanica	Comunitats, pl. de les	30	2,72
	Cirerers, pl. dels	2	0,18
	Can Buxeres, parc de	210	19,06
	Remunta, illa de la	10	0,91
	Can Sumarro, jardins de	7	0,64
	Carrilet, av. del	8	0,73
	Cabana i zones annexes, parc de la	25	2,27
	Lavínia, zona verda del c. de	5	0,45
	Palmeres, parc de les	6	0,54
	Basses, pl. de les	1	0,09
	Alhambra, parc de l'	36	3,27
	Repòs, pl. del	4	0,36
	L'Hospitalet Nord, jardins del Complex Esportiu	10	0,91
	Granollers, c. de	21	1,91
	Can Cluset, parc de	6	0,54
	Mare de Déu de Bellvitge, av. de la	7	0,64
	Ermita de Bellvitge, c. de l'	1	0,09
	Marina, rbla. de la	452	41,02
	Bellvitge, pg. de	52	4,72
	Europa, av. d'	1	0,09
	Vilanova, av. de	17	1,54
	Carmen Amaya, av. de	14	1,27
	Joncs, c. dels	33	2,99

	Pedrosa, polígon i c. de	4	0,36
	Granvia sud, mitjanes i illetes de	82	7,44
	Altres indrets	58	5,26
	Total	1.102	100,00
Jacaranda mimosifolia	Cirerers, pl. dels	25	8,74
	Can Buxeres, parc de	6	2,10
	Remunta, illa de la	6	2,10
	Can Sumarro, jardins de	6	2,10
	Lluís Companys i Jover, pl. de	5	1,75
	Sardinada, parc de la	6	2,10
	Torrassa, parc de la	9	3,15
	Vidreries Rovira	5	1,75
	Amadeu Torner, jardins del c. d'	6	2,10
	Palmeres, pl. de les	28	9,79
	Primavera, jardins del c. de la	16	5,59
	Garraf, parterres del c. de	15	5,24
	L'Hospitalet Nord, jardins del Complex Esportiu	44	15,38
	Can Cluset, parc de	4	1,40
	Prat, c. del	15	5,24
	Marina, rbla. de la	21	7,34
	Amèrica, av. d'	3	1,05
	Carmen Amaya, av. de	12	4,20
	Pedrosa, polígon i c. de	43	15,03
	Granvia sud, mitjanes i illetes de	11	3,85
	Total	286	100,00
Magnolia grandiflora	Cirerers, pl. dels	3	1,89
	Can Buxeres, parc de	21	13,21
	Remunta, illa de la	12	7,55
	Ca n'Arús, jardins de	3	1,89
	Lluís Companys i Jover, pl. de	3	1,89
	Tecla Sala, jardins de	1	0,63
	Marquesa, parc de la	10	6,29
	Vidreries Rovira	3	1,89
	Lavínia, zona verda del c. de	1	0,63
	Santa Eulàlia 2, jardins del c. de	3	1,89
	Primavera, jardins del c. de la	3	1,89
	Garraf, parterres del c. de	12	7,55
	Doctor Ramon Solanich i Riera, c. del	5	3,14
	Marina, rbla. de la	44	27,67
	França, c. de	3	1,89
	Bellvitge, pg. de	12	7,55
	Altres indrets	20	12,58
	Total	159	100,00
Prunus serrulata	Can Sumarro, jardins de	3	23,08
	Cirerers, pl. dels	7	53,85
	França, c. de	1	7,69
	Europa, av. d'	1	7,69
	Vilanova, av. de	1	7,69
	Total	13	100,00
Quercus ilex	Cirerers, pl. dels	15	10,27
	Can Buxeres, parc de	15	10,27
	Almadén, talús del c. d'	5	3,42
	Serp, parc de la	2	1,37
	Cabana i zones annexes, parc de la	5	3,42
	Torrassa, parc de la	22	15,07
	Carrilet, av. del	9	6,16
	Doctor Ramon Solanich i Riera, c. del	8	5,48
	Granollers, c. de	1	0,68
	Peníscola, c. de	2	1,37
	Can Cluset, parc de	5	3,42
	Ermita de Bellvitge, c. de l'	1	0,68
	Marina, rbla. de la	1	0,68
	França, c. de	1	0,68
	Europa, av. d'	5	3,42
	Pedrosa, polígon i c. de	21	14,38
	Altres indrets	28	19,18
	Total	146	100,00
Pinus pinea	Can Buxeres, parc de	72	6,32
	Can Sumarro, jardins de	12	1,05
	Can Creixells, parc de	26	2,28
	Serp, parc de la	31	2,72
	Carrilet, av. del	11	0,97
	Tecla Sala, jardins de	3	0,26
	Sardinada, parc de la	3	0,26

	Marquesa, parc de la	16	1,40
	Torrassa, parc de la	1	0,09
	Vidreries Rovira	1	0,09
	Provençana, pl. de	5	0,44
	Lavínia, zona verda del c. de	5	0,44
	Amadeu Torner, jardins del c. d'	1	0,09
	Avis, pl. dels	3	0,26
	Santa Eulàlia 2, jardins del c. de	3	0,26
	Palmeres, parc de les	15	1,32
	Basses, pl. de les	1	0,09
	Alhambra, parc de l'	24	2,11
	Primavera, jardins del c. de la	7	0,61
	Ocellets, parc dels	21	1,84
	Blocs de la Florida, pl. dels	2	0,18
	Doctor Ramon Solanich i Riera, c. del	29	2,55
	Esplugues, cta. de	9	0,79
	Granollers, c.de	52	4,57
	Can Serra, av. de	63	5,53
	Peníscola, c. de	4	0,35
	Can Cluset, parc de	5	0,44
	Mare de Déu de Bellvitge, av. de la	17	1,49
	Prat, c. del	13	1,14
	Marina, rbla. de la	19	1,67
	Ermita de Bellvitge, c. de l'	18	1,58
	França, c. de	12	1,05
	Bellvitge, pg. de	78	6,85
	Europa, av. d'	22	1,93
	Vilanova, av. de	23	2,02
	Carmen Amaya, av. de	139	12,20
	Joncs, c. dels	1	0,09
	Pedrosa, polígon i c. de	182	15,98
	Granvia sud, mitjanes i illetes de	19	1,67
	Altres indrets	171	15,01
	Total	1.139	100,00
Robinia pseudoacacia	Can Buxeres, parc de	7	1,04
	Can Sumarro, jardins de	2	0,30
	Ca n'Arús, jardins de	1	0,15
	Almadén, talús del c. d'	4	0,59
	Rodés, c. de	1	0,15
	Carrilet, av. del	4	0,59
	Cabana i zones annexes, parc de la	1	0,15
	Marquesa, parc de la	2	0,30
	Palmeres, parc de les	9	1,33
	Basses, pl. de les	3	0,44
	Repòs, pl. del	11	1,63
	Blocs de la Florida, pl. dels	58	8,58
	Esplugues, ctra. d'	5	0,74
	Granollers, c. de	17	2,51
	Can Serra, av. de	41	6,07
	Isabel la Catòlica, av. d'	10	1,48
	Can Cluset, parc de	4	0,59
	Mare de Déu de Bellvitge, av. de la	7	1,04
	Ermita de Bellvitge, c. de l'	19	2,81
	Marina, rbla. de la	35	5,18
	Portugal, c. de	31	4,59
	Europa, av. d'	8	1,18
	Vilanova, av. de	58	8,58
	Carmen Amaya, av. de	26	3,85
	Joncs, c. dels	9	1,33
	Pedrosa, polígon i c. de	141	20,86
	Granvia sud, mitjanes i illetes de	45	6,66
	Altres indrets	117	17,31
	Total	676	100,00
Ailanthus altissima	Can Buxeres, parc de	16	9,47
	Almadén, talús del c. d'	1	0,59
	Cabana i zones annexes, parc de la	4	2,37
	Lavínia, zona verda del c. de	3	1,78
	Blocs de la Florida, pl. dels	79	46,75
	Esplugues, ctra. de	1	0,59
	Granollers, c. de	1	0,59
	Can Serra, av. de	5	2,96
	Pedrosa, polígon i c. de	46	27,22
	Granvia sud, mitjanes i illetes de	10	5,92
	Altres indrets	3	1,78
	Total	169	100,00
Casuarina cunninghamiana	Can Buxeres, parc de	3	3,37

	Remunta, illa de la	3	3,37
	Can Sumarro, jardins de	2	2,25
	Carrilet, av. del	2	2,25
	Pedrosa, polígon i c. de	33	37,08
	Granvia sud, mitjanes i illetes de	43	48,31
	Altres indrets	3	3,37
	Total	89	100,00
Tilia sp.	Can Buxeres, parc de	13	34,21
	Ca n'Arús, jardins de	3	7,89
	Repòs, pl. del	1	2,63
	Ermita de Bellvitge, c. de l'	5	13,16
	Marina, rbla. de la	7	18,42
	Portugal, c. de	4	10,53
	Altres indrets	5	13,16
	Total	38	100,00
Eucalyptus sp.	Can Buxeres, parc de	5	4,03
	Ca n'Arús, jardins de	1	0,81
	Carrilet, av. del	12	9,68
	Avis, pl. dels	4	3,23
	Amadeu Torner, jardins del c. d'	3	2,42
	Palmeres, parc de les	4	3,23
	Ermita de Bellvitge, c. de l'	5	4,03
	Carmen Amaya, av. de	16	12,90
	Pedrosa, polígon i c. de	73	58,87
	Granvia sud, mitjanes i illetes de	1	0,81
	Total	124	100,00
Fraxinus sp.	Can Buxeres, parc de	1	100,00
Laurus nobilis	Can Buxeres, parc de	17	19,77
	Can Sumarro, jardins de	1	1,16
	Provençana, pl. de	1	1,16
	Santa Eulàlia 2, jardins del c. de	5	5,81
	Blocs de la Florida, pl. dels	9	10,47
	Cementiri, parterres del	1	1,16
	Granollers, c. de	1	1,16
	Can Serra, av. de	4	4,65
	Isabel la Catòlica, av. d'	3	3,49
	França, c. de	12	13,95
	Europa, av. d'	5	5,81
	Amèrica, av. d'	1	1,16
	Vilanova, av. de	1	1,16
	Carmen Amaya, av. de	1	1,16
	Pedrosa, polígon i c. de	22	25,58
	Altres indrets	2	2,33
	Total	86	100,00
Olea europaea	Can Buxeres, parc de	27	14,52
	Can Sumarro, jardins de	1	0,54
	Ca n'Arús, jardins de	1	0,54
	Lluís Companys i Jover, pl. de	1	0,54
	Can Creixells, parc de	1	0,54
	Rodés, c. de	1	0,54
	Carrilet, av. del	6	3,23
	Cabana i zones annexes, parc de la	1	0,54
	Tecla Sala, jardins de	1	0,54
	Marquesa, parc de la	1	0,54
	Torrassa, parc de la	1	0,54
	Provençana, pl. de	1	0,54
	Lavínia, zona verda del c. de	2	1,08
	Avis, pl. dels	2	1,08
	Santa Eulàlia 2, jardins del c. de	5	2,69
	Amadeu Torner, jardins del c. d'	3	1,61
	Alhambra, parc de l'	1	0,54
	Primavera, jardins del c. de la	1	0,54
	Blocs de la Florida, pl. dels	5	2,69
	Cementiri, parterres del	2	1,08
	Doctor Ramon Solanich i Riera, c. del	5	2,69
	Granollers, c. de	12	6,45
	Can Serra, av. de	8	4,30
	Peníscola, c. de	2	1,08
	Carpa, parc de la	1	0,54
	Isabel la Catòlica, av. d'	1	0,54
	Can Cluset, parc de	2	1,08
	Mare de Déu de Bellvitge, av. de la	3	1,61
	Ermita de Bellvitge, c. de l'	2	1,08
	França, c. de	1	0,54

	Europa, av. d'	1	0,54
	Amèrica, av. d'	1	0,54
	Vilanova, av. de	18	9,68
	Carmen Amaya, av. de	17	9,14
	Joncs, c. dels	1	0,54
	Pedrosa, polígon i c. de	21	11,29
	Granvia sud, mitjanes i illetes de	16	8,60
	Altres indrets	10	5,38
	Total	186	100,00
Parkinsonia aculeata	Can Buxeres, parc de	5	12,20
	Can Creixells, parc de	5	12,20
	Almadén, talús del c. d'	2	4,88
	Marquesa, parc de la	1	2,44
	Santa Eulàlia 2, jardins del c. de	2	4,88
	Mare de Déu de Bellvitge, av. de la	2	4,88
	Ermita de Bellvitge, c. de l'	2	4,88
	Marina, rbla. de la	3	7,32
	Portugal, c. de	3	7,32
	Vilanova, av. de	1	2,44
	Carmen Amaya, av. de	5	12,20
	Granvia sud, mitjanes i illetes de	4	9,76
	Altres indrets	6	14,63
	Total	41	100,00
Pinus halepensis	Can Buxeres, parc de	40	8,71
	Ca n'Arús, jardins de	3	0,65
	Almadén, talús del c. d'	7	1,53
	Carrilet, av. del	4	0,87
	Lavínia, zona verda del c. de	5	1,09
	Avis, pl. dels	1	0,22
	Ocellets, parc dels	4	0,87
	Blocs Florida, jardins dels	8	1,74
	Esplugues, ctra. d'	2	0,44
	Granollers, c. de	26	5,66
	Mare de Déu de Bellvitge, av. de la	1	0,22
	Marina, rbla. de la	84	18,30
	Portugal, c. de	1	0,22
	Europa, av. d'	1	0,22
	Amèrica, av. d'	3	0,65
	Vilanova, av. de	3	0,65
	Carmen Amaya, av. de	10	2,18
	Joncs, c. dels	1	0,22
	Pedrosa, polígon i c. de	218	47,49
	Granvia sud, mitjanes i illetes de	16	3,49
	Altres indrets	21	4,58
	Total	459	100,00
Populus alba "Bolleana"	Can Buxeres, parc de	14	1,16
	Remunta, illa de la	82	6,81
	Can Creixells, parc de	26	2,16
	Almadén, talús del c. d'	3	0,25
	Rodés, c. de	2	0,17
	Serp, parc de la	12	1,00
	Carrilet, av. del	7	0,58
	Cabana i zones annexes, parc de la	8	0,66
	Marquesa, parc de la	10	0,83
	Provençana, pl. de	5	0,42
	Lavínia, zona verda del c. de	10	0,83
	Avis, pl. dels	18	1,50
	Santa Eulàlia 2, jardins del c. de	5	0,42
	Alhambra, parc de l'	13	1,08
	Primavera, jardins del c. de la	21	1,74
	Ocellets, parc dels	4	0,33
	Blocs de la Florida, pl. dels	5	0,42
	Cementiri, parterres del	2	0,17
	Doctor Ramon Solanich i Riera, c. del	13	1,08
	Esplugues, ctra. d'	12	1,00
	Granollers, c. de	2	0,17
	Can Serra, av. de	1	0,08
	Carpa, parc de la	22	1,83
	Isabel la Catòlica, av. d'	67	5,56
	Mare de Déu de Bellvitge, av. de la	14	1,16
	Prat, c. del	2	0,17
	Ermita de Bellvitge, c. de l'	3	0,25
	Marina, rbla. de la	33	2,74
	Portugal, c. de	2	0,17
	França, c. de	2	0,17
	Europa, av. d'	74	6,15

	Amèrica, av. d'	33	2,74
	Vilanova, av. de	25	2,08
	Carmen Amaya, av. de	24	1,99
	Joncs, c. dels	19	1,58
	Pedrosa, polígon i c. de	147	12,21
	Granvia sud, mitjanes i illetes de	149	12,38
	Altres indrets	313	26,00
	Total	1.204	100,00
Populus alba "Nivea"	Vilanova, av. de	11	78,57
	Carmen Amaya, av. de	1	7,14
	Pedrosa, polígon i c. de	2	14,29
	Total	14	100,00
Populus nigra "Italica"	Can Buxeres, parc de	1	0,19
	Can Sumarro, jardins de	1	0,19
	Rodés, c. de	6	1,13
	Serp, parc de la	8	1,50
	Carrilet, av. del	56	10,53
	Cabana i zones annexes, parc de la	2	0,38
	Lavínia, zona verda del c. de	10	1,88
	Amadeu Torner, jardins del c. d'	9	1,69
	Blocs de la Florida, pl. dels	17	3,20
	L'Hospitalet Nord, jardins del Complex Esportiu	137	25,75
	Granollers, c. de	7	1,32
	Marina, rbla. de la	11	2,07
	Pedrosa, polígon i c. de	55	10,34
	Granvia sud, mitjanes i illetes de	182	34,21
	Altres indrets	30	5,64
	Total	532	100,00
Populus nigra	L'Hospitalet Nord, jardins del Complex Esportiu	7	14,58
	Can Tries, c. de	41	85,42
	Total	48	100,00
Schinus molle	Can Buxeres, parc de	24	19,83
	Remunta, illa de la	9	7,44
	Can Creixells, parc de	7	5,79
	Rodés, c. de	1	0,83
	Carrilet, av. del	2	1,65
	Cabana i zones annexes, parc de la	13	10,74
	Santa Eulàlia 2, jardins del c. de	1	0,83
	Basses, pl. de les	3	2,48
	Primavera, jardins del c. de la	2	1,65
	Blocs de la Florida, pl. dels	4	3,31
	Doctor Ramon Solanich i Riera, c. del	3	2,48
	Granollers, c. de	11	9,09
	Can Serra, av. de	1	0,83
	Peníscola, c. de	1	0,83
	Isabel la Catòlica, av. d'	1	0,83
	Can Cluset, parc de	7	5,79
	Mare de Déu de Bellvitge, av. de la	1	0,83
	Ermita de Bellvitge, c. de l'	1	0,83
	Marina, rbla. de la	4	3,31
	França, c. de	1	0,83
	Europa, av. d'	3	2,48
	Carmen Amaya, av. de	4	3,31
	Pedrosa, polígon i c. de	15	12,40
	Granvia sud, mitjanes i illetes de	2	1,65
	Total	121	100,00
Ulmus pumila	Can Buxeres, parc de	16	1,82
	Serp, parc de la	17	1,93
	Tecla Sala, jardins de	1	0,11
	Sardinada, parc de la	2	0,23
	Marquesa, parc de la	41	4,66
	Amadeu Torner, jardins del c. d'	1	0,11
	Repòs, pl. del	7	0,80
	Blocs de la Florida, pl. dels	24	2,73
	Doctor Ramon Solanich i Riera, c. del	4	0,45
	L'Hospitalet Nord, jardins del Complex Esportiu	2	0,23
	Granollers, c. de	8	0,91
	Can Serra, av. de	6	0,68
	Peníscola, c. de	6	0,68
	Carpa, parc de la	1	0,11
	Can Cluset, parc de	2	0,23
	Marina, rbla. de la	94	10,68
	Portugal, c. de	26	2,95
	Europa, av. d'	8	0,91

	Vilanova, av. de	95	10,80
	Carmen Amaya, av. de	248	28,18
	Joncs, c. dels	57	6,48
	Pedrosa, polígon i c. de	26	2,95
	Granvia sud, mitjanes i illetes de	20	2,27
	Altres indrets	168	19,09
	Total	880	100,00
Acacia dealbata	Can Buxeres, parc de	9	13,64
	Can Creixells, parc de	11	16,67
	Almadén, talús del c. d'	8	12,12
	Rodés, c. de	5	7,58
	Lavínia, zona verda del c. de	10	15,15
	Repòs, pl. del	1	1,52
	Esplugues, ctra. d'	4	6,06
	Mare de Déu de Bellvitge, av. de la	3	4,55
	Marina, rbla. de la	2	3,03
	Carmen Amaya, av. de	2	3,03
	Pedrosa, polígon i c. de	9	13,64
	Granvia sud, mitjanes i illetes de	2	3,03
	Total	66	100,00
Cercis siliquastrum	Can Buxeres, parc de	25	15,15
	Can Sumarro, jardins de	1	0,61
	Rodés, c. de	2	1,21
	Serp, parc de la	3	1,82
	Carrilet, av. del	2	1,21
	Marquesa, parc de la	1	0,61
	Provençana, pl. de	1	0,61
	Santa Eulàlia 2, jardins del c. de	3	1,82
	Amadeu Torner, jardins del c. d'	10	6,06
	Alhambra, parc de l'	3	1,82
	Ocellets, parc dels	1	0,61
	Garraf, parterres del c. de	2	1,21
	Cementiri, parterres del	2	1,21
	L'Hospitalet Nord, jardins del Complex Esportiu	9	5,45
	Granollers, c. de	10	6,06
	Can Serra, av. de	1	0,61
	Can Cluset, parc de	4	2,42
	Mare de Déu de Bellvitge, av. de la	3	1,82
	Marina, rbla. de la	3	1,82
	França, c. de	1	0,61
	Europa, av. d'	4	2,42
	Pedrosa, polígon i c. de	2	1,21
	Granvia sud, mitjanes i illetes de	6	3,64
	Altres indrets	66	40,00
	Total	165	100,00
Gleditsia triacanthos	Can Buxeres, parc de	2	13,33
	Sardinada, parc de la	2	13,33
	Repòs, pl. del	1	6,67
	Esplugues, ctra. de	1	6,67
	Can Serra, av. de	7	46,67
	Altres indrets	2	13,33
	Total	15	100,00
Brachychiton populneum	Can Buxeres, parc de	1	0,45
	Remunta, illa de la	10	4,52
	Rodés, c. de	19	8,60
	Serp, parc de la	4	1,81
	Tecla Sala, jardins de	10	4,52
	Marquesa, parc de la	7	3,17
	Provençana, pl. de	1	0,45
	Granvia de L'Hospitalet, parterres de l'av. de la	28	12,67
	Doctor Ramon Solanich i Riera, c. del	2	0,90
	Marina, rbla. de la	44	19,91
	Europa, av. d'	6	2,71
	Vilanova, av. de	9	4,07
	Carmen Amaya, av. de	17	7,69
	Joncs, c. dels	2	0,90
	Pedrosa, polígon i c. de	14	6,33
	Altres indrets	47	21,27
	Total	221	100,00
Cedrus deodara	Can Buxeres, parc de	6	16,22
	Serp, parc de la	2	5,41
	Basses, pl. de les	2	5,41
	Garraf, parterres del c. de	1	2,70
	Blocs de la Florida, pl. dels	1	2,70

	Can Serra, av. de	3	8,11
	Mare de Déu de Bellvitge, av. de la	1	2,70
	Europa, av. d'	1	2,70
	Vilanova, av. de	6	16,22
	Carmen Amaya, av. de	4	10,81
	Pedrosa, polígon i c. de	6	16,22
	Altres indrets	4	10,81
	Total	37	100,00
Citrus aurantium	Can Buxeres, parc de	10	16,95
	Can Sumarro, jardins de	6	10,17
	Ca n'Arús, jardins de	1	1,69
	Tecla Sala, jardins de	1	1,69
	Blocs de la Florida, pl. dels	2	3,39
	Granollers, c. de	3	5,08
	Can Serra, av. de	2	3,39
	Prat, c. del	9	15,25
	Marina, rbla. de la	16	27,12
	Portugal, c. de	3	5,08
	Amèrica, av. d'	6	10,17
	Total	59	100,00
Citrus limon	Mare de Déu de Bellvige, av. de la	1	50,00
	Pedrosa, polígon i c. de	9	50,00
	Total	10	100,00
Eleagnus angustifolia	Can Buxeres, parc de	2	2,47
	Repòs, pl. del	1	1,23
	Doctor Ramon Solanich i Riera, c. del	1	1,23
	Esplugues, ctra. d'	4	4,94
	Can Serra, av. de	7	8,64
	Europa, av. d'	5	6,17
	Amèrica, av. d'	1	1,23
	Pedrosa, polígon i c. de	55	67,90
	Granvia sud, mitjanes i illetes de	5	6,17
	Total	81	100,00
Ficus benjamina	Can Buxeres, parc de	2	100,00
Ficus carica	Can Buxeres, parc de	1	6,67
	Can Sumarro, jardins de	1	6,67
	Tecla Sala, jardins de	2	13,33
	Torrassa, parc de la	3	20,00
	Palmeres, parc de les	1	6,67
	Granollers, c. de	3	20,00
	Can Cluset, parc de	1	6,67
	Pedrosa, polígon i c. de	3	20,00
	Total	15	100,00
Ficus elastica	Lavínia, zona verda del c. de	1	50,00
	Can Serra, av. de	1	50,00
	Total	2	100,00
Ficus nitida	Alexandre Cirici, parterre d'	4	50,00
	Can Serra, av. de	4	50,00
	Total	8	100,00
Ginkgo biloba	Can Buxeres, parc de	1	33,33
	Can Sumarro, jardins de	2	66,67
	Total	3	100,00
Quercus sp.	Can Buxeres, parc de	1	14,29
	Almadén, talús del c. d'	2	28,57
	Doctor Ramon Solanich i Riera, c. del	3	42,86
	Can Cluset, parc de	1	14,29
	Total	7	100,00
Quercus suber	Can Buxeres, parc de	4	4,65
	Lluís Companys i Jover, pl. de	2	2,33
	Can Creixells, parc de	9	10,47
	Cabana i zones annexes, parc de la	4	4,65
	Lavínia, zona verda del c. de	2	2,33
	Doctor Ramon Solanich i Riera, c. del	5	5,81
	Mare de Déu de Bellvitge, av. de la	7	8,14
	Marina, rbla. de la	1	1,16
	Europa, av. d'	7	8,14
	Pedrosa, polígon i c. de	22	25,58
	Altres indrets	23	26,74
	Total	86	100,00

Quercus robur	Can Buxeres, parc de	2	66,67
	Pedrosa, polígon i c. de	1	33,33
	Total	3	100,00
Tabebuia sp.	Can Buxeres, parc de	1	100,00
Salix sp.	Can Buxeres, parc de	1	0,36
	Can Sumarro, jardins de	1	0,36
	Serp, parc de la	1	0,36
	Rosalía de Castro, c. de	1	0,36
	Palmeres, parc de les	8	2,91
	Basses, pl. de les	2	0,73
	Alhambra, parc de l'	10	3,64
	Cementiri, parterres del	1	0,36
	Granollers, c. de	2	0,73
	Can Serra, av. de	1	0,36
	Marina, rbla. de la	2	0,73
	França, c. de	2	0,73
	Bellvitge, pg. de	33	12,00
	Europa, av. d'	1	0,36
	Amèrica, av. d'	35	12,73
	Vilanova, av. de	1	0,36
	Carmen Amaya, pg. de	85	30,91
	Joncs, c. dels	5	1,82
	Pedrosa, polígon i c. de	12	4,36
	Granvia sud, mitjanes i illetes de	67	24,36
	Altres indrets	4	1,45
	Total	275	100,00
Ceratonia siliqua	Can Buxeres, parc de	23	54,76
	Can Serra, av. de	3	7,14
	Can Cluset, parc de	7	16,67
	Pedrosa, polígon i c. de	9	21,43
	Total	42	100,00
Tipuana tipu	Can Buxeres, parc de	37	4,60
	Remunta, illa de la	8	0,99
	Can Sumarro, jardins de	23	2,86
	Lluís Companys i Jover, pl. de	34	4,22
	Ventura Gassol, av. de	21	2,61
	Rodés, c. de	1	0,12
	Cabana i zones annexes, parc de la	9	1,12
	Tecla Sala, jardins de	27	3,35
	Torrassa, parc de la	17	2,11
	Vidreries Rovira	22	2,73
	Provençana, pl. de	6	0,75
	Lavínia, zona verda del c. de	10	1,24
	Carrilet, av. del	1	0,12
	Avis, pl. dels	4	0,50
	Amadeu Torner, jardins del c. d'	87	10,81
	Basses, pl. de les	14	1,74
	Alhambra, parc de l'	65	8,07
	Ocellets, parc dels	34	4,22
	Sant Rafael, zona verda del c.	10	1,24
	L'Hospitalet Nord, jardins del Complex Esportiu	51	6,34
	Esplugues, ctra. d'	14	1,74
	Carpa, parc de la	6	0,75
	Marina, rbla. de la	33	4,10
	Bellvitge, pg. de	23	2,86
	Europa, av. d'	13	1,61
	Amèrica, av. d'	19	2,36
	Vilanova, av. de	6	0,75
	Carmen Amaya, av. de	49	6,09
	Pedrosa, polígon i c. de	19	2,36
	Granvia sud, mitjanes i illetes de	27	3,35
	Altres indrets	115	14,29
	Total	805	100,00
Catalpa bignonioides	Remunta, illa de la	2	2,25
	Can Creixells, parc de	5	5,62
	Provençana, pl. de	2	2,25
	Basses, pl. de les	9	10,11
	Granollers, c. de	7	7,87
	Can Serra, av. de	3	3,37
	Marina, rbla. de la	6	6,74
	Europa, av. d'	13	14,61
	Pedrosa, polígon i c. de	2	2,25
	Granvia sud, mitjanes i illetes de	33	37,08

	Altres indrets	7	7,87
	Total	89	100,00
Melia azedarach	Remunta, illa de la	11	5,37
	Repartidor, pl. del	11	5,37
	Guernica, pl. de	20	9,76
	Blocs de la Florida, pl. dels	4	1,95
	Cementiri, parterres del	4	1,95
	L'Hospitalet Nord, jardins del Complex Esportiu	34	16,59
	Esplugues, ctra. d'	19	9,27
	Granollers, c. de	8	3,90
	Peníscola, c. de	1	0,49
	Molí, c. del	10	4,88
	Can Cluset, parc de	28	13,66
	Mare de Déu de Bellvitge, av. de la	5	2,44
	Europa, av. d'	3	1,46
	Vilanova, av. de	6	2,93
	Carmen Amaya, av. de	9	4,39
	Pedrosa, polígon i c. de	2	0,98
	Granvia sud, mitjanes i illetes de	30	14,63
	Total	205	100,00
Zelkova serrata	Remunta, illa de la	5	100,00
Taxus baccata	Ajuntament, pl. de l'	9	45,00
	Ca n'Arús, jardins de	5	25,00
	Peníscola, c. de	1	5,00
	Ermita de Bellvitge, c. de l'	5	25,00
	Total	20	100,00
Populus canadiensis	Repòs, pl. del	12	3,02
	Industrial, mitjana de la trv.	36	9,05
	Mare de Déu de Bellvitge, av. de la	61	15,33
	Prat, c. del	18	4,52
	Ermita de Bellvitge, c. de l'	39	9,80
	Marina, rbla. de la	23	5,78
	França, c. de	22	5,53
	Europa, av. d'	37	9,30
	Amèrica, av. d'	8	2,01
	Vilanova, av. de	15	3,77
	Carmen Amaya, av. de	20	5,03
	Joncs, c. dels	34	8,54
	Pedrosa, polígon i c. de	67	16,83
	Altres indrets	6	1,51
	Total	398	100,00
Populus simonii	Can Sumarro, jardins de	5	13,89
	Serp, parc de la	1	2,78
	Lavínia, zona verda del c. de	6	16,67
	Alhambra, parc de l'	18	50,00
	Primavera, jardins del c. de la	1	2,78
	Indrustrial, mitjana de la trv.	5	13,89
	Total	36	100,00
Tilia europaea	Mare de Déu de Montserrat, pl. de la	22	100,00
Pinus canariensis	Ca n'Arús, jardins de	1	10,00
	Granollers, c. de	9	90,00
	Total	10	100,00
Pinus sylvestris	Pedrosa, polígon i c. de	2	100,00
Acer negundo	Can Sumarro, jardins de	12	7,27
	CEIP Pau Esteve	13	7,88
	Serp, parc de la	3	1,82
	Provençana, pl. de	2	1,21
	Lavínia, zona verda del c. de	5	3,03
	Repòs, pl. del	5	3,03
	Ocellets, parc dels	3	1,82
	Masnou, av.	9	5,45
	Blocs de la Florida, pl. dels	4	2,42
	Mare de Déu de Bellvitge, av. de la	36	21,82
	Marina, rbla. de la	4	2,42
	Portugal, c. de	22	13,33
	Europa, av. d'	2	1,21
	Pedrosa, polígon i c. de	3	1,82
	Altres indrets	42	25,45
	Total	165	100,00

Fraxinus angustifolia	Ca n'Arús, jardins de	2	6,06
	Ermita de Bellvitge, c. de l'	2	6,06
	Granvia de L'Hospitalet, av. de la	29	87,88
	Total	33	100,00
Grevillea robusta	CEIP Pau Esteve	1	8,33
	Torrassa, parc de la	11	91,67
	Total	12	100,00
Eriobotrya japonica	Ca n'Arús, jardins de	1	2,27
	Lavínia, zona verda del c. de	1	2,27
	Sant Rafael, zona verda del c. de	1	2,27
	Blocs de la Florida, pl. dels	25	56,82
	Granollers, c. de	1	2,27
	Can Serra, av. de	10	22,73
	Isabel la Catòlica, av. d'	1	2,27
	Ermita de Bellvitge, c. de l'	1	2,27
	Marina, rbla. de la	2	4,55
	Carmen Amaya, av. de	1	2,27
	Total	44	100,00
Sophora japonica	Can Creixells, parc de	23	10,75
	Serp, parc de la	13	6,07
	Sant Jordi, pl. de	13	6,07
	Cementiri, parterres del	6	2,80
	Avis, pl. dels	7	3,27
	Amadeu Torner, jardins del c. d'	1	0,47
	Ocellets, parc dels	6	2,80
	Sant Rafael, zona verda del c. de	5	2,34
	Blocs de la Florida, pl. dels	8	3,74
	Mare de Déu de Bellvitge, av. de la	15	7,01
	Marina, rbla. de la	11	5,14
	Europa, av. d'	22	10,28
	Amèrica, av. d'	18	8,41
	Vilanova, av. de	26	12,15
	Carmen Amaya, av. de	8	3,74
	Joncs, c. dels	6	2,80
	Granvia sud, mitjanes i illetes de	26	12,15
	Total	214	100,00
Prunus avium	CEIP Pau Esteve	1	8,33
	Torrassa, parc de la	11	91,67
	Total	12	100,00
Geoffroea decorticans	Torrassa, parc de la	1	100,00
Phytolacca dioica	CEIP Pau Esteve	3	11,11
	Rodés, c. de	1	3,70
	Marquesa, parc de la	5	18,52
	Santa Eulàlia, c. de	1	3,70
	Aprestadora, c. de l'	3	11,11
	Granollers, c. de	2	7,41
	Can Cluset, parc de	3	11,11
	Mare de Déu de Bellvitge, av. de la	1	3,70
	França, c. de	1	3,70
	Europa, av. d'	3	11,11
	Pedrosa, polígon i c. de	3	11,11
	Granvia sud, mitjanes i illetes de	1	3,70
	Total	27	100,00
Punica granatum	Carrilet, av. del	4	19,05
	Garraf, parterres del c. de	1	4,76
	Blocs de la Florida, pl. dels	2	9,52
	Peníscola, c. de	1	4,76
	Antonio Machado, jardins d'	4	19,05
	Pedrosa, polígon i c. de	9	42,86
	Total	21	100,00
Paulownia tomentosa	Tecla Sala, jardins de	4	18,18
	Lavínia, zona verda del c. de	9	40,91
	Ermita de Bellvitge, c. de l'	6	27,27
	Marina, rbla. de la	2	9,09
	Europa, av. d'	1	4,55
	Total	22	100,00
Nyssa sylvatica	Torrassa, parc de la	2	100,00
Tilia cordata	Jansana, c. de	14	100,00

Tilia tomentosa	Jansana, c. de	1	100,00
Prunus dulcis	Torrassa, parc de la	1	3,03
	Sant Rafael, zona verda del c.	1	3,03
	Granollers, c. de	2	6,06
	Can Serra, av. de	6	18,18
	Ermita de Bellvitge, c. de l'	1	3,03
	Portugal, c. de	1	3,03
	Carmen Amaya, av. de	1	3,03
	Pedrosa, polígon i c. de	20	60,61
	Total	33	100,00
Prunus domestica	Basses, pl. de les	1	20,00
	Pedraforca, c. del	1	20,00
	Doctor Ramon Solanich i Riera, av. del	2	40,00
	Granollers, c. de	1	20,00
	Total	5	100,00
Peltophorum dubium	Aprestadora, c. de l'	2	100,00
Populus tremula	Literatura, c. de la	4	30,77
	Marina, rbla. de la	1	7,69
	Granvia de L'Hospitalet, av. de la	8	61,54
	Total	13	100,00
Sterculia platanifolia	Repòs, pl. del	5	100,00
Koelreuteria paniculata	Primavera, jardins del c. de la	8	6,30
	Marina, rbla. de la	10	7,87
	Can Tries	109	85,83
	Total	127	100,00
Bauhinia grandiflora	Blocs de la Florida, pl. dels	3	100,00
Prunus persica	Blocs de la Florida, pl. dels	2	50,00
	Can Serra, av. de	1	25,00
	Portugal, c. de	1	25,00
	Total	4	100,00
Prunus communis	Blocs de la Florida, pl. dels	1	
Lagunaria patersonii	Teide, c. del	3	37,50
	Vilanova, av. de	1	12,50
	Carmen Amaya, av. de	4	50,00
	Total	8	100,00
Abies sp.	Granollers, c. de	1	100,00
Araucaria excelsa	Granollers, c. de	1	50,00
	Carmen Amaya, av. de	1	50,00
	Total	2	100,00
Chorisia speciosa	Ermita de Bellvitge, c. de l'	3	100,00
Pyrus malus	Can Serra, av. de	2	66,67
	Peníscola, c. de	1	33,33
	Total	3	100,00
Betula pendula	Europa, av. d'	1	50,00
	Pedrosa, polígon i c. de	1	50,00
	Total	2	100,00
Broussonetia papyrifera	Mare de Déu de Bellvitge, av. de la	1	16,67
	Amèrica, av. d'	4	66,67
	Granvia de L'Hospitalet, av. de la	1	16,67
	Total	6	100,00
Erythrina crista-galli	Granvia de L'Hospitalet, av. de la	2	100,00
Cedrus atlantica	Vilanova, av. de	3	23,08
	Carmen Amaya, av. de	10	76,92
	Total	13	100,00
Alnus sp.	Pedrosa, polígon i c. de	32	100,00
Cydonia oblonga	Pedrosa, polígon i c. de	2	100,00

Lagerstroemia indica	Pedrosa, polígon i c. de	19	100,00
Pinus nigra	Pedrosa, polígon i c. de	8	100,00
Calocedrus decurrens	Can Buxeres, parc de	8	100,00
Cupressocyparis x leylandii	Miquel Peiró i Victorí, c. de	1	1,33
	Remunta, illa de la	12	16,00
	Mare de Déu de Bellvitge, av. de la	4	5,33
	França, c. de	4	5,33
	Europa, av. d'	2	2,67
	Granvia sud, mitjanes i illetes de	52	69,33
	Total	75	100,00
Cupressus arizonica	Can Buxeres, parc de	20	64,52
	Can Creixells, parc de	3	9,68
	Rosalía de Castro, c. de	3	9,68
	Can Pujadas, c. de	4	12,90
	Vilanova, av. de	1	3,23
	Total	31	100,00
Cupressus macrocarpa	Can Buxeres, parc de	16	19,75
	Can Sumarro, jardins de	1	1,23
	Can Creixells, parc de	4	4,94
	Serp, parc de la	1	1,23
	Carrilet, av. del	6	7,41
	Cabana i zones annexes, parc de la	3	3,70
	Tecla Sala, jardins de	2	2,47
	Vidreries Rovira	2	2,47
	Alhambra, parc de l'	1	1,23
	Primavera, jardins del c. de la	6	7,41
	Blocs de la Florida, pl. dels	2	2,47
	Cementiri, parterres del	2	2,47
	Doctor Ramon Solanich i Riera, av. del	9	11,11
	Esplugues, ctra. d'	1	1,23
	Can Cluset, parc de	2	2,47
	Ermita de Bellvitge, c. de l'	2	2,47
	França, c. de	1	1,23
	Europa, av. d'	4	4,94
	Vilanova, av. de	1	1,23
	Altres indrets	15	18,52
	Total	81	100,00
Cupressus sempervirens	Can Buxeres, parc de	93	15,45
	Remunta, illa de la	11	1,83
	Can Sumarro, jardins de	4	0,66
	Ca n'Arús, jardins de	8	1,33
	Lluís Companys i Jover, pl. de	3	0,50
	Can Creixells, parc de	20	3,32
	Rodés, c. de	6	1,00
	Carrilet, av. del	34	5,65
	Marquesa, parc de la	16	2,66
	Provençana, pl. de	8	1,33
	Santa Eulàlia, c. de	20	3,32
	Amadeu Torner, jardins del c. d'	1	0,17
	Alhambra, parc de l'	2	0,33
	Ocellets, parc dels	3	0,50
	Garraf, parterres del c. de	2	0,33
	Blocs de la Florida, pl. dels	3	0,50
	Cementiri, parterres del	126	20,93
	Doctor Ramon Solanich i Riera, av. del	10	1,66
	Granollers, c. de	4	0,66
	Can Serra, av. de	13	2,16
	Peníscola, c. de	2	0,33
	Carpa, parc de la	36	5,98
	Isabel la Catòlica, av. d'	8	1,33
	Can Cluset, parc de	2	0,33
	Mare de Déu de Bellvitge, av. de la	12	1,99
	Prat, c. del	1	0,17
	Ermita de Bellvitge, c. de l'	9	1,50
	Marina, rbla. de la	4	0,66
	França, c. de	3	0,50
	Europa, av. d'	12	1,99
	Amèrica, av. d'	4	0,66
	Vilanova, av. de	13	2,16
	Carmen Amaya, av. de	13	2,16
	Pedrosa, polígon i c. de	35	5,81
	Granvia sud, mitjanes i illetes de	15	2,49
	Altres indrets	46	7,64
	Total	602	100,00

Libocedrus decurrens	Can Buxeres, parc de	2	66,67
	Mare de Déu de Bellvitge, av. de la	1	33,33
	Total	3	100,00
Thuja orientalis	Can Buxeres, parc de	86	83,50
	Can Creixells, parc de	3	2,91
	Can Serra, av. de	9	8,74
	Portugal, c. de	3	2,91
	França, c. de	1	0,97
	Vilanova, av. de	1	0,97
	Total	103	100,00
Chamaerops humilis	Can Buxeres, parc de	11	10,09
	Rodés, c. de	1	0,92
	Carrilet, av. del	12	11,01
	Marquesa, parc de la	6	5,50
	Torrassa, parc de la	1	0,92
	Santa Eulàlia, c. de	1	0,92
	Amadeu Torner, jardins del c. d'	6	5,50
	Cementiri, parterres del	1	0,92
	Esplugues, ctra. d'	63	57,80
	Granollers, c. de	1	0,92
	Carpa, parc de la	2	1,83
	Altres indrets	4	3,67
	Total	109	100,00
Cordyline sp.	Lavínia, zona verda del c. de	3	18,75
	Santa Eulàlia, c. de	1	6,25
	Primavera, jardins del c. de la	4	25,00
	Can Serra, av. de	4	25,00
	Carpa, parc de la	3	18,75
	Altres indrets	1	6,25
	Total	16	100,00
Cycas revoluta	Rodés, c. de	3	50,00
	Carpa, parc de la	1	16,67
	Marina, rbla. de la	2	33,33
	Total	6	100,00
Dracaena sp.	Lavínia, zona verda del c. de	1	100,00
Livistonia sinensis	Carpa, parc de la	3	100,00
Phoenix	Can Buxeres, parc de	28	24,56
	Carpa, parc de la	3	2,63
	Mare de Déu de Bellvitge, av. de la	16	14,04
	Prat, c. del	2	1,75
	Ermita de Bellvitge, c. de l'	4	3,51
	Marina, rbla. de la	8	7,02
	Portugal, c. de	3	2,63
	França, c. de	1	0,88
	Europa, av. d'	8	7,02
	Amèrica, av. d'	2	1,75
	Vilanova, av. de	4	3,51
	Carmen Amaya, av. de	13	11,40
	Joncs, c. dels	2	1,75
	Pedrosa, polígon i c. de	11	9,65
	Altres indrets	9	7,89
	Total	114	100,00
Phoenix canariensis	Can Buxeres, parc de	4	2,30
	Torrassa, parc de la	6	3,45
	Lavínia, zona verda del c. de	17	9,77
	Blocs de la Florida, pl. dels	17	9,77
	Esplugues, ctra. d'	9	5,17
	Granollers, c. de	13	7,47
	Can Serra, av. de	86	49,43
	Isabel la Catòlica, av. d'	3	1,72
	Can Cluset, parc de	3	1,72
	Altres indrets	16	9,20
	Total	174	100,00
Phoenix dactylifera	Torrassa, parc de la	1	50,00
	Blocs de la Florida, pl. dels	1	50,00
	Total	2	100,00
Trachycarpus fortunei	Can Buxeres, parc de	3	12,00
	Ca n'Arús, jardins de	1	4,00
	Santa Eulàlia, c. de	3	12,00

	Amadeu Torner, jardins del c. d'	5	20,00
	Cementiri, parterres del	1	4,00
	Marina, rbla. de la	6	24,00
	Europa, av. d'	2	8,00
		4	16,00
	Total	25	100,00
Washingtonia robusta	Lluís Companys i Jover, pl. de	8	11,11
	Rodés, c. de	9	12,50
	Carrilet, av. del	2	2,78
	Marquesa, parc de la	1	1,39
	Vidreries Rovira	1	1,39
	Primavera, jardins del c. de la	3	4,17
	Doctor Ramon Solanich i Riera, c. del	1	1,39
	Can Serra, av. de	3	4,17
	Marina, rbla. de la	1	1,39
	Pedrosa, polígon i c. de	38	52,78
	Altres indrets	5	6,94
	Total	72	100,00
Yucca gloriosa	Can Buxeres, parc de	13	3,80
	Lluís Companys i Jover, pl. de	2	0,58
	Lavínia, zona verda del c. de	44	12,87
	Santa Eulàlia, c. de	10	2,92
	Amadeu Torner, jardins del c. d'	2	0,58
	Alhambra, parc de l'	2	0,58
	Ocellets, parc dels	8	2,34
	Garraf, parterres del c. de	8	2,34
	Blocs de la Florida, pl. dels	17	4,97
	Cementiri, parterres del	20	5,85
	Doctor Ramon Solanich i Riera, c. del	78	22,81
	Granollers, c. de	1	0,29
	Can Serra, av. de	19	5,56
	Carpa, parc de la	9	2,63
	Isabel la Catòlica, av. d'	5	1,46
	Altres indrets	104	30,41
	Total	342	100,00

Ajuntament de L'Hospitalet